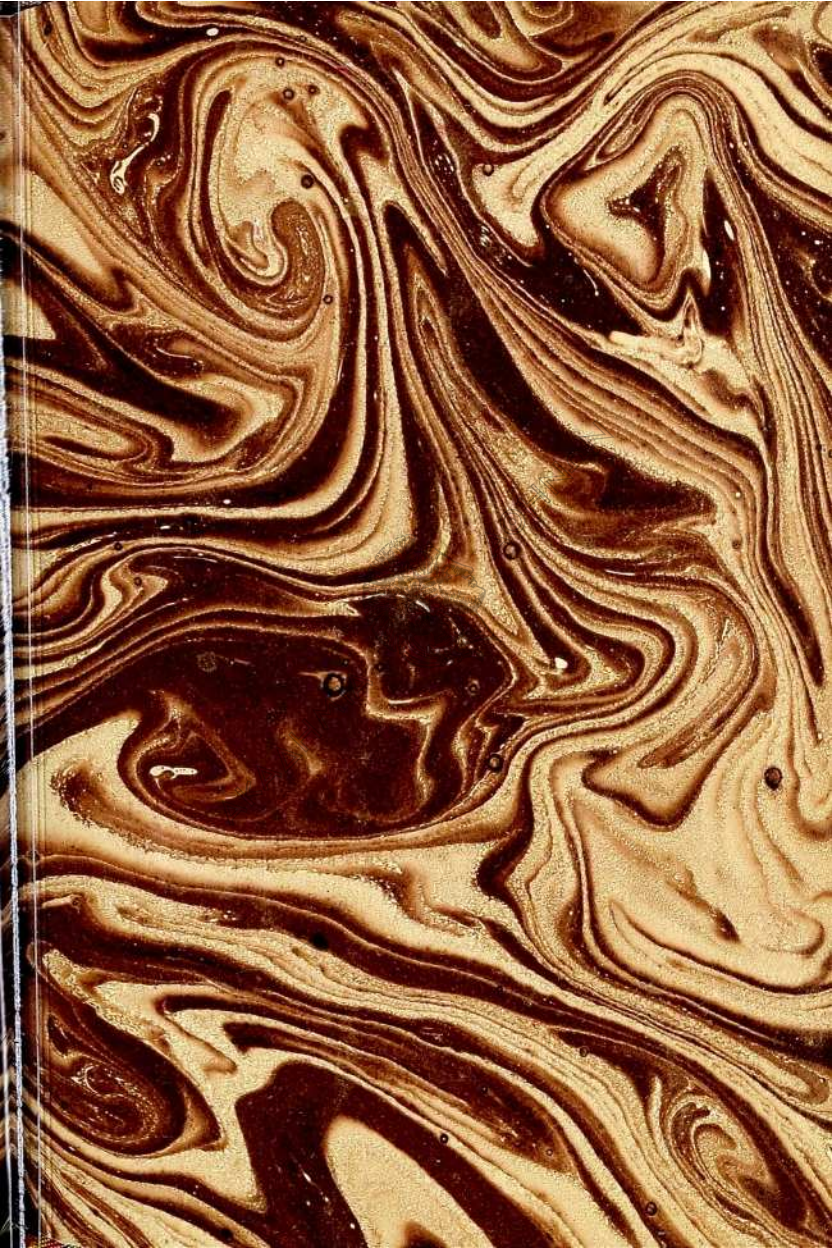

EX LIBRIS
G.J. ARVANITIDI

BYZANTINI

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

177

AKAΔHMIA
AΘHNΩN

AKAΔHMIA

AKAΔHMIA

150

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ἢ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΨ

Χ Α Ρ Α Κ Τ Η Ρ .

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ΧΑΡΑ ΤΗΡ

ΤΟΜΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ἢ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

Δι' εὖ διδάσκονται οἱ Φιλομαθεῖς, πῶς νὰ γράφω
μὲ καλὴν τάξιν Ἐπιστολάς πρὸς ὅποιονδήποτε
πρόσωπον, μὲ τὸς Τίτλους ἐκάσῳ, καὶ τὸν κοι-
νὸν ἔσπον, ὡς πὴν σήμερον συνηθίζεται.

Ἐτι καὶ δὲ σὺντομος Διδασκαλία περὶ Μιμνήσεως σὺν
διαφόροις παραδείγμασι.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑΝΟΝΕΣ Εἰς Ἐπιστολάς
ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

Μετὰ Προθήκης Ἰσοεικῆς πληροφορίας περὶ τῆς Ἐκκλησια-
σικῶν Θεόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁμῶ καὶ Χρονολογίας, Μυθολογίᾳ, καὶ χρησίμῳ
Κανόνιων, ὡς καὶ τῆς Παλαιῶν, καὶ ἄλλων ἀναγ-
καίων, ὡς ἐν τῷ Πίνακι φαίνονται.

Οἷς ὡ τέλει προσετέθησαν ἔτι δύο Ἐπιστολαί. ἡ μὲν Φειδε-
εῖκε Βασιλέως Πρωσίας, πρὸς τὸν Κραταιοτάτῳ
Αἰκατεϊανῶν Β'. Αὐτοκρατορίας ἀπασῶν τῆς
Ρώσσιων. ἡ δὲ τῷ Κόμητι Σόλμμι, πρὸς
τὸν Κόμητα Πανίν.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Νεωστὶ Μετατυπωθεὶς, ἔκ πολλῶν σφαλμάτων διορθωθεὶς.

αψογ'. ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1773.

Παρά Νικολάου Γλυκεῖ τῷ δεξί Γωαννίμων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

Ο ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

Τὸ πᾶν μέρος
 τῆς ἡμετέρας σπουδῆς
 τε καὶ ζήτησις, εἰς κτή-
 σιν τῆς Ἐπιτολῆς τῆς
 χαρακτῆρος, ἐπιωφε-
 λέστατος, ὁ μόνον τοῖς

ἀπαιδῶσι, ἀλλὰ καὶ τοῖς κτ' ἡμέτερον πε-
 παιδῶμενοις, ἐπροξένησε ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ.

του βιβλίου ὥστε ἔξ ἐφ' ὅσον πολλῶν ἀριθμῶν
 σωμάτων ὅπερ προεκδόθησαν, τὰ μὲν ὀλι-
 γώτατα ἀπαλείφθησαν εἰς τὴν ἐμὴν
 Τυπογραφίαν. Ὅθεν μὴ ἀπορῶν, δια-
 μὰ πληρώσω τὴν προθυμίαν πάντων τῶν
 Ἐπισημίων ἀπεφάσισα μὰ ἐκδώσω καὶ
 ῥίτον τῶν Εἰσιολογικῶν χαρακ-
 τήρα, ἔχον πλεον εἰς εἷς, ἀλλ' εἰς δύο
 Τόμους, προθέσας εἰς τὸν Δωδεκάβιβλον
 Τόμον, ἑτέρον Εἰσιολογικόν, τυπωθῆναι
 ἐν Λαψία τῆς Σαξωνίας, ἔχον ἡγεμονίαν
 τιμῆς ἐξ ἀξίας. Ὅσοι ἐγνώθησαν τῆς Ρη-
 τορικῆς τὰ ὑδύτατα μάρματα, διώσονται
 μὰ γρηύσων ἐπὶ τὴν γλυκύτητα τῶν τοιῶ-
 νων Εἰσιολογῶν ἕπειδὴ θέλει εὐροῦν
 ἔξωρυμμένους ὅλους τῆς πλεον τελεωθῆναι
 Καρόμας, καὶ ἀκριβεστέρως μεθόδους ὅπερ
 παρέδωκαν οἱ ἀρχαῖοι Ἑλλήνες εἰς τὰ
 Μυσεία τῶν μαθητάσων, τὰς ὁποίας
 ἔχον πάντες ἕως τῶν ἡμετέρων. Καὶ
 δεῦν χάριν τὸ παράπαν τὴν διὰ μίαν τῆς
 αὐτῶν χάριτος, μεταδιδόμενοι εἰς τὸ ἡ-
 μέτερον κοινὸν ἰδίωμα ὅτι τὸ διάφορον

τῆς γλώσσης δὲ φορεῖ καμμίαν διαφο-
 ραὴ τῆς διδασκαλίας ὅς ἐσηγήσεως. Δέ-
 ξασθε ἔν παῖτες μὲ τῆς αὐτῆς φιλο-
 φροσιῶνς ἐ ἀγάπης, καθὰ ὅς πρῶτον,
 ταύτῃ τῷ τρίτῃ ἐκδοσμ, ὅτι ἐγὼ ἀ-
 φορῶν μᾶλλον πρὸς τὸ καλὸν τῆ ἡμετέ-
 ρα γένης, ἢ εἰς τὸ ἴδιον συμφέρον, ἔξέ-
 δωκα τῷ Βίβλου ταύτῃ. Καὶ βεβαιῶ-
 μνος τῷ πρὸς ὑμαῖ φιλαδελφία μου,
 καὶ ἀμετρον προθυμία, ἐπάχομαι ὑμῖν
 παρὰ Θεῶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπω-
 φελέςδρα, καὶ τῆ βίβ ὅσα προσφιλήτε
 ὅς εὔφημα. Ἐρῶσθε.

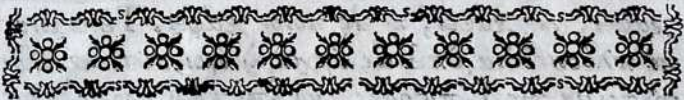

Τῷ φιλομαθεῖ, καὶ φιλαμαγνώστῃ
ἀκροατῇ χαίρειμ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΝ ἐρωτᾷς νέε φιλομαθέςατε ἀνα-
γνώσα τὸν βόπον τῆ συγγραφεῖν
Ἐπιστολᾶς, εἶναι ὁ πλέα δεινός ἀ-
πὸ ὅλης τῆς ρητορικῆς τῆς χαρακ-
τῆρας, διὰτὶ εἰς τὴν διαφορὰν τῆς
προσώπων, καὶ τῆς ὕλης λαμβάνει ἡ Ἐπιστολὴ τὸ
ἰδίον τῆς γῆμα. καὶ ἐπειδὴ ἀπειραις ἐνδέχεται νὰ
εἶναι ἡ ὑπόθεσις, καθὼς καὶ τὰ ὑποκείμενα, διὰ τῆ-
το ἀπειροὶ εἶναι καὶ οἱ βόποι, καὶ τὰ εἶδη τῆς Ἐπι-
στολῶν, ἀπὸ τῆς ὁποῖων γινᾶται ἡ δεινότης τῆς Ἐπι-
στολικῆς χαρακτῆρος. ὅθεν ἐγὼ εἰς τῆτο τὸ ἀτελὲς ἔρ-
γον δευ ὑπολαμβάνω νὰ ἐρμηνεύσω ὅλης τῆς βόπης
τῆς σωθέσεως τῆς Ἐπιστολῶν, ὅτι τῆτο χεδὸν ἤθε-
λεν εἶναι ἀδύατον. τῆτο μόνον λέγω πῶς κάθε Ἐ-
πιστολῆς, βία εἶναι τὰ πλέον ἐσιώδη χαρακτῆρι-
κά, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει χέος μὲ ὄμμα Λυγνέως νὰ
σοχάζεται ὁ φιλόπονος μαθητῆς, δηλονότι, παῖος

γράφει, τί γράφει, κὴ εἰς ποῖον γράφει. Τῆτα εἶναι
 τὰ πλεον ἴδια ὅπερ ὡς ἀρχαὶ κὴ ὄροι συσπύων ὄλον
 τὸ σῶμα τῆς Ἐπιστολῆς. αὐ ἐπισέλλη μέγας, ἢ κὴ
 ταπεινός, συγγραψῆς, ἢ φίλος. αὐ παρακαλῆ, ἢ συμ-
 βολῆ, αὐ δὲ χαριστῆ, ἢ συγχαίρεται, αὐ γράφῃ
 πρὸς σοφόν, ἢ ἀμαθῆ, πρὸς εὐδοξόν, ἢ ἀδοξόν,
 πρὸς δὲ γῆν, ἢ ἀγνοῆν. Τῆταις ἢ παρῆσας κά-
 μνεν μεγάλῳ τὴν διαφοράν εἰς ταῖς Ἐπιστολαῖς, ὅ-
 θεν καὶ χρειάζονται καὶ μεγάλην εὐχασιν, εἰς ταῖς
 ὁποῖαις ὅταν προσέχη ὁ φιλομαθῆς κὴ σπουδαῖος με-
 ὄλῳ τε τὴν ἐπιμέλειαν ἔχει τὸν ἔσπον, κὴ τὸ γῆ-
 μα τῆς Ἐπιστολῆς. Ἐβαλα δὲ παρῆσότεραν ἐρ-
 μιλωίαν διαφορά παρῆσόμενα Ἐπιστολῶν, ὅχι δὲ
 νὰ τέρψεν τῆ τελειότερων τῶ ἀκολῶ, ἀμὴ αὐ τύχη
 πρὸς σαφήνειαν ἐκείνων ὅπερ ἀκόμι ὡς νεόφυτα βρε-
 φη πιπηλίζεν τὸ νέκταρ τῆς μαθησεως ὅθεν ἐπαρό-
 κεια καὶ τῶ ἀπλῆν φράσιν δὲ νὰ μὴ πορξενήσω
 καμμίαν δεινότητα εἰς τὴν ἀδόκιμον διάνοιαν τῆ πρῶ-
 τοπεύρων μαθητῶν. Ἐθεσα παρῆσόν κὴ ταῖς ἀπο-
 κείσεις ἐκάσης Ἐπιστολῆς, δὲ παρῆσότεραν δὲ χα-
 εἰσισιν, καὶ ἀφέλειαν τῶ ἀκροατῶ. ἔχε ὁμοῦ συγ-
 γνώμῳ εἰς τὴν ἀμυσότητῶ τῶ συγγραμματος. καὶ
 λάβε ὡς σημεῖον μιᾶς εἰλικρινῆς ἀγάπης τῶτο τὸ
 ταπεινὸν ὀπχειρήμα τῆς ἐλαχισότητος, κὴ μὴν
 ἀποβλέψης εἰς ὅσον ἐτύχαινε νὰ γράφω, μὰ εἰς
 ὅσον παρέρχεται ἀπὸ μέρος τῆς μεγάλης ἀδυνα-
 μίας. Ἐρῆσσο.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Π ερί δεσμῶ τῆς Ἐπιστολῆς.	Φύλ.	I
Περί ὕλης τῆς αὐτῆς.		3
Περί εἶδους, καὶ διακρίσεως τῆς αὐτῆς.		4
Περί Προοιμίου.		5
Περί διηγήσεως, καὶ ὁπιλόγου.		6
Περί τῶν Θεμάτων τῆς Ἐπιστολῆς.		10
Περί φράσεως τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ πειθανότιτος.		30
Περί τῶν Γενῶν τῆ Ἐπιστολικῆς χαρακτῆρος.		33

Μ Ε Ρ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Περί τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπως ἀνάγονται εἰς τὸ ὁπιδεικτικὸν Γένος .

Κ Ε Φ Α Λ Α Α'.

Περί τῆ Ἐπαινετικῆς χαρακτῆρος.	36
Παραδείγματα εἰς τὸ τοῦ εἶδος.	40
Παράδειγμα εἰς ἀποκρίσιν τῆς ἐπαινετικῆς Ἐπιστολῆς.	43

Κ Ε Φ Α Λ Α Β'.

Περί ψευτικῆς χαρακτῆρος.	44
Περί ἀποκρίσεως τῆ ψευτικῆς χαρακτῆρος.	47

Κ Ε Φ Α Λ. Γ.

Περὶ Ἐρωτικῆ, ἢ φιλικῆ χαρακτῆρος.	48
Παραδείγματα εἰς τὸ τοῦ εἶδος.	49

Κ Ε Φ Α Λ. Δ.

Περὶ Εὐκτικῆ χαρακτῆρος.	53
Παραδείγματα εἰς δὲκτικῶν Ἐπισολῶν.	56
Περὶ Ἀποκρίσεως τῆς δὲκτικῆς Ἐπισολῆς.	58
Παραδείγματα εἰς Ἀποκρίσιν.	58

Κ Ε Φ Α Λ. Ε.

Περὶ συχαριστικῆ χαρακτῆρος.	60
Παραδείγματα εἰς τὸ τοῦ εἶδος.	62
Περὶ Ἀποκρίσεως τῆ συχαριστικῆ πίπτε.	65
Παραδείγματα εἰς τὸν τὸν τύπον.	65
Παράδειγμα εἰς Ἀποκρίσιν ἀρχιερέως.	66

Κ Ε Φ Α Λ. Σ.

Περὶ πωθασικῆ, ἢ τοι σκωπτικῆ χαρακτ.	67
---------------------------------------	----

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ.

Περὶ εἰρωνικῆ χαρακτῆρος.	68
Παράδειγμα εἰρωνικόν.	70
Περὶ Ἀποκρίσεως πρὸς τὸν σκωπτικὸν χαρακτ.	72

Κ Ε Φ Α Λ. Η.

Περὶ δὲχαριστικῆ χαρακτῆρος.	73
------------------------------	----

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπισολῶν ὅπῃ ἀνάγονται
εἰς τὸ συμβουλευτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ. Α.

Περὶ ἀποβραβτικῆ χαρακτῆρος.	74
------------------------------	----

Παράδειγμα αφοβητικόν.	77
Απόκλεισις πρὸς τὸν αφοβητικόν.	78
Απόκλεισις ὑποφατική.	79
Απόκλεισις καταφατική.	80
Κ Ε Φ Α' Λ. Β'.	
Περὶ ὑποβητικῆς χαρακτῆρος.	81
Κ Ε Φ Α' Λ. Γ'.	
Περὶ ὑδαμιθτικῆς χαρακτῆρος.	83
Παραδείγματα ὑδαμιθτικά.	88
Περὶ ὑποκείσεως τῆς ὑδαμιθτικῆς χαρακτῆρος.	90
Παραδείγματα εἰς ὑποκλεισιν.	91
Κ Ε Φ Α' Λ. Δ'.	
Περὶ αἰτιτικῆς χαρακτῆρος.	93
Παραδείγματα εἰς τὴν τὴν χαρακτῆρα.	96
Περὶ ὑποκείσεως πρὸς τὴν αἰτιτικὴν Ἐπίς.	99
Παραδείγματα εἰς ὑποκλεισιν.	102
Κ Ε Φ Α' Λ. Ε'.	
Περὶ συσατικῆς χαρακτῆρος.	105
Ἐπισολὴ συσατική, καὶ αἰτιτική.	107
Ἐτέρα ὑδαδείγματα εἰς μόνω συσατικῶ.	108
Περὶ ὑποκείσεως τῆς συσατικῆς Ἐπίς.	110
Παράδειγμα καταφατικόν.	112
Ἐτέρον ὑδαδείγμα ὡς ἐν προσώπῳ τῆς σωισα- μίας.	113
Κ Ε Φ Α Λ. ς'.	
Περὶ Ἐπισολῆς εἰδήσεως.	114
Περὶ ἀποκείσεως τῆς αὐτῆς, καὶ ὑδαδείγματα.	115

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ΄.

Περὶ Ἐπισολῆς Δώρα.	117
Περὶ ὑποκρίσεως τῆς αὐτῆς.	118
Παράδειγμα εἰς προσφορὰν δώρα, καὶ ὑποκρίσεις δὲ χαριστήριος.	119

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ο Ν.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπισολῶν ὅπως ἀνάγονται
εἰς τὸ Δικαικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ. Α΄.

Περὶ κατηγορητικῆς χαρακτῆρος.	121
Παράδειγμα.	124

Κ Ε Φ Α Λ. Β΄.

Περὶ ὑπολογητικῆς χαρακτῆρος. 125

Κ Ε Φ Α Λ. Γ΄.

Περὶ ἀνειδιστικῆς χαρακτῆρος. 127

Παράδειγμα. 128

Κ Ε Φ Α Λ. Δ΄.

Περὶ μεμπτικῆς χαρακτῆρος. 130

Κ Ε Φ Α Λ. Ε΄.

Περὶ ἀπειλητικῆς χαρακτῆρος. 131

Κ Ε Φ Α Λ. ς΄.

Περὶ ποροφασιστικῆς χαρακτῆρος. 132

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ΄.

Περὶ ἐνστατικῆς, ὅστις καὶ ἀξιώματ. χαρακτ. λέγεται. 133

Κ Ε Φ Α Λ. Η΄.

Περὶ μικτῆς χαρακτῆρος. 134

Παράδειγμα τῆς μικτῆς Ἐπισολῆς. 135

Κ Ε Φ Α Λ Ο .

Περὶ Διηγηματικῆς, ἢ τοι ἰσοεμῆς χαρακτ.	136
Παράδειγμα ἰσοεμῆς Ἐπιστολῆς ὑπὸ τὰς ἀκτῶ πε- εἰσάσεις.	137
Ἐὔτερον παράδειγμα ὑπὸ τὰς δέκα κατηγορίας τῆ Ἀεισοτέλης.	139

Κ Ε Φ Α Λ Ο . Ι .

Περὶ λακωνικῆς χαρακτῆρος.	141
Παραδείγματα τῆ λακωνικῆς χαρακτῆρος.	143

Κ Ε Φ Α Λ Ο . Ι Α .

Περὶ ἀφιερωτικῆς χαρακτῆρος.	145
Παράδειγμα.	147

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν .

Διδασκαλία περὶ μιμήσεως.	152
Τρόπος ὃς νὰ μιμῆνται καλῶς, καὶ ἀρῶτον περὶ τῶ ἐλαττωμάτων.	158
Κανόνες ὅπως ἀρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὴν μίμη- σιν.	161

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α Τ Α

Εἰς ἑξάφορα εἶδη Ἐπιστολῶν.

Εἰς Ἐπιστολαῖς συγχαριστικαῖς.	
Ἐπιστολὴ εἰς ἀναβιβασμὸν Πατριάρχης.	166
Εἰς ἀναβιβασμὸν ἐκείνης ἀξίας.	167
Ἐτέρα εἰς ὑπανδρείαν.	169
Ἐτέρα εἰς Μητροπολίτην.	170
Ἐτέρα εἰς γυνήσιν Τίτ.	171

Εἴτερα εἰς ἀνδρωπον ὅπερ ἔπισρέφει εἰς τὴν παῖ.	171
Εἴτερα παρὰδειγματα εἰς μόνω τῷ ἀρχῷ τῆς	
Ἐπισολῆς. ἢ παρῶτον εἰς χαρὰν Γάμων.	172
Εἴτερα εἰς χαρὰν Γεννηθλίων.	174
Εἴτερα εἰς ἀξίαν.	175
Εἴτερα εἰς ἀπόλαυσιν ὑγείας.	176
Εἴτερον παρὰδειγμα ὁλόκληρον εἰς ἀξίαν.	176
Ἀπόκεισις εἰς Ἐπισολὰς συγχαριστικὰς.	177
Ἐπισολαὶ εἰς παλαιὰς ἐορταῖς.	179
Ἐπισολαὶ εἰδήσεως.	181
Ἐπισολαὶ συσαδικαί.	183
Ἀπόκεισις εἰς τὰς συσαδικὰς Ἐπισολὰς.	185
Ἐπισολαὶ παρὰμυθητικαί.	188
Ἐπισολαὶ φιλικαί.	191
Ἐπισολαὶ δὺχαριστικαί.	193
Κανόνες εἰς Ἐπισολὰς παραγματείας.	195
Ἐπισολαὶ παραγματείας.	200
Ἐπισολὴ, μὲ τῷ ὁποίῳ συνῆφορθεῖ τις πόλι-	
τῶν δεῦρ μετῆτα ὅπερ ἔδωκεν.	212
Ἀπόκεισις αὐτῆς.	212
Ἐπισολὴ εἰδήσεως παρὸς φίλον δεῦρ πόλιτῶν ὑπὸ με-	
τῆτα ὅπερ τὸν κάμνει νὰ πληρώσῃ.	213
Ἀπόκεισις αὐτῆς.	213
Παράδειγμα πόλιτῶν.	214
Ἐπισ. Φειδεῖκε Μεγάλῃ Βασιλέως Πρωσίας.	218
Ὁ Κόμης Σόλμ παρὸς τὸν Βασιλέως.	122

Τ Ε Λ Ο Σ.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione ed Approvazione del Pubblico Revisor D. Nattal dalle Laste, nel Libro intitolato Lettere in Idioma Greco. Tomi due non v'esser cosa alcuna contro la S. Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi concediamo Licenza a Nicolò Glichì Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 12. Settembre 1772.

(*Sebastian Justinian Rif.*

(*Alvise Vallaresso Rif.*

(*Francesco Morosini 2. Cav. Proc. Rif.*

Registrato in Libro a Carte 109. al N. 910.

Davidde Marchesini Segr.

Adì 28. Settembre 1772.

Regist. al Magistr. contro la Bestemia in L. a C. 48.

Andrea Grattarol Segret.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΧΤΗΡ,
 Η Γ Ο Υ Ν

Μέθοδος πρόχειρος, δι' ἧς ἐρμηνεύεται ὁ ἔστος
 πῶς νὰ σωθῆτεν μὲ καλῶ τάξιν, καὶ τεχνι-
 κῶς τὰς Ἐπιστολάς οἱ Φιλομαθεῖς.

Περὶ Ὁρισμῶ, Ἦλης, Εἶδους, Ἐ Διαιρέσεως
 τῶ μὲν τῆς Ἐπιστολῆς.

(ὉΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗΣ.)

Ἐπιστολή εἶναι μία συντομος καὶ βρα-
 χεῖα ἀλεξίς γραπτὴ εἰς ἀνδρωπον
 δόντα, εἴτε πρὸς ἐχθρὸν, εἴτε πρὸς
 φίλον. ὅθεν καὶ πρὸς τὴν Ἐπιστέλλω
 ῥήματος ὠνομάθη. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ οἱ
 τῶ Σοφῶν παλαιοὶ τὸ τῶ Ἐπιστολῶν ἀφούρεμα

ὑπερνόησαι· ἐπειδὴ τὰς δρόντας ὡς παρόντας ἀ-
 ποδείχνη, καὶ ἐκείνας τὰς ἀδράπας, οἱ ὁποῖοι
 δεῦν εἶναι γνώριμοι εἰς ἡμᾶς, προσφιλεῖς καὶ γνω-
 εῖμυς κατασιδᾶζει. Λέγεται λοιπὸν ἡ Ἐπισο-
 λή, σωτομος καὶ βραχεῖα διαλέξις, διατὶ σέλλεται
 ἀπὸ τῆ ρεάφοντος εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα, καὶ τὰ ἀδη-
 λα τῆς ψυχῆς νοήματα, φέρει εἰς τὸν νεῦ τῆ ἀ-
 πόντος προσώπε ἐν σωτομία. καὶ λέγω ἐν σω-
 τομία, διατὶ αἰίσως καὶ ἡ Ἐπισολή ὑπερβαίνει
 τὸ μέτρον τῆ ἀρέποντος, δεῦν εἶναι πλέον Ἐπισολή,
 ἀλλὰ λόγος ἐκτεταμμένος. Λέγεται ἀκόμι ρεαπτή,
 καὶ εἰς ἀδράπον δρόντα, πρὸς διαφορὰν τῆς φωνη-
 τικῆς, καὶ πορορικῆς διαλέξεως, ἡ ὁποῖα ὀμιλεῖ
 ἀμέσως εἰς τὰ ὦτα τῆ παρόντος προσώπε· ἐκεῖ
 ὅπερ ἡ ρεαπτή ὀμιλεῖ ἐμμέσεως εἰς τὸν νεῦ τοῦ
 δρόντος προσώπε δια μέσε τῆ ὀμματων, καὶ κά-
 νει τὰ νοήματα μας νὰ φέχουσιν ἀπὸ μίαν χώραν
 εἰς ἄλλω εἰς διαφορὰ δρόντα ἰσοκείμενα. Παρα-
 δείγματος χάριν, ὁ Σπυρίδων ὅπερ εἶναι εἰς τὴν
 Βενετῖαν δια μέσε μιᾶς Ἐπισολῆς φανερώνει τὴν
 γνώμην τῆ εἰς τὸν Πέτρον ὅπερ δέσκεται εἰς Κερ-
 κύραν. Γίνεται ἡ Ἐπισολή καὶ εἰς ἀδράπον πα-
 ρόντα. ὅταν ρεάφομυ δηλονότι εἰς Κεῖτῶν, εἰς τὸν
 ὁποῖον παρρησιαζόμενοι, δια ἀμάθειαν ἢ καὶ δε-
 λῖαν δεῦν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμυ δὲτάκτως, καὶ
 μὲ καλῶν πορορὰν τὸ δίκαιόν μας,

(Ὑλὴ τῆς Ἐπιστολῆς.)

Ἡ Ἐπιστολὴ πάντοτε περὶ νέων πραγμάτων λαμβάνει : ὅθεν ἡ Ὑλὴ τῆς Ἐπιστολῆς εἶναι τὰ πάντα, καὶ λαμβάνει περὶ πάντων τῶν ὄντων, καὶ περὶ παντός διαλέγεται πραγματος, τῆς τε ἐνεσώπων, παρεληλυθότων, καὶ μελλόντων ; ὡσαύτῃ καὶ ἡ ὕλη τῆς Ῥητορικῆς. διαφέρει ὁμῶς ἡ μία ὕλη τῆς ἄλλης, ἐπεὶδὴ ἡ τῆς Ῥητορικῆς ὕλη μακρῶς τὸς λόγους. ἡ δὲ τῆς Ἐπιστολῆς σμικρύνει. Ἀποδίδεται λοιπὸν ἡ τῆς Ἐπιστολῆς ὕλη ὡς καὶ ἡ ὕλη τῆς Ῥητορικῆς, ἢ εἰς ἀγαθὰ τῶ σώματος ὅσον εἰς ὑγίαν, βίωσιν, ὠραιότητα, τάχος, βῶμιον, καὶ χαρὰν. ἢ εἰς τὰ ἐναντία τούτων : ἢ ἀρμόζει ἢ αὐτῇ ὕλη εἰς ἀγαθὰ τῆς τύχης, ἢ γὰρ εἰς τὰ ἐκτός, καὶ τῆς ἐναντίων. δηλοῦσι τιμῆς, καὶ ἀτιμίας, πλῆτε, καὶ πτωχείας, δοκτικμάτων, καὶ ὑπερημάτων, χάριτος καὶ ἀχαριστίας, φιλίας καὶ ἐχθρας, μάχης, καὶ εἰρήνης, ἀφημίας, ἢ δυσφημίας, συγχερίας καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ ἀρμόζει εἰς τὰ τῆς ψυχῆς ὅσον ὡς περὶ ἐλπίδος, καὶ ἀπελπισίας, φόβου καὶ ἀφοβίας, καὶ τῆς ἐτέρων παθῶν : ἢ εἰς τὰς νοητικὰς ἀρετὰς, εἴτε ἐλαττώματα, ὡς σοφίας καὶ ἀμαθείας, ὑψηλότης νοός, ἢ ταπεινότης, καὶ τῆς λοιπῶν : ἢ περὶ τὰς ἠθικὰς, ὡς σωφροσύνης, ἀνδρείας, δικαιοσύνης, φρονήσεως, καὶ τέλος ἀνδρείων ἔργων, καὶ ἀτίμων πράξεων.

(Εἶδος τῆς Ἐπιστολῆς.)

Τὸ εἶδος τῆς Ἐπιστολῆς εἶναι ἡ ἐδική της σύνθεσις, καὶ πλοκή, ἡ ὁποία ὑφίσταται εἰς τὸ τεχνικόν, καὶ σαφές εἰς ὅλα, κατὰ τὸ παράγμα καθ' ὃ ἐπιτέλλομεν, μερικὸν δηλονότι, καὶ καθόλου.

(Διαίρεσις τῆς Ἐπιστολῆς.)

Διὰ τὰ χηματιδῆ λοιπὸν ἡ Ἐπιστολή, καὶ νὰ λάβῃ εὐτακτον εἶδος πρέπει νὰ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη. ἤτοι εἰς Χαιρετισμὸν, εἰς Προοίμιον, Διήγησιν, Ἐπίλογον, καὶ Προσαγγελίαν ὑγείας, ἢ ὀτυχίας, καὶ τῆς ἐξῆς.

Ὁ χαιρετισμὸς γίνεται εἰς ἐκεῖνα τὰ λόγια ὅπερ βαίνουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κόλας. ὡς ἀδείγματος χάριν, ἀίσιως καὶ εἶναι Μηροπολίτης. Πανιερώτατε καὶ Θεοσφρόβλιτε Μηροπολίτα τῆς ἀγιοπατρῆς Μηροπόλεως, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς Γεροδιδάσκαλον. Σοφώτατε καὶ λογιώτατε Γεροδιδάσκαλε. ὁμοίως καὶ ὡς τῶν ἄλλων. καθὼς θέλομεν ἰδεῖ ὀπίσθεν, ὅσα θέλω ὑποσρῶσει τὰς τίτλους τοῦ καθενός. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληες, ὁμοίως καὶ οἱ αὐτῶν ἀκόλουθοι ἀρχίζαν τὸν χαιρετισμὸν μὲ πῶσιν δοτικῶν, καὶ μὲ τὸ χαίρειν ὡς ὁ Γσωκράτης, Φιλίππῳ Μακεδόνων βασιλεῖ, χαίρειν ἢ μὲ τὸ εὖ πράττειν, ὡς ὁ Πλάτων. ἢ μὲ τὸ ὑγιαίνειν ὡς οἱ ὡς Πυθαγόραν. Τινὲς δὲ καὶ τὸ εὖ ἔχειν λέγουσιν, ὡς ὁ Ἐπίκυρος. Ἀλλ' οἱ Νεώτεροι εἰς τὰ παράγματα νεωτερίζοντες καὶ τῶν Ἰταλῶν τῶν τάξιν

ἀκολουθεῖντες, μετὴν ἀρέπυσαν τιμῆ τῆς ἀξίας
τῆ προσώπτε ἀρχίζεν τὸν χαιρετισμὸν.

(Προοίμιον.)

Τὸ Προοίμιον τῆς Ἐπιστολῆς σέκεται εἰς με-
ρικὰ λόγια, μετὰ τὰ ὁποῖα ζητῶμεν νὰ κερδήσωμεν
τῆ ἀγάπῃ τῆ υποκειμένη, πρὸς τὸ ὁποῖον γρά-
,, φομεν. λόγος χάριν. Καταπολλὰ ἐγὼ ἠξούρω
,, πῶς ἴδιον τῆς ἐμφύτε ἀγαθοσύνης σε εἶναι εἰς τὸ
,, νὰ παρηγορᾷς τῶν ἄλλων τὰς θλίψεις. Τῆτο ὅμως
τὸ Προοίμιον φαίνεται εἰς πολλὰς νὰ εἶναι πλέον
δύσκολον, ὡδὰ ὅλον τὸ ὀπίλοιπον σῶμα τῆς Ἐπι-
στολῆς. Ἐπὶ ταῖς πλεονέστερας φοραῖς ἡ Ἐπιστολὴ
προοιμιάζεται ἀπὸ κεκομμένης πειρώσεως. Ἐπὶ τῆτο
εἰς τῆ ἀρχὴν ἀρέπει ἡ πειρώσεως νὰ ἔχη ὄρεος ἀπο-
νεμητικῆς εἰς τὴν ἀξίαν τῆ υποκειμένη ὅπτε γράφει.
,, οἶον, Ἡ παρῆσα Ἐπιστολὴ με θέλει πειρακινή-
,, σει τῆ ἀγάπῃ σε, νὰ ἔξαπλώσῃ πρὸς ἐμὲ
,, τὰ τίμια τῆς προσάγματος, ἔπὶ νὰ ἢ τὰ ἐξῆς.
,, Ἡ σε σέλλω τῆ παρῆσαν, εἰς μαρτύριον τῆς
,, ἐμῆς πρὸς σε φιλίας, ἢ μνήμης. Ἡ με εἶ-
,, ναι πολλὰ δύσκολον, νὰ μὴ ἐνθυμηθῶ οὐδὲς
,, ὄρεος προσώπτε τῆς τάξεώς σε. Ἡ νὰ ἀγαπᾷ
,, τινὰς χωρὶς νὰ ἀνταγαπᾶται, εἶναι νὰ ζῆ εἰς
,, τῆτον τὸν Κόσμον χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα. Ἐπὶ
,, τῆτο ἐγὼ ζῶντας με τέτοιον φόβον, βιάζομαι νὰ
,, σᾶς σημειώσω ἔπὶ τῆς παρῆσης, ἢ τὰ ἐξῆς.
,, Ἡ ἢ τὴν τῆς σῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας, μου

„ είναι τὸσον προσφιλὴς, ὅπῃ δὲ ἢμπορῶ νὰ
 „ τὴν διατηρήσω, ὡδὲ μὲ τὸ μέσον τῆς ἐμῆς
 „ πρὸς σὲ δαλείας, καὶ ὑπακοῆς. ὅθεν, καὶ τὰ
 „ ἐξῆς.

(Διήγησις τῆς Ἐπιστολῆς.)

Ἡ διήγησις τῆς Ἐπιστολῆς ἴσεται εἰς τὸ νὰ
 εἰσαπλώσῃ μὲ συντομίαν καὶ σαφυνίαν τὴν γνώμην
 τῆς, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς, ἢ καὶ τὴν χρείαν τῆς.
 „ λόγῳ χάριν, Παρακαλῶ τὴν ἀγαθοσύνην τῆς
 ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος νὰ μὴ ἀποσραφῇ εἰς τὸ
 νὰ μὲ τιμήσῃ μὲ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον
 καταπολλὰ μὲ εἶναι χρεαζόμενον. Ἡ ἄπο τὴν με-
 γάλῃ ἀνάγκῃ, εἰς τὴν ὁποίαν δαίσομαι,
 δὲ ἢμπορεῖ νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ, ὡδὲ ἢ δωματὴ
 προσασίας, μὲ τὴν ὁποίαν συσαινωντάς με εἰς τὸν
 ὀδεῖνα. καὶ ὡδὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

(Ἐπίλογος.)

Ὁ Ἐπίλογος τῆς Ἐπιστολῆς πρέπει νὰ εἶναι
 καὶ τὸς Νεώτερος πολλὰ τεχνικός, καὶ δὲ τὸ εἰς
 κάθε ἀνδραγον δὲ εἶναι τὸσον εὐκολος. ὅθεν
 δελωντας ὁ γράφων νὰ φανέρωσῃ πῶς εἶναι ἐὶ χάρι-
 σος, ἢ πῶς τῆς εἰδικῶς ἀναπόκεισιν. τὸ
 γίνεταί μὲ ὀλίγα ἄλλῃ λόγια, καὶ τὴν τά-
 ξιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ὑποκειμένης ὅπῃ γράφει.
 λόγῳ χάριν. ἀπίσως καὶ τὸ ὑποκειμένης εἶναι μεγά-
 λης ἀξίας λέγει. Θέλω γράφει, καὶ ἐπαειθεμή-
 σει τῆς τὴν χάριν, ἢ τῆς τὴν δὲ ἐργασίαν

„ ὁμῶς μὲ τῶσαις ἄλλαις ἀναείδηταις, ἢ τῶσαις
 „ ὁποῖαις ὁμολογεῖται ὑπόχρεως εἰς τὴν ἀσύγκρι-
 „ τον ἀγαθοσύνην τῆς ὑμετέρας ἐκλαμφομένης.
 „ καὶ τὰ ὅμοια. Ἀνίσως καὶ γράφει εἰς ἀνδρωπον
 „ τάξιως κοινῆς, λέγει. δεῦθ' ἐθέλω λείπει νὰ εἶμαι
 „ δὲ χάριτος εἰς τὴν ἀγνοήσασ, ἢ εἰς τὴν ἐδι-
 „ κλύσασ-ἀγάπην, εἰς κάθε καιρὸν, καὶ ἀφορμῶν
 „ ὅπως ἡθέλεις δὲ χαρισθῆναι νὰ μὲ προσάξῃς, ἢ ἡ-
 „ θελε σοῦ ἀρέσῃ νὰ μὲ προσάξῃς.

Ἡ ἡθέλεις δὲ χαρισθῆναι, ἢ ἡθέλει σε ἀρέσῃ εἶ-
 πα, καὶ ὅχι ἡθέλει καταδεχθῆναι. δεῦθ' ὁμιλῶν-
 ταις μὲ κατώτερόν του, δεῦθ' ὁρᾷται ὁ γράφων νὰ
 ταπεινῶνται, ἕτε νὰ ἀχρησθῆναι καὶ νὰ ἀτελείω-
 τὸν βαθμὸν του καὶ χαρακτῆρα τῶν ἀρχῶν, ἢ
 ἐφόδῃς.

Ἡ προσαγγελία τῆς ὑγείας, ἢ εὐτυχίας, καὶ
 ἢ ἐξῆς, ἴσεται εἰς τῶσαις τὸς λόγους· καὶ χαριεῖ-
 τάσσε, ἀρομηνύσασ κάθε εὐτυχίαν. ἢ μὲ ταπει-
 νῶ μου προσκυνῶσιν βεβαιῶμαι. ἢ ὅπιθυμῶντας
 τέλος πάντων τὴν χάριν τῆς πατρικῆς ἀλογίας
 θέλω ὁμολογεῖται. Ἡ ἀφιέρωσις εἰς κάθε τι-
 μίαν τῆς προσαγῶν θέλει ἀφιέρωσιν πάντοτε ἐτοι-
 μος ὡς ὑπογράφωμαι· ἢ καὶ λοιπὸν συσάινωντας
 ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν μὲ εἰς τὰς ἀγίας σε δὲ χάρις. ἢ, φι-
 λῶσασ τὴν δεξιάν, ἢ τὸ ἄκρον τῆ ἱματίου κατα-
 πάζωμαι. ἢ τῆς μῆνῃς. ἢ, δεῦθ' νὰ λέγωμαι μὲ
 δίκιον τῆς σῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Οἱ παλαιοὶ ὁμῶς

Εἴθε ἄλλως ἐσφράγιζον τὴν Ἐπιστολὴν διὰ τὸ ἔρ-
 ρώθε, καὶ ἔρρωσο. μερικαῖς φοραῖς δὲ ἔβανον καὶ τὸ
 χαίρειν. καὶ τὸ δὴ τυχεῖτε ἔλεγον, καὶ δὴ τυχεῖ, ὡς
 Δημοδοκῆς, καὶ Πλάτων. Προσέτι καὶ ἄλλα με-
 ρικὰ ἀποδείγματα διὰ πλείον δόλοισι τῶν ἀρχα-
 „ εἰων εἰς ἄλλον ἔσπον. οἷον. ἤθελα λοιπὸν ἢ
 „ ἀποδείξεις ὅτι διὰ τῆς παρέσης σὲ ἔκαμα, καὶ
 „ ἐμεταβάλλοντο εἰς παρᾶξες, διὰ καὶ μὴ μείνη μα-
 „ ταῖα ἢ τιμὴ ὅτι ἔχω καὶ ὁμολογεῖμαι. Ἡ,
 „ ὅθεν ἢ παρᾶξες θέλει φανερῶσαι πῶς εἰς ὁ-
 „ ποιὸν ὄρεθῶ τὸν, θέλω ἔχει τὴν καύχι-
 „ σιν καὶ βεβαίῳμαι. Ἡ ἔγὼ δὲν θέλω ὁμο-
 „ λογεῖμαι δὴ τυχεῖς, ἀλλ᾽ ὡς δὲν ζῶ τῆς σῆς, καὶ
 „ τὰ ἐξῆς. Ἡ θέλω, ὅτι ἢ καρδία μου καὶ ἀνά-
 „ πτη πάντα εἰς τὴν ἀγάπην σου, καὶ τὸ σῶμα μου
 „ καὶ εἶναι πάντα ἀνοικτὸν διὰ καὶ λέγωμαι. Ἡ
 „ ὅλη ἢ δόξα μου σέκεται εἰς τὸ καὶ ὁμολογεῖμαι
 „ πάντοτε τῆς ὑμετέρας. Ἡ, ἀγάπη λοιπὸν ἐκεῖ-
 „ νον, ὅτι δὲν ζῆ, διὰ καὶ κηρύττη εἰς κά-
 „ θε καιρὸν πῶς εἶναι δόλος τῆς σῆς. Μὲ τέτοιον
 ἔσπον δύναιται καθύστερ καὶ σιωπῆτη Ἐπιστολᾶς.
 Ἡ φρόνησις ὅμως τῆς καθύστερ εἰς ὅλα τὰ ἐλλεί-
 ποντα ἄς ἀναπληροῖ. μάλιστα ἀφίνω εἰς τὴν ἐμπει-
 ρίαν τῶν διδασκάλων καὶ ἀναπληρώσεν εἰς τῆς αὐτῶ
 μαθητᾶς τὰ ἐδικά μου ἐλλείποντα.

Πρέπει ἀκόμη καὶ σημειώσωμεν, πῶς εἰς τὴν
 Ἐπιγραφὴν τῆς Ἐπιστολῆς ὅτι γίνεται ἔξωθεν,

δὲν πρέπει τινὰς νὰ γράφῃ, Πάτερ, ἢ Μῆτερ, ἢ ἀδελφὸν, ἢ ἀδελφὴν, ἢ ἄλλον τί ὄνομα ὅπῃ νὰ φανερώσῃ συγγένειαν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει. Διὰ τὸ δὲν πρέπει νὰ γίνεταί γνωστὸς εἰς τὰς ἄλλας ἐκεῖνος ὅπῃ γράφει διὰ μέσων ποιήσῃ ὄνοματός. ἔσονται καὶ μὲ τὸ νὰ βανώνται τέτοια ὀνόματα, θέλει κινήσῃ τὴν φειδύργειαν εἰς κάποιους νὰ ἀνοίγῃ ταῖς Ἐπιστολαῖς, καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ γραφόμενα. ἀγκαλὰ ὅσοι τέτοιο ἀπορρέπες ἔργον πράττουσιν, εἶναι ἀφωρισμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὅταν θέλῃς νὰ γράφῃς Ἐπιστολὴν εἰς ὑποκείμενον ὄνομα ὀνομασθέν, τὸν τίτλον, ἢ γινῇ τὸν χειρισμὸν τὸν βάνεις εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κόλας καθὼς προεῖπα. τὴν δὲ ὑπογραφήν σου τὴν βάνεις εἰς τὸ ἄκρον καὶ ἔχατον τῶν τέλους τῆς κόλας. καὶ τὸ γίνεταί διὰ νὰ δείξῃς τὸ σέβας καὶ τιμὴν ὅπου προσφέρεις εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφεις. Παραδείγματός χάριν.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας.
Ταπεινὸς καὶ ὑπόχρεως δούλος. (ὁ Δεῖνα.)

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐπιστολῆς ὅταν γράφῃς εἰς ὑποκείμενον μετὰ, πρέπει νὰ εἶναι δύο ἀράδαις ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἡμισυ τῆς κόλας, καὶ τὴν ἀναλογίαν, καὶ μέτρον τῶν χαρτίων ὅπῃ ἠθελες δεξιῶν. ἢ πρέπει νὰ ἀφήσῃς τὸ ὀλιγώτερον τέσσαρα δάκτυλα χαρτί ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω.

Περὶ τῆς Περιόδου τῆς Ἐπιστολῆς.

Οὐδαις ἢ Ἐπιστολαῖς (ἔξαιρῶντας ταῖς διηγηματικαῖς, ὅ, τι λογιῆς εἶναι ἐκείναις τῆς παραματούτων, καὶ ταῖς ὠδωγραφικαῖς, ὅ, τι λογιῆς εἶναι τῆς ἰσορρικῶν) ὄλαις ἢ ἄλλαις λέγω ἐκτείνονται εἰς τέσσερας Περιόδους. ἀγκαλὰ κὶ ἡ τετάρτη Περίοδος συνιθίζει νὰ τελειῶνῃ κτὶ τῆς Ἰταλῆς ἐν συντομίᾳ. εἰς τὴν πρώτην Περίοδον γράφεται ἡ ὑπόθεσις. Εἰς τὴν δευτέραν ὠδωκαλῶμεν νὰ ἦθελεν ὑποδεχθῆ με ἀγάπῳ, ἢ διχαρισθῆμεν. εἰς τὴν τρίτῳ ἰκτοῦμεν, καὶ ὠδωκαλῶμεν ἀμοιβαίας ποροαγᾶς. κὶ εἰς τὴν τετάρτῳ χαριεῖμεν.

Διὰ νὰ δὲκολληῶ λοιπὸν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπιστολῆς ὅπῃ ἴσεται εἰς τὴν πρώτην Περίοδον, ἔξω ἀπὸ διαφορῆς ὄρεσ ὅπῃ ἐδᾶ ὑποσραῖνα πρὸς χῆσιν τῆς ἀρχαίων φιλομαθῶν, σημειῶνα, πῶς καθένας ὅπῃ γράφει Ἐπιστολῶν πρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ θεωρῆ τέσσερα πράγματα, ἢ γιν τὴν ἀρχὴν ἔξ ὅ, ὅπῃ εἶναι ὁ γράφων, κὶ τὸν ὄρον πρὸς ὃν, ὅπῃ εἶναι εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει. τὸ ἐργασικὸν αἴτιον, καὶ τὸ αἰτιῶδες. Παραδείγματος χάριν, ἄς ὑποθέσωμεν πῶς ἔχομεν νὰ κάμωμεν μίαν Ἐπιστολῶν, διχόμενοι ταῖς καλαῖς ἐορταῖς. εἰς τὸ ἐχομεν νὰ ἐξιστάσωμεν τὴν ἀρχὴν ἔξ οὔ, ἢ γιν τὸ ἴδιον ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει. κὶ κτὶ ἀνα-

λογίαν τῆς ταξέως τε, καὶ τῆ βαθυμῆ τε, ἀς γρα-
ση ὅλας ἐκεῖνας τὰς ὄρας, καὶ λέξεις, ὅπῃ ἤμπο-
ρῶν νὰ εἶναι εἰς αὐτὸν ἴδιοι, καὶ ἀρμόζοντες· κα-
θὼς εἶναι οἱ κάτωθεν.

Ἡ δ' ἀλάβεια.

Ἡ προσοχή.

Ἡ κληῖσις.

Ἡ φιλία.

Ἡ φήμη.

Ἡ συγγένεια.

Ἡ ἐπιθυμία.

Ἡ ἐφῆσις.

Τὸ ἐξαιρετικὸν γένος, καὶ
τὰ ἐξῆς.

Ἀπὸ τῆς τῆς ὄρας, ἠμπορεῖ δ' αὖθις καθένας
νὰ ἔχη δ' ὀκλίαν εἰς τὸ νὰ ἀρχίσῃ τὴν Ἐπιστο-
λὴν, λέγωντας.

Τὸ σέβας ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς
δουκειάσας.

Τὸ γένος ὅπου μοῦ ἔχει δ' ἄ χιλίαις ἀφορ-
μαῖς.

Ἡ καλὴ καρδία, τὴν ὁποῖαν διαφυλάττω δ' ἄ
τὴν ἀξιόπῆ τῆ ὑποκειμένησας.

Ἡ ἀδολος φιλία, τὴν ὁποῖαν ἀδραλείπτως εἰς
μνήμην ἔχω.

Ἡ δυνάμις τῆς Ἐφέσεως.

Ἡ μεγαλακία ὑπόληψις, τὴν ὁποῖαν ἔχω.

Ἡ ἐξαιρετικὸς ἀλάβεια.

Ἰδὲ καὶ ἕτερα παρδείγματα πλέον καὶ πλά-

τος.

Τὸ

Τὸ χρέος ὅπῃ μὲ ἔχει δὲ χιλίαις ἀφορμαῖς εἰς τὴν ἀξιοῦντα τῆ ὑποκειμένης, μὲ ὑποχρεώνει μὲ ὅλλω τὴν ὑποταγὴν νὰ σᾶς σημειώσω τὸ φθᾶσιμόν μου εἰς Βενετίαν.

Τὸ μέγαλον σέβας, ὅπῃ ταπεινῶς προσφέρω πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμωρότητα, μοῦ δίδει χρέος ἀπαραίτητον νὰ πῆς φανερώσω τὴν ὀπισθοφύλῃ ὅπῃ ἔκαμα εἰς τὴν πατρίδα.

Ἡ ἄδολος φιλία τὴν ὁποίαν προσφέρω εἰς τὸ ἐξίμετον ὑποκειμένης, μὲ ἐνθυμίζει νὰ ἀναπληρώσω τὸ φιλικὸν χρέος, ὅπῃ εἶναι ἡ εἴδησις τῆ κατὰ θεοδία μου εἰς τὰτα τὰ μέρη.

Ἡ ταπεινὴ δέλδοσις, τὴν ὁποίαν χαίρομαι σιμὰ εἰς τὴν Πανιερότητα σας, μὲ ἀδρακινεῖ, ἢ μὲ ὀδηγεῖ, ἢ μὲ βιάζει, ἢ μὲ ἀνοίγει τὴν σράταν, ἢ μὲ κεντᾷ, ἢ μὲ δίδει μεγαλοφυχίαν, ἢ μὲ ἀνδρίζει, εἰς τὸ νὰ σᾶς σημειώσω μὲ ὅλον τὸ σέβας τὸ φθᾶσιμόν μου εἰς τὴν τὴν χώραν.

Εἶναι τὸσον μεγάλη, ἢ ζωντανὴ, ἢ ἐξαίρετος, ἢ δρασικὴ, ἢ εὐθερμος, ἢ ἀναμνήνη, ἢ ὀπιθυμία, ἢ ἡ ἔφεσις, ἢ ἡ καύχησις, ἢ ἡ θέλησις, ἢ ὁ λογισμὸς, ὅπῃ ἐγὼ ἔβρω, ἢ δεφυλάττω, ἢ αἰδανόμαι, ἢ δοκιμάζω, εἰς τὸ εὐθερος, ἢ εἰς τὴν καρδίαν, ἢ εἰς τὴν φυχὴν, δὲ πᾶς σεβασμίας, ἢ τιμίας, ἢ τὸσον ὀπιθυμητῆς, ἢ προσκυνητῆς, ἢ τὸσον ἐρασμίας πρὸς αἰσ τῆς ὑμετέρας δὐλημίας, ἢ καὶ Ἐκλαμωρότης, ὅπῃ σημειώσω, ἢ μεξῶ, ἢ θέτω, ἢ

βαίω εἰς βαθμὸν, καὶ τίτλον μεγάλης τιμῆς, ἢ μεγάλης δ' αὐτυχίας, ἢ καλῆς τύχης, ἢ μεγάλης ὠφελείας, ἢ ἐδικῆ με μεγάλης κέρδους, τὴν ἀφορμὴν, τὴν δ' αὐκαιρίαν, τὴν συναπαίτησιν, εἰς τὸ νὰ σᾶς δαλώσω, ἢ νὰ σᾶς ὑπακῶσω, ἢ εἰς τὸ νὰ ἀποδείξω τὴν προθυμίαν με εἰς τὴν δαλώσίν σας. ἢ εἰς τὸ νὰ βεβαιώσω μὲ τὰ ἔργα τὴν ζέσιν τῆς ἐπιθυμίας με, καὶ τὰ ἔξῃς. καὶ τῆτος ὁ ἔσπος γίνεται ὅταν ἀρχίζῃ ἡ Ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν ἀρχῇ ἐξ ἧ. ἢ γινῆ ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει.

Ὅταν δὲ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸν ὄρον πρὸς ὄν, ἢ γινῆ ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει, ἢ μπορεῖ νὰ δ' αὐγάη ὅλας ἐκεῖνας τῆς ὄρης, ὅπῃ ἀνταποκρίνονται, καὶ συμβάλλουν εἰς αὐτό. Παραδείγματα χάριν. ἢ ἡ ἀξία, ἢ ἡ ἐξουσία, ἢ ἡ δ' αὐγνεία, ἢ ἡ ἐνδοξότης, ἢ ἡ ταπεινότης, ἢ ὁ μῖσθός, ἢ ἡ ἀγαθότης, ἢ τὸ καλὸν ἡθὸς, ἢ ἡ ἐπιτηδειότης, ἢ οἱ ὑποχρεωτικοὶ ἔσποι, ἢ ἡ καλοκαγαθία, ἢ ἡ δόξα, ἢ ἡ μεγαλοφυχία, ἢ ὁ χαρακτήρ, ἢ ἡ Κυριότης, ἢ ὁ βαθμὸς, ἢ ἡ ἀρετὴ, ἢ ἡ ἀπορηγορία, ἢ ἡ φιλοφροσυνή, ἢ τὸ πνεῦμα, ἢ ἡ πολυμαθεία, ἢ ἡ ἀγγχίνοια, ἢ ἡ φήμη, ἢ ἡ γηναϊότης, ἢ ἡ ἀγάπη. Ἡ ἡ λέγωντας μὲ πλέον ἔμφασιν ἢ ὑπεροχὴ τῆς ἀξίας, ἢ ἡ γλυκύτης τῆς ἐναρέτων ἡθῶν, ἢ ἡ φήμη τῆς πολυμαθείας, ἢ ὁ τίτλος τῆς Κυριότητος. Ἡ μὲ τὸ ἐπίθετον. οἶον, ἡ Δεσποτικὴ ἐξουσία, ἢ ἡ ἀπολυτῆς Κυριότης, ἢ ἡ ἀσύγκριτος σοφία, καὶ τὰ ὅμοια.

Διὰ τὰ ἀκολοθήσῃς λοιπὸν τῷ Περίοδον ,
σημειῶσαι ὅλας ἐκείνας τὰς ὄρας , καὶ ῥήματα ὅπερ
ἀναποκείνονται ἁπονεμητικῶς εἰς τὴν ἀνάθεον ἀρ-
χῶν ἐξ ἑ. ἤγινε εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπερ γράφει·
λόγε χάριν , ἀδελφικῶς , ὀδηγεῖ , φέρει , υποχρεώ-
νει , βιάζει , σκοπᾷ , δυνάσκει , ἐνθυμίζει ,
ἀπαιτεῖ , ἀδελφεῖ , ἐνδυναμώνει , προσάξει , συμ-
βοηθεῖ . Ἡ καὶ ἔγωγε , δίδει μεγαλοφυχίαν , ἢ ἀ-
νοίγει ὁδὸν , ἢ κάνει ἐπιμονήν , ἢ δίδει ἀφορμὴν .
καὶ ἄλλα παρόμοιά ὅπου καθένας ἠμπορεῖ νὰ
ἐφύρη .

Καὶ ἰδὲ , ὅπερ εἰς τῶτον τὸν ἔσπον γίνεται ἡ
πρώτη Περίοδος μετ' ὅλην τὴν ἀκολίαν . ἀδελφείγ-
ματος χάριν , ἀίσιως καὶ θέλεις νὰ τὴν κάμῃς
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐξ ἑ , ὅπερ εἶναι ὁ ἴδιος ὅπερ γρά-
φεις , ἀρχίζεις ἔγωγε . Τὸ χεῖρος ὅπερ ὁμολογῶ ὅτι
ἀμεξήτης αἰτίας , με βιάζει νὰ προμηνύσω εἰς
τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμπερότητα κάθε καλόν , καὶ
δύτυχίαν εἰς πάντας τὰς ἀγίας Ἐορτάς , καὶ τὰ
ἐξῆς .

Θέλωντας δὲ νὰ ἀρχίσῃς ἀπὸ τὸν ὄρον πρὸς ὃν ,
ὅπερ εἶναι ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον γρά-
φεις , ἠμπορεῖς νὰ εἰπῆς εἰς τῶτον τὸν ἔσπον : ἡ
μεγαλειότης τοῦ ἐνδόξου ὑποκειμένου τῆς ὑμετέρας
Πανιερότητος , ζητεῖ χεῖρικῶς ἀπὸ ἐμὲ εὐὰ προ-
σκυνητὸν προμηνύμα δύτυχίας , ὅτι τὴν ἀφορμὴν
τῆς προσεχῶν ἀγίων Ἐορτῶν . Ἐκείνο ὅμως ὅπερ

λέγομεν δε τὰς Ἐπισόλας ἢ καλῶν Ἐ'ορτῶν ,
 ἐνοεῖται κ' δε καθε ἄλλην Ἐ'πισολὴν ἢ γὰρ συγ-
 χαρισικὴν ; σωθλιπτικῶ ; εἰδήσεως ; ἐγκωμια-
 σικῶ ; κ' τὰς ἐξῆς .

Ἡ ὀργανικὴ αἰτία ὑπηρετεῖ δε νὰ εὐάνη μάλ-
 λον ταῖς ἀνάθεον λέξεις . Ὀργανικὸν λέγεται ἐκεῖ-
 νο ὅπερ δελοῖται ὡς μέσον δε τῶ ὁποῖοι γίνεται
 τὸ παῖγμα . κ' δε νὰ καταλάβης ποίαις εἶναι ἡ λέ-
 ξες μὲ ταῖς ὁποῖαις ἀρχίζει ἡ Ἐ'πισολὴ ὡς δι
 ὀργανε ; παρέπει νὰ ἡξέδρης πῶς ὄλαις ἐκείναις ὅπερ
 ζητῶν τὸ , Μὲ , εἶναι ὀργανικαῖς . δηλονότι .

Μὲ τλω πλέον βαθυτάτω ταπεινώσιν τῆς δ' -
 λαβείας μς .

Μὲ τὴν πλέον εὐθερμον ἐπιθυμίαν .

Μὲ τὴν πλέον ἀδολον ἀφοφοράν .

Μὲ ταῖς πλέον ἀψευθεῖς μαρτυρίαις .

Μὲ ταῖς πλέον δ'λαβεῖς ἀπόδειξεις .

Μὲ καθε ἐδαφίαν ταπεινώσιν .

Μὲ τλω πλέον ζωντανῶ ἐφροσιν τῆς καρ-
 δίας μς .

Καὶ τῆτοι οἱ ὀργανικοὶ τύποι ἡμπορῶν νὰ δου-
 λώουσι ὁμοίως τῶσον δε τὸς ὀρες ὅπερ δ' γίνων ἀπὸ
 τὴν ἀρχὴν εἰς ε , ὅσον κ' ἀπὸ τὸν ὀρον παρὸς εὐ .
 ἀδειγματος χάριν , ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ε . ὅπερ
 εἶναι ἐκεῖνος ὅπερ γεῖται .

Μὲ τὴν πλέον ταπεινὴν ἀφοφοράν τῆς δ'λα-
 βείας μς .

Μὲ τὴν πλέον ζωντανὴν μνήμην, ὅπῃ ἀναποκρίνεται εἰς τὸ ἀνεξάλειπτον χρέος μου.

Μὲ τὴν πλέον ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας μου.

Ἀπὸ τὸν ἔρον πρὸς ὄν, ὅπου εἶναι ἄπὸ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει.

Μὲ τὰς πλέον τιμίαις καὶ σεβασμίαις ὅρους, ὅπῃ φέρωμαι εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Μὲ τὴν πλέον σεβασμίαν ταπεινώσιν, ὅπου φέρωμαι εἰς τὴν ἄξια κυριότητα τῆς ὑμετέρας.

Μὲ ταῖς πλέον ζωνταναῖς ἀποδείξεις ὅπῃ φέρωμαι εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς σῆς.

Μὲ τὴν καθολικὴν φήμην, ὅπῃ ἐξάπλωσε πανταχῶς τὴν σοφίαν τῆς ὑμετέρας.

Καὶ ἐδῶ φέρωμαι νὰ σημειώσωμαι, πῶς εἶδους ἄπὸ τῆς τῆς ὀργανικῆς τύπης, ἢμπορεῖ καθύπερθε νὰ προδῆσῃ εἰς ἄπὸ τὰ κάτωθεν ῥήματα. ἔρχομαι, παρρησιάζομαι, φέρομαι, λαμβάνω τὴν τιμὴν, λαμβάνω τὴν τόλμην, λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν, λαμβάνω τὸ θάρρος, λαμβάνω, τὴν ἀφορμὴν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀνίσως πάλιν θέλωμαι νὰ ἀρχίσωμαι τὴν Ἐπιστολήν, ἄπὸ τὴν αἰτίαν. ὅπῃ εἶναι ἡ τετάρτη πηγὴ τῆς τύπων, ἄπὸ τῆς ὁποίας ἀρχίζει ἡ Ἐπιστολή, φέρωμαι νὰ ἀγάλωμαι ὅλας ἐκεῖνας τῆς ὅρας, ἢ ῥήματα ὅπῃ ἢμπορεῖν μιμητῆροι νὰ ἀρμόζον τὸσον

εἰς τὸν ἀνθρώπου ὅπως γράφει, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον γράφει. ὡς ἐν παραδείγματι.

Διὰ τὴν πληρώσω τὸ χέος, ὅπως μὴ ἔχει. καὶ ἰδὲ ἢ αἰτία τὸ χέος.

Διὰ τὴν ἀποδείξω τὴν δὺλάβειαν, ὅπως ὁμολογῶ.

Διὰ τὴν μὴ λείψω ἀπὸ τὸ σέβας ὅπως ἔχω.

Διὰ τὴν σᾶς πισώσω εἰς τὴν ἀγάπην ὅπου προσφέρω.

Διὰ τὴν μὴν ἀδικήσω τὰς νόμους τῆς ἀδόλου φιλίας, ὅπως φυλάττω.

Διὰ τὴν σᾶς κάμω τὴν γνωρίσετε.

Διὰ τὴν σᾶς κάμω τὴν καταλάβετε.

Διὰ τὴν κάμω δικαιοσύνην εἰς τὸν μισθόν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ ἐδῶ ἡμπορεῖ καθεύνας τὴν δευτέραν ἀρμοδίως ἀπὸ τὰς ἀποφθηνόμενες. ἡγὼν τὸν καιρὸν, τὴν ἀφορμὴν, τὴν ἀκαίριαν, τὴν ἐορτήν, τὴν ἀσειότητά, τὴν ἀγνώθειαν, τὸ ἥθος, τὴν ἀχαριστίαν, τὴν ἐλπίδα, τὴν σμύθειαν, τὸν ἑαυτὸν τε, τὴν καλὴν φήμην, καὶ τὸν ἔπαινον τῶ ἄλλοις. λέγωντας ἔγω.

Διὰ τὴν μὴ ἀβλέψω τὴν ἀφορμὴν ὅπου μὴ παρρησιαίξεταί, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὴν μὴ λείψω ἀπὸ τὸν ἑμαυτόν με.

Διὰ τὴν ἀποθεθίσω τῶ ἄλλων τὴν γνώμην.

Διὰ τὴν ἐνώσω τὰς δὺχάσμεν, μετὰ τὴν κήρυξιν τῶ ἐπαίνων, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ ἐδῶ ἀνοίγεται εἷς ἀραιότατον θέαρον εἰς τὸν νῦν τῆς φιλομαθῶν δεξιὰ νὰ βάλουν εἰς παρᾶξιν ταῖς ἐδικαῖς τῆς ἰδέαις· δεξιὰ ἀφ' ἧς λάβουν τὴν παρᾶξιν τῆς ἀνάσσειν τεσσάρων ἔσπων, ἡμπορῶν ἀπὸ ἐκείνου τῆς αἰτίας νὰ ἀγάλουν μὲ δ'κολίαν εἷς νέον ἔσπον δεξιὰ νὰ ἀρχινῶν τὴν Ἐπιστολίω τῆς μὲ τὸ νὰ χηματίζων μίαν παρᾶξιν πλέον στυδεδευμένην· παρᾶδείγματος χάριν. ἐκεῖ ὅπῃ λέγει, δεξιὰ νὰ ἀναπληρώσω εἰς τὸ χρέος, ἡμπορεῖ νὰ εἰπῆ ἕπος. εἶναι τὸσον ζωντανή καὶ ἀδολος ἢ ἀλάβεια, ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τὴν ἀρετῶν, ἢ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ὑμετέρας δ'γνεύας· ἢ ὁμολογῶ εἷς σέβας τὸσον ζωντανόν καὶ ἀδολόν εἰς τὸ μεγαλεῖον· ἢ εἶμαι τὸσον δεδωμένος ἀπὸ τὴν δ'εργετικῶν σας πρὸς ἐμὲ ἀγαθῶν παρᾶίρειν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἀρχὴ ὅπῃ ἀγαίνει ἀπὸ τῆτον τὸν αἰτιώδη τύπον μεταβάλλεται εἰς τέρας τῆς ἀλλῆς δύο τύπος. ὁ εἰς ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν ὅς εἶ, καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὸν ὅρον πρὸς ὃν· ὅσον εἰς τὸν παρᾶτοι, ταῦτα εἶναι τὰ παρᾶδείγματα.

Διὰ νὰ βεβαιώσω εἰς τὴν δ'γνεύαν σας, καὶ τὰ ἑξῆς.

Διὰ τὴν μεγάλῃ ἀλάβειαν ὅπῃ προσφέρω, καὶ τὰ ἑξῆς.

Διὰ τὸ ἀμέτρητον χρέος ὅπῃ ὁμολογῶ.

Διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας τῆς καρδίας μου εἰς τὴν ἐνάρετόν τῆς ψυχῆς.

Εἰς ἐκπλήρωσιν πόσων ἀναειδημένων δυνεργειῶν, ὅπερ μὲ ἐνθυμίζει ἡ ὑποχρεωτικὴ με διατήρησις, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς δὲ τὸν δεύτερον τύπον ὅπερ εἶναι ἄπο τὸν ὄρον παρὸς ὃν, ταῦτα εἶναι τὰ ἄδραδείγματα.

Διὰ τὴν ἡθελε γνωρίσῃ ἡ ἀληθείας πόσον ἐγὼ σέβομαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὴν ἡθελε καταλάβῃ ἡ ἐντιμότησας, εἰς πόσον βαθμὸν φθάνει ἡ ἀλάβεια, τὴν ὁποίαν ὁμολογῶ.

Διὰ τὴν ἡθελε καταπειθῇ πόσῃ εἶναι ἡ ἐγκάρδιος ἀγάπη, ὅπερ. καὶ τὰ ἐξῆς.

Τῆτος ὁ ἴδιος αἰτιώδης τύπος, συνηθίζει νὰ μεταβάλλεται καὶ εἰς τοῦτον τὸν ἄλλον τρόπον. ἡγῶν.

Ὅχι βέβαια διὰ κολακίαν, ἀλλὰ διὰ πίσιν κατάρωτάτης ἀληθείας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅχι διὰ τὴν ἀκολοθήσω τὴν κοινὴν συνηθειαν, ἀλλὰ διὰ τὴν βεβαιώσω εἰς τὴν ὑμετέραν τιμιότητα τὴν ἐδικὴν με ἀληθινὴν δέλωσιν.

Ὅχι διὰ ἀφορμὴν ἀπλῆς ὁμολογίας, ἀλλὰ ἄπο ἀδρακίνησιν τῶν χρέος με.

Ὅχι διὰ συνηθειαν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

Ὅχι διὰ κενδοξίαν ἀξιοπείας, ἀλλὰ διὰ ἀψυδῆ μαρτυρίαν τῆς ἀλαβείας με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ τῆτος ὁ ἴδιος τύπος ἡθελε γνήνη καὶ εἰς τῆτον τὸν ἄλλον τρόπον.

Δεν είναι ἡ κοινὴ σωήθεια, ἀλλὰ τὸ ἄπειρον σέβας ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τὴν ὑμετέραν Εὐγένειαν, ὅπῃ μὲ ᾤδῃσκειν.

Δεν είναι ἡ μοναχὴ συγκατάθεσις, ἀλλὰ τὸ ἐξαιρετικὸν χέρος εἶναι ἐκείνο ὅπῃ μου ἀυξάνει τὴν ἀφοριμῶν.

Ὅχι ἄπο τὴν σωήθειαν, ἀλλὰ ἄπο τὸ σέβας λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφοριμῶν τῆς δὲ τυυχίας ὅπῃ σὰς εὐχομαι, μὲ τὸ ὁποῖον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅχι ἄπο ἀπλῆς λόγος τῆς σῶματος, ἀλλὰ ἄπο ζωντανῆς τῆς καρδίας προέρχεται ἡ καθαρότης τῆς δὲ χῶν, ὅπῃ εἰς τὸν ἔρανὸν ἀναφέρω δὲ τὴν δὲ τυυχίαν τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμφορότητος, εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ἐορτάς.

Ἡ δὲ δεύτερα Περίοδος ὅλη δὲ γει, εἰς τὸ νὰ παρακινήσῃ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον γράφομαι, δὲ νὰ δεχθῆ μὲ χαρᾶς ταῖς ἐδικαῖς μας δὲ χαῖς, ἢ καὶ κάθε ἄλλῃ ἀναφορᾷ ὅπῃ κάμνομαι, καὶ τὰ λόγια τὰ πλέον σωηθισμῶν, καὶ ἀρμόδῃ εἶναι τὰ κάτωθεν.

Δέξου. μὲ ἡ θελες ἀποσραφῆς· δός μου τὴν τιμὴν. λάβε εἰς καλὸν μέρος· ἀντάμειψαι. ἄς ἀποποιεθῆ. ἄς δώσῃ τόπον. Ἡ καὶ ἔγω.

Παρηγόρησόν μου. ἢ τίμησόν μου. ἢ ἐνίχυσόν μου. ἢ ἀξίωσόν μου τῆς χάριτος. ἢ συγκαταίνῃσόν μου τὴν τιμὴν.

Ἡ δὲ φάρρῶ. ἢ ἐλπίζω. ἢ πισδῶ. ἢ πείθομαι. ἢ εἶμαι βέβαιος. ἢ δὲ ἀπισῶ. ἢ δὲ λῶ λάβε τὴν

τύχῳ. ἢ πισθῶ χωρὶς κἀμμίαν ἀμφιβολίαν· ἢ δὲν ἔχω κἀμμίαν ὑποψίαν· ἢ δὲν ἀμφιβάλλω παντελῶς. ἢ δὲν φοβῆμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν ὁμως γράφομεν εἰς ὑποκείμενα ἄξουσας, καὶ ὑπεροχῆς γίνονται πάντοτε οἱ τέτοιοι τύποι μετὰ τὴν προσηκόντων τῶν ὄρων. ἢ γὰρ δέσπουσες, παρακλίουσες, ἐπιθυμίας, ἐκείσας, καὶ ἄλλα. ὧσδε δείγματος χάριν.

Δέομαι ταπεινῶς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμψρότητα, νὰ μὴν ἀποσραφῆ. ἢ, ὧσακαλῶ δὲ τὸ σεβασμῶς τὴν ὑμετέραν πανισρότητα νὰ μὲ ἀταμείψῃ. ἢ, ἔτε ἄλλο εἶναι ἢ καύχισίς με, ὧσὰ νὰ καταδεχθῆτε. ἢ, αἰσῶς καὶ δὲν ἦτον πῶλυ, ἢ θελα κάμη θετικὴν ἐκείσας εἰς τὴν ἡναιότητα τῆς καρδίας σας, νὰ δεχθῆ εἰς καλὸν μέρος.

Ἄλλὰ δὲ νὰ κάμωμεν εἰς τὰς φιλομαθεῖς πλέον εὐκολον τὴν συντάξιν, σημειώνομεν, ὅτι αἰσῶς καὶ ἡ πρώτη Περίδος ἀρχίζει ἀπὸ τὸν γράφοντα, ἢ δεύτερα ἀρίπει νὰ εὐγῆ ἀπὸ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον γράφει. ὧσδε δείγματος χάριν.

Τὸ ἀμπαξέπτον σίβας, ὅπῃ ἀδελείπτως ὁμολογῶ εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμψρότητα, μετὰ ὑποχρεώνει νὰ σᾶς δὲχθῶ εἰς ταύτας τὰ ἀγίας Ἐορτὰς κάθε ὕψος δὲ δαιμονίας. (καὶ ἰδὲ ἡ πρώτη Περίδος.) Θέλει εἶσαι ὁμως ἀποτελέσμα τῆς ἀσυγκέιτῃ ἀγαθοσωῆσας, εἰς τὸ νὰ καταδεχθῆτε, καθὰς μετὰ ὄλλω τὴν θερμότητα δέομαι, τοῦτο τὸ

εὐλοκίνας τέλος τῆς καρδίας μου. (καὶ ἰδὲ ἢ δού-
τέρα.)

Εἰ τὸ ἐναντίον πάλιν. αὐτίσως καὶ ἡ πρώτη Πε-
ρίοδος ἀρχίζει, ἀπὸ τὸν πρὸς ὄν ὄρον. ὅπῃ εἶ-
ναι ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὑποῖον γεάφομεν,
ἢ δούτερα γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅξ εἶ, ἢ γὰρ
ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γεάφει. πᾶσα δειγματος
χάριν, εἰς τὴν ὑπερτάτῃ ἀξίαν τῆς παναγιότη-
τός σας, πρέπειεν δεῖ καὶ ἀφορμῶ ὅλαις ἐκείναις
ἢ δούτυχίαις, ταῖς ὁποίαις εὐχομαι εἰς ταύτας τὰς
ἀγίας Ἐορτὰς τῆς τῶ Γνωστῆ Χριστῆ φηνηθλίαν. (ἰδὲ
ἢ πρώτη Περίοδος σιωπηρῆ ἀπὸ τὸν ὄρον πρὸς ὄν.
ἢ γὰρ ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὑποῖον γεάφομεν.)

Ὅθεν ἔχει χάρις δίκαιον, ἐλπίζω νὰ ἰδῶ ἀν-
ταποκεινομένην τὴν δούλαβειάν μου μετὰ τὴν τιμὴν
τῆς δούνοικῆς, καὶ φιλοφρόνησας δεξιότητος, τὴν
ὁποίαν ταπεινῶς ἱκετεύω. (καὶ ἰδὲ ἢ δούτερα Πε-
ρίοδος δούγαληρῆ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅξ εἶ, ἢ γομεν
ἀπὸ τὸν ἀνδρωπον ὅπῃ γεάφει.)

Ὅθεν δεῖ νὰ κάμωμεν σαφεῖραν τὴν τάξιν
τῆς Περιόδου, πρέπειεν νὰ σημειώσωμεν, πᾶς ὅ-
ταν ἡ Ἐπιστολὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὀργανικὴν Πε-
ρίοδον, εἰς τὴν δούτεραν ἢμπορεῖ νὰ προσεθῆ ἢ αἰ-
τιώδης. πᾶσα δειγματος χάριν, ,, Μετὰ τὴν πρᾶξιν
τῆς πλέον ταπεινῆς δούλαβείας, ἔρχομαι νὰ προσ-
φέρω εἰς τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα τὸ προμύημα
καὶ λογιῆς δούτυχίας, δεῖ τὴν ἀφορμῶ τῶ προσε-

χῆς νέας Ε'της. (κὶ ἰδὲ ἢ πρῶτη Περίοδος ὑπὸ τῆς ὀργανικῆς.) Ὁδὸς καλῶ λοιπὸν σεβασμῶς νὰ ἠθέλετε κάμῃ εἰς ἐμὲ τῆς μεγάλῃ τιμῆς, νὰ καταδεχθῆτε ὀμνῶς τῆς πῆν ἐνθερμον προσφορὰν τῆς καρδίας μου, ἵνα νὰ καυχῶμαι παντοτινὰ, πῶς ἀχωρίσως μετέχω ὑπὸ τῆς διωκτικῆς προσασίας σας. (κὶ ἰδὲ ἢ δευτέρα ὑπὸ τῆς αἰτιώδους.)

Ἀμὴν αἰσῶς κὶ ἐκ τῆς ἐναντίας ἢ πρῶτη Περίοδος εἶναι αἰτιώδης, ἢ δευτέρα ἢμπορεῖ νὰ εἶναι ὀργανικὴ. Ὁδὸς δειγματος χάριν. Διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὸ ἐδικόν μου χῆρος, ἔρχομαι εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ε'ορτάς νὰ προσφέρω εἰς τῆς δὲυτέρας τῆς δὲυτέρας ἀφορμῆς καὶ δευτερίας. (ἰδὲ ἢ πρῶτη Περίοδος αἰτιώδης.) καταδέξτε λοιπὸν μὲ τῆς σωήθειαν τῆς ἀσυγκρίτου ἀγαθοσύνης τῆς καθαρότητος τῆς καρδίας μου. (κὶ ἰδὲ ἢ δευτέρα ὀργανικὴ.)

Τώρα δευτέρα ἢ μεγαλιτέρα δυσκολία, τῆς ὁποίας δοκιμάζουσιν οἱ ἀρχαῖοι φιλομαθεῖς, ἴσεται εἰς τὸ νὰ εὐάνεν χαριστικῶς τῆς δευτέρας Περίοδον μὲ τῆς πρῶτην, ἵνα τῆς σημειῶναι ἐδῶ δευτέρας ὅρους τῆς ὁποίας ἢμπορῶν νὰ δευτέρας εἰς καὶ δευτέρας καιρὸν τῆς ἐδικῆς τῆς δυσκολίας. οἷον, ὑπὸ ἐδῶ, δευτέρα τῆς, ὅθεν, δευτέρα αὐτῆς τῆς αἰτίας, δευτέρα εἰς τέτοιον δίκαιον, ἐπῶναι εἰς μίαν τοιαύτην βάσει, ἐπῶναι εἰς εἰς τέτοιον δευτέρας, δευτέρα μίαν τέτοιαν ἀφορμῆς, κὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ τρίτη Περίοδος περιλαμβάνει ὄρες, ὅπου ἀποδείχνουν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἔχομεν, εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβάνωμεν ταῖς προσαγαῖς τῆ ὑποκειμένης, εἰς τὸ ὁποῖον γράφομεν, καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τῆ ἑμαυτῆ μας, εἰς καθὲ δουλείαν ἐδικυῶται. ἢ συνηθισμέναις φράσεις εἶναι ἢ κάτωθεν.

Συμφώνησόν μοι, ἢ συγχώρησόν μοι, ἢ συγκοινωνήσόν μοι τὸν ἔσπον, ἢ ἀνοιξόν μου τὴν ὁδὸν, ἢ δὲκολυῶν μου τὰ μέσα, ἢ παρρησιάζόν μοι τὰς ἀφορμάς, ἢ χάρισόν μου τὴν εἰσοδὸν. Ἡ καὶ ἔγω. τῆτο μόνον ζητῶ, ἢ ἡθελα μόνον, ἢ μία μόνον ἐπιθυμία μὲ μῆρι, ἢ καυχῶμαι, ἢ μὲ μῆρι μόνον νὰ ἐπιθυμῶ, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ὡδύχρινῶ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν, ἢ τῆτο νὰ ὡδύχρινότερον ἀπὸ ὅλα. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔγω. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ὅτι ἐγὼ νὰ ἠμπορῶ, καθὼς ἐπιθυμῶ. ἢ ἄμποτε νὰ εἶμαι ἄξιος. ἢ ἢ τύχη νὰ ἡθελε μὲ δὲκολυῶ. ἢ νὰ ἡθελα εἶμαι ἀρκετός. ἢ ἄμποτε νὰ ἡθελε μὲ δώσῃ δυνάμιν ὁ Κύριος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἀπίσως καὶ εἰς τὴν δευτέραν Περίοδον, δευτὴν ἐβάλθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐκείνης, καὶ τῆς ὡδύχρινῆς, εἰς τῆτην τὴν τρίτην Περίοδον ἠμπορῶν νὰ βαλθοῦν καλλότατα. ἀλλ' ἀπίσως καὶ εἰς ἐκείνην ἐβάλθησαν, εἰς τῆτην πρέπει παντελῶς νὰ ἐμποδιθοῦν. καὶ εἰς τοῦτον τὸν τρόπον, ὅσον ἢ ἐπιθυμία τῆ προσαγαῶν, ὅσον ἢ ἀφιέρωσις τῆς δουλείας δὲ-

νανται να εὐωθῶσιν ὁμῶς. ᾠδαδείγματος χάριν.

Διὰ τοιαύτῳ ἀφορμῶν, παρρησιάζω εἰς τὴν ὑμετέραν δὲ γυνείαν, τὴν προσφορὰν ὅλα τὰ ἐμαυτῶν με, καὶ ἐπιθυμῶ θερμῶς νὰ μὲ ἀνοιχθῇ ἡ ὁδὸς, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ ὡς τόσον εἰς τέτην τὴν ὑποχρεωτικῶν παρᾶξιν, ἐπιθυμῶ πρὸς ἀνταπόκρισιν, τὴν εὐχαιρέτον χάριν τῆς ἐδικῶν σας προσαγῶν, καὶ ἄμποτε εἰς τὴν καλῶν με προσθυμίαν νὰ ἦδελαν ἀνταποκριθῶν ἡ δυνάμεις, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ εἶπω. Διὰ βεβαίωσιν λοιπὸν τῆς ἀχαριστοσύνης σας, αἰαμῶν τὴν τιμὴν τῆς προσκυνητῶν προσαγῶν σας, δεῖ τὸ ὁποῖον τέλος σας ἀσβεβαίωνα τὴν ἀπρὸν ὑποταγῆν τῆς ἀδυναμίας με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ εὐωσις δὲ αὐτῆς τῆς τρίτης Περιόδου με τὴν δευτέραν δυνάται ἐπιπιδείως νὰ γυῖν με τέτεις τὰς ὄρας. ὡς τόσον, λοιπὸν, δεῖ τέτοιαν ἀφορμῶν, δεῖ τὸ ὁποῖον τέλος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ τετάρτη καὶ τελευταία Περίοδος τῆς θεραπευτικῆς Ἐπισολῆς, ἡ ὁποία καταγίνεται εἰς τὸ νὰ διδῇ τὰ καθήκοντα εἰς τὸν πατέρα, συνηθίζει νὰ συντάσσεται καὶ δύο ἔσπες. ἢ γὰρ, ἡ εὐαμῆν με τὴν τρίτην Περίοδον, ἡ κεχωρισμῆν κατ' ἑαυτῶν.

Ὅταν λοιπὸν τὴν θέλωμεν εὐαμῆν με τὴν τρίτην Περίοδον, πρέπει νὰ σημειώσωμεν τὴν ἀκόλουθον παρᾶξιν. ἀτίσως καὶ γερόμεν εἰς ἀνθρώπους ὑποκειμένους εἰς ἡμᾶς καὶ μικροτέρας ἀξίας, πρέ-

πει να δευδωμειδσα λυο τας ακολυθας τυπας .
 ηγαν . κη ο Κυειος να σε ολυχη . η ο Θεος να σε
 δεφυλαττη . η ο Θεος να σε σκίπη με την χα-
 ελυτα . η ο Θεος να σε εισακίση . η ο Θεος να
 σε παρηγορίση . η ο πανοικτίρμων Θεος να σου
 ειναι ελεως , και τα εξης .

Η ανίσως και ειναι Εκκλησιαστικος ανθρωπος
 λέγομεν . σωμισω τον εμαυτον μου εις την δρασι-
 κλυ χαειν τω αγίω προσδωχων σε . η ωδεδιδω-
 μαι εις τλω εναρτον σε φυχλω . η μη λειπετε να
 ενδυμαδε εις τας αγιασας προσδωχας , κη δε
 ενα πισον σας κη ορθοδοξον τεκνον . η νορωσ απα-
 ζομεθες τλω αγιασας δεξια , βιβαιουμαι τας
 πνοματικας ολογιας . ωδεδειγματος χαειν .

Αμποτε να ηθελε με ανοιχθη μιαν ημεραν
 ωφελιμωτατη οδος , εις το να σε δευδωσω , η να
 σε ωφελισω , καθως οπιθυμω . (κη ιδε η ξίτη
 Περίοδος .) κη ο Κυειος να σε δεφυλαττη . (κη
 ιδε η τεταρτη κη τελουταια Περίοδος ενωμληη λα-
 κωνικως με τλω ξίτω .)

Ανίσως παλιν γραφει τινας εις ομοιοντα , η
 εις φιλον , οι πλεον κοινοι κη σωμηδισμεθροι τυποι
 ειναι οι παροντες κη σημειωμαι , η βιβαιωμαι ,
 η ομολογεμαι , η κηρυττομαι , η λεγομαι , η δη-
 λοπαιωμαι , κη τα εξης . ωδεδειγματος χαειν .

Δια σημειον τως δεχαρισησεαις με , αναμλω την
 τιμην τω ποθεινω μοι προσαγαων σε , (ιδε η ξίτη

Περίοδος.) κὴ σημαῖμαι. (κὴ ἰδὲ ἢ τελόταῖα ἐν συντομίᾳ.) Ἡ ἢ καὶ ἔπω· καυχῶμαι νὰ ὁμολογῶμαι. ἢ φιλικῶς βεβαιῶμαι. ἢ ἐγκαρδίως κηρύττωμαι, κὴ τὰ ἐξῆς. ἢ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ λέγωμαι. ἢ λαμβάνω τὴν παρηγορίαν νὰ δηλοποιῶμαι. ἢ λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ κηρύττωμαι. ἢ λαμβάνω τὴν ἐλπίθειαν νὰ υπογράφομαι, κὴ τὰ ἐξῆς.

Αἰτίως πάλιν κὴ τινὰς γράφει εἰς ὑποκείμενα ὑπεροχῆς, κὴ ἀξίας, οἱ πλείον σωηθισμῶν τύποι εἶναι οἱ παρόντες. κὴ μὲ ἐδαφιαίαν προσκυῖσιν ὁμολογῶμαι. ἢ τελειώνωντας ταπεινῶμαι, ἢ ὑποκύπτω, καὶ τὰ ἐξῆς. λόγος χάριν. ὁμολογῶ δὲ τῆς παρεῖσης εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμφορῆσιν, τὴν ἀπεείρησιν καύχισιν ὅτι ἔχω εἰς τὸ νὰ σὰς δολύσω, (ἰδὲ ἢ τρίτη Περίοδος.) καθὼς μὲ βαδυστάτην προσκυῖσιν βεβαιῶμαι. (ἰδὲ ἢ τετάρτη.)

Ἐδῶ κείνω εὐλογον νὰ σημειώσω ἐκεῖνα τὰ ὀπίθετα, κὴ ὀπρῆματα ὅτι πρέπει νὰ βάνονται εἰς ταύτην τὴν τετάρτην Περίοδον. γράφοντες λοιπὸν εἰς ὑποκείμενα ὑπεροχῆς, κὴ ἀξίας, τὰ ὀπρῆματα ὅτι εἶναι ἐπέπον νὰ βάνονται εἶναι ταῦτα· ταπεινῶς, ἀλαβῶς, προσκυνητῶς, σεβασμῶς, κὴ τὰ ἐξῆς. Ἡ ἢ καὶ ἔπω. μὲ ἔλλω τὴν βαδυστάτην ταπεινῶσιν, μὲ τὴν πλείον ἐδαφιαίαν προσκυῖσιν, μὲ τὴν πλείον σεβασμῶν ταπεινῶσιν, μὲ τὴν πλείον ζωντανῶν ἔφισιν τῆς καρδίας μου.

Γράφοντες δὲ εἰς φίλους, ἢ εἰς ὁμοίους, βαίνουντα
 πεῦτα. ἀμεταθέτως, ἀναλλοιώτως, ἀδολείπτως,
 αἰωνίως, ἀλυθῶς, ἀαμφιβόλως, ἀκινήτως, καὶ τὰ
 ἑξῆς. Ἡ δὲ θεωρητικὴ ἀδὲ ποτὲ, πολὺ θεωρη-
 τικόν, εἰς κάθε καιρὸν, καὶ τὴν σωτηρίαν, εἰς
 κάθε δοκιμῶν, εἰς κάθε τόπον, εἰς κάθε ἀφορμῶν
 εἰς κάθε σωματικὴν ἀνάγκην, καὶ τὰ ἑξῆς.

Τέλος πάντων γράφοντες εἰς ἀνθρώπους ὑποτατα-
 γνῶντες, καὶ χωρὶς τινὰ βαδμόν, θέλει δευδύεν ταῦ-
 τα. ἐγκαρδίως, ἀγαπητῶς, ὀλοφύχως, φιλικῶς,
 καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡ καὶ ἔγωγε. μεν κάθε ἀξίωσιν, ἢ μεν
 κάθε ἀγάπην, ἢ μεν μεγάλῃ ἀχαίρῃσιν, ἢ
 μεν ὅλλῃ τὴν καλῶν γνώμῃν, ἢ μεν ὅλλῃ τὴν
 καλῶν καρδίῃν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὅταν δὲ αὐτὴ ἡ τετάρτη Περίοδος γίνεται διηρη-
 μένη καθ' αὐτὴν, οἱ κοινοὶ τύποι μεν τὰς ὁποῖας
 ἀρχίζει, εἶναι ἔτοιμα. καὶ μεν τὸ τέλος, ἢ ἀπὸ τῆς
 ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης βαρυνῶν θεωρητικόν, ἢ καὶ
 χωρὶς ἀνάγκης ἀφορέων θεωρητικῶν λόγων, ἢ καὶ μεν
 τοιαύτῃ γνώμῃν, ἢ καὶ μεν ἀμετάθετον θέλη-
 σιν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ὁμοίωσιν τὸ πλήρωμα πάσης τῆς
 Περιόδου, ἢ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ αὐτὴ ἡ ἀναλογία.
 ἢ γὰρ. ἀίσιως καὶ ἡ Ἐπιστολὴ στέλλεται εἰς ἀνθρώπους
 κοινὰς, σωτῆσεται εἰς τὸν τὸν ἕσπον. ὅθεν
 ὁποσοῦν ἀνάγκης, κάθε καλὸν, μὲν, ἢ καὶ τέλος
 πάντων βεβαιώνων ἀνάγκης, τὴν καλῶν ἀφορμῶν

ὅπῃ ἔχω, εἰς τὸ νὰ σὲ ὠφελίσω εἰς κάθε καιρὸν, σημειῶμαι. ἢ καὶ μὲ τὸ τέλος βεβαιώνωντάς σε ὑπὸ τῷ καλλίμῳ καρδίαν, εἶμαι· ἢ, καὶ χαρῆς ἄλλῳ θεολογίαν, βεβαιώνωντάς σε τῷ ἀγάπῳ μου, σὲ λέγομαι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔπω. σὲ εὐχομαι κάθε δὲ τυχίαν. ἢ δέομαι τῷ Θεῷ νὰ σὲ χαρίσῃ κάθε δὲ τυχισμῶν ὑπέλαυσιν. ἢ σοῦ ἐπιθυμῶ κάθε καλὸν μεγαλῆτερον. ἢ σὲ ἀσπάζομαι. ἢ σὲ χαιρετῶ. ἢ σὲ εὐχομαι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔπος. ὅλος ἀγάπη πρὸς τῷ ἐν ἀρετῶν σου ψυχῆν. ἢ ὅλος ζῆλον εἰς βοήθειαν τῆς ἀρετῆς σου. ἢ ὅλος πρόθυμος εἰς ταῖς χρείαις σου, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν ἡ Ἐπιστολὴ πέμπεται εἰς ὁμοίους μας, ἢ Περίοδος γίνεται ἔπος. ὅθεν ἀναμφῶντας μὲ ὅλην τῷ προθυμίαν τῷ ἐπιθυμητῆν μοι προσαγνώσῃ, βεβαιῶμαι. ἢ, καὶ λοιπὸν βεβαιώνωντας πολὺ περισσότερον ἀμετάφραστον τῷ κλίσειν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ σὲ δευδίσω, σημειῶμαι, ἢ ὑπογράφωμαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ καὶ πρὸς βεβαιώσιν τῆς ἀληθείας, καὶ γνώσῃ εἰς ὅλας τῷ μεγάλην ἐπιθυμίαν ὅπῃ ξέφω, εἰς τὸ νὰ σὲ ὑπακῶσω, καθῶς, καὶ ὁμολογῶμαι, ἢ κηρύττομαι, ἢ καυχῶμαι νὰ εἶμαι, ἢ νὰ λέγωμαι. Ἡ καὶ ἔπω. μὲ ὅλην τῷ καλλίμῳ καρδίαν, ἢ μὲ ὅλην τῷ ἀγάπῳ, ἢ μὲ ὅλην τῷ καλλίμῳ ἔφεισιν, ἢ μὲ ὅλον τὸν ἐνθερμον ζῆλον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν τέλος πάντων ἡ Ἐπιστολὴ στέλλεται εἰς

ἀνθρώπου ὑπεροχῆς, καὶ ὅπῃ ἔχεν ἀξίαν, γίνεται ἔτιω.

Ὅθεν ταπεινὸς εἰς τὰς σεβασμίους πόδας σου, χαμηλῶς με ἐδαφιαίαν προσκυνῶσιν.

Καὶ λοιπὸν καυχώμενος εἰς τὴν δυνατὴν προσασίαν σου, με βαθυτάτῃ προσκυνῶσιν βεβαιῶμαι. Ἡ καὶ ἔτιω διδὸν κἀνώτατος, εἰς τὴν ἐξοχότητάς σου, βαθυτάτῃ προσκυνῶσιν, κηρύττομαι παρρησία. καὶ με τὸ τέλος σεβασμίως, ἢ ταπεινῶς, ἢ προσκυνῶσιν, ὑπογράφομαι, ἢ ἀντισημεῖσθαι, ἢ ὁμολογῆσαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Αὕτη εἶναι ἡ πλέον σωηθισμὸν μέθοδος, καὶ οἱ τύποι οἱ πλέον κοινοί, ἃς νὰ σωθῆσθαι ἢ Ἐπισολαῖς. καὶ τὸσον ἀρκεῖ ὅτι τὸ παρόντος πρὸς ὀλίγα πρᾶξιν τῶν ἀρχαίων φιλομαθῶν. ἕκαστος ὁμοῦς ἄς ἡξούρη, πῶς ἡ χρεία πλείονα αὐτὰς διδάξει.

Περὶ φράσεως τῆς Ἐπισολῆς, καὶ πειθαιότητος αὐτῆς.

Ἡ φράσις τῆς Ἐπισολῆς, ἢ καταγίνεται πρὸς τὰς λέξεις, καὶ λέγεται Τρόπος. ἢ πρὸς τὰς λόγους, καὶ λέγεται Σχῆμα, καθὼς εἰς τὴν Ρητορικὴν σαφέστερον εἰδείξα. Ὅθεν ὁποῖος γράφει εἰς ἀπλῶς ἁπλοῦς, πρέπει νὰ φυλάτῃ τὸν ἕσπον τῆς φράσεως ὅλον ἀπλᾶν, καὶ νὰ μὴ τὸν συγχίξῃ με λέξεις ἐλλειπτικαῖς, ἢ ποιητικαῖς, ἀλλὰ νὰ ὑποδίδῃ

ση δὲ λέκτω τὸν τόπον τῆς. αἱ δὲ ὡς πὴν Ἐπι-
 σολλῶ φράσεις, εἶναι δέφοροι. καὶ ἡ μὲν λέγεται
 ἀπλῆ, ἡ δὲ ἐχηματισμῶν. ἄλλη Λακωνικὴ, ἄλ-
 λι Ἀσιατικὴ, ἄλλη ἠθικὴ, παθητικὴ, χαρμό-
 σιωσ, σόβαρη, ἀσεία, ἢ καὶ δὲ ἀπέλος.

Φράσις ἀπλῆ εἶναι, ὅταν τινὰς Ἰσορικῶς ὡς-
 ρεῖται τὴν ὑπόθεσιν, χωρὶς τινὸς Ρήτορικῆ καλ-
 πίσμῃ. δὲ τὰ κτῶς ὅμως, καὶ μὲ κοσμικῶς λόγος.

Φράσις ἐχηματισμῶν εἶναι ὅταν ἀντὶ λόγων
 ἀπλῶν, μεταχειρίζεται λόγος, καὶ γήματα με-
 ταφορικὰ, καὶ ἀληγορικὰ καὶ μίμησιν τῶν ρητόρων.

Φράσις λακωνικὴ εἶναι, ὅταν μελετᾷ μόνον, ἀλ-
 λά δὲν διηγείται τὰς ἐνοίας, καὶ δίδει πλέον τὰ ἐν-
 νοῖ ὁ νῆς, ὡς τὰ ἀκρόση ἢ ἀκοή, καὶ τὰ ἰδῆ ὁ
 ὀφθαλμός.

Φράσις ἀσιατικὴ καλεῖται εἶναι, ὅταν τινὰς ἐ-
 κείνο ὅπερ δυνάται τὰ εἰπῆ εἰς ὀλιγολογίαν, τὸ
 εἰς ἀπλῶν εἰς πλάτος, εἰς ἕξοπον ὅπερ βαρύνει
 ὅχι μόνον τὸν ἀναγινώσκοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκούοντα.

Φράσις ἠθικὴ εἶναι, ἐκεῖνη, ὅπερ ἔχει ἐνοίας
 ἠθικαῖς, καὶ ἀξιώματικαῖς, καθὼς εἶναι ὅλαις ἢ
 παραίνεσες.

Φράσις παθητικὴ εἶναι, ὅταν ρεῖται τὶς τε-
 θλιμῶν, καὶ κινεῖ εἰς πάθος τὸν ἀκούοντα μὲ γή-
 ματα ὀπιφωρηματικά, ἐρωτηματικά, ἀποστροφαῖς,
 δεινῶν, καὶ ὡς ἀκαλῶντας.

Φράσις χαρμόσιωσ εἶναι, ὅταν ἀρχεται ἀπὸ

δέμα ὠραῖον, ἐπαινῶντας μίαν ψυχὴν ἀγαθὴν με-
 χαρμοσύνῃς λέξεις, καὶ χήματα, καὶ μετὰ Περλόδου
 ὑπὲρρέουσας μέλι, καθάρως τε, καὶ δούρθημα.

Φράσις σοβαρὴ εἶναι ἐκείνη, πὴν ὁποῖαν δευλόου-
 νται τὰ ὑποκείμενα ὅτῃ εἶναι ὑπεροχῆς, καὶ ἀξίας.
 ἔτι καὶ οἱ γέροντες, καὶ οἱ σοφοὶ ἄνδρες. καὶ δεῦρ τὸ
 τὰ νοήματα αὐτῆς τῆς φράσεως, πρέπει νὰ εἶναι σο-
 φά, συμβολότικα, καὶ συμφέροντα, μετὰ κυριολε-
 ξίαν, καὶ χωρὶς μεταφορῶν.

Φράσις ἀσεβία, ἢ καὶ δὲ ἄπειλος εἶναι, ὅταν γε-
 φη τις δεῦρ νὰ χαροποιήσῃ τινὰ, φέρωντας ὡδα-
 δείγματα δεῦρ νὰ τὴν κινήσῃ τὸ γέλοισιν. ὅ,τι λο-
 γῆς ὡδελγῶντας μετὰ ἔσπευς εἰρωνίας ἀνθρώπων
 Θεοσίτῳ, ἢ γενεανίαν ἀχρημον εἰς τὸ πρόσωπον,
 ἢ εἰς τὸ σῶμα, τὸν ὀνομάζει δὲ πρόσωπον καὶ ὠραῖον
 ὡς ἄλλον Γασημίδῳ.

Ἡ πειθανότης εἶναι μία δύναμις ὅτῃ πείθει
 τὴν θέλησιν τῶ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὁποῖον γεφω-
 μῶν, καίνωτάς τῳ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὴν γνώ-
 μῳ πὴν ἐδικλῶμας· αὐτὴ γεννᾶται ἐκ τῆς δυνά-
 μεις τῆς γεφωτός, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεις τῆς τέλους τῆς
 ὡδελγῆς. καὶ βέβαια ὁ γεφωπὸν πείθει πολλὰ,
 ὅταν ἐκεῖνος εἶναι τιμίαν ἠδῶν, καὶ ἀπὸ ὅλης ὁμο-
 λογῆται φιλαλήθης. ὁ ὁποῖος ἔχωντας μίαν τοιαύ-
 τῳ καλῶν ὑπόληψιν, ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν τὸ, „ αὐτὸς
 ἔφα, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἠθελε διηγῆται συμβῶντα ὑπερ-
 θαύματα, καὶ ὡδαδόξα· ἐκεῖ ὅτῃ ἐκεῖνος εἶναι

ὕπερμηδρός ἄπο τῷ καλλῷ φήμῳ, ἀγκαλὰ καὶ τῷ ἀλήθειαν ἠθέλε λέγει, εἰδὲς τὸν πισδῆι. ἡ δυνάμεις πάλιν τῷ τέλῳ ἔχει πολλῷ πειθανόπητα· ἔστι ὅστις λάβῃ τῷ Ἐπισολῷ, ὁδὸς σοχάζεται τίνος χάριν ἔγραφε ταῦτα. καὶ ἀίσιως ἠθέλον εὖρη τὸ τέλος, καὶ τῷ γνώμῳ καλλῷ, πείθεται, καὶ συμφωνεῖ τῷ θέλησίν τε μὲ ἐκείνῳ τῷ γράφοντος, ἀλλῆως δὲν δίδει τελείως ἀκρόασιν.

Περὶ τῶ Γενῶν τῷ Ἐπισολικῷ
 χαρακτήρος.

Ο Ἐπισολικός χαρακτήρ, ὡσαν ὅτῃ βάνεται ἄπο ὅλης τῆς ἐπισήμονας ἰσὸ τῷ Ρῆτορικῷ, ὡς μέρος αὐτῆς, δι' αὐτῷ τῷ αἰτίαν λαμβάνει καὶ τῷ ἐδικλῶτε διαίρεσιν ἄπο τῆς Ρῆτορικῆς γενῆς. ὅθεν καὶ τὸν ἕξοπον ὅτῃ ἡ Ρῆτορικὴ διαιρεῖται εἰς τὰ αὐτῆς μέρη, ἔπο καὶ ὁ Ἐπισολικός χαρακτήρ. τῆς μὲν ἐν Ρῆτορικῆς δυνάμειως τρία εἶναι τὰ γενῆ. Ἐπιδεικτικὸν δηλονότι, Συμβουλευτικὸν, καὶ Δικανικόν.

Ἐπιδεικτικὸν γενῆς εἶναι ἐκείνο, ὅτῃ εἰς τῆς ἑρῆς Ἀμβωνας καὶ Καθέδρας δευδόνται οἱ ρήτορες· τὸ ὅποῖον περιέχει τὸν ἔπαινον πρὸς τὴν ἀρετῆν, καὶ τὸν ψόγον πρὸς τῷ κακίαν.

Συμβουλευτικὸν εἶναι ἐκείνο, καθὸ ὁ ρήτορ

κατακινεῖ μὴ πρὸς ἀρετῷ, ἀποξέπει δὲ ἐκ τῆς ἡδονῶν, καὶ τῆς κακίας. τὸ εἶναι ἴδιον καθε Χριστιανῆ, ἑξαιρέτως δὲ τῆς Εὐαγγελικῶν ἱεροκηρύκων.

Δικανικὸν τέλος πάντων εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ δαδύονται οἱ ῥήτορες εἰς τὰ δημόσια παλάτια. τὸ το ᾧ μέχει τῷ κατηγορίαν, ἢ τῷ ἀπολογίαν. κατηγορίαν μὴ, ᾧ τῆς ἀδίκων, ἀπολογίαν δὲ, ᾧ τῆς δικαίων.

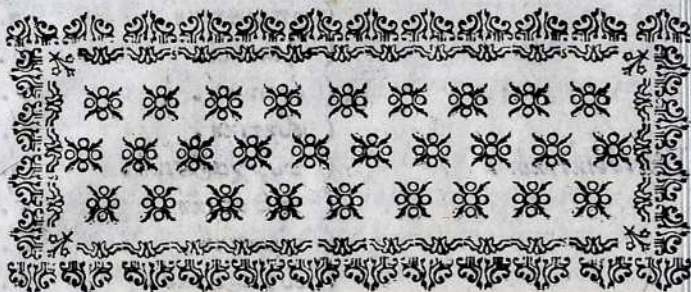
Εἰς τῶτα λοιπὸν τὰ τεῖα γνῆ διαιρεῖται καὶ ὁ Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ. ἦγεν, εἰς Ἐπιδεικτικὸν, Συμβελοτικὸν, καὶ Δικανικὸν.

Ὅσαι λοιπὸν Ἐπιστολαὶ τέλος ἔχουσι νὰ ἐπαινέσεν ἐκεῖνον ὅπερ ἔχει τῷ ἀρετῷ, καὶ νὰ ἀτιμάσεν ἐκεῖνον ὅπερ ἀπαζέται τῷ κακίαν, ἀνάγονται εἰς τὸ Ἐπιδεικτικὸν γνῆος. Ὅσαι δὲ ἔχουσι τέλος, καὶ μέσε τῆς περασμένων πραγμάτων, νὰ συμβελοῦσεν τὴν γνῶσιν τῆς μελλόντων εἰς τὰ χησίμα, καὶ ὠφέλιμα, καὶ νὰ ἐμποδίσεν τὰ ἄτοπα, καὶ ἄχρηστα, φέρονται πᾶσαι εἰς τὸ συμβελοτικὸν γνῆος. Ὅσαι δὲ τὸ δίκαιον ἀκραιφνῶς σοχάζονται, καὶ δι' αὐτὸ ἀπολογεῖνται, ἑξαπλώνωντας τὸν λόγον καὶ τῆς ἀντικειμένων, κατηγορῶντας τις, ἀνάγονται εἰς τὸ Δικανικὸν γνῆος. ὧν ποιῆτον ἐς τὸ δῆγμα.

Τῶν Ἐπιστολικῶν χαρακτήρων τεῖα τὰ γνῆ εἰσὶν, εἰς τὰ ὅποια ἀνάγονται αἱ ποιαῦται Ἐπιστολαί.

	(ἐπαινετική .	α'.
	(ψεκτική .	β'.
	(ἐρωτική .	γ'.
	(δ'κτική .	δ'.
Ε'πιδεικτικόν .	(συγχαριστική .	ε'.
	(πωθασική .	ς'.
	(εἰρωνική .	ζ'.
	(δ'χαριστική .	η'.
	(προξεπτική .	θ'.
	(ἀποξεπτική .	ι'.
Συμβεβλωτικόν .	(ἀδ'αμυθητική .	ια'.
	(αἰτητική .	ιβ'.
	(συσατική .	ιγ'.
	(κατηγορητική .	ιδ'.
	(ἀπολογητική .	ιε'.
	(ὀνειδιστική .	ισ'.
Δικανικόν .	(μεμπτική .	ιζ'.
	(ἀπειλητική .	ιη'.
	(προφασιστική .	ιδ'.
	(ὄνσατική .	κ'.

Πρὸς τὰς εἰς ἡμᾶς καὶ ἕτερα γυνὴ πολλαπλάσια ,
καὶ πᾶς ἀμεξήτης αἰτίας ὅπῃ συμβαίνουσιν . ἕκαστος
ὁμῶς θέλει ἔχει ὀπίδηλον τὴν κατανόησιν εἰς ὅλα ,
ἀπὸ τῆς ἐκδοσιν τῆς σεσημειωμένων . ὅθεν τῆς ὀ-
ποιῶν θέλουσιν ὀμιλήσει καὶ μέρος .

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπως ἀνάγονται
εἰς τὸ Ἐπιδεικτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Α΄.

Περὶ τῶν Ἐπαινετικῶν χαρακτῆρος.

Ἡ Ἐπιστολή ἐπαινετική, εἶναι μία συζή-
Εσις ἐγκωμιασικῶν λόγων ἢ ὅποια
στέλλεται πρὸς φίλον, καὶ ἐγκωμιάζει,
ἢ τῷ φίλῳ τιμὴν προαίρεισιν καὶ εὐδοξίαν
πράξιν, ἢ καὶ ἑτέροις τινός. Αὕτη μερίζεται εἰς τρία
μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον προβάλλωμεν τὸ ἀδυνάτους τῆς

ἡμετέρας δυνάμεως, λέγοντες. ὅτι δὲν ἔχομεν δύναμιν νὰ ἐξαπλώσωμεν τὰ μεγέθη τῆς ἐγκωμίων κατ' ἀξίαν, ὅμως θέλομεν εἰπεῖ βραχύτι, καὶ μικρὸν τῆς αὐτοῦ θαυμασίων, ὑποβλέποντες μόνον πρὸς τὴν τῶ δικαίαν, καὶ τῆς ἀληθείας ὑπόδειξιν. εἰς τὸ δεύτερον, ἅς ἀρχίσωμεν τὸν ἔπαινον, ἐγκωμιάζοντες τὴν ἀρετὴν, ὅπῃ ὁ ἐπαινετέμενος ἔχει κατ' ὑπερβολὴν, λέγοντες. πῶς δὲν εἶναι δυνατὸν γλώστα, ἔτε κάλαμος νὰ τὴν ἐρμηνεύσῃ, ἔξαιρέτως ἢ ἐδική μας, ἢ ὁποῖα εἶναι πολλὰ ἀδυνάτη, καὶ φειδί-ζουσα. Εἰς τὸ τρίτον, ἅς ζητήσωμεν συγχώρησιν, ὅτι τὰ λεχθέντα ἦτον πολλὰ ἐλίγα, εἰς τὴν πολλῶ ὕλῃ τῆς θαυμασίων ἔργων του, καὶ ὅτι ὅσα εἴπαμεν δὲν ἦτον κατὰ κολακείαν, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν, ὑπογραφομένοι δούλοι ἐδικοί του ἔχοντες τοιαύτῃ χάριν ὡς δῶρον τῆς τύχης νὰ καυχώμεθα εἰς τοῖτον αὐθεντῆν.

Πρέπει ὅμως νὰ ἤξῃρη καθεύας, πῶς ἢ ἐπαινετική Ἐπιστολὴ ἐξαπλώνεται εἰς πραγματείαν, δυνάμειαν, σοφίαν, καὶ ἄλλα ἔξ ὕλῃ πραγματουτέ δὲν φυλάσσονται εἰς τὴν σιωπῆσιν πόσοι ἔσοποι ρητορικοί, ἀλλὰ φράσις ἀπλή. διὰ τὸ οἱ πραγματουτέ ἀγαπῶσιν ἀπλότητα λόγου εἰς τὰς τῆς πραγματειῶν τὰς ὑποθέσεις. Θέλονται λοιπὸν νὰ ἐπαινεσῆς τινὰ, ὅπῃ ἔλαβεν δὲ τυχεύαν, καὶ κέρδος, ἐγκωμιάσαι τὴν φρόνησιν, καὶ σωφροσύνην, ὅπῃ ἤξῃρε νὰ σύρη τὴν τύχην (αὐτὴ καὶ δύσκολον) εἰς βοήθειάν τε.

Ἄν σὲ εἶναι δειγνέτης, ἐπαίνεσαι τὴν καλὴν
 ἀφάθειν τῆς ψυχῆς τε, ἀφάτι ἔχεις ἀπὸ αὐτὸν τὸ
 εὖ εἶναι. Ἄν εἶναι Γέρον, ἐπαίνεσαι τὸ αἰδέσιμον
 τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ἀξιωματικὸν τῆς σιωπῆς τε λό-
 γων, καὶ τὴν ἀφέλειαν, ὅπως εἰς ὅλας προξενεῖ με-
 ταῖς φρόνιμας καὶ σοχαστικαῖς συμβουλαῖς τε. Ἄν εἶ-
 ναι νέος ἐνάρετος, εἰπέ πῶς ἀυξάνει ἀφάτι νὰ δὲ τυχή-
 σῃ τὴν παρῆίδα, ἀφάτι νὰ τιμήσῃ τὰς γονεῖς, καὶ τὴν
 ἀρεαίαν. Ἄφάτι τὰς ἀρεαίαν, ὅπως ὡς ρίζαι
 ἀγαθαὶ ἐβλάστησαν πειοῦτον ἀγαθὸν καρπὸν ὁ
 ὁποῖος θέλει ἀυξήσει ὅσας τιμὰς εὖρον εἰς τὸ γέ-
 νος τε, καὶ θέλει ἀποκτήσει ὅσας ἀπόμι δὲν εὖρον.
 Ἐξάφεισαι τὸν ἀπὸ τὰς κοινὰς ἀνθρώπων, καὶ εἰπέ
 πῶς ἔχει κάποιόν τι ὑπερανθρώπινον, συγκεκριν-
 τὰς τὸν μὲ παλαιὰς ἐνδόξους καὶ ἐναρέτους ἀνδρας.

Σημειώσαι, ὅτι τὸν ἀνθρώπον ἐπαινεῖμεν ἀπὸ τὰ
 ἀγαθὰ τὰ σώματος, τῆς τύχης, καὶ τῆς ψυχῆς· ἐκ
 τῆς ἀγαθῶν τὰ σώματος εἶναι, ὅταν τὸ ἐγκωμιά-
 ζομεν τὴν ἀφαιότητα, τὴν ἀνδρείαν, τὴν ἀταξίαν
 τῆς σωματικῶν μερῶν, τὴν ἀγλαυττίαν, τὴν φωνίαν,
 τὴν ἐξύπνια τῆς ὀράσεως, τὴν ἀεξίαν, καὶ τὰ λοι-
 πὰ φυσικὰ χαρίσματα. Ἐκ τῆς ἀγαθῶν τῆς τύ-
 χης, ὅταν τὸ ἐπαινεῖμεν τὴν ἀφαιότητα, τὰ πλε-
 πια, τὴν ἀξίαν, τὴν φιλίαν, τὴν παρῆίδα, τὴν κα-
 λὴν ἀναφορὴν, τὴν καλὴν φήμιαν, καὶ τὰ ἄλλα, ὅπως
 οἱ ἀνθρώποι ἀποδέδωκεν νὰ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς
 τύχης, καὶ τὸ συμβεβηκός. Ἐκ τῆς τῆς ψυχῆς

πάλιν, ὅταν ἐγκωμιάζωμεν τινὲ καλῶ γνώμῳ, τὰ ἐνάρετα ἦδη, τινὲ ὀρθῶ δικαιοσύνῳ, τινὲ φρόνησιν, τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις, τινὲ καθαρὰν συνείδησιν, τὴν ἀσπλαγχνίαν, καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς πάντας, τινὲ σωφροσύνῳ, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τινὲ ψυχῶν.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ἠξιώσωμεν καὶ τῆτο. ὅτι εἰς τὰ ἄνωθεν σωματικά, καὶ τῆς τύχης χαρίσματα, δευρὸν δίδεται ἄρα ὁ ἔπαινος μόνον· εἰς δὲ τὰ ἠθικά καὶ τὰ τῆς ψυχῆς, δίδεται ὁ ἔπαινος, καὶ ἡ τιμὴ. ἐπαινεῖται ὁ εὐμορφος ἄνθρωπος, ἀλλὰ δευρὸν ἔχει τιμὴν ἄρα τὴν ὠραιότητά τε. ἔστι δευρὸν ἐκοπίασε νὰ τινὲ ἀποκτήσῃ. ἀλλ' ὁ σοφὸς καὶ ἐπισήμων ἐγκωμιάζεται καὶ τιμᾶται, ἔστι ἐκοπίασε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀποκοπὴν, καὶ τὰς ἐπισήμας, καθὼς καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς ἄρα νὰ ἀποκτήσῃ τὰς Εὐαγγελικὰς ἀρετὰς. Εὐγκωμιάζονται ἀκόμη καὶ ἔμφυχα, καὶ ἀψυχα, ὡς ζῶα, καὶ πόλεις, καὶ ποταμοὶ, καὶ λευμῶνες, καὶ τὰ ἔξῃς,

Τὸ ἐσιῶδες λοιπὸν ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς ἴσεται, καθὼς ἄνωθεν εἶπα, εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ μὲ κοσμίας καὶ δούλικας ἐπαίνας τινὲ ἀρετῶν τῶ ἄλλοις, ἢ τὰ σοφὰ τε συγγραμμάτα, ἢ τὰς χριστιανικὰς πράξεις, ἢ τὰ ἡρωϊκὰ ἔργα, καὶ τὰ ἔξῃς. ὅθεν εἰς τινὲ σιωπῆσιν λαμβάνεται τὸ προοίμιον ἀπὸ τινὲ ἰδίῳ ἐνάρετον πράξιν. ἄραδείγματος χάριν.

Παράδ. Επαινετικὸν εἰς Συγγραμματα.

ΜΕ τὸ νὰ ἀπεδείχθῃ ἡ ἀγχίνοια τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος διὰ μία ἰδέα βαθυτάτης σοφίας, μὲ τὸν τύπον τῆς πολυμαθῶν συγγραμμάτων της, προσκαλεῖ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα νὰ προσφέρῃ ἐκείνης τὸς δικαίως ἐπαίνας, ὅπερ χρεώσῃ εἰς αὐτῷ ἡ δὺλάβειά μου, ἀγκαλὰ πάντοτε ἐλλειπεῖς, συγκεκλιμένοι πρὸς τὴν μεγαλειότητα τῆς ἀξίας της. (τῆτα κὶ ὅμοια τέτων.) Δεύτερον ἀπολαθεῖ ὁ κόσμος ἔπαινος, εἰς τῆτον τὸν τρόπον. Ἀνέγνωσα ἀρκετὸν μέρος τῶ Συγγραμμάτων της μὲ μεγαλώτατον θαυμασμὸν τῶ ἑμαυτῆ μου. ἐπειδὴ ἡ δὺλωτία κηρύττει κὶ πολλὰ τὰ ἐδικά της προτερήματα. ἡ ἐφόρσεις μὲ φέρει εἰς ἐκπληξιν, τὰ ἐπιχειρήματα εἶναι δυνατὰ, καὶ ἀναντίρρητα, κὶ ἡ φράσις διώεται νὰ ἀπολαύσῃ κάθε ἐπαινετικῶν δὺχαρίσεων ἀπὸ ὅλης τῆς νόας τῆς σοφῶν, καὶ ἐπισημόνων. Τρίτον προφασίζόμεθα μὲ ταπεινώσιν λέγοντες. Ἡ ἀρετὴ αὐτῆς ὅμως, ἄς δώσῃ συγγνώμῃ εἰς τὸν ἐδικόν μου κάλαμον, καὶ ἄς δεχθῇ τῆτῳ τῳ μικρῶν ἀπόδειξιν τῆς δὺφροσύνης μου διὰ τὴν δὺτυχίαν τῆς ἐξαιρέτων προτερημάτων της, μύωντας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εὔτερον παράδ. εἰς ἀράξεις ἔξαιρέτως.

ΤΑ ἔργα τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμφορίτης εἶναι
 ὅσον ἔξαιρέτα, ὅπῃ προσκαλεῖσιν ὅλας τὰς
 νόας νὰ τὰ θαυμάζω, κάδε θέλωσιν νὰ τὰ ἀγαπᾶ
 ἐγκαρδίως, καὶ κάδε μνήμω νὰ τὰ σφραγίζη εἰς
 τὸν ἑαυτὸν τῆς ἀνέξαλείπτως. καὶ καὶ ἀλήθειαν εἰς τὰς
 ἀράξεις τῆς δω ἔχει ποτὲ σιωδότην τὴν τύχην, ἔπε
 δὲ ὁδηγὸν τὸ ἀδάδειγμα τῆς ἑτέραν, ἀλλ' ἀρχι-
 νῶντας μὲ βαθυτάτην μάθησιν σοφίας, διδύδυνων-
 τὰς τὰς μὲ μίαν ἀφούδεάτην ἐμπειρίαν, καὶ τελειώ-
 νωντὰς τὰς μὲ τὴν φρόνιμον σύνεσίν τῆς, ταῖς κάνει
 ἐκθαύμασαι νὰ κηρύττωνται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Εὔτερον παράδ. εἰς τὸ αὐτό.

ΑΓ ἑνάρετοι ἀράξεις τῆς ὑμετέρας Λογιότιτος
 ἀσράπτωσι μοναχαί τῆς, εἰς ἕῳπον ὁποῦ
 δω ἔχουσι χεῖραν ἄπο ἐκεῖνο τὸ ἀδάμικρον φῶς τῆς
 ἐπαίνων, ὅπῃ ἐδίωτο νὰ δώσῃ εἰς αὐταῖς ὁ ἀ-
 μαθῆς κάλαμος ἐδικὸς με. μὲ ὅλον τῆτο, δὲ νὰ ἄπο-
 δείξω ἀελαότερον πῶς ταῖς σέβομαι, ἀδὰ ὅπῃ
 ζητῶ νὰ φέρω εἰς αὐταῖς μεγαλιτέραν δόξαν, μὲ
 τὸ νὰ ταῖς ὑφώσω, θέλω εἰπεῖ πῶς εἶναι πλέον
 ἀξιαῖς νὰ φέρω θαυμασμόν, ἀδὰ ὅπῃ νὰ εἶναι
 ἐνδεῖς εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβάνω ἐπείνεσ.

Εὔτε-

Εἴτερον παράδ. εἰς τὸ αὐτό.

Ο Ποιος δὲν ἠξόβρει νὰ ἐπαινᾷ κατ' ἀξίαν, φθαίνει καὶ νὰ ἠξόβρη νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ θαυμάζη. Δὲ τῆτο ἀνίσως καὶ ἐγὼ δὲν ἔρχομαι διὰ τῆς παρῆσις μὲ χιλίης ἐπαίνες, νὰ ὑψώσω ἐκεῖνῳ τὴν θαυμασίῳ φράξιν ὅπερ ἑκατόρθωσις, μὴν ἠθελες θαυμάση, διὰτὶ ἡ φράξις τῆς ὑπερβαίνουσι τὰ ὄρια τῆς ἐγκωμίων, εἰς τὰ ὅποια δὲν φθαίνει ὅτε ὁ κάλαμος, ἔτε ἡ γλῶσσα ἡ ἐδικήμῃς, κτ.

Εἴτερον παράδ. εἰς συγγραμμάτῃ.

Α Νίσως καὶ ἐγὼ ἐδαύομεν μὲ ταῖς δέησές μου νὰ ἀπολαύσω ἀπὸ τὸν ἕρανὸν τόσαις γλώσσαις, ὅσας ἡ Ὑμετέρα Σοφολογίῃς διὰ τῆς ἐδικῶν τῆς συγγραμμάτων ἀπολαμβάνει ἐπαίνες, ἠθελα τὴν κάμη νὰ γνωρίση, ὅτι ἀνίσως καὶ ἐγὼ δὲν φθαίνω νὰ τὴν ὑψώσω, τὸ καίω διὰ νὰ μὴν ἀποδείξω φθισοτέραν τὸλμῃν, ἀπὸ ἐκεῖνῳ ὅπερ ἡ ἀδυναμία μου δὲν μὲ συγχωρεῖ. καὶ διὰ νὰ μὴν ἠθελα τῆς προσφέρῃ πολλὰ ὀλιγώτερον ἐπαινον, ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπερ ζητεῖ ἡ ἀξιώτης τῆς ἀρετῆς τῆς, κτ.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆ ἐπαινετικῆς.
 χαρακτῆρος.

Η Ἐλόντες νὰ δώσωμεν ἀποκρίσιν εἰς τὴν ἐπαινετικὴν Ἐπιστολὴν, πρέπει νὰ σημειώσω-

μὴ ξία παράγματα. Πρῶτον πρέπει νὰ ἀντεπαινε-
σωμεν τὴν τῶ ὀπισθέλλοντος διαθεσιν, ὡσαν ὅπου
ἔχει ἔμφυτον τὴν ἀγαθοσύνην εἰς τὸ νὰ μεγαλιῶν
καὶ τὰ μικρὰ, καὶ εἰς τὰ μεγάλα νὰ προθέτῃ τὸ μέ-
γιστον, καὶ θαυμαστόν. καὶ πῶς τὸτο προέρχεται ἀπὸ
τὴν καλοσύνην τῆ ρεάφοντος, καὶ ὄχι ποτε ἀπὸ ἐκεί-
νον ὅπως ἐπαινεῖται. Δεύτερον, πρέπει μὲ ταπει-
νωσιν νὰ ὁμολογήσωμεν ἀθανάτως τὰς χάριτας,
καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ τὸν ἑμαυτὸν μας ἀνάξιον
τῶ ποιῶτων ἐπαίνων. καὶ Τρίτον, μὲ δὲ χαρίσισιν
νὰ κηρυχθῶμεν χρεῶσαι ὅπῃ ζωῆς.

Πρέπει νὰ ἠξούρη ὁμῶς καθένας, πῶς ἐπαίω
εἰς τὴν ἰδίαν ὕλην, ὅπως ἐκαταγίνετο ἡ Ἐπισο-
λὴ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, εἰς τὴν αὐτὴν ὕλην πρέ-
πει νὰ περιφέρεται καὶ ἐκείνη τῆς ἀποκρίσεως. Δια-
τί δεῦ εἶναι ἀρμόδιον ὅτι ὁ ὀπισθέλων νὰ ἐπαι-
νεῖ δια εἷα παράγμα, καὶ ὁ ἀντεπισθέλων νὰ ἀπο-
κρίνεται δια ἄλλο.

Παράδ. εἰς ἀπόκρ. τῆς ἐπαινετικῆς Ἐπισολῆς,
δια τὰ συγγράμματα.

Α Ποκεινόμενοι λοιπὸν εἰς τὴν ἐπαινετικὴν
Ἐπισολὴν, εἰς τὴν ἀρχὴν ἀποδείχνομεν τὴν
ἔδικήν μας δὲ χαρίσισιν, λέγοντες Ἐποδέχομαι
μὲ μεγάλῃ δὲ χαρίσισιν τὰς ἐπαίνας, μὲ τὰς ὁ-
ποῖς ἡ συμπάθεια τῆς ἀρετῆς, συγκαταβαίνει

να θεωρῆ τὰ ἡννήματα τῷ ἐδικῷ με ἀδυναίᾳ κα-
 λάμει μὲ ἰλαρὸν ὄμμα. καὶ τῷτο, διὰ τὴν ἀρχὴν
 ἔχειν ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸ πε-
 εῖφνον ὑποκείμενον της δοξάζεται πανταχῶ ἀπὸ ὁ-
 λης τῆς ὀπισήμονας, καὶ σοφῆς. Δύτερον ἀποδείχ-
 νομεν τὴν ταπεινώσιν μας ὡς ἀδείγματος χάριν ὡς
 τῷτον ὅμως τὸν ἐδικόν σας ἔπαινον, ὅπως εἰς τὸ
 ἐδικόν με ὑποκείμενον ἀναφέρετε, ὡς ἔπειτα ὡς μακρότε-
 ρον καὶ τὸν κέρην καθύνας ἐλδοθεωρίῃ της καλοκα-
 γαθίας της, ὡς ἔργον τῆς δικαιοσύνης. διὰ τὴν ὄν-
 τας σωτηρισμῆν ἢ ἀγαθοσύνην της καὶ θεωρῆ πάν-
 τοτε τὸ καλὸν, καὶ τέλειον, χωρὶς καὶ ἀποθέτη τὸ
 ὄμμα εἰς τὸ ἀτελές, διὰ τῷτο ἐθεώρησαν ἐκεῖνο,
 ὅπως δεῖ εἶναι καρπὸς τῆς ἀγκυνοίας μας, (ὄντας
 τὸ καλὸν ὅλον ἐκ Θεῶ,) καὶ ἐσιώπησαν ἐκεῖνο ὅπως
 ἦτον καὶ ἀλήθειαν ἐδικόν μου, δηλονότι τὴν ἀτε-
 λειότητα της ἐδικῆς με ἀδυναμίας, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Τεῖτον ὡς χαρισάτες τελειώνομεν.

Κ Ε Φ Α Λ Β

Περὶ ψεκτικοῦ χαρακτήρος.

Ο Ψεκτικὸς χαρακτήρ εἶναι μία αὔξησης ἀτί-
 μων παρὰ ξένων, ἢ παροαιρέσεων, καὶ σφελέχει
 τὰς ὑβρισίας ἢ ἐκείνου πρὸς ὃν γράφει, ἢ ἄλλο τι-
 νός. τὰ μέρη τῷτε εἶναι τέλια τὸ παρῶτον σφελέχει

φανέρωσιν τῆς ἐδικῆς μας ἀγάπης πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ
 θεάσομεν, ὑποδείχνοντες πῶς τώρα κἀνομεν ἔργον
 ἐναντίον τῆς φύσεώς μας, νὰ κατηγορεῖμεν τινὰ ὁ-
 μως ἢ αἰτία τῶ λέγειν εἶναι εὐλογος, καὶ ἀναγκαῖα.
 Εἰς τὸ δεύτερον, ἄς ὑβείσομεν τὸν ἄνδρα μὲν πά-
 σης δὲταξίας, ἢ ἐκ τῆς κακῶν τῆς ψυχῆς, ἢ τοῦ
 σώματος, ἢ τῆς ἐκτός, ὑποδείχνοντες, πῶς ὄχι
 δεῖ ἔχθραν τὸν ὑβείσομεν, ἀλλ' ἐνεκα μόνως τῆς
 ἀληθείας, καὶ δεῖ νὰ ταπεινώσομεν, καὶ νὰ φέρωμεν
 πρὸς μετανοίαν τὸν ἄνδρα. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς ζη-
 τήσωμεν συγχώρησιν, ἀνίσως καὶ τὰς ἀκοὰς τῶ φί-
 λω ἐγεμίσωμεν ὑβρεως, καὶ τῶ ἐπροσφέραμεν σκανδα-
 λον, ἀφίνοντές τον εἰς ὅλα κριτῶ. καὶ τέλος ἄς ὑπο-
 θεάσομεν, ἀναφέροντες εἰς αὐτὸν τὴν ἀγάπην μας.

Ὁ Ψεκτικὸς χαρακτήρ λοιπὸν εἶναι ἐκ δευτέρου
 ἐναντίος ἄπὸ τὸν ἐπαινετικόν, καὶ ἐγκωμιστικόν.
 ὅθεν ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τῆτον τὸν τρίτον δίδει τὸν
 οὐρισμόν τε. ἔστι δὲ λόγος τῆς μὴ ἐνδόξων ταπει-
 νωσις, τῆς δ' ἀδόξων αὐξήσις. ὕλην ἔχει τὴν ἀν-
 τίτροφον τοῦ ἐγκωμιστικῆ. ὅθεν ἄπὸ τὸς αὐτῆς
 ἔστις, ὅπῃ ἐπαινεῖς δυνάσαι ἐξουαντίας καὶ νὰ
 φύγῃς. καὶ ἐδῶ ἀνίσως καὶ ὁ θεάφων εἶναι τῆ τά-
 ξει, ἢ τῆ ἡλικία μικρότερος, καὶ θεάφει εἰς μεγα-
 λύτερον, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔχη ὕλην νόμιμον, δεῖ
 φέρεται ὁμως νὰ ὑβείζη, ἀλλὰ νὰ φύγῃ μετέχνην.
 ἔξω ἀνίσως καὶ ἡ Ἐπιστολὴ φέρεται εἰς τρίτον πρὸσω-
 πον, καὶ ὄχι ἀμέσως πρὸς τὸν ἴδιον, τῶ ὁποῖος φέ-

πει ἢ ὕβρεις· φέγεται καὶ καταφρονεῖται ὁ ἄνθρωπος ὅταν παράτη ἔργα ἐναντίον τῆ θεῆ νόμου, τῆς φύσεως, καὶ τῆ ἀρετῆς, καὶ ὅταν δὲ φυλάττη ἐμπιστοσύνη. ὅθεν ἤθελεν εἰπῆ τινὰς ἐναντίον εἰς ἄνθρωπον, ὅπερ δὲ φυλάττει πίσιν, καὶ ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τε. με πλάσω με ὑσέρησες ἀπὸ τὸ ἀπαρμάμα, καὶ ἀπὸ τὸν βαθεμόν, ὅπερ εἶμην, ἐπειδὴ δὲ ἐφύλαξες τὰς συμφωνίας, ἀμὴν ἄλλα ἔταξες, καὶ ἄλλα ἔκαμες· ὡσεὶ ὅπερ συμφέρεται νὰ μή σε πισύωσι πλέον, ἕξι με φεῦδος, καὶ πλάσω, καὶ ὅχι με τὴν ἀλήθειαν ἀπαρμάμα. ἕξι τῶτο ἀπὸ τὸ ἐδικόν σε ἀπαρμάμα θέλει λάβει ἀφορμὴν νὰ σβεσθῆ ἢ ἐμπιστοσύνη· καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἕξι, πῶς τὰ μικρὰ σφάλματα δὲ ἀρέπει νὰ λαμβάνων μεγάλας ὕβρεις, ἀλλὰ ὅταν ἀποχωρῶσιν εἰς αὐξήσιν. ὅθεν κατηγόρησαι τὸ μικρὸν σφάλμα με γλυκύτητα, καὶ ἀπαύση, καλῶς ὅσον, εἰδὲ μὴ, ἔχεις καιρὸν νὰ αὐξήσῃς τὸν λόγον. Τοιῦτος εἶναι ὁ χαρακτὴρ τῆ φύσεως, καὶ τῆς ὕβρεως. ὅμως ἀρέπει νὰ ἀποφύγη καθεύας τὴν χησίν τε, ἕξι νὰ μὴν ἀποκτᾷ ἐχθρὸς· ἕξι ὅλοι σφάλμασιν, ἀλλὰ τινὰς δὲ ἀγαπᾷ νὰ τῶ ἐλέγχεται τὸ σφάλμα. ὅθεν ὅστις θέλει νὰ ἔχη φίλους, ἀρέπει νὰ ἀποποιῆται, νὰ συχωρῆ, καὶ νὰ κρύβῃ τῶ ἄλλοι τὸ σφάλμα. ἐπειδὴ ἢ κολακεία τῶτον τὸν καιρὸν ἔττει μαθητεύει. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀγαπᾷ τὴν κολακείαν, καὶ θέλουν, ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐλέγχωνται τὰ

ἐλαττώματά των, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἐπαινῶνται. καὶ ὑπομονὴ τὸ τοῦ ἀποπον νὰ θέλῃ νὰ γίνεταί εἰς ταῖς Ἐπισολαῖς, καὶ σιωπαστροφαῖς, ἀγκαλὰ καὶ μεγάλη ἁμαρτία, ἀλλὰ θέλωσι νὰ τὸ δευδύωνται καὶ οἱ ἱεροκήρυκες ἀπὸ τῶν καθέδραν τῆς διαγγελικῆς ἀληθείας.

Περὶ ἀποκείσεως τῆ ψεκτικῆς χαρακτῆρος.

Τὴν ἀποκείσιν τῆ οὐνειδιστικῆς χαρακτῆρος, ἄρπει ὅσον εἶναι δυνατὸν καθεσίας νὰ τὴν ἀποφύγῃ, καὶ νὰ τῶν σιωπᾶ, ὅτι αὐτὴ ἀυξάνει τῶν ὀργῶν. καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸν κοινὸν λόγον, ξηρὸν μὲ ξηρὸν δεῦν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμη τῶν τῶν. ὅτι τὸ μέλλει νὰ φυλάξωμεν τὴν καλῶν συμβεβῶν τῆ Ἰσοκράτους, ὁ ὁποῖος λέγει. „ μὴτε πρὸς τὰς τῶν πλησιαζόντων ὀργὰς ἑαχέως ἀπαντῶν, μὴ δ' αὖ ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυχαίως, ἀλλὰ θυμηνοῖς μὲν αὐτοῖς εἰκῶν, πεπαυμένης δὲ τῆς ὀργῆς, ὅτι πλητῶν. ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν ὅτι δεῦν εἶναι πταίσεως καὶ οὐνειδίεται ἀπὸ ἄλλον, ἄρπει νὰ ἀποκείνεται μὲ λόγους σεβασμίας, καὶ μὲ δίκαια δυνατὰ νὰ καταπέσῃ τὸν οὐνειδίοντα, αὐτὸς ἢ θελῶν εἶσαι πατὴρ, ἢ Κύριος. ἀλλὰ ἀπίσως καὶ ὁ οὐνειδίον εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως, ἄρπει νὰ προσποιηθῇ πῶς δεῦν ἔλαβε τῶν Ἐπισολῶν. ἢ αὐτὸς θέλῃ νὰ ἀποκείθῃ, ἢ μὴ νὰ εἴπῃ πῶς εἰς τέτοιον λόγον

δὲν τῷ δίδει ἀκρόασι, ἐπειδὴ εἶναι τῆς πονηρᾶς
 τῆ γνώμης ἐφόβησις, καὶ μὲ λόγους καταφρονητικὰς
 ἀς τὸν ἀποβάλλῃ. Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ἀνειδιζόμενος
 εἶναι πταισῆς, πρέπει νὰ γράφῃ τινὸς ἕτερου πο-
 σώπε, ἢ νὰ ἤθελε μεσιτόση, φανερώωντάς τε
 πῶς τὸ σφάλμα ἦτον ἐξ ἀγνοίας, καὶ δὲν εἶναι
 εἰς τὸν βαθμὸν, ὅπερ τινὲς τὸ πῶς γράφουσι. πῶς
 ὁ καιρὸς, καὶ ἢ πῶς ἴσασιν τὸν ἐσχυρότητα νὰ
 τὸ κάμῃ, ἀλλ' ὅτι θέλει εἶναι τὸ πρῶτον, καὶ
 ὑπερον καὶ ἄλλαις ἀποφασίς, ὅπερ ὁ νῦν τῷ κα-
 τῆρός ἡμπορεῖ νὰ ἀποβάλλῃ.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ.

Περὶ ἐρωτικῆς, ἢ φιλικῆς χαρακτῆρος.

Ερωτικὸς, ἢ φιλικὸς χαρακτῆρ εἶναι, ὁ πρὸς
 τινὰ φίλον φερόμενος, εἰς ὅπιδειξιν τῆς πρὸς
 ἀλλήλους ἀγάπης. Τῆς ἐρωτικῆς Ἐπιστολῆς ἁφρο-
 ροὶ εἶναι οἱ ἕσποιοι· ὅθεν ἢ γράφεις εἰς φίλον πα-
 λαιὸν, καὶ ὅπερ μὲ ἐκεῖνον ἔχεις θάρρος, καὶ τότε
 δὲν εἶναι χρεῖα νὰ μεταχειριθῆς πόσους ὑποχρεω-
 τικὰς λόγους, πρὸς ἀποκρίσιν τῆς φιλίας του,
 μόνον τὸ τέλος εἶναι πρὸς ἁγνήτησιν τῆς αὐτῆς·
 ἢ γράφεις εἰς ἄνθρωπον, τὸν ἀποῖον ζητεῖς νὰ
 ἀποκτήσῃς φίλον, καὶ τότε δευλόεσαι μὲ ἐπαινετι-
 κὰς λόγους, καὶ ἐγκωμιαστικὰς. ἐπειδὴ ἀρχὴ φιλίας
 ἔπαινος. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φιλία καὶ ἀγάπη εἶναι

πολλαχῶς, δεῖ τὸ κὴ ἢ Ἐπιστολαῖς πολλαχῶς γίνονται. Πρῶτον εἶναι ἢ πρὸς Θεὸν ἀγάπη, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνθρώπος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν ἀγάπη τελεία. δεῖ τῆς ὁποίας ἐκ ἔσιν ἡμῖν ὁ λόγος. Δεύτερον εἶναι ἢ ἀγάπη ἢ ἐκ φύσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷμεν τὰς γονεῖς, κὴ συγγενεῖς, κὴ ἕκαστος τὴν γυναικα ὅπερ ἢ Ἐκκλησία νομίμως τὴν ἔδωκε. κὴ συμπλέον τὸν πλησίον, καθὼς ὁ Θεὸς νόμος ὅλας τὰς ἀνθρώπους κοινῶς προσάξει. Τρίτον εἶναι ἢ κακὴ ἀγάπη, κὴ ἀφροδίσιος, ἢ ὁποία ἔχει τέλος κακόν. τὴν πρῶτην ἀγάπην λοιπὸν κινεῖ τὸ χρέος καὶ ὀφείλον ὅπερ ἔχομεν πρὸς ἀγαπᾷμεν τὸν Πλάσιν μας. ἔτι δὲ μᾶς κινεῖ κὴ ὁ Θεὸς φόβος. τὴν δευτέραν κινεῖ ὁ φυσικὸς, κὴ κρατὸς νόμος. καὶ τὴν τρίτην κινεῖ ἢ ἀσέλγεια.

Παράδειγμα εἰς ἀπόκλιψιν φιλίας.

ΑΓκαλὰ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ γνωρίζω τὴν ἔντιμότητάς της, καὶ δεῖ δεῖ μίση τῆς φήμης τῆς ἔξαιρέτων κατορθωμάτων της, μ' ὅλον τὸ μετὰ ἐκείνην τὴν ὀφειδύμειαν, ὅπερ ἢ ἐδική μου δεῖ δεῖς μετὰ διδάσκει νὰ τὴν σέβωμαι, κὴ μετὰ ἐκείνην τὸν θάρρος ὅπερ μετὰ συγχωρεῖ ἢ φήμη τῆς ἀγαθοσύνης της, ἔρχομαι νὰ προσφέρω ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδ. κατ' ἄλλον ἔσπον.

Η Πολύγλωττος καὶ πολύπτερος φήμη ἔφερε τὸ ἔντιμον αὐτῆς ὄνομα εἰς τὰ σινοῦρα τῆς πατρὶδος μου, τιμιώτατε Κύριε. μὲ τὰ πτεράτης λοιπὸν ὅπερ πανταχῶς δεξιέχει σὲ ἔφερε καὶ ἐδῶ. καὶ μὲ ταῖς γλώσσαις τῆς ὅπερ ἔδον κρυπτόν κρατῆσι, διεφήμισε τὴν πολλὴν σωείντης, καὶ τὴν ἀξιόμιμνόντης ἀρετὴν ἐγκωμιάσει. δεξιέχει εἰς τοιοῦτον ἀνθρώπον, πῶς νὰ μὴ κατοικῆ ἡ ψυχὴ μου; καὶ τοιοῦτος ἀνδρὸς ἡ ψυχὴ, πῶς νὰ μὴ κατοικῆ εἰς τὸν ἑμαυτόν μου; μεταξὺ εἰς τὴν πολλὰς φίλους, καὶ δέλους ὅπερ χαίρεται τὸ ἀξιώτατόντης ὑποκείμενον, ἃς σωαριθμῆση καὶ ἐμὲ τὸν ὀυτελέστατον καὶ ταπεινότατον πάντων, καὶ ἃς δώση καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ὑπερον τόπον ἀπὸ τῶν ἄλλων. ἡξυῶ πῶς μεταξὺ τῶν πόσων ἀρετῶντης, ἐξαίρετος εἶναι αὐτῆ, τὸ νὰ χαρίζη τὸν ἑαυτόντης ἐλευθέρως εἰς ἐκείνας ὅπερ τὴν ζητῶσι σεβασμίας· καὶ αὐτοὶ ἄλλοι τὴν ποθῶσι φίλον δεξιέχει νὰ τὴν ἔχουσιν εἰς τὰς ἀναγκαίαιων χείρας, ἐγὼ τὴν ἐπιθυμῶ μόνον δεξιέχει νὰ τὴν ὀυλαβεῖμαι. καὶ σοχαζομαι ὀυτυχίαν ἐδικίω μου τὸ νὰ ἔχω, καὶ νὰ ὀυπολαμβαίω τὴν ἐδικίω της φιλίαν· τὴν ὀυποίαν μὲ κάνει πολμηρόν νὰ ζητήσω ἢ καλοκαγαθία τῆς ἀναρέτε ψυχῆςτης, ἀπὸ τὴν συγγνώμην τῆς ὀυποίας δέλω λαβεῖ τὴν καύχη-

σιν δε παντός να ὁμολογᾶμαι, τῆς ὑμετέρας, κὶ
τὰ ἐξῆς.

Ἐ' τερον παρδειγμα εἰς τὸ αὐτό.

Α' Νίσως κὶ ὑποδείχνομαι αὐθάδη ἐποχλαῶντῆς
τῷ δε τῆς παρέσης, χωρὶς να ἔχω τὸ
προνόμιον τῆς φιλίας τῆς, ἃς ὑποδώσῃ τῷ αἰτίαν
εἰς τῷ σεβασμίαν ἔφεισιν, με τῷ ὁποίαν θαυ-
μάζω τὰ εἰσάριτα προτερήματα τῆς ἀγαθοτητός
τῆς, διδαγμῆα εἰς ἐμέ ὑπὸ τῷ ἀφύδιδεσάτην φω-
νῷ πολλῶν φίλων ἐδικῶν με. κὶ ἃς εἶναι βεβαία,
ὅτι τόσο εἶναι ἢ ὀπιθυμία καὶ ἢ ἐλπίς ὅπῃ ἔ-
χω, εἰς τὸ να εἶμαι, δε ἄκραν τῆς καλοκαγαθίας,
σωαειθμημῆος εἰς τὸν ἀειθμόν τῷ πισῶν τῆς
δέλων, ὅπῃ δε εἶναι θαυμασὸν αἰσῶς καὶ ἐγὼ
ὑποδείχνω τὸσω προπέτειαν, χαφωντας πρὸς αὐ-
τὴν χωρὶς να τῷ γνωρίζω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐ' τερον παρδειγμα.

Η' Φήμη τῷ θαυμασῶν προτερημάτων τῆς ὑμε-
τέρας Ἐκλαμφοτόπος ἐπροχώρησε τὸσον
ἐμφοροτον, ὅπῃ ἐδωθήη ἀκόμι να ἀνάψῃ εἰς τῷ
ψυχῷ ἐκείνων ὅπῃ δε τὴν γνωρίζουσι, μίαν ἐν-
θερμον ἔφεισιν εἰς τὸ να τῷ δελοῦν. ὅτεν δι-
καιὸν εἶναι, ὅτι ὄντας ἐγὼ εἰς τὸν ἀειθμόν τέπον

να μὲ συγχωρήσῃ, ἀπίσως καὶ τῆς φανερώσω τέτην
 πῶ ἐπιθυμίαν με διὰ τῆς παρήσῃς, ἡ ὁποία θέ-
 λει ὑπηρετήσῃ διὰ ἐνέχυρον τῆς σεβασμίας προ-
 σκυμῆσεως, ὅτῃ προσωπικῶς θέλω προσφέρει
 εἰς τὸ ἀξιώτατόν της ὑποκείμενον με τὸν ἐρχομόν
 με εἰς αὐτὰ τὰ μέρη. καὶ τὰ ἕξῃς.

Ἔτερον εἰς δεξιήρησιν φιλίας.

Δ Εἶναι ἔχει τέτη ἡ ὄρα ὅτῃ μεθοδούομαι να
 σὲ ἀποκτήσω φίλον, διὰτὶ ἐκ νεαρῆς ἡλικίας
 ἐσυσήσαμην πὰς συνθήκας τῆς φιλίας μας. εἶσαι
 λοιπὸν ὅλος ἐδικός μου, καὶ ἐγὼ ὅλος ἐδικός σου. καὶ
 πῶ ἐξουσίαν ὅτῃ ἔχεις να μὲ προσάξῃς εἰς τὸ
 να σὲ δελοῦω, ἔχω καὶ ἐγὼ να σὲ ἀδελφαλῶ εἰς
 τὸ να μὲ ἀγαπᾶς. μίαν φοράν διὰ πάντα ἀδελφό-
 ξως μετεμψυχώθημην, καὶ ἡ ἀγάπη ἔφερε τὴν ψυ-
 χίω μου εἰς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ τὴν ἐδικίω σου εἰς
 ἐμέ. ὅθεν με τὸ να εἶναι εἰς ἡμᾶς αὐτὴ ἡ πνευ-
 ματικὴ εὐωσις τῆς φιλίας, δεῦ εἶναι χρεία να σοῦ
 φανερώσω τὰ νοήματα τῆς ψυχῆς μου. ἐπειδὴ ἡ αὐ-
 τὴ εἶναι ἐδική σου, καὶ ἐδική μου. τὸτο μόνον σὲ λέ-
 γω, πῶς ὀγλίγωρα ἐλπίζω καὶ σωματικῶς να σὲ
 ἀπολαύσω ὡς πόσον φίλει τὸν φιλεντά σε διὰτὶ
 ἐγὼ δεῦ παύω να λέγωμαι ἔργω, καὶ λόγῳ ἀλη-
 θῆς ἐρασῆς σου, καὶ φίλος ἡγαπημένος.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Περὶ Εὐκτικῆς χαρακτῆρος.

Εὐκτικός χαρακτήρ, ἢ γενεὶ δ' ἑχτικός εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν δ' ἰσχυρομένω τινὶ τὰ συμφέροντα. Τεῖα εἶναι τὰ τε μέρη ὧν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ θέλωμῳ δείξει τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀγάπην ὅπως ἔχομεν πρὸς ὃν ἐπιπέλωμῳ. Ἄπο τὴν ὁποῖαν ἀφορμὴν λαμβάνομεν τὴν ἐλπίδα εἶναι νὰ τῷ ζητήσωμῳ χάριν. Ἐν δὲ τῷ δεύτερῳ, ἄς ζητήσωμῳ τὴν χάριν μὲ ὄρας δ' ἰσχυροί, καὶ σεβασμίας, καὶ μὲ ἕσπονον τίμιον. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ἀφ' ἧς θέλωμῳ τῷ δ' ἰσχυρῶ τὰ συμφέροντα, καὶ προσήκοντα, θέλωμῳ ὁμολογήσει καὶ τὸ χρέος μας αἰώνιον, καὶ παντοτεινὴν τὴν ἀγάπην μας.

Πρέπει νὰ ἠξιώσωμῳ, πῶς ἀγκαλὰ καὶ ὁ ἔπαινος δεῦν δύναται νὰ λείψῃ, δεῦν πρέπει ὁμοῦς ἐκεῖνος νὰ ἰσχυροί τὴν δ' ἰσχυρῶ, ἀλλ' ἢ δ' ἰσχυρῶ τὸν ἔπαινον ὅθεν ἀγκαλῶντας νὰ σὲ κάμῃ τὴν χάριν, πρέπει μὲ τὴν δ' ἰσχυρῶ νὰ τῷ προσκαλῆς ἀπο τὸν Θεὸν παῦ ἀγαθὸν ψυχικόν, καὶ σωματικόν. μάλις αὐτῶντας εἰς παραματῶντας, πρέπει νὰ τὸν εὔχουσαι. ὁμοῦς οἱ παραματῶντας εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς κίνδυνον. καὶ ὁμοῦς τῶν πρέπει νὰ τῷ εὔχουσαι ἀπο τὸν Θεὸν κατ' ἐλπίδα, κέρδος, καὶ αἰσχυροί τῶν παραματῶντας.

Τὸ ἐσιῶδες εἶδος λοιπὸν τῆς δὺκτικῆς Ἐπιστολῆς ἴσεται εἰς τὸ νὰ δὴχώμεθα εἰς τινὰ κάθε καλὸν, πόσον πνευματικόν, ὅσον κὴ σωματικόν. εἰς σημεῖον τῆ χάριτος κὴ τῆς ἀλαβείας, ὅπῃ εἰς ἐκεῖνον χρεώσῃμεν. ὅθεν χαίροντες εἰς ὑποκείμενα ἔργα, κὴ πρῶτον λόγον τὸ προσίμιον δυνάται νὰ γένη ἄπο τῆ ἐπιτηδείότητά τῆ καιρῶ. Παραδείγματος χάριν. Δὲν δυνάται νὰ εἶναι ἀφορμὴ πλείον ἀρμόδιος ἄπο τῆ τῆ, ὅπῃ μὲ ἀδυνατεῖ ἢ πλησιέσται ἔορπῇ τῆ τῆ Χριστῶ ἁγνευθῶν, εἰς τὸ νὰ βάλω εἰς πρῶτον τὸ ἀνεκδιήγητον σέβας ὅπου προσφέρω εἰς τῆ ὑμετέραν.

Η' ἄπο τὸ ἀμέτρητον χάριτος ὅπῃ ὁμολογῆμεν τῆ ὑποκειμένης.

Παραδείγματος χάριν.

Δὲν μὲ συγχωρεῖ τὸ ἄπειρον χάριτος μὲ νὰ παραβλέψω μίαν ἀφορμὴν, εἰς τὴν ὅποιαν τὸ σέβας τὸ ἔδικόν μου δυνάται νὰ ἰσοδυναμῆται, ὅποιον εἶναι αἰς πρῶτον τὸ ἀξιότατον ὑποκείμενον τῆς.

Η' ἄπο τῆ ἐπιθυμίαν ὁμιλοῦστέρας δὺτυχίας.

Παραδείγματος χάριν.

Η' ἄκρα ἐπιθυμία, ὅπῃ εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου ἀνάπτει δὲ νὰ ἰδῆ τῆ ὑμετέραν ἐντιμότητά πολὺ

θελαστότερον πεπληρωμένω ἅπὸ τῆς ἀληθινῆς δ-
 τυχίαν ἢ δόλογίαν τῶ ἔρανος, με βιάζει νὰ δι-
 χηθῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δόλιτερον ἐκφέρεται ἢ δόχη. II

Παραδείγματος χάριν.

Ὁ ἔρανος λοιπὸν ἄμποτε νὰ ἤθελεν ἐκχέει εἰς
 τὸ τίμιον ὑποκείμενόν της, ἢ εἰς ὅλιω πῆν δὲ γε-
 νεσάτω φαμιλίαν της ὅλας τὰς δότυχεῖς ἐπιρ-
 ροὰς, ὅπῃ ἢ ἐδική της θεασέβεια ἢ ἐδύρει νὰ ὅπι-
 θυμήσῃ ἅπὸ εἰα Θεῶν, ὅπῃ ἐζηνήθη εἰς τὸν
 Κόσμον διὰ ἀγάπῃ μας.

Τείτων θεόμεθα νὰ δεχθῆ μετ' ὀνοίας πῆν δ-
 χλιῶ μας. ἄδειγματος χάριν.

Δέομαι τῆς ἐμφυτόν της ἀγαθότητε νὰ κατα-
 δεχθῆ μετ' ὀνοίας τῆτω τῆς προσφορῶ τῆς καρ-
 δίας μας, ὡς γύνημα τῶ ἀπειρε χέρας μας. μένων-
 τας πάντοτε φρόθυμος εἰς τῆς δέλοσίνης, κα-
 θῶς ἢ ὑποχάφομαι.

Γράφοντες δὲ εἰς συγγενεῖς, ἢ εἰς φίλους, τὸ
 ποοίμιον ἄρχεται ἅπὸ τῆς ἀγάπῃ. ἦγαν.

Ἡ ἀγάπη ὅπιθυμεῖ πάντοτε νὰ ἰδῆ δότυχισμέ-
 νον τὸ πλέον ἐράσμιον ἢ ἠγαπημένον ὑποκείμενον,
 ἢ ὅξαιρέτως εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ ἔρανος ἅποδείχεται
 δαφιλέσας ἅπὸ χάρες, ὅ,τι λογιῆς καὶ ἀλήθειαν
 φαίνεται νὰ εἶναι εἰς ταῦτας τὰς ἀγίας Ἐορτάς.

Δεύτερον ἀπολαθεῖ ἡ δόχη, καὶ τρίτον ἔπεται ἡ ἀδικαίαισι μὲ ὄρας ὅπως νὰ ἀνταποκρίνωμαι μὲ τὸ ὑποκείμενον.

Παράδειγμα εἰς ὀκτικῶν Ἐπιστολῶν.

ΑΝερμυδότης εἶναι ἡ ὀπθυμία, ὅπου ἐγὼ ξέφω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τὴν δότικαν τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος, τὴν ὅποιαν εὐχομαι εἰς τὸ ἀξιώματόν της ὑποκείμενον, μὲ αὐτὴν τὴν ἐδικίωμάς ἔφασιν, ἔσονται καὶ νὰ εἶναι πάντοτε ἐνώμην καὶ ἡ θέλησις, εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβανῆ τὴν τιμὴν, ὅπως δυνάται νὰ τῆς προσέλθῃ ἀπὸ τὴν τιμίαν αὐτῆς προσοχὴν, ἐλπίζω πῶς θέλει καταδεχθῆ συνεχῶς νὰ μὲ προσάξῃ, ὡς βεβαία πῶς θέλει εὐρεῖ εἰς ἐμὲ μίαν ἔτοιμον ὀπθυμίαν πρὸς ἔμπροσθεν ἐκπλήρωσιν τῶν χρέος μου. ὅ,τι λογιῆς καὶ τώρα διὰ τῆς παύσεως μὲ ἀφουδεσάτω προσοχῆ τῆς τάξω. ὡς ὅσον ἀς δεχθῆ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας μου, μὲ τὴν συνηθισμένην αὐτῆς ἀγαθότητά, καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ἀπαζόμενος τὴν δεξιάν της, μὴν.

Ἔτερον παράδειγμα εἰς ἄλλον ἔσπον.

Εἰς πᾶσαν ἀφορμὴν εἶμαι χρεώσις, νὰ φανερώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα τὸ ἐδικόν

με σέβας, δε τὸ ἀμέτρητον χρέος ὅπερ ὁμολογῶ
 πρὸς αὐτὴν. ὅθεν εἰς τὸτο τὸ νέον Ε'τος εὐχόμε-
 νος αὐτῇ κάθε ἐρασίον εὐτυχίαν, λαμβανῶ τὴν καύ-
 χησιν νὰ ὑποδείχθῃ εἰς ὅλας ἐδικὸς της δέλας, ἀλ-
 λά πλέον ζηλωτῆς ὑπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὸ νὰ ἐπι-
 θυμῶ τὸ καλόν της. δέομαι λοιπὸν τὴν θείαν με-
 γαλειότητά νὰ τὴν ὀτυχῇ καὶ τὴν ἀνάλογίαν τῆς ἀ-
 ξιότητός της, καὶ μὲ ἐδαφιαίαν προσκυῖσιν εἶμαι.

Ε'τερον παράδειγμα.

Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς προσκαλεῖ εἰς τὸν
 ἑαυτὸν της ὅλας τὰς ἐρασίους εὐτυχίας εἰς ταύ-
 τας τὰς ἀγίας ἡμέρας, καὶ ὑποχρεώνει τὰς ἐδικὸς της
 πλέον εὐλαβεῖς δέλας δε νὰ τὰς εὐχωνται ἡ κα-
 θὼς ἐγὼ ἐξ ὅλης καρδίας ἐκ Θεῶ τὰς ἐπικαλεῖ-
 μαι δε τὴν εἰς αὐτὴν εὐλάβειάν μου. ἡ ὁποία ἀνί-
 σως καὶ ἠθέλει ἀξιοθῆ τῆς τιμῆς ὑπὸ τὴν ἀγα-
 θότητά της μὲ εὐνοϊκὴν συμπάθειαν, καὶ μὲ τὴν τι-
 μὴν τῶν σωεχῶν αὐτῆς προσαγμάτων, θέλει ἰδεῖ
 ἴσως εἰς κάποιαν ὀλιγόςδυσιν τὸν ἀειθρὸν τῶ ἀμε-
 τήτου με χρέος, καὶ ζωογονηθῆ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸ
 νὰ ἠμπορῶ εἰς κάθε καιρὸν νὰ ὑποδείχθωμαι μὲ
 τὴν παρᾶξιν, ὅ,τι λογιῆς ὑπογράφωμαι.

Περί Ἀποκείσεως τῆς Εὐκτικῆς
Ἐπιστολῆς.

Αποκρινόμενοι ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐκτικὴν Ἐπιστολὴν, παρῶτον ἀποδείχνοντες τὴν εὐχαρίστησίν μας. ᾠδαδείγματος χάριν. Ὁμολογῶ τὸν ἑμαυτόν με παντοεινὰ χρεώσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Εὐγένειαν, ἢ εἰς τὴν ἀγαθότητα, ἢ ἀφοθυμίαν, καὶ τὰς ἐγκαρδίως εὐχὰς ὅτι πρὸς ἐδικὴν με ἀφέλειαν εἰς τὸν Θεὸν ἀναπέμπτει, καὶ τὰ ἕξῃς.

Δεύτερον ἀκολουθεῖ ἡ εὐχαρίστησις μετὰ ἀπαποκρινόμενῶν εὐχὴν. ᾠδαδείγματος χάριν. Μόλις λοιπὸν εἰς ἐμὲ νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν ἐγκαρδίότητος ἀγάπην τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ νὰ ἀντιδραστῶ εἰς αὐτὸ τὸ νέον Ἔτος, πλήρες ἀπὸ πᾶσαν εὐδαιμονίαν, καὶ ὑγιεινὰ μακρομερόσιν, καὶ τὰ ἕξῃς.

Παράδειγμα εἰς ἀπόκρισιν Εὐκτικῆς
Ἐπιστολῆς.

Εκείνη ἡ ἀδολος εὐγνωμοσύνη, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ὑμετέρα σοφολογία με εὐχεται εὐτυχὲς τὸ τὸ νέον Ἔτος, δύναται ναὶ νὰ με περιστεύσῃ τὸ χρέος ὅτι ὁμολογῶ πρὸς αὐτήν, ἀλλ' ὄχι ποτὲ νὰ με ἀυξήσῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔχω τῆς ἀγάπης, ὅτι πρὸς ἐμὲ με ἀκραν καλοκαγα-

Θείαν προσφέρει. εἰς τὴν ὁποίαν μὴν ἠξούρωνται
 ἐγὼ μὲ ποῖον ἄλλον τρόπον νὰ ἀνταποκριθῶ, ἔρ-
 χομαι δέομαι, ὅτι εἰς ἀντάμειψιν τῆς ἀγαθῆς αὐ-
 τῆς προαιρέσεως, νὰ ἤθελε δεχθῆ τὴν ἐκείσιν ὁμο-
 λογίαν τῆ ἀμεξήτα με χεῖς ὅπῃ ὀφείλω. Δέομαι
 λοιπὸν τὴν θεῖαν φιλανθρωπίαν, νὰ ἤθελε τὴν
 ἀξιῶση, νὰ περάσῃ τὸν δρόμον, ὅχι μόνον τέτα,
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν χρόνων μὲ τελείαν ὑγείαν
 σώματος, καὶ ἀπαραξίαν ψυχῆς· καὶ μὲ τὸ τέλος σε-
 βασμῖως ὑπογραφομαι.

Ἐῖτερον κατ' ἄλλον τρόπον.

Εῖρχονται μεξημέραις θελασότερον ἀπὸ τὴν
 ἀγαθοσυνίαν τῆς ὑμετέρας τιμιότητος, ὡς
 ἀπὸ τῆς ἐδικῆς με ἀξιότητα ἢ χάρες ὅπῃ εἰς ἐμὲ
 καταδέχεσθε συνεχῶς νὰ δεμοιράζετε. καὶ μὲ τέτοιον
 σοχασμὸν λαμβανόντας καὶ πῶρα τὸ ἐδικόν της παρὸς
 ἐμὲ εὐτυχὲς προμνήμα, ἀνταποδίδο παρὸς αὐτῷ
 σεβασμῖως τῆς εὐχαρίσῃσιν. ὅθεν ἀναπέμπωντας
 καὶ ἐγὼ τὰς δὶχάς με εἰς τὸν Θεὸν ἀναξίως δεξί τῆς
 ὑγείαν, καὶ δὴτυχίαν της, ἀφιερώνω ὅλον τὸν ἑμαυ-
 τόν με, ὡς ἀκαλῶντάς τῆς νὰ μὲ ἀξιῶση τιμίων
 προσαγμάτων της, δεξί νὰ ἠμπορῶ νὰ ἀποδειχθῶ
 μὲ τῆς παρᾶξιν, καθὼς καὶ μὲ τὸν κάλαμον ὑπο-
 γραφομαι.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ συγχαριστικῆς χαρακτῆρος.

ΣΥγχαριστικός χαρακτήρ εἶναι, ὅταν συγχαίρομεθα τινὰ, καὶ δείχνομεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐδικήν μας ἄχαρίστησιν, καὶ χαρὰν, ἢ τὴν ἄτυχίαν, τιμὴν, δόξαν, καὶ ἀξίαν ὅπερ ἔλαβεν, ἢ ἢ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ὑγείας, ἢ καὶ ἢ τὴν γέννησιν ἀρσενικῆς τέκνης, καὶ τῶ ἐξῆς. Τέτα τὰ μέρη εἶναι τέτα. εἰς τὸ πρῶτον πρέπει νὰ κερδήσωμεν τὴν ἀγάπην τῶ προσώπου, πρὸς τὸ ὁποῖον γράφομεν, καίοντες γνωσθὴν τὴν χαρὰν μας. ὡς δὲ δείγματος χάριν. Ἡ ἄτυχία τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος, μετὰ τὸ νὰ προβλέπω ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὴν γέννησιν ἐνὸς ἀρσενικῆς Υἱῶ. Ἡ ἢ ἀξία τὴν ὁποίαν ἐλάβετε, προξενῶσιν εἰς τὴν καρδίαν μας αἰθνησες μεγίστης χαρᾶς εἰς ἔσπον ὅτι, δεῦ ἢ μπορῶ νὰ μὴ συγχαρῶ ὀλοφύχως εἰς ὑπόδειξιν τῆς ἀδόλας ἀγάπης, ὅπου εἰς τὸ τίμιον ὑποκείμεμόν της πρὸσφέρω. Εἰς τὸ δεύτερον πρέπει νὰ ἐπαιρέσωμεν τὸ πρᾶγμα. δηλονότι. Αὐτὴ ἢ γλυκυτάτη ὑμῶν δεχοχὴ, εἶναι καὶ ἀλήθειαν εἷα δῶρον τῶ ἔρανῶ, πόσον πρῶμασότερον ἐπαινετὴ, ὅσον δεχτὶ θέλει εἶναι ὁ σύλος τῆς ἐκλάμπτως γηεᾶς. Ἡ εἰς ἄλλῶ ὑπόθεσιν.

Κατὰ ἀλήθειαν μετὰ τὸ νὰ πρέπειεν εἰς τὴν ἀξίαν,

κὴ ἀρετῆς ἢ τιμαῖς, ἦτον ἀπλῶς ἀναγκάϊον, ὅτι ἢ δικαιοσύνη νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ὑποκειμένον της εἰς εἷνα τέτοιον βαθμὸν εὐδοξον. Ἡ ἄ λέγωντας πῶς ἢ ἀξία τιμᾶται μὲ τὸ νὰ τῷ ἔλαβεν ἐκεῖνος, κὴ ὄχι ἐκεῖνη τὸν τιμᾶ. Εἶπε πῶς ὄχι ἢ τύχη, ἀλλ' ἢ γυνῶσις, κὴ φρόνησις ἔφερν εἰς αὐτὸν τῷ τιμῷ ὄθου τῷ πρέπει κάθε ἔπαινος. εἶπε ἀκόμι, πῶς δι' αὐτὸν ἢ ἀξία εἶναι ταπεινὴ ὡς πρὸς τῷ ἀξιότητά τε, θέλει ὅμως ἀναβιβαδῆ ὑπὸ τῷ δικαιοσύνη εἰς ὑψηλοτέρας, κὴ λαμπροτέρας κὴ ἕτερα ὅμοια.

Εἰς τὸ ξίτον ἀκολουθεῖ μία ἐγκάρδιος δόχη, ἀποδείχνοντες τὴν δὲ χαρῆσίν μας εἰς τὸ νὰ χαρῆ τὴν δαδοχλή τε, ἢ τὴν ἀξίαν τε εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτης. Παραδείγματος χάριν. ὁ Κύριος νὰ ἤθελε πολλαπλασιάσῃ ταῖς δόλογίαις τε εἰς τὴν δαδοχίαν της μὲ τὴν δὲ τυχίαν παντοτεινῆς ζωῆς τῆς δαδοχῆς της, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μας, ἢ ὅποια ἀποβλέπει πάντοτε νὰ ἴδῃ τὸ ἀρχοντικόν της πλετισμῶν ὑπὸ κάθε καλόν. Ἡ ὁ Κύριος νὰ ἤθελε πολλαπλασιάσῃ τῷ δόξαν εἰς τῷ ἀξίαν της, πρὸς ἐκπλήρωσιν, κὴ τὰ ἑξῆς. δα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Θέλωντας νὰ γράψῃ τινὰς ταύτῃ τῷ Ἐπιστολῷ εἰς ἱερῶμῶν πρόσωπον, ἢμπορεῖ νὰ φυλάξῃ ταύτῃ τῷ τάξιν. εἰς τὸ πρῶτον θέλει εἶπεῖ.

Ἀνίσως καὶ ἢ Πανοσιότησσας, ἢ ἢ Πανιερότης σος ἐτιμήσετε πόσον τῷ ἱερῶσύνῳ, εἰς καιρὸν ὅπῃ εἶσε ἀπλῶς ἱερεῖς, πόσον φθασότερον τῶρα

Θέλετε τὴν ἐλαμψυμίαν ἀπὸ τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ τῆς θείας κρόνου ἀνεβιβάθητε. Διὸ συγχαίρω. καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τὸ Δεύτερον θέλει εἰπεῖ. ἢ δόξα τῷ Θεῷ ἵνα θειασμένη πρῶτον, δευτέρως ἐδύνατο νὰ ἔχη καλλιώτερον ὄργανον ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον· καὶ τὸ ἱερατεῖον δευτὴρως ἢ μπορεῖ νὰ χαίρεται πλέον δ'τυχησμένῳ προκοπῶν, ἀπὸ τῆς ἐδικῆς σας ἀγιοτάτῳ διοίκησιν, καὶ φροντίδα, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τὸ τρίτον θέλει εἰπεῖ.

Δευτὴρως θέλω παύσει ὡς πόσον νὰ ἀχαιεῖται τὸν Θεὸν ἵνα μίαν τοιαύτῳ χάριν ὅπως εἰς τὴν ἱερωσύλῳ ἔδωκε, ἀδακαλῶντάς τὸν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ τὴν συμδῶν με ἐκείνῳ τὴν χάριν, ὅπως εἶναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτὴν πρὸς ἐλάφρωσιν τοσούτου μεγάλης βάρους, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα συγχαριστικῆς Ἐπιστολῆς εἰς συμφωνίαν Γάμων.

Ἡ Μεγαλιτέρα ἐπιθυμία καὶ ἐφοσις ὅπως ἔχω, εἶναι νὰ ἰδῶ στενωπὸν τὸν οἶκον τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος εἰς μίαν παντοτεινὴν διαδοχὴν, καὶ ἐλπίζω καθεὶ δ'τυχεῖς ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν γάμων μὲ τῆς ἀγαθῆς Κυρίας (θείας.) ἵνα τὴν ὁποῖαν σὰς φανερώσω τὴν ἀμείβον χαρὰν ὅπως ἡ καρδιά μου δοκιμάζει. ὡς δεχθῆναι λοιπὸν τῆς τῆς ἐδικῆς μου ὁμολογίας, ἢ ὁποῖα φωνᾶται

ἀπὸ

ἀπὸ οὗα μεγαλώτατον σέβας ὅπῃ προσφέρω εἰς τὴν
 ὀξαιρέτον αὐτῆς ἀρετὴν, καὶ τιμῶντάς με μὲ συχ
 ναῖς προσαγαῖς τῆς, χαρμύω ὡς ὑποθέομαι.

Ἐὔτερον ᾠδῶδειγμα εἰς ἀνάβιβασμὸν Ἀρ
 χιερέως εἰς θρόνον.

Κλίνω τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν θεῖαν δικαιοσύνην,
 ὅπῃ μὲ κἀνει νὰ δοκιμάζω ἀνερμηνότου τὴν
 χαρὰν ἔχῃ τὴν ἀνάβασίν τῆς εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρό
 νον. καὶ κατ' ἀλήθειαν ἄπονεμετικὴ ἦτον ἡ τοιαύτη ἀ
 ξία εἰς τὴν ὑποθέομασον αὐτῆς ἀρετῶ. ἔχῃ τὸ
 ἐμπισθεῖν αὐτῇ λογικὸν ποίμνιον θέλει ἀπαυ
 θῆ ἀφόβως εἰς τὴν θείον αὐτῆς μέριμναν. πα
 ρακαλῶ λοιπὸν νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἀγαθοσύνη τῆς τὴν
 πόλιν ὅπῃ ὑπὸ χειρὶζομαι εἰς τὸ νὰ συχαρῶ μὲ
 αὐτῶ, ἀγκαλὰ καὶ τὰ κατ' ἀξίαν τῆς σῆς Πανιερό
 πτος δὲν δυνάμαι νὰ κηρύξω. ἐγὼ ὅμως, ἀλαβεία
 φερόμενος, κλίνω νοιρῶς εἰς τὰς τιμὰς αὐτῆς πόδας
 τὴν κεφαλὴν με, ζητῶντας πλεσίαις τὰς δὲ χάς, καὶ
 ἀλογίας τῆς. ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶμαι βέβαιος πῶς
 δὲν θέλει μὲ ὑσερήσει, ἔχῃ νὰ ὁμολογῶμαι τῆς ὑ
 μετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐὔτερον ᾠδῶδειγμα εἰς παραγματεῖαν.

Εὔφθασον ὀτυχέσατον εἰς τὸν λιμῆρα ταύτης
 τῆς Πόλεως τὸ παράβι σε ὀνόματι (δεῖνα.)

τῷτο ἔφερε μίαν πραγματείαν, ἢ ὁποία εἰς τὰ μέρη
 τῷτα δὲ τὸ παρὸν ἔχει πολλὴν τιμὴν, καὶ θέλει
 σὲ προσφέρει πολὺ τὸ διάφορον. βέβαιον εἶναι
 πῶς τὸ κέρδος εἶναι ἐδικόν σου, ἀλλ' ἢ χαρὰ δὲν
 εἶναι μόνη ἐδική σου, ἀλλ' εἶναι καὶ τῷ φίλων σου,
 μεταξὺ τῷ ὁποίων ἐγὼ καυχῶμαι νὰ ἔχω τὸν
 παρῶτον τόπον. ἐγὼ ὅταν ἤκουσα πῶς εἰς τῷτα τὰ
 μέρη ἔρχεται τὸ παράβυσσος μὲ μίαν τέτοιαν πραγ-
 ματείαν, ἔλαβα μεγαλωπιάτῳ χαρὰν δὲ τὸ ὠφέ-
 λιμον κέρδος σου. ὅθεν συγχαίρω μὲ τῷ ὀφέ-
 νειότητι εἰς τῷτα τὰ ἀγαθὰ, ὅπως τῆς σέλλει ὁ
 Θεός. εὖρον ὁ πλεῖτος τὸν τόπον τε, ἐπειδὴ ἔχον-
 τας τὸν δὲν ἀφίνεις νὰ σὲ ἐξουσιάζῃ, ἀλλὰ μὲ
 θηναϊότητα τὸν ἐξουσιάζεις. λοιπὸν συγχαίρονται
 οἱ πτωχοὶ εἰς τὰς δὲ τυχίας σου, διὰ τὴν αὐταῖς εἶ-
 ναι εἰς βοήθειάν των. χαίρονται οἱ φίλοι μὲ τὸ
 νὰ εἶναι εἰς μεγαλῶπων δὲ χαίρεισιν. χίρω καὶ
 συγχαίρω καὶ ἐγὼ μὲ τῷ ἐντιμότητά σου, ἐπειδὴ
 βλέπω πῶς ἢ καλή σου δὲ θέσεις σωφροδύει ταῖς
 πραγματείαις σου μὲ τῷ Θεῷ τῷ βοήθειαν. ὅθεν
 δὲν θέλω πισδύσει ποτὲ, πῶς ὁ Θεὸς θέλει ἀφή-
 σει ἄτε τῷ καιρῷ ταῖς μεταβολαῖς, ἄτε τῷ ἀνέμων
 ταῖς σφοδρότητες, ἄτε τῷ κλεπτῷ ταῖς ὀπιβελαῖς
 εἰς τὸ νὰ κάμωσιν ἄδικον τῆς ἀρετῆς σου. ὡς τό-
 στον δέξω μὲ τῷ συνηθισμένῳ σου ἀγαθότητα τῷ
 τῷ μαρτυρίαν τῆς καθαρᾶς με καρδίας, καὶ
 ἐξ ὅλης ψυχῆς δὲ χαίρω.

Περὶ ὑποκρίσεως τῆ Συγχαριστικῆ
 χαρακτήρος .

ΑΨοκρινόμενοι εἰς τὴν συγχαριστικὴν Ἐπιστολῶν, πρῶτον θέλομεν δείξει τὸν ἑμαυτὸν μας δὲ χάριστον ἔχει τὸν συγχαίρεισμον . Ἐξ παραδείγματος χάριν . Δὲν ἔλειψαν ποτὲ ὑπὸ ἐμὲ ἢ μαρτυρίαις τῆς ἀγνωμοσύνης . νυνὶ δὲ ὅτε λαμβανῶ τὰς συγχαίρεισμάς της, ἔρχομαι νὰ καταλάβω πόσον πρέπει νὰ καυχῶμαι, μὲ τὸ νὰ βλέπω τὸν ἑμαυτὸν με ὅτε ζῆ με τόσω ἑξαιρίσειν εἰς τὴν καρδίαν τῆς καλακάγαθίας της, καὶ τὰ ἑξῆς .

Δύτερον μὲ ὅρας τιμίαις θέλομεν προθέσει τὴν δὲ χαίρεισιν . Ἐξ παραδείγματος χάριν . Τὸ χρέος με εἰς τόσον, μὲ τὸ νὰ αὐξάνῃ ἐπ' ἀπειρον, ὁμολογεῖ εἰς αὐτὴν καὶ κηρύττει ἀμεξήτως τὰς χάριτας, συνοδοιμάει ὑπὸ μίαν ζωντανὴν ἔφεσιν, εἰς τὸ νὰ ἔχη πάντοτε ὑπόχρεον τὸν τὸν βαθμόν με πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς τιμίαν αὐτῆς προσαγωγῶν, ὅταν ἡθελε καταδεχθῆ νὰ μὲ δώσῃ δι' αὐτῶν πὴν μεγάλῃ τιμῆν . καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ἀσπάζομαι πὴν δεξιάν της .

Παράδειγμα εἰς ὑπόκρισιν συγχαριστικῆς
 Ἐπιστολῆς .

ΑΨὸ τὴν ἀδολον ἀγάπην ὅτε πρὸς ἐμὲ προσφέρει ἢ ἀγνεία της, κατάγεται τὸ κατῆ-

κον, με τὸ ὁποῖον ἐκαταδέχθη νὰ μὲ φανέρωσῃ τὴν
 ἀρεσίην καὶ χαρὰν ὅπως ἐδοκίμασε διὰ τὴν ἀξίαν
 ὅπως ἔλαβα. με ποῖον σεβασμῖον λογισμὸν ἐγὼ νὰ
 ἐδέχθηκα αὐτῷ τῷ ἐγκάρδιόν της ὁμολογίαν, ἢ μ-
 πορῆ νὰ καταλάβῃ τῷ ἀλήθειαν διὰ τὰς ἀπίστευ-
 τὰς ἀπειρίας ὅπως ἀπαποδίδω. ὡς τὸσον εἰς μαρτύ-
 ριον τῶ ἀπίστευτων ἡμεῶν, ὅπως διαφυλάττω με γνώ-
 μῳ ἔτοιμον διὰ νὰ ἤθελα τὸ ὀλιγοθύση με τῷ
 ἐκπλήρωσιν τῶ συνεχῶν προσωνύμων της, διὰ τὰς
 ὁποίας ἀδυνατῶ νὰ μὴ με ὑπερήσῃ, μὴν πάντο-
 τε πρόθυμος ὡς ὑπογράφωμαι.

Ἐπερον ἀδελφεῖμα εἰς ἀποκρίσιν Ἀρχιερέως
 ὅπως ἀνέβῃ εἰς θρόνον.

ΜΕ ἔσπευξ ὅσον δυνατὸν, ἀλλὰ τὸσον ὑπο-
 χρεωτικὸν ἠθέλησεν ἢ ὑμετέρα Ἐκκλησιᾶς
 νὰ κάμῃ γνωστῶ εἰς ἐμὲ τῷ χαρὰν ὅπως ἐδοκί-
 μασεν, ὅταν ἤκασε τὸν ἀναβιβασμὸν με εἰς τὴν ἀ-
 ξίαν τῆς Ἐπισκοπῆς. εἰς καιρὸν λοιπὸν ὅπως δι-
 τοιαύτῳ ἀφορμῶ ἀπαποδίδω εἰς τῷ φιλανθρω-
 πίαν της ἀπίστευτων τὰς ἀπειρίας, τῷ βεβαιῶναι
 καὶ τῷ ἐξαιρετικῶ μνήμῳ ὅπως εἰς τὸν ἐμαυτὸν μου
 πάντοτε θέλει διαφυλάττω. ὅθεν τὴν ἀδυνατῶ νὰ
 ἤθελε μὲ δώσῃ πολλαῖς ταῖς ἀφορμαῖς, εἰς ταῖς ὁ-
 ποίαις ἤθελα δυνήθῃ νὰ ἀποδείξω τὸ μέγα σε-
 βας, ὅπως εἰς τὸ τίμιον αὐτῆς ὑποκείμενον προσφέ-

ρῶν· καθὼς κὶ πῶρα καυχῶμαι πῶς εἶμαι, καὶ
θέλω εἶμαι ὅ,τι λογῆς υποχρέομαι·

Κ Ε Φ Α Λ. 5.

Περὶ Τωθασικῆ, ἢτοι Σκαπτικῆ
χαρακτήρος·

ΣΚαπτικός, ἢ κὶ Τωθασικός χαρακτήρ εἶ-
ναι, ὅταν δι' αὐτῶ περιγεγενημένον τινα, καὶ
τὸν κεντῆρην μὲ λόγους, τῶτον μεταχειρίζονται οἱ
κακοὶ ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι θέλουν αὐτοὶ νὰ φαί-
νωνται εὐδοξοί, μὲ τὸ νὰ υποδείχνουν τὰς ἄλλας ἐ-
τιμὰς, οἱ φρόνιμοι ὁμῶς κὶ σωστοὶ πρέπει νὰ ἀ-
πέχων ὅσον εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τέτοιων Ἐπισολῶν·
ὅτι αὐτὴ πολλὰκις φέρει ἔχθραν, κὶ μάχας· ἀ-
μὴ ἀνίσως κὶ καμμίαν φορὰν θέλει τινὰς νὰ γε-
φῆ μίαν τέτοιαν Ἐπισολῶν, πρέπει νὰ τὴν γε-
φῆ εἰς τρίτον πρόσωπον, κὶ τῆτο, ὅτι νὰ ἀπο-
κινήσῃ τὸν φίλον νὰ ἀποφύγῃ τὴν συναστροφῶν, ἢ
τὴν μίμησιν τῶν κακῶν ἀνθρώπων.

Αὕτη ἡ Ἐπισολὴ διαίρεται εἰς τρία μέρη·
εἰς τὸ πρῶτον πρέπει νὰ ἐξαπλώσωμεν τὸ σκῆμα,
ἢτοι δ' ἑαπέλιαν, κὶ περιγεγενημένον, λαμβά-
νοντες πρὸς ἀφορμὰς ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα,
αὐ' ἔχη, ἢ ἠθικὰ, ἢ τῆς τύχης, κὶ αὐτὰ νὰ περι-
γεφώμεν ἐντέχνως· εἰς τὸ δεύτερον προφασίζό-

μφοι πῶς γεάφομεν τὴν Ἐπιστολὴν ὄχι πρὸς καταφρόνησιν, ἢ ἀτιμίαν, ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν. καὶ εἰς τὸ ξίτον ἀποδείχοντες πῶς θέλομεν τὴν φιλίαν τε, τῶν αἰσωντῶν εἰς κάθε καιρὸν τὴν βοήθειάν μας μὲ προθυμίαν.

Εἰς τὸ το γένος δευ σημειῶνται τὰ δεικνύματα, ἐπειδὴ δευ εἶναι ἴδιον τῶν τιμῶν ἀνθρώπων τὸ νὰ δαδῶνται ἀπὸ εἰς τέτοιον χαρακτήρα.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ

Περὶ Εἰρωνικοῦ χαρακτήρος

Εἰρωνικός χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος δευ μέσον τῶν ὁποῖς ἐπαινεῖται τινὰ μὲ ὑπόκεισιν εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκφείνομεν τὸν σκοπὸν μας. Τὰ τε τὰ μέρη εἶναι τέτα. εἰς τὸ Πρῶτον δευ γεάφομεν τὴν εἰρωνείαν πεπλατυμένῳ. εἰς τὸ Δεύτερον ἐκφείρομεν τὴν εἰρωνείαν εἰς τὴν ὑπόθεσίν μας, ἐπισυναπτόντες αὐτῷ τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι, δευ νὰ μὴ δείξωμεν πῶς ἐναντιόμεθα τοῖς λεγομένοις καὶ εἰς τὸ Τρίτον, ἀφιερωμένον τὸν ἐμαυτὸν μας μὲ αἰνοῦν εἰς δαδῶσιν τῶν ὑποκειμένου πρὸς ὃ γεάφομεν, αἰσῶς καὶ τὸ το ἠθέλον εἶναι ξίτον πρὸς ὃν εἶναι τὸ κατ' ἄδῳ εἰρωνόμῳ πρὸς ὃν, λέγωμεν πῶς ἀπὸ τῶ νυ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν ἀπέχει. καὶ τὰ ἐξῆς.

Τῆτος ὁ εἰρωνικός χαρακτήρ δὲν εἶναι ἀναγκαιὸς εἰς τὰς πραγματικὰς, ὅρατι ἐκεῖνοι δὲν ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἐπαινῶσι μὲ ὑπόκεισιν. τὸ σφαλτὸν ὁμῶς πολίτευμα τῷ καιρῷ τέτε, ἔβαλεν εἰς χεῖσιν καὶ τὰ ἄχρηστα, καὶ κάνει τὸν ἀνδραπὸν νὰ προσποιῆται, καὶ νὰ ἀποδείχνηται ἄλλος ἀπ' ἄλλου. καὶ ὅρα τῆτο τώρα οἱ φελοῦτεροι ἐγκωμιάζουσι μὲ εἰρωνείαν, καὶ δόλον. ὅρατι εἰς πολλὰς ἀρχαίς, καὶ ὀλίγα νοὸς ἀρέσκει ἡ κολακεία. ὅρα καὶ οἱ κολακῆς κούξάνουσιν εἰς πολὺ πλῆθος, ὅρα νὰ τοὺς κάνουν ὄνειδος τῆς ἀγορᾶς, καὶ πάσης τῆς πολιτείας.

Γέρον ὅτι ἡ Τωθασικὴ Ἐπιστολὴ, διαφέρει τῆς εἰρωνικῆς καὶ τῆτο. ὅτι ἡ τωθασικὴ φελοῦγα, καὶ καταλαλεῖ φανερά. ἀλλ' ἡ εἰρωνικὴ προσποιεῖται μὲ τέχνῳ, καὶ φαίνεται νὰ ἐπαινῇ, καὶ μὲ ὑπόκεισιν ἐγκωμιάζοντας ὑβρίζει, ἢ καὶ φελοπαίξει τὸν ἀνδραπὸν. τῆτον τὸν χαρακτήρα δυνάται τινὰς νὰ τὸν χεῖσθῆ ὅρα καλῶ, μάλισα ὅταν ἀνδραπὸς ἀξίας χεῖσθῆ εἰς ὑποκείμενον ὅρα εἶναι ὑποταγμένον εἰς αὐτόν. ὅρα τῷ λέγει εἰρωνικῶς ἐκεῖνα τὰ καλὰ ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι ὑπερημῆος, ὅρα νὰ τὸν κάμη ἴσως μὲ τῆτον τὸν χεῖσθῆ νὰ τὰ ἀποκλήσῃ. ἢ ἀκένωντας πῶς εἰρωνόβεται, θέλει ἐνφραπεί καὶ παύσει ἀπὸ τὰ καλὰ. ὁ μικρότερος ὁμῶς πρὸς τὸν μεγαλύτερον δὲν φελοποιεῖ ποτὲ νὰ χεῖσθῆ σκωπτικῶ, ἢ εἰρωνικῶ Ἐπιστολῶ. ὅρατι δὲν εἶναι ἴδιον, καὶ φελοποιον.

Εἰρωνικῶς δυνάμει νὰ θεάφω συχναίς οἱ
 γονεῖς πρὸς τὰς Τίτις, οἱ πραγματεύονται πρὸς τὰς
 ὑπ' αὐτὰς νέες, οἱ κύριοι πρὸς τὰς δούλεις. Ἐπι-
 τὸς εἶναι οὗτος ἕσπεος ὅπερ πλασῶς ἐπαινῶντας
 ὑβρίζει, καὶ προσωποῖται. Ὅθεν ὁ ἀνθρώπος ὅπερ
 μετέχει ἀπὸ ἐλαττώματα, μὲ τὸν τὸν προσωπι-
 τικὸν χαρακτῆρα δυνάται νὰ διορθωθῇ, χωρὶς
 νὰ ὀργίζεται ἐναντίον τῆ θεάφοντος.

Παράδειγμα εἰρωνικὸν ἀπὸ τὸ ἐκκλητικὸν
 εἰς τὸ ἀπλοῦ.

Φίλιππος εἰρωνικῶς πρὸς Ἀθηναίους πέμπει.

Φίλιππος Βασιλεὺς Ἑκκλησίων Ἀθηναίων τῇ
 βελῇ καὶ τῷ Δήμῳ.

Ισως οἱ Λαγῶν ἐναντιῶνται εἰς τὰς Ἀετῆς; ἢ
 οἱ Κολοιοὶ εἰς τὰς Φεμισφῆρας; ἀγωνίζεται τὸ
 πάλαισμα Ἀνταῖος πρὸς τὸν Ἡρακλέα; ἀντισέκον-
 ται οἱ Κώνωπες εἰς τὸν Λέοντα, καὶ οἱ πυγμαῖοι
 πρὸς τὰς Γίγαντας; Τετοῦτοι οὗτοι δὲ τὸ λογιάζομεν
 ἄξιον· καὶ καὶ πολλὰ θαυμάζω τὴν τελειότητα ὅπερ
 ὑμεῖς ἔχετε εἰς τὰ πάντα, καὶ τὴν ἀγχινοίαν ὑπὲρ
 πάντα, καὶ εἶναι δυνατὸν ὅτι ἔτι οὐκ ὀλίγα νὰ ἐμα-
 ταβάλλητε ἀπὸ τὴν ἀγνωμοσύνην εἰς τὸ ἐναντίον,
 δεῖ νὰ μὴ ἤθελα εἰπῶ εἰς πανθῆαν; δεῖ εἶναι

πρέπει λοιπὸν οἱ παῖδες τοῦ Ἑλλήνων νὰ ἐναντιῶνται φανερὰ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑποτασσῶνται τοῦ Ἑλλήνων, καὶ νὰ κάνουν τὰς ἐχθρὰς φίλας, καὶ τὰς φίλας ἐχθρὰς. δεῦν εἶναι λέγω ἴδιον φρονίμων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς φίλας εἶναι ἀνάξιον, καὶ εἰς τὴν ἐδικτύσας ἀνοσίαν ἐπάξιον. σοχαδεῖτε λοιπὸν ὅσον διαφέρει ὁ Ἄετος τῷ Κανθάρῳ, ὁ Λέων τῷ Βαβράχῳ, καὶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ δάλων, καὶ ὑποῦ ἐσᾶς νὰ ἀπέχω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐῖτερον παρὰδειγμα.

Εἰρωνικῶς ἐπαιεῖται ὁ Πραγματοδότης ὑποῦ τὸν ἄλλον, διὰτὶ δεῦν ἀταποκείδη μὲ πῖσιν καὶ τὴν ὑπόχρεσίν τε.

Οὕτω τέχνην ἐδεδόθη ἢ αὐθουτίασε δεῦν νὰ λάβης τὰ σολδιά με, τάζοντάς με μὲ παῖτον ταξίδι νὰ σείλης τὴν πραγματείαν, ὅπερ μὲ ὑποχρέθης, ἄλλην τούτω πρέπει νὰ δεδωθῶ καὶ ἐγὼ, δεῦν νὰ σε ἐπαιέσω τὴν προθυμίαν ὅπερ ἐδείξες εἰς τὸ νὰ κάμης ὅ, τι με ἐτάξες. ὑπόλαυσα λοιπὸν τὸ παῖγμα καὶ τὴν γνώμην σε, καὶ μὲ ταχύτητα ἐγὼ ἐπαιεῶ σε τὴν ἀληθολογίαν· καὶ ἀπὸς εὐκολα βιώης εἰς παῖξιν κάθε ὑπόχρεσίν σου, θέλεις δώσει αἰτίαν ὀρθῶς ὅλοι νὰ σε πισθούω. χαίρω λοιπὸν εἰς τὴν συμφωνίαν ὅπερ ἔχεν οἱ λόγοι σε μὲ τὰ ἔργα, καθὼς ἔχει ἢ καρδέ σε μὲ τὰ

λη· κὴ ὑπὸ μίαν τοιαύτην ἀφορμὴν λαμβάνω κα-
λλῶ ἐλπίδα, πῶς ἀνάμεσον μας εἰς τὸ ἐξῆς θέ-
λομῃ καταστήσει εἰς καλλῶ προκοπῶ. ἐπειδὴ
ἐγὼ θέλω πάντοτε σὲ πισθεῖν, καθὼς κὴ τώρα
μὲ ὅλον τὸν ἀληθινὸν ζῆλον ὁμολογῶμαι.

Περὶ ἀποκρίσεως πρὸς τε τὸν Σκωπτικὸν κὴ
Εἰρωνικὸν χαρακτῆρα.

Η Ἐπιστολὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἀποκρινόμεθα, πρέ-
πει νὰ ἔχη ἀναλογίαν μὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς σα-
λεύσαν ἔπιστολήν. ὅθεν ἕκαστος πρέπει νὰ θεωρῇ
πῶς, κὴ μὲ ποίας λέξεις, κὴ λόγους φέρεται ὁ πρὸς
αὐτὸν γράφων, κὴ ἔπος ἃς ἀποκρίνεται. ἀλλ' ἐγὼ κὴ
ὁ γράφων εἶναι μεγαλητέρας ἀξίας, ἢ βαθμῶ ὑπὸ
σέ, κὴ σὺ δὲν θέλεις, ἔτε δὲ χαλεπεῖσαι νὰ χάσης
τὴν φιλίαν, ἢ προσασίαν τε, προσποιήσῃ πῶς δὲν
ἔλαβες τὴν ἔπιστολήν, κὴ ἔγω μὴ ἀποκριθῆς. ἀπίσως
πάλιν κὴ θέλεις νὰ σημειώσης ἀποκρίσιν, μεταχειρί-
σῃ τὸν ἔσπον μὲ συνέσιν, κὴ μεξιοτήτα· ἢ μᾶλλον
γράφε τινὸς φίλε, ὡς ἐκ τρίτου προσώπου, ὁ ὁποῖος
νὰ ἠθέλε μεσιτολόγη μὲ ἔσπον ἐπιτήδειον, εἰς τὸ νὰ
ἐμποδίσῃ ἢ νὰ μὴ λαμβάνῃ εἰς τὸ ἐξῆς ὁμοίαις
εἰρωνίαις. κὴ αὐτὸς εἶναι ὁ πολιτικώτερος ἔσπος.

Διὰ ὑπόδειγμα ὁμως, ἃς ἀναγνώσῃ οἱ σπα-
δαῖοι κὴ φιλομαθεῖς τῶν σκωπτικῶν ἔπιστολῶν τῆ
Λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον. ἢ ὁποία ἄρ-

ἔχεται. Οὐ παύσει Βασίλειε τὸν ἱερόν τοῦτον
 τῷ μισῶν σπικόν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ τὴν ἀποκείσιν τῷ μεγάλῃ Βασιλείῃ πρὸς
 Διβαίον, ἥτις καὶ αὐτὴ ἄρχεται.

Ἄέλυταί σοι τὸ δύδυμον. τῆτο γὰρ ἔσω τῆς
 Ἐπισολῆς τὸ προοίμιον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Ξ Η.

Πεὶ Εὐχαιρικῆ χαρακτήρος.

Εὐχαιρικῆς χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος, μὲ τὸν
 ὁποῖον ἀποδίδομεν χάριτας εἰς τινὰ πρὸς
 τῷ εἰς ἡμᾶς ἡρομύων ἀεργεσιῶν. Τῆτος ὁ τύ-
 πος κατὰ ἀποβλέπει εἰς ἔπαινον τῷ ἀεργέτῃ,
 ἀρεπόντως ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν γένος.
 Τὰ ἀεργετήματα ταύτης τῆς εὐχαιρικῆς ἐπισο-
 λῆς, ὡσανὸς ὅτι δύναιται ἕκαστος νὰ τὰ ἰδῇ εἰς
 τὰς ἀποκείσεις τῆς ἐπαινετικῆς ἐπισολῆς, τῆς ἀκ-
 τικῆς, συγχαριστικῆς, ἀροξεπτικῆς, ἀεργετικῆς,
 καὶ εἰς ἐκείνῳ τοῦ Δώρου, ὅτι τῆτο κείνω
 εὐλογον νὰ μὴ βερωῶ τὰς φιλομαθεῖς ἀεργε-
 τερὸν πρὸς τῆτα τῷ χαρακτήρος εἰς τῆτο τὸ Κεφά-
 λαιον, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένη ἢ σωθισίς
 τε εἰς τὰ ἀνωθεν εἰρημύα εἶδη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπως ἀνάγονται
Εἰς τὸ Συμβουλευτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ἰ.

Περὶ Προβλεπτικῆς χαρακτῆρος.

 Προβλεπτικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος,
 ὅστις τῶν ὁποίων ἀδρακινῶν, καὶ ζήτη-
 μων νὰ καταπέσωμι τινα νὰ πράξῃ
 τὴν ἀρετὴν, ἢ νὰ κάμῃ ἔργα ἀγά-
 πης, καὶ ἐλεημοσιύης, ἢ νὰ προσέχη καὶ νὰ ὀφμε-
 λῆται τὴν σπουδὴν καὶ μάθησιν, ἢ νὰ ζῇ χρι-
 στιανικῶς, καὶ τὰ ἕξῃς. Ὅσον εἰς τὴν ἀρχὴν
 τῆς ἐπιστολῆς ἐπαινοῦμι μὲ κοσμιότητα, καὶ

ὅτι-

δυσταξίαν τὸ ὑποκείμενον . ᾧ δαδείγματος χάριν .

„ Μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ ὑμετέρα ἐντιμότης ἀξίωμα εἰς τὰς πράξεις της , καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆς καταπολλὰ ἐγκωμιασμένη ὑπὸ τῷ κοινῷ καὶ καθόλου ὑπόληψιν , δεῦν εἶναι ἀρέπον νὰ ὑποταχθῇ εἰς ταῖς ἐδικαῖς μετὰ φοβῶν , καὶ παραίνεσες , ὅπου ζητῶσι διὰ τῆς παρῆσης νὰ τῷ ἀδρακινήσων εἰς τὰ τῆς θεοσεβείας ἔργα καὶ τὰ ἐξῆς .

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ταύτης τῆς ἐπιστολῆς , θέλει βαλθεῖ ἡ αἰτιώδης ἀφορμὴ τῆς φοβῶν , καὶ παρακαλέσεως . ᾧ δαδείγματος χάριν . Ἡξόρωντας ὁμως νὰ εἶναι ἴδιον μιᾶς ἐναρέτε καὶ ἀγαθῆς φυκῆς , τὸ νὰ μὴ καταφρονῇ ταῖς φοβῶν , ἀγκαλὰ καὶ μικροπεριπέις , ἐκείνη ὅπως ἐπιθυμῇ μὲ καθαρὰ καὶ ἐλικνευσάτω καρδίαν νὰ τῷ ἰδῇ ὀτυχιόμην εἰς τὸ καλόν , φοβῶν ὀλοφύχως τῷ ὑμετέραν ἐντιμότητα εἰς τὸ νὰ μὴ ἀρνηθῇ τῷ συγχώρησιν εἰς τὸν πταίστω , καὶ τὰ ἐξῆς .

Καὶ τέλος εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλουν ἀκολουθήσει τὰ πλεόν διωκτὰ δίκαια διὰ νὰ καταπέισων . τὰ ὅποια θέλουν εἶσαι θεμελιωμένα ἢ εἰς τὸ βραβεῖον , ἢ εἰς τὸ χέος , ἢ εἰς τῷ ἀφέλειαν , καὶ τὰ ἐξῆς . ᾧ δαδείγματος χάριν . Ἡ ἀρετὴ αὐτῆς ἡξόρει πόσον μεγαλοπεριπέις καὶ τίμιον εἶναι εἰς εἷνα χριστιανόν , τὸ νὰ συγχωρῇ τῷ ἄλλων τὰ πταίσματα , καὶ πόσον ἐράσμιος εἶναι εἰς τὴν φι-

λανθραπία τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ αὐτῇ ἢ θεά-
ριστος παρ᾽ ἑξίς, ὅπῃ δὲ νὰ μᾶς μαθητεύσῃ αὐτὴν
τῷ ἀρετὴν ἐκατέβη ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν ἔρανον εἰς
τῆτον τὸν Κόσμον· καὶ ὅμοια.

Αὐτίσως πάλιν καὶ θέλει τίς νὰ κάμῃ τὴν ὀπι-
σολιῶ πλεόν ἐκτεταμηθῆναι, θέλει τῷ διακρίσει
εἰς μέρη πρῶτε. εἰς τὸ πρῶτον, ἄς ἐγκωμιάσῃ τὴν
παρ᾽ ἑξίς, τῷ ὁποῖαν παροξέπει, λέγωντας μάλι-
σα πῶς εἶναι πολλὰ χηρῆσιμος, καὶ ἀφέλιμος.
Εἰς τὸ δεύτερον, ἄς δείξῃ τὴν ἀγάπην ὅπῃ ἔχει
πρὸς τὸν φίλον, τὸν ὁποῖον παροξικνεῖ, κένωντας
τῷ παρ᾽ ἑξίς ἐπάξιον δι' αὐτὸν, ὡσαύτῃ εἶναι πρέ-
πον ὄργανος, καὶ τιμῆς ἀνδρός. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς
δείξῃ τῷ παρ᾽ ἑξίς εὐκόλον, καὶ πῶς ἐδεμίαν δυσκο-
λίαν ἔχει εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ. Εἰς τὸ τέταρ-
τον, ἄς φανερώσῃ τῷ μεγάλῳ χεῖαν ὅπῃ εἶναι
δὲ νὰ γούη ἢ παρ᾽ ἑξίς, καὶ πῶς αὐτίσως καὶ ἀμε-
λήσει εἰς τῆτο, θέλει συμβεῖ κανεὶνα ἀτοπον,
μὲ ζημίαν τῆς Πατρίδος, ἢ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ
καὶ τῆς θρησκείας. Εἰς τὸ πέμπτον, ἄς τῷ ὑποδεί-
ξῃ τὸ τί ἠθέλε κάμῃ καὶ αὐτὸς δὲ ἀγάπην τε,
αὐτίσως καὶ εἶχε τῷ δαύαμιν· καὶ δίδωντας τέλος,
ἄς ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτὸν τε πάντοτε ἔτοιμον εἰς
τῷ δαλόσιν καθε παραγωγῆς τε.

Παράδειγμα προφητικόν.

ΔΕῦν εἶναι πράγμα πλέον σεμνότερον, ἢ ἐν-
 δοξότερον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς ἀρε-
 τῆς, καθὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κοινῶς δογματί-
 ζουσι. ὁμοίως αὐτῇ, ὅχι μόνον τὰ κοινὰ καὶ τὰ με-
 μικρὰ πράγματα διδιδύμει, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐξουσίας
 καταδύμει, καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας βασιλείαν σε-
 βασμιωτέραν τῆς καὶ φαίνεται. ὁμοίως, ὅχι μόνον τὰς ἀγνεῖς μάλλον ἀγνεστέρας, ἀλλὰ
 καὶ τὰς ἀγνεῖς ἀγνεῖς αὐτῇ ἀποδείχτει. καὶ τέ-
 λος πάντων ὅλης ἐκείνης ὅτι ἐξ ὅλης ψυχῆς τὴν
 ἀσπάζονται, ἐκ θνητῶν εἰς ἀθανασίαν ἀναβιβά-
 ζει. Πρὸς ταύτην λοιπὸν τῆς κατ' ἐξοχὴν ἰσχυ-
 ρατῆς ἀπόκτησιν, ἐσοχάθηκα νὰ συμβεβόλωσά τὴν
 τῆς σεμνοσφύρας ἢ ὅποια δὲ εἶναι δύσκολος,
 καθὼς τινὲς τῆς σοχάζονται, ἀλλὰ μάλις ἀ-
 χερσαῖα κατέστηκε. ὁμοίως τὸ καὶ οἱ πάλαι σοφοὶ
 τῆς ἀρετῆς τῆς θύραν εἰς ὄρος ὑψηλὸν τῆς Πι-
 ρίας τῆς ἐξαγαφίζαν, ὁμοίως νὰ μὴ ἠθέλων ὁμο-
 λογηῖται ἀπὸ τινὰ ὡς ἀγνωστος. σοχάσθαι λοιπὸν
 μὲ φρόνησιν, καὶ ἴδε πόσον ἀναγκαῖον πράγμα
 εἶναι ἡ ἀρετὴ· διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς ψυ-
 χῆς δὲ ἔχει ζῶν, ἔτω καὶ ἡ ψυχὴ χωρὶς
 ἀρετῆς εἶναι ἀτιμος, καὶ χωρὶς ὑπαρξίν ἡδι-
 κῆς. Τόσον σὲ φανερῶναι πρὸς εὐδειξίν τῆς ἀδό-

λου αγάπης μου, και με ὄλον τὸ σέβας σε-
μειῶμαι.

Περὶ ὑποκείσεως πρὸς τὸν προξεπτικόν
χαρακτήρα.

Η Ἀποκείσεως τῆς προξεπτικῆς ἐπιστολῆς εἶναι
διττή. ἢ μία εἶναι καταρατικὴ, καὶ ἢ ἄλλη
ὑποφατικὴ. ἢ καταρατικὴ εἶναι, ὅταν ὁ ἀνδραποσ
δέχεται τὴν προξοπὴν ὅθεν θέλωντας νὰ ἀπο-
κεῖσῃ, εἰς τὴν ἀρχὴν ὑποδείχῃ τὴν ἀχαρείσιν
ὅπως ἔλαβε καὶ τὴν καλῶ παρμένειν. ᾠδαδείγ-
ματος χάριν. ,, Εὐεῖσκομαι εἰς κάθε μέρος ὑπὸ
τὴν ἀγένειάν της ἀπληγμῶς με τὸσας χάριτας,
ὅσας εἶναι ἢ ἐγκάρδιαι αὐτῆς προξοπαῖς σημεῖω-
μῶσαι εἰς τὴν τιμίαν τῆς ἐπιστολῆν, εἰς μεγάλην ἀφέ-
λειαν τῆς σωειδήσεώς μου. καὶ τὰ ἐξῆς. Καταπολλὰ
ἐγὼ βλέπω, ὅτι, καὶ τὰ ἐξῆς. Δόπερον θέλει βε-
βαιώσῃ πῶς θέλει βάλεῖ εἰς παρᾶξιν με προξο-
μίαν τὴν καλῶ ἀδακίνησιν. ᾠδαδείγματος χά-
ριν. ,, Ἡ μεγαλιτέρα λοιπὸν ἐδική μου φροντίδα,
καὶ ὀπιμέλαι θέλει εἶσαι, εἰς τὸ νὰ ὑπάκουω καὶ νὰ
βάλλω εἰς παρᾶξιν με ὄλλω τὴν προξομίαν, ὅσον
ἢ ἐνάρετος αὐτῆς ψυχὴ με ἀδακίνει νὰ κάμω.
Εἰς τὸ εἶπον, θέλει ἀκολοθήσῃ ἢ ἀχαρείσι-
σις, ὁμολογῶντας πῶς θέλει εἶσαι πᾶντοτε ἕτοιμος
εἰς τὸς ὀεισμας τε, καὶ εἰς κάθετε προσαγῶν.

Ἀπόκεις ὑποφατική.

Η Ἀποφατική ὑπόκεις ἴσεται εἰς τὸ νὰ ἀπορρίψῃ, ἢ νὰ μὴ δεχθῇ τὴν προφορὰν, καὶ ἀδικήσῃ. καὶ τότε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς θέλει ἐπαινεῖσαι τὴν ἀγάπην. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖσι δικαιολογήματα τῆς ἀδικίας. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖσι δικαιολογήματα τῆς ἀδικίας. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖσι δικαιολογήματα τῆς ἀδικίας. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖσι δικαιολογήματα τῆς ἀδικίας. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλει ὁμολογήσει τὸν ἑαυτὸν τὸ ὑπόχρεον, βεβαιώνωντάς τον πῶς θέλει τῷ εἶσαι ὑπήκοος εἰς καθὲ ἀλλῶ ἀφορμῇ. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλει ὁμολογήσει τὸν ἑαυτὸν τὸ ὑπόχρεον, βεβαιώνωντάς τον πῶς θέλει τῷ εἶσαι ὑπήκοος εἰς καθὲ ἀλλῶ ἀφορμῇ. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλει ὁμολογήσει τὸν ἑαυτὸν τὸ ὑπόχρεον, βεβαιώνωντάς τον πῶς θέλει τῷ εἶσαι ὑπήκοος εἰς καθὲ ἀλλῶ ἀφορμῇ. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλει ὁμολογήσει τὸν ἑαυτὸν τὸ ὑπόχρεον, βεβαιώνωντάς τον πῶς θέλει τῷ εἶσαι ὑπήκοος εἰς καθὲ ἀλλῶ ἀφορμῇ. ἀδικήματος χάριν. Ὡς εἶναι ἀξία καὶ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνου ἢ ἐγάπης, τὴν ὁποίαν ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης δείχνει πρὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τόσον ζῆλον ἐπιθυμῆτε τὸ καλὸν μου, καὶ τὴν ὀφειλὴν μου. καὶ τὰ ἐξῆς.

προξοπᾶς, δεῖ νὰ γνωρίσῃ πόσῳ τερπνότητι δοκιμάζω εἰς τὸ νὰ ἔχω διδάσκαλον εἰς τὰς πράξεις μετὴν ἀγαθῆν αὐτῆς φρόνησιν. εἰς τόσον ἀδουκαλῶ νὰ ἔχω τὴν τιμὴν ἀπὸ συχναῖς προσαιῖστος, δεῖ νὰ ἠμπορῶ νὰ καυχῶμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Γινέον ὅτι ἡ προξοπή καὶ ἀδουκίησις, ὅταν εἶναι ἀφέλιμος, δεῖν πρέπει νὰ τὴν ἀποβάλλωμεν, καὶ νὰ τὴν ἀρνεύμεθα. ἀμὴ ὅταν δεῖν εἶναι χρησιμὸς, καὶ ἀφέλιμος, τότε πρέπει κατ' εἰσὸς νὰ μὴ τὴν δέχεται. εἰς τὸτο ὅμως ἂς εἶναι ὁδηγὸς ἡ φρόνησις ἐκάστω.

Ἀπόκρίσις τῆς προξοπτικῆς Ἐπιστολῆς.

Παράδειγμα καταφατικόν.

ΜΕλι γλυκὺ ἀποσάξωσιν ἢ φρόνιμαῖσθε παραινέσεις παμφίλτατέ μοι πάτερ. καὶ ἡθελα ἀποκτήσῃ δικαίως τὴν ἐδικήν σου ὄργην, ἢ ἀνίσως καὶ ἡθελα ἀδουκίησιν ἀδουκικρὰν νεθεσίαν καὶ συμβελήν σου. δεῖ νὰ ἀδουκηνήσῃ ὁ πατὴρ τὸν υἱόν του εἰς ποιῆτας πνύματικούς, ἡθικὰς, καὶ πολιτικὰς ὄρους, δεῖ ἡθελα ἀδουκίησιν τὴν καρδίαν σου. ἡ ὁποία τόσον με ἀγαπᾷ, ὅπου ἀκαταπαύτως νεθεπῶντάς με, με βιάζει με πατερικὴν ἀγάπῃ εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόκτησιν. δεῖ δέλω εἶσαι βέβαια ἄξιος νὰ φέρω τὸν ἐδικόν σου

ἡκόν χαρακτῆρα, ἀνίσως κὶ δεῖ φυλάττω τὸς πόσον
 ὠφελίμης λόγους εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀλλὰ τὸτο
 δεῖ φθαίνει δεῖ νὰ σὲ δώσῃ ἄλλω πόσω χαρῶν,
 ὅσω ἔδωκας εἰς ἐμὲ ὠφέλειαν. ὥσε ὅπῃ ἢ συμ-
 βελαῖσσε πρέπει νὰ τιμῶνται μὲ τὴν ὑπακοῶν.
 Οὔτε σὲ τάζω εἰς τὸν μέγαν χέος ὅπῃ σοῦ
 προσφέρω, ὅτι μὲ ὄλλω τὴν προθυμίαν νὰ ὑπο-
 ταχθῶ εἰς τὰς σεβασμίας σου συμβελάς, ἢ νὰ εἶ-
 πῶ καλλιῶτερα προσαγάς· διότι πικροφύπως θέ-
 λω ἀποκτήσει κὶ τὴν δούλωσιν, δεῖ τὴν ὁποίαν εἶ-
 μαι ἔπιμος κὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν νὰ βάλω εἰς κίν-
 δυνον, δεῖ νὰ γνωρίσῃ καθ' εἰς, ὅτι σὲ εἶμαι
 ἕως ἐχάτης μου ἀναπνοῆς ἠγαπημένος, κὶ ὑπήκοος.
 καὶ τὰ ἕξῃς.

Διὰ τοῦδεῖγμα ἀποφατικὸν ἀρκεῖ ἢ ὅπιθεν
 ἐρμηνεία.

Κ Ε Φ Α Λ Β'.

Περὶ ἀποφρετικῶν χαρακτῆρος.

ΜΕ' τὴν ἀποφρετικὴν ὁπσολλὴν ἀποφρέομη,
 κὶ ἐμποδίζομη τινὰ, εἰς τὸν νὰ ὁμιλῇ αἰ-
 χρὰ λόγια, κὶ νὰ κἀν παράξεις ἀτιμίας, κὶ τὰ ὁ-
 μοια. Οὔτε θέλωντας τὶς νὰ γράψῃ μίαν ποιού-
 τιν ὁπσολλὴν πρὸς τινὰ φίλον του, πρέπει νὰ τὸν
 ἐμποδίσῃ, ἀπὸ τὸν νὰ κἀν τὴν ἀρεπῶν,

δηλονότι κακίας, ἢ ἡδονῆς, ἢ λύπης, ἢ χαρᾶς. Διαρεῖται δὲ αὕτη εἰς πέντε μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, ἃς δείξῃ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει ἀνώφελές τὸ τοῦ παράγματος. λέγοντας, πῶς εἰς κάθε ἔσοπον βάνωντας το εἰς παρᾶξιν θέλει τὸν βλάψει. Εἰς τὸ δεύτερον, ἃς ἀποδείξῃ τὸ παρᾶγμα ὀλικῶς ἄδικον, καὶ ἄπεικτον, καὶ ἀπεριπέες εἰς ἀνδρα δόξῃ, καὶ ἐνάρητον. ὡς κατα μνησκία ἔσοπον δεῦν πρέπει νὰ τὸ κάμῃ. Εἰς τὸ τρίτον, ἃς φανερώσῃ ἐκεῖνο ὅπῃ τῷ φαίνεται ἀρμόδιον παρὸς καλῶν συμβεβλῶ, δεῦν νὰ μὴ κατορθωθῇ τὸ τέτοιον ἄτοπον. Εἰς τὸ τέταρτον, ἃς εἰπῇ τῷ δὲκολίαν, ὅπῃ εἶναι δεῦν νὰ μὴ γένη. ἐπειδὴ ἀποδείξι μὴ ἢ δὲκολία, δεῦν κινεῖται ταχύτερον εἰς τῷ ἀποξοπῶ. Τελουταῖον εἰς τὸ πέμπτον, ἃς φανερώσῃ τῷ χρείαν, κατ' ἢν βιάζεται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν φίλον εἰς τὸ νὰ μὴ παρᾶξῃ τὸ ἔργον. ἐπειτα κατα τῷ σιωπῆσαι ἃς τάξῃ (τελειώνωντας τῷ ἐπισολῶ) τῷ δελούσιν, καὶ ἀγάπῶτε.

Αὕτη ἢ ἀποξοπτικὴ ἐπισολὴ εἶναι ἀντίστροφος τῆς παροξοπτικῆς. δεῦν τῶτο ὅσα εἰπόμεν δεῦν τῷ παροξοπτικῶ, πρέπει ὁμοίως καὶ ἔσοπον ἐναντίον νὰ λέγωμεν καὶ δεῦν τῷ ἀποξοπτικῶ. ὅθεν ὅσα δίκαια πρέπει νὰ χρειαθῶμεν ἐκεῖ, δεῦν νὰ δείξωμεν τὸ παρᾶγμα ἀναγκαῖον δεῦν νὰ γένη, ἄλλα τῶσα ἃς μεταχειρισθῶμεν δεῦν νὰ τὸ δείξωμεν ἀνώφελές, καὶ βλαπτικὸν διὰ νὰ μὴ γένη. Δυνάμεθα

λοιπὸν νὰ δείξωμεν τὸ πᾶν ἀνωφελές, κακὸν, ζημιώδες, βλαπτικὸν εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὴν τιμὴν, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὴν υἰείαν, εἰς τὴν δότιαν, καὶ εἰς τὰ ἥθη. εἰς ταῦτα ὅμως τὴν ἀποξέπτικόν, καὶ ἀποξέπτικὴν ἐπισολὴν ἢ φύσιν εἶναι ὁ Διδάσκαλος. ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀφορμὰς καθ' ἑαυτὴν ἡξέδρει νὰ ἀποβαῖν δίκαια εἰς ἀποξέπτικόν, ἢ ἀποξέπτικόν. Ὅθεν τὸ πᾶν ἀποξέπτικὸν ταύτης τῆς ἐπισολῆς, ἀφίνω εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς φιλομαθῶν νὰ τὸ κάμνῃ.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ Γ.

Περὶ ἀραμυθιτικῆς χαρακτῆρος.

ΠΑραμυθιτικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, δι' ἃ παρηγορεῖται τινὰ εἰς τὰ κακά καὶ λυπηρά, ὅπως τοῦ συμβαίνουσιν ὅθεν θέλοντες ἡμεῖς νὰ γράψωμεν πρὸς τινὰ ἀραμυθιτικὴν ἐπισολὴν, ἢ μπόρεῖμεν νὰ τὴν διαρέσωμεν εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, τὸ ὅποῖον λέγεται καὶ ἐπιτάσεις, ἃς φανερώσωμεν τὸν πόνον, καὶ λύπην ὅπως ἐδοκιμάσαμεν ἀκόντες τὴν αὐτὴν συμφορὰν, καὶ ἃς αὐξήσωμεν τὸν πόνον μας εἰς ἄκρον μὲ ὅπως ἀρμοδίως. Πρέπει ἀκόμη νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ συμφορὰ τῆς μας ἔκαμε νὰ συλλυπέμεθα ὡσανὺ νὰ ἦτον ἡ δυστυχία ἐδική μας. ὅμως νὰ μὴ δυσφορῇ ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τὸ γε-

γονός, ἀλλὰ νὰ τὸ ὑποφέρῃ μεξίως, ἀγκαλιὰ καὶ νὰ φαίνεται βαρὺ, καὶ δυσσαρηγόρητον. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος, τὸ ὁποῖον καὶ καταστροφή ὀνομάζεται, ἃς δεῖξωμεν μετὰ δυνατὰς λόγους, ὅτι δὴν πρέπει νὰ λυπῆμεθα καταπολλὰ. καὶ δεῖ νὰ παραινήσωμεν τὸν φίλον εἰς ἀποχώρῃ τῆς λύπης, παρῶτον μὲν δυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν διὰ τῆ ἀποσώπῃ, εἰς τὸ ὁποῖον πέμπεται ἡ παρηγορία· καὶ λοιπὸν αἰσῶς ὁ ἀνθρώπος εἶναι σοφός, ἃς εἰπῶμεν. ὅτι εἰς ἀνθρώπους σοφὸς δὴν εἶναι δυσυχία, ὅσον μεγάλη καὶ ἀμεξὸς ἤθελον ἦσαι εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ὅπῃ νὰ εἶναι ἀνυπόφορος εἰς αὐτούς. διὰ τὰς ὁποίας ὅλα τὰ παρόντα, ὡς μεταβλητὰ ὅπῃ εἶναι, λογίζονται ὡς οὐδέν. ἀμὴν αἰσῶς ὁ ἀνθρώπος εἶναι διὰ τοὺς ἐνδόξους, καὶ ἀξιοματικὰς, ἃς εἰπῶμεν πῶς εἶναι ἀπαρῶν δὴ ἡμεῖς ἀνδρὸς, νὰ κυριεύεται θηλυπαρεπῶς διὰ τὸ πάθος, καὶ μάλιστα ὅπῃ αὐτὸς ἔπαρτε νὰ νηθετῇ τὰς ἄλλας, καὶ νὰ μὴ ἀλισμονῇ τῆς κοινῆς φύσεως τὴν ταλαιπωρίαν.

Δεύτερον δὲ διὰ τῆ συμβαίτος, ἀποδείχοντες τὸ ἔτιδανόν, σκιαῦ, καὶ μόνον ὑπόληψιν· ἐπειδὴ τὰ παράγματα καθ' αὐτὰ δὲν παρὰ τῆσιν, ἀλλ' αἰτῆσιν παραγμάτων ὑπόληψις· λέγοντες ἔτι, ὅτι κοινὸν εἶναι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν νὰ πάσῃ, καὶ νὰ ὑποφέρῃ τὰ χαλεπώτατα, ἐπιφέροντες ὑποδείγματα διὰ τὰ ἀλλότρια παθήματα, καὶ ἀποδείχον-

τες τὰ ἐδικά τε μικρότερα τῶν ἑτέρων. Τρίτον, ἀπὸ τῶν θευματικῶν ἢ ἀνίσως ἢ εἶναι ἐκ τῶ τέλους τῆ συμβάντος, ἃς δειξώμεν πῶς τῆ ἔγινε συμφέρον, ἢ εἰς τὸ σῶμα, ἢ εἰς τὴν ψυχὴν. ἀνίσως δὲ καὶ ἡ παρηγορία εἶναι ὅτι θανάτου, καὶ ὁ ὀλοθανῶν εἶναι Γέρον, ἃς εἰπῶμεν, ὅτι ἀρκετὰ ἔζησε, καὶ ὀλολαυσε πολλὰ ἀγαθὰ, καὶ δὲν ὀρέπεται νὰ ὀνομάζωμεν ταύτῃ τὴν ζωὴν τιμιωτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην. καὶ ὅτι ἔξέφυγε τὸ γῆρας ὡς παγχάλεπον τύραννον, ὅπερ τῆ ἐφοξένοι πολλῶν ταλαιπωρίαν, καὶ πόνον. Ἀνίσως πάλιν καὶ ὁ ὀλοθανῶν εἶναι νέος πολλὰ τῆ ἡλικία, ἃς μακαρίσωμεν τὴν τελούτῃ τε, ὡσαύτῃ ὅπερ ἐλόθῃ θανάτῃ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ταύτης τῆς ζωῆς, καὶ ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σωθεῖν αὐτῆ, καὶ τὸν Παροιμιαστὴν. Ὅθεν ἔφυγεν ἀπὸ φθόνου, ἔχθρας, ὀπιβελῆς, πόρους, ταλαιπωρίας, δυσυχίας, καὶ ἄλλα.

Τέταρτον, ἐκ τῶν τεσσάρων αἰτιῶν. δηλονότι ἐκ τῆ ποιητικῆς, ὅ ὅστιν ὁ Θεός. ἐκ τῆς ὕλης, ἢ ὅστιν ἡ γῆ. ἐκ τῆ εἶδος, ὅπερ εἶναι ἡ ψυχὴ. καὶ ἐκ τῆ τέλους, ὅπερ εἶναι ἡ ἐραυῖος μακαριότης. Ὅθεν ἃς εἰπῶμεν. μετῆλθε πάλιν τὸ ποίημα εἰς τὸν Ποιητὴν, ὁ υἱὸς πρὸς τὴν μητέρα, ἐχωρίσθη τὸ εἶδος ἀπὸ τῆν ὕλῃ, καὶ τέλος πάντων ἔλαβε τὸ τέλος τε, ὅπερ ἦτον νὰ ὑπάγῃ, ὅθεν ἔξῆλθε. Πέμπτον ἐκ τῆς αἰτίας τῆ θανάτου ἢ γὰρ ἀνίσως καὶ ἀπέθανον εἰς πόλεμον, ἢ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ δυνεβείας, ἢ

ὑπὲρ δικαίης, ἢ ὑπὲρ παφίδος, ἢ συγγρωῶν καὶ φίλων, καὶ τῶν ὁμοίων.

Αἰτίως πάλιν καὶ ἡ παρηγορία εἶναι διὰ δυσυχίας, καὶ ὑσέρησιν παράγματος, λέγομεν. ὅτι ἡ τύχη εἶναι ἀβέβαιος, ἢ ὁποῖα ἀναγκαίως μεταβάλλεται· καὶ ὁποῖος δὲν θέλει νὰ ἔχη ἕσπομονῆν, δὲν πρέπει νὰ ζητῇ τὴν καρπύεστις, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι μὲ πλέον δίκολίαν, ἀκόλυθον τὴν δυσυχίαν, καὶ τὴν δὲτυχίαν. ἄς εἰπῶμεν ἀκόμη, πῶς τὸ εἶναι δοκιμὴ, διὰ νὰ τὸν κινήσῃ εἰς τὴν ἀγάπῳτε ὁ Θεός. καὶ τέλος πάντων ἐκ μέρης τῆς λύπης θέλομεν εἰπεῖ, ὅτι τὸ γινόμενον ἐκ ἀπογίνεταί.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς, ἄς ἐξυπνίσωμεν εἰς τὸν φίλον τινὰ ἐλπίδα ἀποδείχοντες, ὅτι ταῦτα τὰ κακὰ καὶ λυπηρὰ τῆς γῆς, ὅπῃ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἑρξενῶσι πόνον καὶ λύπῳ, ὅταν ἡμεῖς ὑποφέρωμεν μὲ θεάρεσον ἕσπομονῆν, γίνονται εἰς ἡμᾶς τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ἑρξενῶνα. διότι ἡ ἑρξενῶν ταύτης τῆς κλαυθμυρᾶς νυκτὸς, τὰς τῶν κόσμου, εἶναι ἡ τῆς οὐρανίης ἀγαλλιάσεως ἡμέρα.

Εἰς κἀθε μέρος ταύτης τῆς ἀδελφωτικῆς ἐπιστολῆς ὑποσρῶνω ἕνα σῳπομον ἀδελφείμα, διὰ τὴν τῶν φιλομαθῶν δίκολίαν. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος λοιπὸν, θέλει μεγαλυθῆ τὸ συμβῶ μὲ μεγάλῳ αἰδῶσιν πόνον καὶ λύπης. ἀδελφείματος χάριν.

„ Εἰ γῶ πρέπει νὰ θρῶνω ἀδελφῶτερον, ἀδελφῶ νὰ

σωθλίβωμαι με τὴν ὑγένειά μου, ἢ ᾧδὲ νὰ
 ᾧδακινῶ εἰς παρηγορίαν τῷ μεγάλῳ θλίψιν τῆς
 καρδίας μου, ἢ τὸν θάνατον τῆ ἀγαπητῆ μου κυρίου
 Δεῖνα, ἢ τιμὴ ἀδελφῆ μου. τὰ ἤδη τῆ ὁποῖα ἦ-
 τον πόσον ἐχθαίρετα, ὅπως τὸν ἔκαναν σεβάσμιον εἰς
 ὅλους καὶ ᾧεμπόθητον.

Εἰς τὸ δεύτερον ἀκολουθεῖ ἡ παρηγορία ᾧδει-
 γματος χάριν. „Θέλει εἶται ὅμως ἢ μεγά-
 λῳ παρηγορίαν εἰς τῷ ψυχῷ τῆς ὑμετέρας ὑγε-
 νείας ἢ βεβαία ἐλπίς τῆς σωτηρίας τῆ τεθνεῶτος·
 ἐπειδὴ καθὼς τὴν νύκτα δεχδέχεται ἢ ἡμέρα, ἔπος
 εἰς τῷ ἐνάρετόν τε ζῶν, θέλει ἀνταποκριθῆ τὸ
 βραβεῖον τοῦ Παραδείσου. Ὅθεν ἄπο τῆτο εἶμαι
 βέβαιος, ὅτι θέλει λάβει μεγάλῳ δυνάμιν, κα-
 θὼς τῷ ἔλαβα καὶ ἐγὼ, εἰς τὸ νὰ ἐλαφρώσῃ τῷ
 καρδίαν μου ἄπο τοῦ θλιβεροῦ βάρους τοῖς τε σαυρῆ.

Καὶ ἐδῶ ᾧρέπει νὰ ἐκτεθῆν ἢ πλεον δυναταῖς
 ἀφορμαῖς, διὰ νὰ ἄπολαύσωμεν τὸ ποθῆμενον, ὅ-
 πως εἶναι ἢ ᾧδαμουθία τῆ φίλε.

Εἰς τὸ τρίτον ἐπαινεῖται ἢ μεθιότης, ἢ κοσμίο-
 τος τῆ ὑποκειμένης. ᾧδειγματος χάριν. „Εἰγὼ
 ἐθαύμασα πάντοτε τὴν θνησιότητα τῆς ὑμετέρας ψυ-
 χῆς, ἢ ὁποῖα δέξεται κεκοσμημένη ἄπο πολλαῖς
 ἀρεταῖς· ὅθεν ἐλπίζω καὶ τώρα νὰ τῷ ἰδῶ με ἢ-
 ρωικῷ ἀνδρείαν παρηγορημένην εἰς ταύτην τὴν συμ-
 φοράν, ἐπειδὴ ἢ δυνάμις τελειῖται ἐν ἀδελείᾳ· ὡς
 πόσον ᾧδακαλῶ νὰ λάβω τῷ τιμῷ τῆς ποθητῆς

αὐτῆς προσαγμάτων, ἵνα νὰ ἠμπορῶ νὰ καυχῶμαι, τῆς ὑμετέρας.

Παράδειγμα ᾠδαμυθητικὸν εἰς ζημίαν φίλου.

Μεγαλωτάτῳ αἰδησιν ἔλαβα, ὅταν ἔφθασεν ἐδῶ ἡ εἰδησις τῆς ζημίας, ὅπως ἔλαβον ὥστε ὅπως πολὺ εἶπεῖν, ὅτι ἡ ζημία ἐσάθη μόνον ἐδικῆς, ὁ δὲ πόνος ὅλος ἐδικός μου. ἢ νὰ εἰπῶ καλῆτερα, καὶ ζημία καὶ πόνος ὅλα ἐδικά μου. ἐπειδὴ ἡ τύχη ἠθέλησε νὰ σικώσῃ ἀπὸ τῆς δυστυχίας τὸν ἄλλο εἰς τὸ νὰ μὲ δὲργετῇ. Διὰ τῆτο ἐγὼ αἰδανόμαι νὰ φερασώτερον καὶ ζημίαν καὶ θλίψιν. Ἡξόρω τῷ ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ τῆς καρδίας τῆς, καὶ τῆτο ἀπὸ τῆς δοκιμῆς ὅπως ἔχω, ὅταν τῷ εἶδα μὲ ἄκραν ὑπομονῇ νὰ ὑποφέρῃ πῖν σέρσιν τῆς Παφίδος, ὅπως εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς δυστυχίας μας ὥστε ὅπως εἶμαι βέβαιος πῶς θέλει βασιλεύει καὶ τῷ παρῆσαν ζημίαν μὲ μεξιώτητα. Ταῦτα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐῴτερον ᾠδαμυθητικὸν εἰς θάνατον φίλου.

Η Ἀκατάπαυστος, καὶ συνεχὴς ἐφῆσις καὶ ὀπίθυμία, ὅπως ἀνάπτει εἰς τῷ καρδίαν μου

ἅ καθε δὲ τυχεῖς συνάντημα, ὅσον τῆς ὑμετέ-
 ρας δ' ἡμερίας, ὅσον καὶ ἅ ὅλας τῆς τιμιωτάτης
 φαμιλίας τῆς, δυνάται νὰ εἶναι ἀρκετὴ ἀφορμὴ,
 εἰς τὸ νὰ τὴν καταπέσει πόσω θλίψιν καὶ πό-
 νον ἐδοκίμασα ἅ τὸν θανάτον τῆ ἀειμνήσε αὐ-
 τῆς ἀδελφῆ, καὶ ἐδικῆ με φιλιότη κυρίως. ἡ θλί-
 ψις κατὰ ἀλήθειαν ὡσαν ὅτ' ἐξήνατο ἄπο τὴν
 ἀδελφίνην καὶ αἰδήσεων, ἡ ὁποίαις, ἅτι ἀν-
 θρώπιαις, εἶναι ὑποκείμεναι εἰς τὰ ἀποτελέσ-
 ματα ὅτ' ἐποέρχονται ἄπο τὸν πόνον, ἅ τὸ
 ἐσάθη δρασιωτάτη. ἀλλ' ἄπο ἄλλο μέρος ἀναφέ-
 ρωντας ἐγὼ τὴν αὐτὴν θλίψιν με εἰς τὴν τῆ Θεῶ
 θέλησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπνοῶ ἀκόμι ὑποτε-
 ταγμένω καὶ τὴν αὐτῆς ψυχὴν, ἡ ὁποία θέλει
 εἶναι πεπληρωμένη ἄπο δυνάμιν εἰς τὸ νὰ ὑπο-
 φέρη με φρόνησιν τὰ ἀπαραίτητα ζαύματα τοῦ
 θανάτου, με παρηγορεῖ τὴν ἐλπίδα, πῶς ὁ Θεὸς
 θέλει τῆς χαίσει μακροῦς καὶ δὲ τυχεῖς χρόνους
 ζωῆς, καὶ ἀναλογίαν τῆς ἐδικῆς μας ἀκρας ἐπιθυ-
 μίας. καὶ πῶς ἡ ἀγαθωσύνη τῆς, με τὸ νὰ ἐνθυ-
 μᾶται τὴν δέλοισιν ὅτ' ἐὼμολογῶ πρὸς αὐτὴν,
 θέλει μου δώσει συνεχεῖς τὰς ἀφορμὰς εἰς τὸ
 νὰ βάλω εἰς πρᾶξιν καθε ἐπιθυμητὴν πρῶσῆν
 τῆς, καθὼς καὶ τώρα με ὅλιω τὴν προθυμίαν
 ὑπογράφωμαι.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆ ἀδαμυθητικῆς
 χαρακτῆρος.

Τὴν ἀπόκρισιν ταύτης δυνάται καθ' ἑαυτὴν νὰ
 πὴν κάμη μὲ τὸν ἕρπον ὅπῃ γίνεται καὶ ἡ ἀ-
 πόκρισις τῆς προξεντικῆς ἐπιστολῆς, καθὼς εἶδο-
 μη ὀπίθεν. ἢ γὰρ ἡ καταφατικὴν, ἢ ἀποφατικὴν.

Ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι καταφατικὴ, δὲ χαρι-
 εῦντες ἐκεῖνον ὅπῃ παρηγορεῖ, λέγομεν ἔτι, ὅτι
 ἡ παρηγορία προέρχεται ἀπὸ ψυχὴν φιλόσογον,
 ἡ ὅποια μᾶς ἔδωκε μεγάλῃ ἀναψυχὴν, καὶ ἀνέ-
 σιν εἰς τὸν μέγαλον μας πόνον. Θεμπλέον θέ-
 λομεν ἀδεκαλέσει τὸν ὅπῃ πάντων Θεῶν νὰ μὴν
 ἡθελε γοῦν ποτὲ ὁ φίλος τοιαύτης λύπης μέτο-
 χος, τῆσοντές τε τέλος πάντων τὴν δαλδυσίαν μας
 εἰς κάθε καιρὸν, καὶ τὰ ἕξῃς.

Γυῖον, ὅτι ἀφρεπον εἶναι ὁ τεθλιμμένος νὰ μὴ
 δέχεται τὴν παρηγορίαν τῆς φίλων, ὡσὰν ὅπῃ αὐ-
 τὴ ἀναμφιβόλως προέρχεται ὡς ἀπὸ ψυχὴν φιλόσο-
 γον· καὶ μάλιστα ὅπῃ ὄχι τόσον χρειάζομεθα τὰς
 φίλους εἰς ταῖς δυστυχίαις, ὅσον εἰς ταῖς δυστυχίαις.
 ἐπειδὴ εἰς ταῖς δυστυχίαις συνδέχουσι πολλὰ καὶ καὶ
 οἱ πλασοὶ φίλοι, καὶ κόλακες, ἀλλ' εἰς ταῖς δυσ-
 χίαις συνδέσκονται μόνοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ σωμα-
 δαύονται τὴν λύπῃ.

Ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι ἀποφατικὴ, δὲ χαρι-
 εῦν τὸν φίλον, ἐπαινεῦντες τὰς παρηγορητικὰς λόγους

τε, καθὼ ἐχρῆσι δυνάμιν νὰ γλυκαίνῃ τὴν λύπην, ἀλλ' ὄχι ποτὲ νὰ σβύσουν μίαν θλιβεράν φλόγα, ὅπῃ εἰς ἄκρον ἀνάπτει· ἐπειδὴ ἡ παρῆσα δυσυχία ὑπερβαίνει τὸ μέτρον πάσης παρηγορίας· καὶ εἰς τὸ τέλος θέλομεν ὁμολογήσει ὑπὸ χρεῶν τὸν ἑμαυτόν μας, βεβαιώνοντές τον πῶς θέλομεν τοῦ εἶναι ὑπήκοοι εἰς κάθε ἄλλῳ τε προσαγῶ.

Παράδειγμα καταφατικόν.

Η Ὑμετέρα Ἐκκλησία σιωθλίβεται μὲ ἐμὲ διὰ τὸν θάνατον τῆ μακαρίτη Πατρὸς μου μὲ τὸς ἰω φιλόσοργον ἀποδείξει, ὅπῃ μὲν ἡξέδρωνται ἐγὼ ποίαν ἀρκετικῶ ἀντάμειψιν νὰ ἀποδώσω εἰς τὸτο τὸ ἐμφανὲς σημεῖον τῆς ἀγαθωσύνης της, θέλω ἀδρακαλέσει τὸν Θεὸν, διὰ νὰ ἤθελε χάριση τὸς ἰω εἰς τὴν ἀδυναμίαν μου, καὶ ἀφορμῶ εἰς τὴν προθυμίαν μου, ὥστε νὰ ἠμπορῶ νὰ ἀποδείχθῶ δὲ χάριτος γνώσης τῆς ἀγνωμοσύνης, ὅπῃ μὲ ἀποδείχνετε, καὶ ἀπόθυμος ἐκπληρωτῆς τῆ ἀμέτρητα μεχέως. μία τέτοια σέρισις μὲ ἐσῶθη ἀληθινὰ πικροτάτη, καὶ μὲ ἔκαμε ἀναίδητον πάσης ἀφροσύνης, ἔξω ἀπὸ ἐκείνῳ ὅπῃ ἠμπορεῖσι νὰ μὲ ἀφοξνήσῃ αἱ ὀπιθυμητὰ αὐτῆς προσαγαί, αἱ ὅποιαί θέλου μὲ εἶσε διὰ μεγάλῳ παρηγορίαν εἰς τέτην τὴν συμφορῶν μου, μὲ τὸ νὰ εἶναι σημεῖον ἀλόδεις τῆς ἀπὸς ἐμὲ ἀνέξαλείπτει αὐτῆς ἀγάπης. καὶ λοιπὸν βεβαιώ-

νοντάς τλω δὲ τλω ἀμετάξεπτον κλίσειν, ὅπε ἔχα
εἰς τὸ νὰ τλω δελοῦω, ὑπογράφομαι.

Ε' τερον ἀδείγμα ὁμοιον.

Μεγάλω ἐλάφρωσιν ἔλαβα ἀπὸ τὸν πόνον,
ὅπε ἐγὼ καθ' ὑπερβολῶν αἰθαίνομεν δὲ
τλω ἀέλπισον σέρησιν τῆς μηξός με, βλέπωντας
τλω ὑμετέραν ἀγάπλω με τὸσλω ἀγαθωσιῶλω νὰ
γίνεται συγκοινωνός εἰς ταύτην τλω ἐδικί με θλί-
ψιν. ἐγὼ βλέπω ὅτι εἰς ἄλλο δὲ εἶναι μόνιμος ἡ
ζωή μας, ἀδὲ εἰς τὸ νὰ εἶναι ἀκατάστατος, κὲ ἄ-
βέβαιος. ὅθεν ἀποφάσισα νὰ ὑποφέρω αὐτῶ τὴν
ἀκαταστασίαν με τὸν καλλιώτερον ἔσπον, ὅπε
εἶναι δωστον, κὲ νὰ ἰαξόσω αὐτῶ τλω πληγῶ
με τὸ φάρμακον τῆς ὑπομονῆς. ὡς τὸσον ὁμολογῶ
ἀπείρης τὰς χείρας, δὲ τλω ἀπόδειξιν τῆς γλυ-
κυτάτης αὐτῆς ἀγάπης· ἀδακαλῶντάς τλω νὰ με
δαφυλάττη εἰς τὸν σωηθισμῶν βαθμὸν τῆς χεί-
ριτός της, δὲ νὰ ἡμπορῶ νὰ καυχῶμαι.

Ε' τερον ἀδείγμα ἀποφατικόν.

Η' Δυσυχίαις ὅπε ἔρχονται με μεξιώτῃ,
ἔχουσι κὲ κάποιαν παρηγορίαν· κὲ ὅποιος
ταῖς λαμβάνει ἡμπορεῖ νὰ ἔχη κὲ ὑπομονῶ. ἀλλ'
ὅταν ἔρχονται κὲ φέρου πόνους τελείας ἀπελπισίας,
δὲ δυνάται τινὰς νὰ ταῖς ὑποφέρῃ. με ἦλθε νὰ
ἡ ἀξιοδάκρυτος δυσυχία, κὲ ὑπερήθηκα τλω γλυκυ-

πάτω παξίδα, ἀμὴ τότε μὲ ἦυρον εἰς ἡλικίαν
 ὠθιραὺ τῆς νεότητος, καὶ εἶχα ἀφορμὴν νὰ ἐλπίζω
 (ἀγκαλὰ καὶ εἰς ζώνην γλῶ) κάποιαν ἀφοροπὴν εἰς
 τὸ ἐπίλοιπον μέρος τῆς ζωῆς μου, καθὼς καὶ ἐσυ-
 νέβη· ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος ὅπῃ ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴν
 καθεὶ τόπον ἔχει παξίδα. ἀμὴ ἡ παρῶσα δυσυ-
 χία ὅπῃ μὲ ἤλθε τώρα, μὲ ἦυρον εἰς τὴν δύσιν
 τῆς γήρας, ὅπῃ ἡ ἡλικία σου δίδει πλέον τῆς καρ-
 δίας τὴν καρτερίαν τῆς νεότητος. ἐγὼ δὲ, ἀγκαλὰ
 καὶ νὰ δέρισκωμαι εἰς παντελῆ ἀπειπισμὸν, σου
 λέπω ὅμως νὰ δὲ χαρισθῶ τὴν δὲ γνείαν τῆς εἰς τὴν
 παρηγορίαν ὅπῃ μὲ δίδει, μὲ τὸ νὰ τὴν γνωρί-
 ζω γνῆμα τῆς φιλοσόφου ψυχῆς· καὶ μὴν ἔ-
 χωντας τί νὰ προσφέρω εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ὑμετέ-
 ρας ἀγάπης, ὧντας δυσυχῆς εἰς ἄκρον, ἀφιερῶ-
 νω ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου εἰς καθεὶ ἀλλῶν πρὸς α-
 γνῆν τῆς, καθὼς μὲ ἐδαφιαίαν προσκωύσιν ὑπο-
 γράφομαι.

Κ Ε Φ Α' Λ. Δ'.

Περὶ αἰτιτικῆς χαρακτῆρος.

Η Αἰτιτικὴ, ἢ ζητητικὴ ἐπιστολὴ ὑφίσταται εἰς
 τὸ ζήτημα, ὅπῃ καίνομεν τινὸς χάριτος, ἢ
 δεῖ τὸν ἑμαυτὸν μας, ἢ δεῖ ἄλλας. Ὅθεν θέλον-
 τες νὰ τὴν σωθῆσωμεν μὲ τρεῖς ἀξιόδοξας, εἰς τὴν

πρώτῳ ἐπαινῶμῃ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὅποιον
 χάρισμα. ᾠδαδείγματος χάριν.

„ Ἀνίσως καὶ ἐγὼ δεῦ ἐγνώριζα τὴν ἐνάρετον
 αὐτῆς ψύχην, ὅπως διόλου ἀφιερωμένη εἰς τὰ τῆς
 θεοσεβείας ἔργα, ἢ θρηνησιότητι εἰς τὸ νὰ παρηγο-
 ρᾷ τῷ ἄλλων τὰς ἐπιθυμίας, δεῦ ἤθελα αὐθαδέ-
 σῃ νὰ σὰς ᾠδακαλέσω, καθὼς ταπεινῶς τώρα
 καίω, νὰ μὲ ἀξιώσετε τῷ τιμίῳ σας χαρίτων.

Εἰς τὴν δευτέραν ᾠδα ὁδὸν φανερώμεν τὴν ἐπι-
 θυμίαν μας. ἦγεν. Ἐμαθόν, πῶς ἔχετε τὴν ἐκ-
 κλησιαστικὴν Ἰσορίαν τυπομένην τώρα νεωστὶ, διηρη-
 μένη εἰς ἁφώρα βιβλία· δεῦ τὸτο ᾠδακαλῶ τὴν
 ἔμφυτον αὐτῆς ἀγαθωσύνην νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἐ-
 πιθυμίαν μὲ δεῦ ὀλίγας ἡμέρας μὲ τὸ πρῶτον βι-
 βλίον, καὶ τελειώνωντάς το, θέλει μὲ ἀξιώσει τῷ
 ἐπιλοίπων, διὰ νὰ ἤθελα ἀπολαύσῃ, διὰ τῆς ἀνα-
 γνώσεως, μερικὰς εἰδήσεις ὅπῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν τρίτῃ, θέλομεν φανερώσει τὴν ἐλπίδα
 ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὸ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χάριν· δι-
 λονότι. „ Δεῦ ἀμφιβάλλω εἰς τὴν χάριν· δεῦτὶ
 πολλάκις ἐδοκίμασα καὶ ἄλλαις φοραῖς τὰ ἀποτε-
 λέσματα τῆς ὑμετέρας ἀγαθωσύνης. καὶ ἐδῶ ἀρέ-
 πει ἐκ δευτέρου νὰ ᾠδακαλέσωμεν, ανίσως καὶ ἢ
 χρεῖα τὸ ζητεῖ. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Ἀγκα-
 λὰ καὶ τὸ χρέος μὲ εἶναι πολλὰ μέγαλον, λαμβανῶ
 ὅμως χαρὰν νὰ τὸ βλέπω νὰ αὐξάνῃ ἐπ' ἀπειρον
 μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς χάριτος, ὅπῃ καὶ τώρα ζητῶ

ἀπὸ τὴν ἀσύγκλητον αὐτῆς ἀγνωμοσύνην· διὰ τῶ-
πο, καὶ τὰ ἐξῆς.

Γέρον, ὅτι ὄχι πάντοτε εἶναι ἀνάγκη νὰ φυλάτ-
πεται ἡ αὐτὴ τάξις, μάλιστα ὅταν γεράφωμῃ εἰς
ὑποκείμενα ὑπορχῆς· ἐπειδὴ τότε ἡμπορεῖμῃ νὰ
φανερῶσάμῃ παρῶτον τὴν ἐδικύμας χρείαν, καὶ ἔ-
πειτα νὰ ἀκολουθήσωμῃ τὰ ἄλλα μέρη.

Αὕτη ἡ ἐπισολὴ δυνάται νὰ γερῇ καὶ μὲ τέσσα-
ρας παρόδους. Εἰς τὴν πρώτην ζητεῖμῃ νὰ κερδί-
σωμῃ τὴν εὐνοίαν, καὶ ἀγάπην ἀπὸ ἐκεῖνον παρὸς
τὸν ὁποῖον γεράφωμῃ, ἐπαινεῖντες τὴν ἐλευθεριότητα
τῆς γνώμης τε, καὶ τὴν πολλύτητα καλοκαγαθίαν,
ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καθ' ἑαυτὴν ἀπολαμβάνει χάριτας.
Εἰς τὴν δεύτεραν, δείχνωμῃ τὸ εὐτακτον τῆς ζητή-
ματος, καὶ ἀναγκαῖον, καὶ πῶς δεῖ θέλει τῆς παροξε-
νήσει ζημίαν, ἀλλ' ἐπαινον ἀπὸ ὅλης. Εἰς τὴν τρί-
τῃν κἀνομῃ γνωσθῆν τὴν δουλίαν τῆς αἰτίσεως, μὲ
τὸ νὰ εἰπῶμῃ, πῶς, ὄχι μόνον ἔδωκεν ἀκρόασιν
πολλάκις εἰς τοιαύτας αἰτίσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς μεγα-
λιτέρας· ὅθεν ἔχωντας ἴδιον τὸ ἀεργετεῖν, δεῖ
θέλει ἀφήσει καὶ τὸ ἐδικόν μας ζήτημα ἀπλήρωτον.
Εἰς τὴν τετάρτῃν, ὑποχόμεθα νὰ ἀνταμείψωμεν
τὴν χάριν μὲ ἡμετέρας ἀμοιβὰς, ἀφιερώνοντες μὲ
προθυμίαν ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μας εἰς ὑπηρεσίαν τῆς
προσαγμαμάτων τε.

Πρέπει νὰ ἤξωρη ὅμως καθ' ἑαυτὴν, ὅτι μὲ ἄλ-
λους ὄρεα πρέπει νὰ γεράφῃ, καὶ νὰ ζητῇ χάριν

ὑπὸ ὑποκείμενα ἀξίας, καὶ ὑπόχρῃς, καὶ μὲ ἄλλας
 ὑπὸ ἀνθρώπον τῆς ἴσης τιμῆς, καὶ μὲ ἄλλας ὑπὸ
 ἀνθρώπου ὅπῃ εἶναι κατωτέρω βαθμῆ ὑπὸ αὐτόν.
 Εἰς τὰς ἐνδόξους καὶ ἀξιοματικὰς ἀρέπασιν ὄροι σε-
 βάσμιοι, καὶ ταπεινοί. Εἰς τὰς ὁμοίους μας, ὄροι
 δ' ἄφρονες, τίμιοι, καὶ ἀγάπης ἐγκαρδίαι δηλωτικοί.
 εἰς δὲ τὰς ὑποδείξεις, ὄροι τακτικοί, καὶ μέτριοι.

Παράδειγμα ἀπλῆν τῶ ἀιτητικῆ χαρακτήρος.

Πτολεμαῖος Βασιλεὺς γράφει πρὸς Γεδαιούς, ζητῶν
 τὴν ποντάβιβλον τῶ Μαυσέως.

Τῶν σοφῶν ἀνδρῶν ἡ ἀξία δὲν ὑποβάλλει τὸ
 αἶτημα ἐκείνων ὅπῃ ποθεῖσι τί ὑπὸ τὴν σο-
 φίαν τὰς ὑμεῖς εἶσε σοφοί, καὶ ὑπὸ ὅλης κηρύττε-
 δε φίλοι τῶ σοφῶ Θεῶ, καὶ ἡ φήμη τῆς ὑμῶν ἐλδο-
 φέρας γνώμης πολλή τις κατέστηκεν. ἐπειδὴ δὲ
 ἡ ἡμετέρα Βασιλεία ἔχει σκοπὸν νὰ ὀπιζητῆ δὲ
 παντὸς ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὅπῃ εἶναι ἡγαπημῆνα
 ὑπὸ τὸν Θεόν. ὑπὸ δὲ τὸν Θεὸν εἶναι φίλον, καὶ
 ἡγαπημῆνον ὁ Θεὸς Νόμος, ὁ ὁποῖος δ' εἰσκατα-
 σιμὰ εἰς ἐσᾶς, δὲ Μαυσέως τῶ φίλος τῶ παντοδύ-
 ναμος Θεῶ, ὅθεν ζητῶμε ὑπὸ τὴν σεμνοἀρέπειά
 σας μὲ ταχύτητα νὰ στείλετε εἰς ἡμᾶς τὸ αἰτέμῆνον.
 ὅτι εἰς ἀνδρας σοφῆς καὶ θεοσεβεῖς, δὲν εἶναι
 καμμία δυσκολία, ὅπῃ νὰ τὰς ἐμποδίζῃ εἰς τὸ

να ὑπερῶσιν ἄπο τέτοια ἀγαθὰ, ἐκείνος ὅπῃ τὰ ποθῶσι, καὶ σέβοντι· μάλιστα εἶναι μεγαλοπᾶτη δυχολία εἰς ἐκείνος ὅπῃ μιμῶνται τὸν Θεὸν να ἀνατέλειν τὴν σοφίαν εἰς σοφῆς, καὶ ἀσοφῆς, καθὼς ἐκείνος χαρίζει τὸν ἥλιον αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῆςτε καὶ πονηρῆς, καὶ σέλλει ὅπῃ δικαίως καὶ ἀδίκως τὸν ὑετόν τε. ἡμεῖς δὲ, ἔσωντας καὶ να ἄπολαύσωμεν τὸ αἰτέμῃον, ἔξω ὑπὲρ θέλομεν ἐλδοθερώσει τῆς δαλείας τῆς αἰχμαλώτης ὑμῶν, θέλομεν σφραγίσαι εἰρήνην αἰδίου, καὶ φιλίαν αἰώνιον. Σπαδάσατε λοιπὸν ἀσμελῶς να μᾶς ἀξιῶσετε τῆς αἰτίσεως· ἡμεῖς δὲ ἄρα παντὸς θέλομεν ἔχει καὶ πάντα μνημῆν ὑμῶν. ὑγαίνετε.

Τῆτος εἶναι ὁ ἔσπος ἕταν γράφον Ἐπιστολὴν αἰπτικῶν οἱ μεγάλοι εἰς τῆς ὑποδείσερος.

Ἐπρον ἄδειγμα ὅπῃ γράφει ὁ ὑποδείσερος πρὸς τὸν μεγαλήτερον.

Οἱ φιλόσπλαγχοι ἄνδρες, τῆς ὁποῖως δευ ἐμαθῆτόσων ἄλλο ἢ ἄσέβεια ὅπῃ ἔχουσι πρὸς Θεὸν, ἄρα να ἄβεργεῖσσι τῆς ἐνδεεῖς, δευ ἀρνεῦνται ποτὲ ταῖς δευτικαῖς ζήτησεις τῆς ζηταζομένων. ἢ ὑμετέρα ἐντιμότης εἶναι τὸσον σιωπηθισμῆν εἰς τὸ να ἄραμοιράζῃ χάριτας, ὅπῃ ἀπίσως καὶ ἀρνηθῆναι ταύτην ὅπῃ ἐγὼ βιάζομαι τώρα να ζητήσω, θέλω ὁμολογήσει, ὅτι ἢ κακὴ με τύχη τῆν

ἀναγκάζει νὰ κάμῃ ἔργον ἐναντίον τῆς ἀγαθῆς αὐ-
 τῆς φύσεως. λοιπὸν, ἐλόθθητέ Κυεε, μὴν ἡθε-
 λες ἀποδιώξῃ τὴν αἰτησίαν μου, δεῖτι μὲ καὶ αὐ-
 θάδη ἢ μεγάλη μου χρεία. εἶμαι σφοδρῶς ἐπιθυμῶς νὰ
 πληρώσω εἰς διορίαν ἡμερῶν ὅπως εἶνα ἀειθρὸν
 χρημάτων, τὰ ὅποια εἰς τὴν τὴν διορίαν δεῖ μὲ
 δέσονται, μὲ τὸ νὰ τὰ ἔχω εἰς διάφορας παρα-
 ματείας διασκορπισμένα. ὥστε ὅπως, ἀνίσως καὶ πε-
 ράσῃ ἢ διορία καὶ δεῖ πληρώσω, ἢ ἐξέρτετε καλὰ
 πόσον κινδυνώδει ἢ τιμὴ μου, καὶ πόσον μεγάλη
 θέλει εἶσαι ἢ ζημία μου. δεῖ τὸ εἰς μίαν τοιαύ-
 τῃ μεγαλωπιάτῃ μου χρεία, ἐδιώρισαν νὰ μὴ
 ἐκλέξω ἄλλον κυβερνήτην, ἀλλὰ τὴν ἀγαθὴν τῆς
 ψυχῆς, ὅπως ἀεργεῖ καὶ χρεῖς τόσαις ἀδικα-
 λείαις ἐκείναις ὅπου δεῖ εἶσαι εἰς τόσω χρεία,
 εἰς ὅσω εἶμαι ἐγὼ τὴν ὥραν. διὸ δὲ
 ἀπαιτήσιον λοιπὸν ἀδεκακάλῳ τὴν ἐπιτιμότητά μου
 νὰ μὲ δανείσῃ τὸν ἀειθρὸν, καὶ τῆς ὑπόχομαι
 τὴν ὁπισροφίαν ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν μὲ τὴν ἀρε-
 πειαν ἀποδότην τοῦ κέρδους, καὶ μὲ μίαν μνή-
 μιν ἀθάνατον ὅπως θέλει μὲ ὑποχρεῖται δεῖ παν-
 τὸς μὲ τὴν πλέον ζῶσαν ἔφασιν τῆς καρδίας μου
 νὰ κηρύσσωμαι.

Περὶ ὑποκείσεως πρὸς τὴν αἰτητικὴν
Ἐπιστολήν.

Ἡ Ἀπόκείσεσι ταύτης τῆς ἑπιστολῆς γίνεται καταφατικὴ, ὅταν θέλωμεν νὰ κάμωμεν τιμὴν χάριν· ἀλλ' ὅταν δὲν σωφρέχομεν νὰ εἰσακτέσωμεν τὴν αἴτησιν γίνεται ὑποφατικὴ. Ὅθεν εἰς τὴν καταφατικὴν, ὑποδείχνομεν πρῶτον μὲν χαρὰν τὴν προσυμμίαν μας εἰς τὸ νὰ πληρώσωμεν τὸ ζήτημα τῶ ἀντιπάλου. Ὁμοειδήματα χίειν. Ἡ ἀφορμὴ εἰς τὸ νὰ δευδύσω τὴν ὑποκείσεώς, εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἐκαταδέχθη, (ἢ ἠθέλησε) νὰ μὲ προσάξῃ, μὲ δίδει μὲγάλως ἀχαρείσεσιν· ἐπειδὴ βλέπω νὰ μὲ προσκείνη πρῶτον ὑποκείσεσιν ἀπὸ καθεῖς ἄλλου ἀπὸ τὰς φίλων τῆς πρὸς δευδύσειν ἢ τῶν τιμίων αὐτῆς προσογαμάτων. Δεύτερον, θέλωμεν βεβαιώσῃ τὸν φίλον, πῶς θέλωμεν κάμει τὸ ζήτημά τ'· δηλονότι. Εὐθύς ὅπερ ἠθέλε μὲ δοθῆναι ὑποκείσεσιν ἀφορμὴ, θέλω σείλει πρὸς αὐτὴν τὰ ὅσα μὲ ζητεῖ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ καὶ ἕτως. Ἔπειδ' ὅπερ εὐθύς τιμὴν ἐδέξασα ἀπὸ τὸ προσογαμῶν ὅπερ ὑποκείσεσιν, ἀπὸ τὸ ὅποῖον ἢμπορεῖ νὰ δευδύθῃ καὶ τιμὴν ἀρέσκειαν τῆς, ὄντας εἰς καθεῖς καιρὸν ὕψιστης νὰ μὲ προσάξῃ ἐξουδένως εἰς ὅ, τι μὲ γνωρίζει ἀρκετὸν εἰς τιμὴν δευδύσειν τῆς· καὶ μὲ ὅλως τιμὴν ἀγάπῃ εἶμαι.

Ἐτι ἢμπορεῖμεν νὰ εἰπάμεν εἰς τὴν πρῶτην πε-

είοδον, ἀφ' ἧς ὑποδείξωμεν τὴν προθυμίαν ὅπου ἔχομεν νὰ κάμωμεν τὴν χάριν· πῶς τὸ ζητούμενον εἶναι πολλὰ ὀλίγον εἰς μίαν ψυχὴν ὅ,τι λογῆς εἶναι ἢ ἐδική μας, ἢ ὁποῖα εἶναι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὸ νὰ τὸν δευδῶν εἰς ζητήματα μεγαλύτερα. ὅθεν τὸ καίριον δεῖν νὰ τὸ ὑποταχθῶμεν, ἀλλ' ὅχι δεῖν νὰ τὸν δὲρκετήσωμεν. Ἀνίσως πάλιν καὶ θέλωμεν νὰ μεγαλιώσωμεν τὴν χάριν, ὡς εἰπῶμεν. τὸ ἔργον εἶναι δύσκολον, ἀλλὰ δεῖν τὴν ἀγάπην τῆς φίλης μὲν κόπον τὸ δὲ κολυβώμεν.

Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον, ὡς ζητήσωμεν δεῖν ἀμοιβῶν μόνον τὴν ἀγάπην τῆς φίλης. καὶ τέλος, ὡς τὸν παρρησιώμεν εἰς ἄλλα νέα ζητήματα, δείχνοντες τὴν ἀγάπην μας πρὸς αὐτόν.

Θέλοντες πάλιν νὰ ὑποκερθεῖμεν ὑποφατικῶς, ἤγαν μὲ ἀρνησιν, εἰς ζήτημα ὅπερ δεῖν εἶναι δυνατὸν νὰ γινῇ, πρῶτον ὑποδείχνομεν τὴν λύπην ὅπερ δοκιμάζομεν, εἰς τὸ νὰ μὴν ἠμπορέμεν νὰ δευδῶμεν τὸν φίλον καὶ τὴν προθυμίαν μας. καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔχομεν ὅλην τὴν ὀρεξίν, ἢ δυνάμεις μας ὅμως εἶναι πολλὰ ὀλίγη εἰς τὸ νὰ κατορθώνῃ ὅσα ἡμεῖς μὲ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καρδίαν ὀρεγόμεθα. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖν τὰ δίκαια τῆς ἀδυναμίας μας. καὶ εἰς τὸ τρίτον, θέλωμεν βεβαιώσῃ τὸν φίλον, πῶς θέλωμεν εἶσε πρόθυμοι εἰς κάθε ἄλλῃ αἰτησίῃ. ἀδεδείχματος χάριν.

» Δοκιμάζω μεγάλῃ λύπῃ, ὅταν κατ' ἄλλον

ἔσποιν ἔαρεπε νὰ εἶμαι ὅλος χαρὰ, διὰ τὴν τιμὴν ὅπῃ λαμβάνω ἀπὸ τὴν ὀγκύειάν της διὰ τὴν σεβασμίαν προσαγωγῆς· ἐπειδὴ δέρισκομαι ἀπὸ πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐμποδισμῶς εἰς τὸ νὰ τὴν δελοῦσω, εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ σημειώνει μετὰ τὴν τιμῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον λέγομεν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀδυναμίας μας. καὶ τὸ παράδειγμα διὰ πλεονόκλιαν ἃς εἶναι τὸ παρόν. δηλονότι. „ Δὲν δέσκειται πλέον εἰς τὴν βιβλιοθήκην μετὰ τὸν παῖτα βιβλίον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰσοείας. διότι ἀφ' ἧς τὸ ἐδάεισα εἰς οὐκ ὑποκείμενον, δὲν ἐσάθη πλέον δυνατὸν νὰ τὸ λάβω.

Εἰς τὸ τρίτον, τὸ ὑποχόμεθα νὰ τὸν δελοῦσωμεν εἰς ἄλλα ζητήματα· ἢ καὶ διὰ νὰ μὴ ξεμακρυνώμεν ἀπὸ τὸ ἀνωθεν παράδειγμα, τὸ παραβάλλομεν ἀίσιως καὶ θέλει κανεὶν ἄλλο βιβλίον τῆς αὐτῆς ἰσοείας. παράδειγματος χάριν. Ὅταν ἢ „ ὀγκύειαν ἢ θελε καταδεχθῆναι τὸ δεύτερον, ἢ καὶ ἄλλο βιβλίον, θέλω τὴν δελοῦσαι μετὰ ὅλλω τὴν προθυμίαν. εἰ δὲ μὴ, ἃς μετὰ προσάξῃ εἰς κάθε ἄλλω ἀφορμῇ μετὰ ὅλλω τὴν ἐλπίθειαν, ἔσωντας καὶ νὰ μετὰ ἐπιθυμῶ ἄλλο, παρά νὰ τῆς εἶμαι!

Ἰστέον ὅτι δὲν ἔρεπει ἔτε ὅλα τὰ ζητήματα νὰ ἀρνέμεθα, ἔτε ὅλα νὰ δεχόμεθα. διὰ τοῦτο οἱ σοφοὶ καὶ σωστοὶ ἄνθρωποι, ὅταν πρὸς ζητεῖ τινὰ συμβελῶν, ἔρεπει νὰ τὴν δίδεν μετὰ χαρᾶς. οἱ

πλάσιοι να μὴ ἀρνῶνται τὰς αἰτήσεις τῆς ἐν ἐν-
 δεῖα δεισκομένων, καὶ ἀπλῶς κάθε καλὸν καὶ ἀ-
 γαθὸν ὅπερ ἤθελε μᾶς ζητήσῃ τινὰς, πρέπει νὰ
 τὸ κάωμην χωρὶς γογγισμὸν. Ζητήματα δὲ ἀπερ-
 πῆ καὶ ὅπερ εἶναι πρὸς βλάβην τῆς Πίστεως, καὶ
 τῆς ψυχῆς μας, καὶ ζημίαν τῆς τιμῆς μας, τῆς
 συγγνώμης, καὶ τῆς πατρίδος, δεῦν πρέπει νὰ τὰ
 δεχώμεθα.

Παράδειγμα.

Ἡ τῆς Γεδάϊων σιναγωγή ἀποκρίνεται πρὸς
 τὸν Βασιλέα Πτολεμαῖον.

Οὐα τὰ πράγματα εἶναι εἰς τὰς βασιλεῖς ὑπο-
 τεταγμένα, καὶ ὑπήκοα, καὶ εἰς ἐκείνας ὅπου
 δεξιόσιν τὸν Θεὸν ἐδὲν ὄσιν τὸ ἐναντιόμηνον. ἡμεῖς
 εἰμεθῶν οἱ δέσποτες, καὶ ὑπήκοοι τῆς βασιλείας σου, καὶ
 παράττομην ὅλα ἐκεῖνα ὅπερ εἶναι ἀπίστοντα εἰς τὰς
 πιστὰς δέσπας. Τὸν θεῖον Νόμον νὰ κάωμην φα-
 νερόν εἰς ὅλας, ὁ αὐτὸς Νόμος μᾶς ἐμποδίζει.
 πλὴν εἰς ἐκείνας ὅπερ προσέρχονται ὀυσεβῶς, δεῦν
 μῆναι ἐδὲν ἀπέκρυφον. ὅθεν ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶναι
 ἀνάρμοσον νὰ σείλωμην εἰς τὰ Εὐθνη πλὴν βίβλον
 τῶ Νόμου, ἐκείναμην ὅμως ἀπέπον εἰς τὴν Βασι-
 λείαν σου νὰ πληρώσωμην τὸ ἀποτέλεσμα τῶ τοιᾶτου
 ζητήματος· ἐπειδὴ ἡ ἀγαθωσύνη τῆς σῆς βασι-

λείας κατασκιάζει σαφέςαται τὰ ἀδύατα δυνατά. ἀδύατον ἦτον χωρὶς τῆς καὶ σωτήριαν σιωπῆς, ἢ ψυχῆς νὰ ἀπέσχι τὸν θεῖον Νόμον. καὶ ἐμποδισμῶν ἦτον εἰς ὅλα τὰ Εὐθνη ἢ τῶ Θεῖς Νόμος ἀκρόασις. ἀλλ' εἰς ἐσὲ τὸν Χριστὸν Κυρίε, ὡς εἶναι δεδομῆα τὰ πάντα ὅσον τὰ δὺτυχῆ, πόσον καὶ τὰ ἀδύνατα. σέλλομῶν λοιπὸν πὰς βίβλος τῶ θεῖε Νόμος εἰς τὴν σὺν Βασιλείαν, ἐλπίζοντες ἀπὸ τῆς καθε ἀλλοῦ ἐπάξιον δῶρον τὴν τῶ βίβλων τιμῶν, καὶ τὸ τῶ Νόμος σέβας, καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν δὺλάβειαν. ζήτησον λοιπὸν, κράτιστε Βασιλεῦ, παρ' ἡμῶν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ σε φαίνονται ἀρμόδια ἡμεῖς δὲ ὡς ὑπήκοοι εἰς τὴν Βασιλείαν σε, θέλομεν ὑπηρετήσαι εἰς πάντα καὶ τὸ πρέπον.

Ἐτερον πῶδειγμα.

ΤΑ ζήτήματα ὅπῃ ἀναφέρονται πρὸς ἐμέ διὰ τὴν ἀγρυπνίαν, ἔχουσι πόσον ἐπίμον τὴν ὑπακοὴν, ὅπῃ εἶναι ἀδύατον προσάζωντάς με νὰ μὴν ὑπακούσω δ' αὐτοῦ. ἐπειδὴ εἰς τὴν φρόνησίν της δεῦ εἶναι κανεῖα ἐμπόδιον ὅπῃ νὰ ἐναντιῆται. ἢ χάρις τὴν ὁποῖαν ζητεῖ διὰ ἐμέ εἶναι πολλὰ μικροτάτη σιμὰ εἰς τὴν μεγάλην προθυμίαν ὅπου ἔχω νὰ τὴν δευλώσω. ὡς ὅπῃ καὶ ἐκεῖνο ὅπου με ἐπρόσασε, δεῦ νὰ ἀνοίξω σράταν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον νὰ με προσάξῃ ἐλευθέρως, καὶ

ἐγὼ μὲ ἄλλω τῷ ἔφασιν νὰ τῷ δευδῶ. καθὼς
τὸ χρεός με μὲ βιάζει νὰ τῆς εἶμαι.

Εἰς τὴν ἀπόκρισιν τῆς αἰτητικῆς ἐπιστολῆς βαί-
νεται καὶ ἐκεῖνη τῆς συμβουλῆς, ἡ ὁποία εἰσάγεται εἰς
τὸ νὰ εἰπῶμεν ἀπαθῶς τὴν γνώμην μας εἰς ἐκεῖνον,
ὅπως χεράφοντάς μας ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς συμβουλὴν.
Ὁ Θεὸς θέλοντες ἡμεῖς νὰ τὴν συωδέσωμεν, εἰς τὴν
ἀρχὴν προβάλλομεν τὴν ἐδικήν μας ἀδυναμίαν.
ᾧ παραδείγματος χάριν. Ἐγὼ ἐνξέπομαι νὰ βλέ-
πω τὴν σωῆσιν, καὶ φρονιμάδα τῆς ὑμετέρας Εὐ-
χουείας ὅπως νὰ ζητῆ ἀπὸ τῷ ἀδυναμίαν μου
συμβουλὴν, πῶς ἔχει νὰ κατορθώσῃ τῷ Δεῖνα
ὑπόθεσιν. μὲ ὅλον τὸτο μίαν φορὰ ὅπως εἶπο μὲ
προσάξει, λέγω, ὅτι μὲ φαίνεται, ὅσον τὸ κατ'
ἐμὲ, ἢ ὅτι κείνω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δευτέραν πορείαν, θέλομεν εἰπεῖ τὴν
γνώμην μας ἀπλῶς καὶ μὲ ταπεινώσιν. καὶ ἐδῶ
θέλομεν ἐξαπλώσει τὴν συμβουλὴν μας, καθὼς
θέλει τὸ ζητήσει ἡ ἀνάγκη, καὶ ἡ χρεία.

Εἰς τὴν τρίτην ἔπεται εἰς ἕνα ἕτερον ταπεινὸς ὑπο-
τάσσοντες εἰς αὐτὸν τὴν γνώμην μας. ᾧ παραδείγ-
ματος χάριν. Ἰδὲ ὅλον ἐκεῖνο ὅπως δυνάμει
νὰ εἰπῶ εἰς ὑποκείμενον ὅπως ἡξόρει καλλίτερα ἀπὸ
ἐμὲ μὲ τί ἕτερον ἔχει νὰ πορθῆ εἰς μίαν τοιαύ-
τῃ ὑπόθεσιν, ὑποτάσσοντας εἰς κάθε μέρος τὴν
γνώμην με εἰς τὰς σοχασμὸς τῆς ἀσυγκρίτου φρο-
νήσεώς της, καὶ μὲ τὸ τέλος ὑποχέρομαι.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ Συσαιτικοῦ χαρακτήρος.

Συσαιτικός χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος, δι' ἃ συ-
νισῶμεν τινὰ σιμὰ εἰς ἄλλον. ἢ διὰ τὴν ἐπι-
θυμίαν νὰ ἀναβῆ εἰς κανεὶα βαθμὸν, καὶ ἀξίαν,
ἢ διὰ τὴν θείσκειται εἰς καμμίαν ἀνάγκην, καὶ
χρείαν. ἢ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν προσασίαν τινὸς
πρὸς καμμίαν ὀφείλειαν ἐδικλῶκε καὶ ὅμοια. ὅθεν
σιωδέοντες αὐτὴν τινὲς ἐπισημῶν, εἰς τὴν πρῶ-
τῶν ὁδοῦν ἐξηγῶμεν τινὲς ἀφορμῶν τῆς συσά-
σεως, ἢ ὅποια ὀφθαίνει ἀπὸ τῆς τῶν τίτλων. ἢ
γεν, ἢ ἀπὸ τινὲς φιλίαν. ὁραδείγματος χάριν.
,, Βιασμήρος ἀπὸ τῶν δεήσεις ἐκεῖνος, ὅπως κατὰ
πάντα ἔσπον ἐξασιάζει τὴν καρδίαν με, συσαίνα
εἰς τινὲς ἀγαθοσιμῶν τῆς ὑμετέρας λογιότητος τὸν
Κυεῖον Δεῖνα.

Ἡ ἀπὸ τὸν δεσμὸν καὶ τὸ χέος. δηλονότι. Τὸ
νὰ εἶμαι με ἀλύτως δεσμὸς δεδεμῆρος, ἢ εἰς ἀ-
κρον ὑπόχρεως εἰς τὰς, ἢ ἀπὸ τῶν ὀφεισῶν καὶ
χάριτας τῶ Κυεῖν Δεῖνος, ἢ θελα καταπειθῆ ὡς
ἀχάριστος, ἀπίσως δευ ἢ θελα ἀποδειχθῆ εἰς αὐ-
τὸν καὶ με τὴν πράξιν ὀφθαίμων. διὸ ἔρχομαι με
ὅλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν θερμότητα νὰ τὸν συσῆσω
εἰς τὴν ὀφθαίμων. καὶ τὰ ἐξῆς.

Η^α ὑπὸ τῷ ἀξίαν, καὶ ἀρετῷ τὸ σωισαμῶν.
 ἀβλαδέματος χάριν. Εὔπρεπε καὶ ἀλήθειαν νὰ
 αἰχμηθῶ εἰς τὸ νὰ σωοδύσω τὸν λογιώτατον Δεί-
 να μὲ συσατικὴν με ἐπισολῶν πρὸς τῷ ὑμετέραν
 Πανιρότητα, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡ χριστιανικώτατη αὐ-
 τῆς ἀγαθότης, εἰς ἄλλο ἔτρον καυχᾶται, εἰ μὴ νὰ
 δαργετῆ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι τῆς ἀρετῆς ἐρασαί. ὅμως
 δε νὰ ὑπακῶσω τὴν ἐδικὴν ταπεινοφροσύνην,
 τὸν συσαίνω εἰς τῷ ἰχυραὺ αὐτῆς προσασίαν,
 καὶ τὰ ἕξῃς.

Η^β ἀκόμη ὑπὸ τὸν καιρὸν, ἢ καὶ ἀπὸ καμ-
 μίαν ἀλλῶν περὶ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν περὶ αὐτοῦ, ἐγνωμιάζομεν
 καὶ ἐπαινεῖμεν τὸν ἀνδραπον εἰς τὸν ὅποιον σωι-
 σωμῶν τὸν φίλον, ἢ ἀπὸ τὴν ἐλοδθευσιότητα, ἢ ἀπὸ
 τῷ ἐμφυτον καλοκαγαθίαν τε, ἢ ἀπὸ ἀλλῶν τινὰ
 ἀρετῶν ὅπῃ ἔχει. ἀβλαδέματος χάριν. „ Η^γ-
 θελα ἀδικήσῃ καταπολλὰ τὴν ὑμετέραν ἀγαθω-
 σύνην, ἀπίσως ἢ ἐδικὴ με ἐλπίς ἤθελε ζῆ μὲ
 τινὰ φόβον, αὐτὰς ἴδιον τῆς γενναιωτάτης ὑμῶν
 ψυχῆς νὰ δαργετῆ καθένα ὅπῃ προσρέχει εἰς
 αὐτὴν, αὐτὴ καὶ ἡθελεν ἦσαι γυμνὸς καὶ ἀπὸ κάθε
 μισθὸν καὶ ἀξίαν.

Η^δ ἐπαινεῖμεν καὶ ἐγνωμιάζομεν εἰς τὴν δευτέραν
 περὶ αὐτοῦ τῷ ἀρετῆν καὶ προκοπῶν ἐκείνης, ὅπῃ ἡ-
 μεῖς σωισωμῶν. ἀβλαδέματος χάριν. Η^ε μάθη-
 „ σις, καὶ τὰ θεάρετα ἦθη. ἢ λέγομεν. ἢ ζῶν

καὶ πολιτεία τῷ ἀνδρὸς εἶναι τόσων ἐπαινετὴ ἀπὸ ὅλης, ὅπερ καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν τρίτην φερόδον θέλει ἀκολουθήσει μία ὁμολογία δὲ χαριστήριος, ἀφιερώνοντες ὅλον τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τὴν δέξασίν του, ἢ κηρύττοντες ἴδιον τὸ χρέος καὶ ἀθάνατον. Ὡσὶν ἐκεῖνο ὅπερ ἤθελε κάμει δὲ τὸν φίλον, γίνεται εἰς ἡμᾶς. δηλοῦν ὅτι. Εἰς ταύτην τὴν χάριν θέλει δώσω τὸν παρῶν τὸν τρόπον μεταξὺ εἰς τόσαις χάριτες ὅπερ ἔλαβα ἀπὸ τὴν ἑμυτον αὐτῆς ἀγαθότητα, ἢ ὅποια θέλει εὔρει πάντοτε τὴν ψυχὴν καὶ τῆς δύο ἀπόθυμον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προσκωνητῶν αὐτῆς παρασημάτων. καθὼς καὶ πῶρα μὲ τὴν πλέον σεβασμίαν ταπεινώσιν τὴν βεβαιώσω ὅτι εἶμαι.

Αὕτη ἡ συστατικὴ Ἐπιστολὴ συνιδέεται καὶ μικρὴ μὲ τὴν αἰτητικῆν. δηλονότι, ὅταν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ζητῶμεν, καὶ συσαίνωμεν. Ὡσαδεύματος χάριν.

Ἐπιστολὴ Συστατικὴ, καὶ Αἰτητικὴ.

Δ Εὐ ἔχω ἄλλο μέσον, δὲ νὰ ἠμπορῶ νὰ ἀπολαύσω χάριτας ἀπὸ τὴν ὑμετέραν ἐλαμωρότητα, ὡσαὶ τὴν καλοκαγαθίαν ὅπερ δείχνει πρὸς ἐμέ, καὶ τὴν δέξασιν, ὅπερ φερότερον ἀπὸ ὅλης ὁμολογῶ πρὸς αὐτήν. μὲ ὅλλω τὴν θερμότητα τὴν ἀδρακαλῶ νὰ ἤθελε καλέσῃ τὸν

Κύριον Δεῖνα, καὶ νὰ τὸν ὑποχρῶσθαι ἕνα νὰ ἤθελε
δείξῃ τὴν πλέον μεγάλην ἐπιμέλειαν, καὶ προθυμίαν
ὅπως δυνάται, εἰς τὸ νὰ διαφουδύσῃ τὰ ἰχυρὰ
δίκαια τῆς δεῖνος, ἕνα τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς ὅπως
εἰς ὄνομά τε ἔχει νὰ προβαλῆ εἰς αὐτὸ τὸ κρι-
τήριον. Κινῆμαι εἰς ταύτην τὴν αἴτησιν, ἐπει-
δὴ ἔχει μέρος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἰς
ἀπὸ τῆς συγγραφῆς καὶ ἐπιθυμῶ ὅτι νὰ ἤθε-
λαν καὶ οἱ δύο ἀπολαύσῃ μίαν ἀδελφίαν καὶ προ-
χειρον δικαιοσύνην. Πόσον χρεὸς θέλει προσε-
θεῖ εἰς ἐμὲ ἀπὸ μίαν τοιαύτην χάριν, ἢ μπορεῖ ἢ
ἐκλαμφορῆσθαι νὰ συμπεραίνῃ ἀπὸ τὴν μεγάλην
ἐφισιν, ὅπως ἔβω τῆς προσκυνητῶν αὐτῆς προ-
σαγμάτων. ἀπὸ τὴν ἀπολαύσιν τῆς ὁποῖαν θέλω
ἔχει τὴν καύχισιν ἀφ' ἑξαπτὸν εἰς τὸ νὰ ὁμο-
λογῆμαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπερον παράδ. εἰς μόνον Συσαιτικῶν
Ἐπιστολῶν.

Ο Τιμιώτατος Κύριος Δεῖνα, ἐδικός με φίλος
ἑξαιρετός, εἰς τὴν ἐλευθεριότητα τῆς ὁποῖας
ζῶ καταπολλὰ ὑπόχρεως, θέλει ἀναπτύξῃ εἰς τὴν
ὑμετέραν ἐκλαμφορῆτα, ἢ ἐντιμότητα, τὴν ἐπι-
θυμίαν καὶ χρείαν ὅπως ἔχει ἀπὸ τὴν ἀεργετικῶν
αὐτῆς ψυχῆν. εἰς σύστασιν τῆς ὁποῖας ἐγὼ δεῶ τῆς
λέγω ἄλλο, ἀλλὰ πῶς ἢ ἀξιοῦσθαι τῆς τῆς ὑποκει-

μὴς εἶναι γνώσῃ εἰς ὅλας, εἰς ἕνα ὅτι αἰ-
 σως καὶ καταδεχθῆτε νὰ τῷ εἶσε ὑποτασσάμεθα, ὅταν
 αὐτὸς ἤθελε λάβῃ διὰ μέσεως τὸ ποδὲμνον,
 ἢ ὑμετέρα ἐκλαμψότης θέλει μείνει καταπολλὰ εὐ-
 χαρισημῆ, πῶς μὲ τὴν ἐδικήντης προσασίαν ἐσά-
 θη ὑπερτερημῆν εἰς ὑποκείμενον τόσον ἄξιον· βε-
 βαίωνωντῆς τὴν ὅτι ἐκείνη ἢ φιλαδελφία βοήθεια,
 τῆς ὁποίας θέλετε τὸν ἄξιώσει, θέλει διαφημίσει
 εἰς ὅλον τὸν Κόσμον τὴν ἀγαθωσύνην, καὶ θέ-
 λει συσφίγγει μὲ δεσμὸν ἄλυτον καὶ τὴν ἐξέλιξιν
 μὲ τὴν ὁποίαν ἀφιερώνωντας θεμελιώτερον ἀδελ-
 ποτὲ σεβασμίαν, προσκλινητῶς ὑποχάρομαι.

Ἐῖτερον παράδειγμα ὁμοιον.

ΕΓὼ, αἰσως καὶ δὴ σφάλω, καὶ διὰ ζώσης
 φωνῆς εἶχα συσῆση εἰς τὴν ἐγκύριαν τὸν
 Κύριον Δεῖνα· ἀλλ' ὡσὺ ὅπερ αὐτὸς μετήλλαξεν
 ἀπὸ τὴν πρῶτῆν γνώμῃ, καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐπιθυ-
 μῆ τὸ ὁποῖον δυνάται νὰ τὸ ὑπολαύσῃ ἀμέ-
 σως ἀπὸ τὴν ὑπερτερῆν αὐτῆς χεῖρα, διὰ τὸ τὴν
 ἀδελφικῶς νὰ μὴ ἤθελε τὸ λάβῃ πρὸς βάρος,
 αἰσως καὶ τὸν συσαίνα πάλιν διὰ τῆς παρέσης. ἢ
 ἕκτα αὐτῆς ἀγαθότης, καὶ ἡ μεγάλη ἀγάπη ὅπου
 προσφέρει εἰς αὐτὸν τὸν τίμιον ἄνδρα, εἶναι δύο ἀ-
 κατάπαυσοι πειρασμοί, ὅπερ μὲ βιάζονται νὰ τῆς
 δώσω αὐτῆν τὴν ἐνόχλησιν· διὰ τὴν ὁποίαν κλί-

νω εἰς τὸ το σφάλμα· ἔτι τὸ ὁποῖον δεῦν ἀνα-
 μνήω ἄλλω ποιητῆ, ὡς εἰς τὸ νὰ μάθω ταχέως, ὅτι ἡ
 ἀφειάτης ἀεργέτησε ἔτι τῆς χάριτος τὸν φί-
 λον, καὶ ἔκλεισεν εἰς ἐμὲ τὴν ὁδὸν εἰς τὸ νὰ μὴ πῖν
 ἐνοχλῶ πλέον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν θέλει ἰ-
 δεῖ ἀκόμη νὰ γνηθῆ μία ἀγάληξ μετὰξὺ ἐμῶ καὶ
 ἐκείνου, ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς τὸς δύο ἔχει νὰ σὲ εἶναι
 πλέον ὑπόχρεως. καὶ μετὰ τὸ τέλος σεβασμῶς ὑπο-
 χράσσομαι.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆς Συστατικῆς
 Ἐπιστολῆς.

Η Ἀπόκρισις ταύτης γίνεται καταφατικῶς, καὶ
 ἀποφατικῶς. ὅταν θέλωμε νὰ ἀποκριθῶ-
 μεν καταφατικῶς εἰς τὴν συστατικὴν Ἐπιστολὴν, εἰς
 τὴν ἀρώτησιν ὡς ἴσως ἐξηγήσωμεν τὴν χάριν ὅπως ἐ-
 δοκισμάσωμεν ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς Ἐπιστολῆς
 τῶ φίλων, ἀχαιεῖς ἄντες τον, ἕπει τὸ ἐκαταδέχθη νὰ
 συσταίνῃ, καὶ νὰ ἐμπισδύεται εἰς ἡμᾶς ὑποκείμενα
 ἀξιοπρεπῆ, καὶ ὅπως μᾶς κάνει τοιαύτην τιμὴν νὰ
 ἀπολαμβάνωμεν τὴν φιλίαν τῶς μετὰ τὸ μέσον τῆς δε-
 λούσιώς μας. ὅσον εἰς ταύτην τὴν ἀρώτησιν μετὰ-
 χειρίζομεθα ὅπως ὅπως νὰ ἀναποκρίνωμεν μετὰ τὴν
 Ἐπιστολὴν ὅπως λαμβάνωμεν, καὶ μετὰ τὸ ὑποκείμε-
 νον ὅπως τὴν σέλλει. ἤγειν. Τὸ νὰ ἀποδείχνομεθα
 εἰς κάθε καιρὸν ἕτοιμος εἰς τὴν δέλωση τῶ σεβασ-

μίαν της προςαγῶν, τὸτο ἐσάθη πάντοτε ὀπιθυμη-
τὸν ἢ προσφιλέσ εἰς τὴν ψυχλήν μου. Ἐὰ τὸτο ἢ
τώρα ὅπῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δαυτέραν φερόμεν θέλωμεν τὸν βεβαιώ-
σει, ὅτι θέλωμεν κάμει τὸ κατὰ δυνάμιν πρὸς
βοήθειαν τῆ σωισαμίας. Ἐξδειγματος χάριν.

„ Οὐ Κύριος Δεῖνα θέλει μείνει καὶ πάντα ἕσπον
δολομῆς ὑπὸ τὴν ἑδικίωμιν ἀδυναμίαν, καὶ
μάλις αὖτόσον φερωτότερον, ὅπῃ ὄντας τὸ ἐσιώ-
δες τῆ ζητήματός τε καταπολλὰ δίκαιον, ἔρχεται
να βιάσῃ τὴν ψυχλήν μου πρὸς βοήθειάν του, με-
τὸ να αἰδανῶμαι μεγαλωτάτῃ κλίσειν εἰς τὰ τῆς
δικαιοσύνης πράγματα.

Εἰς τὴν τρίτῃ τελειώνομεν με ὄρες τιμίαις,
καὶ σεβασμίαις • δηλονότι. „ Μία τέτοια λοιπὸν
ἀφορμὴ ὅπῃ μὲ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν εἰς τὸ να σὲ δε-
λόσω, θέλει μὲ χαρακτηρίσει καὶ εὐα ἀνεξάλει-
πτου τίτλου, εἰς τὸ να ἠμπορῶ εἰς κάθε καιρὸν
να καυχῶμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν δὲ ὑποφατικῶς ἀποκενωμέθα εἰς τὴν συ-
σατικῶν Ἐπισολῆν, ἔξ ἀδυναμίαν, ἢ καὶ δι' ἄλλας
αἰτίας, εἰς τὴν ἀρχὴν καίνομεν γνωσὴν τὴν θλίψιν
ὅπῃ ἐδοκιμάσαμεν ἢ γιν. „ Δὲν ἠμπορῶ να ἐξη-
γήσω εἰς τὴν ἐγγύειάν της τὴν λύπην ὅπῃ δοκιμά-
ζω εἰς τὸ να μὴ δυνάμαι ἔξ τῶρα να βάλω εἰς
πρᾶξιν ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου εἰς δόλοισιν τῆς ὑμε-
τέρας σεβασμίας προςαγῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς τὴν

δωτέραν φειδωδον πρέπει να φανερώσωμεν την ἀφορμὴν τῆς ἀδυναμίας. καὶ εἰς τὴν εἴτην, ἀφιερώνομεν ὅλον τὸν ἑμαυτόν μας εἰς κάθε ἄλλω του προσαγῶ. Παράδειγματος χάριν. „Μὲ ὅλον τὸ τοῦ ἡθελῶν εἶναι φειδωδὴν νὰ μὲ προσάξω εἰς τὴν δέλοσίν της, ἐπειδὴ καὶ ζῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς ταῖς προσκυνηταῖς αὐτῆς προσαγαῖς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα καταφατικὸν εἰς ὑπόκεισιν τῆς
Συσατικῆς Ἐπιστολῆς.

ΚΑΘὼς ἡ θέλησίς μου εἶναι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὸ νὰ δελώῃ τὴν σὴν λογιότητα εἰς κάθε ἀφορμῶν, ἔγω καὶ τώρα λαμβανῶ μὲ ἐξαιρετικὸν δέλεσιν τὴν προσαγῶν της, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ προβάλλει νὰ ἤθελα βοηθήσῃ εἰς ἐκεῖνο ὅτῃ δυνάμει τὸν Εὐλαβέστατον Δεῖνα. Τῆτος, καὶ δὲ τὸ σέβας τῆ προσώπῃ ὑπὸ τὸ ὁποῖον συσλίνεται, καὶ δὲ τὴν ἐνάρετον ζωὴν, ὅτῃ μὲ κοινῶ φήμι ἐν ἑαυτῷ φέρει, θέλει λάβει κάθε ἐγκάρδιον προσασίαν καὶ βοήθειαν ὑπὸ τὴν ἐδικλῶν μου ἀδυναμίαν. ὡς τόσον ὑψηλῶν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν σοφολογιότητα ἄλλην τινὰ νὰ μεγαλιτέραν προσαγῶν, δὲ νὰ δυνῶ νὰ βάλω εἰς πράξιν τὴν δέλοσιν ἄλλω τῆ ἑμαυτῶ μου πρὸς διχαίσιόν της, καὶ δὲ σημεῖον ἀμεταξέπτῃ γνώμης ὑπογράφωμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα ἕτερον, ὡς ἐκ προσώπου τῆ
συλλογῆς.

ΚΑὶ τὴν ὑμετέραν ἐκλαμψομένην ἀχαρισίαν,
ὅπερ μὲ ἐσύνησεν εἰς τοιοῦτον πρόσωπον τι-
μιον, καὶ φιλάγαθον, καὶ εἰς τὸν τιμιώτατον Κυ-
ριον Δείνα ὁμολογεῖμαι ὅτι ζωῆς ἀπόχρεος, διὰ τὴν
προθυμίαν ὅπερ ἐγκαρδίως ἐδειξεν εἰς τὸ νὰ μὲ
βοηθήσῃ. Τώρα ὅλος ἀχρεὺς ἀναποδίδω ἀπέ-
ρης τὰς χάριτας, καὶ κηρύττομαι δόλος παντοτεινός
καὶ ἡδ' ἄλλο, τάζωντάς σας χρεώσω τὸν μηδαπο-
δότην Θεόν, ὁ ὁποῖος θέλει κάμει τὴν ἀμοιβὴν
ἀπαιτήσιον, μὴ δυνάμενος ἐγὼ καὶ τὸ παρὸν, πα-
ρὰ νὰ ὑπογράψωμαι μὲ ἀνεξάλειπτον χρέος, τῆς
ὑμετέρας, καὶ τῆς ἐξῆς.

Ἀγκαλιὰ καὶ εἰς τὸ συμβεβητικὸν γένος νὰ μὴ
ἐσημειώσωμαι πᾶσα πέντε εἴδη Ἐπιστολῶν, ὅπερ εἶναι
τὰ ἀνωτέρω ὅπερ ἔως ἐδῶ ἐξηγήσαμην· διύανται
ὁμως νὰ προσεθεῖν καὶ ἕτερα εἴδη καὶ τὴν χεῖρα,
ὅ,τι λογῆς εἶναι ἡ Ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποίαν δι-
δομεν εἴδησιν διὰ τι νέον, ἢ καὶ διὰ παραγματείαν,
καὶ ἄλλα· καὶ ἐκείνη ἀκόμη, μὲ τὴν ὁποίαν σιω-
ποῦμε κανένα δῶρον, καὶ ἄλλαι τὲ αὐτῆς γένος,
καθὼς θέλομεν ἰδεῖ ὅπως.

ΚΕΦΑΛ. 5.

Περὶ Ἐπισολῆς εἰδήσεως.

ΑΥτὴ ἡ Ἐπισολὴ ὑφίσταται εἰς τὸ νὰ δώσω-
 μη εἰδήσιν εἰς τινὰ ἀνθρώπον ἢ τι νέον, ἢ
 ἢ καμμίαν πραγματείαν, ἢ ἢ νὰ δώσωμεν
 εἰδήσιν ἢ τινὲς κατῆσασίν μας, ἢ δι' ἄλλο τί.
 Ὅθεν θέλοντες νὰ τινὲς σιωδέσωμεν, προομιάζο-
 μη εἰς τινὲς ἀρχὴν μὲ ὄρας σεβασμίας, καὶ δὲτικ-
 τας, ἢ τῶν ὁποίων ἀποκτῶμεν τὴν καλὴν ἢ θεσιν
 τῶν ὑποκειμένων. ἢ δειγμάτων χάριν. „ Μὲ τὸ νὰ
 γνωρίζω τινὲς ὑμετέραν ἐπιτιμότητα πεπλητισμένων
 ἀπὸ μίας ψυχῆς φιλάρετον, μὲ καίει νὰ ἐλπίζω
 ὅτι θέλει ἀναγνώσει μὲ μεγάλῳ δ' φροσύνῳ
 τινὲς χαρμόσυτον εἰδήσιν ὅπως ἔρχομαι νὰ τῆς δώ-
 σω. ἢ, δευτὴ ἀμφιβάλλω παντελῶς ὅτι, ἢ τῆς
 παρέσσης μὲ, νὰ μὲν ἢ θελα ἀπαποκρίθω εἰς τὴν
 ἐπιθυμίαν τῆς μὲ τὸ μέσον μιᾶς χαλεπῆς εἰ-
 δήσεως.

Δεύτερον καίνομεν γνωσὴν τινὲς εἰδήσιν.

Καὶ εἰς τὸ τέλος ἀφιερῶμεν τὸν ἑμαυτὸν μας
 εἰς τινὲς δ' ἄλλοσίν τε. ἢ γοῦν. „ Παρακαλῶ νὰ
 ἔχη πάντοτε εἰς μνήμῳ τινὲς δ' ἄλλοσίν μου, τὴν
 ὁποίαν θέλει μεταχειρῆθῃ μὲ τινὲς πλέον ἐπι-
 μὲν αὐτῆς προσοχὴν. ἢ ὄντας καὶ νὰ ἀφιερῶμεν

ὅλον τὸν ἑμαυτὸν με εἰς κάθε ἀφορμῷ· καὶ μὲ
ἐξαίρετον ἔφειν σεβασμῶς ὑπογράφωμι.

Περὶ ὑποκρίσεως τῆς ἀνωθεν Ἐπιστολῆς.

Θ Ἐλόντες νὰ ὑποκριθῶμεν εἰς τὴν Ἐπιστολῷ
τῆς εἰδήσεως, εἰς τὴν ἀρχῷ φανερώνομεν
τὴν δὲ φροσύνῃ ὅπῃ ἐδοκιμάσαμεν, ἀνίσως εἶναι
ἔπι καλῆ ἢ εἰδησις, εἰ δὲ μὴ, τὴν θλίψιν,
ἀνίσως εἶναι ἔπι κακῆ. ἁδραδείγματος χάριν.
,, Δὲν δυνάμει νὰ ἐξηγήσω τὴν μεγάλῃ ἀ-
γαλλίασιν τῆς καρδίας με ἀκάνοντας τὸν πνευμα-
τικὸν καρπὸν ὅπῃ, μὲ τὰς ὑποστολικὰς αὐτῆ κό-
πας, ἐπροξένησα ὁ λογιώτατος δεῖνα εἰς ἐκείνην
τὴν Πόλιν. καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δευτέραν ὁδὸν, θέλει εἶσαι μία
διχαριστήριος ὁμολογία· καὶ εἰς τὴν τρίτῃ ἢ ἔ-
τοιμος προθυμία εἰς τὸ νὰ τὸν ἐκλύσωμεν.

Παράδειγμα εἰδήσεως.

Κ Ρίνω ᾤρετον εἰς τὸ χέος, ὅπῃ μὲ συσ-
φίγγει μὲ πὴν ἐκλαμπρότητά της, τὸ νὰ
δώσω εἰς αὐτὴν τὴν εἰδησιν ὅτι τὸν ἀναβιβασ-
μόν με εἰς τὸν βαθμὸν (δεῖνα.) καὶ τῆτο, ὅτι
γνωρίζωντάς με εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἠθέλον
ἔτοιμάσῃ μὲ κάθε ἐλδθερίαν ταῖς ἀφορμαῖς,

ὅπῃ ὀλοφύχως ἐπιθυμῶ, δεῖ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν γύμνασιν τῆς θελήσεώς μου· ἢ ὅποια εἰσπίπτει δεξιὰ ἐπιθυμῶ νὰ βάλῃ εἰς ἀξίαν καθε προσκυνητῶ αὐτῆς προσαγῶν. ὅθεν ἀδυνατῶ νὰ ἤθελε μεταχειρισθῆ εἰς ἐμὲ τὴν ἀγαθότητάς εἰς τὸ νὰ μὲ προσάξῃ· καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Παράδειγμα εἰς ἀπόκρισιν Ἐπιστολῆς εἰδήσεως.

Ἡ Εἰδήσις, τὴν ὁποίαν ἡ Εὐγένειά μου ἐκαπαδέχθη νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ δεῖ τὸ ἀτυχὲς σιωπικέσιον ὅπῃ ἔγινε μεταξύ τῆς Κυρίας ἀνεψιάς μου, καὶ τῆς Κυρίας (Δείνος,) διεγείρει εἰς ἐμὲ ἐκείνῳ τὴν ἀφροσύνην, ὅπῃ μὲ εἶναι ἴδιον νὰ δοκιμάζω εἰς καθε ἀτυχισμένον σωματίμα τοῦ υποκειμένης, καὶ τῆς ἐντιμοτάτης οἰκίας μου· καὶ πόσον περισσότερο, ὅπῃ ἔχω ἀφορμὴν νὰ τὸ σοχάζωμαι καὶ διαφορὰς ἔσπας ὠφέλιμον. συγχαίρω λοιπὸν ὅξ ὅλης καρδίας μου μὲ τὴν εὐγένειάν μου. καὶ δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ προσδέτῃ εἰς αὐτὴν καθε ἀφροσύνην μὲ τὴν ἀπὸλαυσιν πάσης ἀτυχίας, δεξιὰ πάντοτε ἀρόθυμος εἰς τὴν δούλωσιν τῆς ἐπιθυμητῶν αὐτῆς προσαγμάτων.

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

Περὶ Ἐπισολῆς Δώρου.

Δὶα νὰ σωθῆσωμεν αὐτὴν τὴν Ἐπισολὴν,
 ἀρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ἀποδείξωμεν
 τὸ τέλος, ἢ τὴν ἀφορμὴν ὅπως ἐλάβαμεν ἕνα νὰ κά-
 μωμεν τὸ δῶρον. ἢ ὅποια ἀφορμὴ δύναιται νὰ
 εἶναι, ἢ ἀπὸ τὴν φιλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν δόξαν
 καὶ τὸ σέβας, ἢ ἀπὸ τὸ χρέος, ἢ καὶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν.
 ᾧ παραδείγματος χάριν. „ Εἶναι ἀκατάπαυστος ἢ ἐ-
 πιθυμία ὅπως ἐγὼ ξέρω ἕνα νὰ ἀνταποκριθῶ, καὶ
 εἰς μέρος, εἰς τὸ χρέος ὅπως ὁμολογῶ πρὸς τὴν
 ὁμιτέραν δόξαν. ὅθεν εἰς σημεῖον αὐτοῦ τῶ
 χρέους με σέλω τὸ. καὶ τὰ ἑξῆς.

Δύτερον, ζητῶμεν συγχώρησιν ἕνα τὴν σμι-
 κρότητα τῶ δώρου. ᾧ παραδείγματος χάριν. „ Κα-
 τὰ ἀλήθειαν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀξίας τῆς ἐπι-
 πε νὰ ἀναφέρω πλέον ἀνάλογον σημεῖον τῶ χρέους
 με, ἀλλ' ἢ ἀσύγκριτος αὐτῆς ἀγαθότης δὲν θέλει
 παραιτήσῃ ἕνα τῶτο, νὰ καταδεχθῇ τὴν σμικρό-
 τητά, καθὼς με ὅλλω τὴν δόξαν ἐκπέσω.
 μάλιστα ἐλπίζω, ὅταν ἢ καλοκαγαθία τῆς ἡθελεν
 ἀποβλέπη μόνον εἰς τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας
 με, με τὴν ὅποιαν τὸ σωδοῦν. καὶ με ὅλον τὸ
 σέβας μὲν.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆς ἀνάθευ
Ἐπιστολῆς.

Εἰς τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἀνάθευ Ἐπιστολῆς, πρῶτον μεγαλιώομην καὶ τὸ δῶρον, καὶ τὴν ἐλευθεριότητα ἐκείνην ὅπερ τὸ χαρίζει. ᾧ θεοδείγματος χάριν. „ Φθάνει εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τὸ χρέος ὅπερ ὁμολογῶ εἰς τὴν δυνάειάν τῆς, ἢ εἰς τὴν καλωσύνην, ἢ εἰς τὴν ἐλευθεριότητα, ἢ εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπερ μὲν τὸσῶν γεναιότητι ἠθέλησε νὰ μὲν διεργετήσῃ μὲν τὸ δῶρον ὅπερ μὲν ἐπεμψε, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δεύτερον, ἀκολουθεῖ ἡ ἀχαρίσεις. ᾧ θεοδείγματος χάριν. „ Ἀνταποδίδω εἰς τὸσον εἰς τὴν ὑμῶν δυνάειαν ὅλαις ἐκείναις ταῖς μεγαλήτεραις ἀχαρίσεις, ὅπερ δυνάονται νὰ ἐξέλθω ἀπὸ μίαν καρδίαν ἀπίρως ὑποχρεῶν. καὶ τὰ ὅμοια.

Καὶ τρίτον τὸ τάξομην τὴν ἀνταπόκρισιν, ἢ ἀπὸ μέρος ἐδικόν μας, ἢ ἐκ Θεοῦ. δηλονότι „ ὁ μιδαποδότης Θεός, ἄμποτε νὰ ἠθέλων ἐκχέῃ εἰς τὸ ὑπέρτιμον ὑποκείμενόν τῆς μὲν ἐλευθεριότητα τὰς θεϊκάς του χάριτας, εἰς ἐκπλήρωσιν ἐκείνης τῆς ἐπιθυμίας ὅπερ ἔβλεπον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀφικάνωντας ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου, ταπεινῶς ὑπογράφομαι.

Παράδειγμα εἰς προσφοράν δώρου.

Η Εἴμφοτος ἀγαθότης τῆς δ' ἡλικίης αὐτῆς καρδίας, μετὴν ὁποῖαν ἐκαταδέχθη πάντοτε νὰ βλέπῃ τὴν ταπεινὴν μετέδωκεν, εἶναι ἐκείνη ὅπερ μετὰ θαυμάσιον εἰς τὸ νὰ παρρησιασθῶ ἐμπαροφάνης μετὰ εἰς μικρότατον σημεῖον τῆς δολαβείας μετὰ, δηλονότι, (καὶ ἐδῶ φανερώνομεν τὸ δῶρον.) ὅθεν ἐλπίζω, ὅτι ἡ δ' ἡλικία, μετὴν σιωπηδισμῶν αὐτῆς δ' ἡλικίας, θέλει καταδεχθῆ τὴν μικρότητα τῶν δώρων, ἀντιβραβύσασα τὸ ἐδικόν μετὰ σεβάσιμον θάρρος, μετὴν ἑαυπάτῃ τιμῶν τῆς δυνατῆς αὐτῆς προσασίας, ὅπερ εἶναι ἡ χάρις, εἰς τὴν ὁποῖαν καυχόμενος, θέλει κηρύττομαι μετὰ βαθυπάτῃ προσκλήσει τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδειγμα εἰς ἀπόκρισιν ἀχαριστίου.

Η Εὐχρῆς χάρισις τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος βιάζει σιωπηρῶς τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς ψυχῆν, εἰς τὸ νὰ μετὰ δ' ἡλικίαν, καθὼς ἡ δοκιμὴ πόσαις φοραῖς μετὰ τὸ ἐδειξῆ, καὶ καθὼς τῶρα καλῶτα τὸ γνωρίζω καὶ ἀπὸ τῶν δώρων ὅπου ἐκαταδέχθη μετὰ κατὰ ἀγαθωσύνην νὰ μοῦ πέμψῃ.

ἐγὼ δὲ, μὲ ἔξαιρέτων ὀχαισίαν ἢ σέβας, λαμ-
 βάνω ἢ δέχομαι τὰ ἀποτελέσματα τῆς χαρίτων
 σε. Ἐνὶ θεῷ ὅμως ἀπαυθῆ εἰς τὸ νὰ ἀντα-
 ποκριθῶ πρὸς τὴν ὑμετέρην κολακάγαθίαν μὲ
 μοναχὴν ἀνὸχάριστον ὁμολογίαν, ὡσαύτῃ ὅπῃ εἶνα
 τέτιον καθῆκον ἔγινε κοινὸν διὰ τὴν σωήθειαν.
 Ὅθεν ἀδελφικῶς νὰ μὲ ἀξιῶσῃ ἀπὸ τὴν τιμὴν
 τῆς προσκυνητῶν αὐτῆς προσαγγιγῶν, διὰ νὰ βε-
 βαιωθῆ, ὅτι ἡ θελήσις μου εἶναι τελείως διαφορε-
 τικὴ ἀπὸ ἐκείνῃ τῆς ἄλλων. ἢ μὲ τὴν βεβαίω-
 σιν τῆς ὀλαβείας ὅπῃ προσφέρω εἰς τὸ εὐτιμον
 αὐτῆς ὑποκείμενον, ταπεινῶς ὑπογράφομαι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπως ἀνάγονται
εἰς τὸ Δικαιτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Α'.

Περὶ τῶν Κατηγορικῶν χαρακτήρων.

 Απογορητικὸς χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος,
 μὲ τὸν ὁποῖον κατηγορεῖται ἁμαρτή-
 ματα ὅπως εἶναι ἕξις εἰς πρά-
 ξεις, λόγους, καὶ προαιρέσεις. Ὅθεν
 θέλοντες ναὶ σείλωμεν Ἐπιστολῶν
 κατηγορητικῶν πρὸς τινὰ τῶν φίλων, θέλωμεν τὴν
 διαιρέσει εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον λέγο-
 μεν, πῶς καὶ μὴ θέλοντες κατηγορεῖται τὸν αὐ-

θρωπον, ὅτι μᾶς ἔδωκε μεγάλας αἰτίας, καὶ δυνάμει να ὑποφέρωμεν τὸ δεινὸν, τὸ πολυμυρὸν, καὶ ἀπαύθρωπον ὅτι ποσῶτον χρόνον. ὅθεν ἐξαγγέλλομεν με κατηγορίαν τὸ ἀμάρτημα, ἢ ἀδίκημα, ὅτι να μὴ ἤθελε γυῖν ἢ σιωπὴ τῶν πονηριῶν αὐτῶ, σκανδαλον εἰς τὸς πολλὰς. Εἰς τὸ δεύτερον, ὁμοεικόμην καὶ πλάτος τῶν κατηγορίαν, ἐκ τοῦ πράγματος τῆς κακίας, καὶ τῶν ἡδονῶν αὐτῶ, ἀποδείχοντες τῶν πράξεων ἀτοπον, καὶ ἀπερίτον, καὶ πῶς δεῦν πρέπει να γίνεται ἀπὸ τίμιον ἀνδρα, καὶ ὅπως καυχᾶται ὀργύειαν, ἀμὴ ἀπὸ κακοφύοπος καὶ ἀγνεῖς ἀνθρώπος. Εἰς τὸ τρίτον, ἀπίσως καὶ ὁ κατηγορέμενος εἶναι φίλος, ἄς δείξωμεν πῶς ἐναντιόμεθα εἰς τὰ ἔργα με συμπάθειαν, ὅτι να μὴ προχωρήσῃ τὸ κακὸν ἔμπαροθεν· εἰδὲ καὶ εἶναι ἐχθρὸς, ἄς φοβερίσωμεν με ὀργῶν, ὅτι ὅτι τῶν κακίαν του θέλει λάβῃ τῶν ἀπέπεσαν παίδευσιν, ὅταν δεῦν ἤθελε μεταβαλθῆ εἰς μεταίσοιαν.

Τῆτος ὁ φῶπος εἶναι πλέον ἴδιος τῶν δημοσίων ρητόρων, ὅτι τῶν καὶ μέρος ἀνθρώπων. διὰ τῶτο τὸ τέλος τῶν κατηγορέντος εἶναι να ἀποδείξῃ τὸ ἀδίκον πῶς πράξεως, καὶ να κινήσῃ τὸν κριτῶν πρὸς ὀργὴν καὶ τῶν κατηγορέμενος ὅτι μέσε τῶν νόμων, καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ὅταν λοιπὸν ἢ κατηγορία ἀναφέρεται πρὸς τὸν κριτῶν, τότε εἶναι δημογορία Δικανική· ὅταν δὲ ἀναφέρεται ἀπίσως πρὸς φίλον, ἢ ἐχθρὸν, τότε ἔχει τάξιν Ἐπι-

βολῆς. ὁμως καὶ εἰς τὴν ὁπισθίαν πρέπει ὁ κατηγο-
 ρῶν νὰ κατηγορῇ μὲ θεμέλιον, προσφέροντας μάρ-
 τυρας ἀξιοπίστευς εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐγκαλέσεως.
 Ἐὰν νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν κατηγορίαν πρέπει νὰ ἀ-
 ποδείξῃ τὸ ἔγκλημα ἐκείσιον, μὲ σοχασμὸν προ-
 μελετημῆρον, μὲ τέλος κακὸν, καὶ πρὸς βλάβην
 πολλῶν, καὶ πῶς θέλει ἔχει καὶ ἄλλα κακὰ ἀκόλου-
 θα. θέλει μεγαλύνει τὸ ἀμάρτημα καὶ διὰ τὸν
 αὐθροπον, μὲ τὸ νὰ ἀποδείξῃ πῶς εἶναι φύσει
 κακός. ἀκόμι καὶ διὰ τὸν καιρὸν, καθὸ ἔγινεν εἰς
 τὸν καιρὸν τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς, ἢ ἑορτῆς. ἢ καὶ
 διὰ τὸν τόπον, καθὸ ἔγινεν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Θεῆς,
 ἢ εἰς ἄλλον ἱερὸν τόπον. ἢ διὰ τὸν βαθμὸν καὶ
 τὴν τάξιν, καθὸ ἐζημίωσε πτωχὸν, ἢ ἀτίμασεν
 ἱερέα. καὶ τὰ ἕξῃς.

Οἱ σαρδαῖοι ὁμως ὅπερ ἐπαράλαβαν τὴν Λογι-
 κὴν, καὶ ἔχουσιν εἰδῆσιν εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τῆς
 Ἀριστοτέλους, ἠμποροῦσι καὶ διὰ αὐτὰς νὰ μεγαλύ-
 νων, ἢ καὶ νὰ σμικρύνων τὸ ἀμάρτημα. Παράδειγ-
 ματος χάριν διὰ τὴν Οὐσίαν, ἀποδείχουσιν τὴν
 φύσιν τῆς σφάλματος διὰ τὸ Ποσὸν, τὸ μέγε-
 θος διὰ τὸ Ποιὸν, τὴν ἕξιν, καὶ τὴν ἀφάρτησιν διὰ
 ἀπὸ τὸ Πρόστι, τὴν χάσιν ὅπερ ἔχει εἰς τὸσα
 ἄτοπα διὰ τὸ Ποιεῖν, πῶς δύναται νὰ παράξῃ
 μεγαλῆτερον σφάλμα διὰ τὸ Πάχειν, ἀποδεί-
 χοντες τὴν ζημίαν διὰ τὸ Πῆ, τὸν τόπον ἱε-
 ρὸν, ἢ κοσμικόν διὰ τὸ Πότε, καὶ τὸν καιρὸν

τῆς ἐρεργίας, ἢ υψείας, ἢ συμποσίαι· ἀπὸ τὸ
 Κεῖθαι, κατὰ τε τὴν ὀξακολέθρῃσιν, ἢ ἄποχὴν τῆ
 κακῆ· ἀπὸ τὸ Ε' χεν, καθὸ φελαμβαίνει κά-
 θε κακόν.

Παράδειγμα κατηγορητικὸν πρὸς υἱὸν
 κακότροπον.

Εἶς τῶτον τὸν τρόπον ὑπηρετῶσιν οἱ υἱοὶ τῆς γο-
 νεῖς; καὶ μὲ τοιαύτας χάριτας τῆς ἀγαθῆς
 βουλομένης; ἀδίκῃ ἀφάρτεις. καὶ πῶς δεῦν ἐνφάπης ἐ-
 κείνῳ τὴν δόξαν ὅπως φαντάζεσθαι νὰ ἀρέπῃ εἰς ἀν-
 θρωπὸν ἀσπιδάιον, καὶ σώφρονα, ἀμὴ τελείως ἀφιε-
 ρώθῃς εἰς κάθε ἀσπιδίαν, ξεφαντώνωντας μὲ με-
 γάλῳ ὕβρει ἐκείνων ὅπως σὲ ἐγούνησαν, καὶ μὲ
 κόπον καὶ μόχθον σὲ ἀνάθρεψαν; ἐγὼ καὶ ἀλή-
 θειαν κινῶ τὸν κάλαμον βιαίως, καὶ μὴ θέλωντας·
 ἀγκαλὰ ἐπὶ σὺ νὰ ἠξόβῃς πῶς τὸ νὰ ἐπαι-
 νῆς τῆς γονεῖς, νὰ τῆς δευτέρῃς, νὰ τῆς ὑπηρετῆς,
 καὶ νὰ τῆς τιμῆς, εἶναι ἐντολὴ ἀπαραίτητος τῆς θεῆς
 νόμου. ἀμὴ ἐσὺ, καὶ τῆς ὄρας τῆς φύσεως ἐκαταφρό-
 νησες, καὶ τὸν Θεὸν καὶ ἀνθρώπους ἠδίκησας, καὶ τὴν
 θρησκείαν τῆς ἀλόγων ἐπέβῃς. ἐπειδὴ σκύμνος
 Λέοντος σέβεται τῆς ἀνῆσαντας, καὶ Τίγρεις οἶδε
 τιμῆν τῆς τεκόντας, καθὼς εἶναι γεγραμμένον. ἀλ-
 λά σὺ ἐφθασες εἰς τὸσον βαθμὸν μοχθηρίας, καὶ
 κακίας, ὥστε νὰ καὴς ἐκεῖνα ὅπως ἄκνησε νὰ καὴ ὁ

Σίσυφος, καὶ οἱ ᾠδάνομοι Κύκλωπες. μετὰ τὸν μοναχὸν Χάμ, ναὶ, ἕγινες ὅμοιος, ἀμὴν ὑπόλαυ-
 σεις καὶ τὴν κατάραν ὅπῃ ἔλαβον ἐκεῖνος. Δίωξαι
 λοιπὸν ὑπὸ τὸν ἑαυτὸν σε μίαν τοιαύτην ἀναιχου-
 τίαν, καὶ φεῦγε τὴν δικαίαν ὀργὴν τῷ Θεῷ, ἵνα νὰ
 μὴ γένῃς δόλος τῷ ἀδελφῶν σε, καὶ ὑποδιωχθῆς
 ὡς ὑποδοκιμασμένος ἀπ' ὅλης τῆς ἀνθρώπων. ὕ-
 γίαινε.

Κ Ε Φ Α Λ. Β΄.

Περὶ Ἀπολογητικῆς χαρακτῆρος.

Απολογητικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, ὅπῃ
 προσφέρει ἑκφυσευτικὰς λόγους μετὰ ὑπο-
 δείξεως πρὸς τὸν κατηγοροῦντα. „ Ἔστι δὲ (λέγει
 „ ὁ Ἀριστοτέλης) ὑπολογία ἀμαρτημάτων, ἢ ἀ-
 „ δικημάτων κατηγορηθέντων, ἢ καθυποποθέντων
 „ τῶν δόλῳ. Τέτατα τὰ μέρη εἰσὶ τρία. εἰς τὸ
 „ πρῶτον, φέρομεν προφάσεις ἀληθεῖς, ἢ καὶ φαινο-
 „ μύνας, ὅπῃ νὰ δείχνουν ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπράξαμεν
 „ τὸ ἐγκλημα, λέγοντες, πῶς τὸ γεγραμμένον ὑπὸ
 „ τὸν φίλον δὲν εἶναι ἀληθές. καὶ τῆτο θέλομεν τὸ ἀ-
 „ ποδείξει μετὰ ἀτεχνα, ἢ καὶ ἄτεχνα ἐπιχειρήμα-
 „ τα. καὶ ἀτεχνα εἶναι, ὅταν φέρομεν ὄρκους, συγ-
 „ γράμματα, καὶ μαρτυρίας ὑπὸ ἀνθρώπων ἀξιοπί-
 „ στες, καὶ ὅπῃ ἦσαν παρόντες, ἢ καὶ ὅπῃ ἦκσαν.

εἴτε χνα δὲ ὀπχειρήματα εἶναι, ὅταν ἄπολογέμε-
 θα εἰς τὴν κατηγορίαν ὑπὸ τὸ ἔγκλημα, καὶ ἀπὸ
 τὰ ἐδικά του φερεστικά, ἢ ἀπὸ τὴν καλύμιας
 ἀναξοφίῳ, καὶ ὄγνωμοσυύῳ, καὶ καθὸ τοιαῦτα
 ἀμαρτήματα ἐδέποτε ἠκέσθη νὰ ἐπαράξωμεν. ἀλλὰ
 τὸ εἶναι ἀπλῆν ἐφόβημα τῆς κακίας, καὶ μοχθη-
 ρίας τῆς κατηγορησάντων. καὶ ὅτι νικημένοι ἀπὸ τὸν
 φθόνον, καὶ ἀπὸ τὸ μῖσος, ταῦτα μὲ προπέτειαν καὶ
 ἀδανόμως ἡμᾶς ἐγκαλεσιν. ἀίσιως πάλιν καὶ τὸ
 ἀδίκημα δεῦ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀρνηθούμεν,
 καὶ ἄς τὸ σμικρυώμεν ἐντέχνως λέγοντες, ὅτι
 ἔγινε κατ' ἀφροσυύῳ, καὶ ἀγνοίαν, καὶ ὄχι
 θεληματικῶς. Εἰς τὸ δεύτερον, ἀίσιως καὶ τὸ
 ἀμάρτημα ἀληθῶς ἔγινον ἀπὸ ἡμᾶς, ἄς δεί-
 ξωμεν πῶς ὁ φίλος δεῦ πρέπει νὰ δυσχεραίνῃ,
 καὶ νὰ κατηγορῇ, ἐπειδὴ τὰ πάθη εἶναι κοινὰ,
 καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀόρατον. καὶ πῶς ἀγαθῶς ἀν-
 δρὸς εἶναι ἴδιον νὰ ὑποφέρῃ, καὶ νὰ συμπαθῇ
 τὰ τῆς ἐτέρων κακά. καὶ εἰς τὸ τρίτον, ἄς προ-
 σρέξωμεν εἰς τὴν συγγνώμῳ, ζητῶντες συγχώ-
 ρησιν, ὑποχόμενοι νὰ μὴ πταίσωμεν πλέον.
 καὶ αὐ ἐπαράξωμεν τὸ ἀμάρτημα μίαν φοράν ὡς
 ἀνθρώποι, δεῦ θέλωμεν τὸ δεύτερῶσαι εἰς τὸ
 ἐρχόμενον. ἀίσιως καὶ ὁ φίλος μᾶς κατηγορεῖ
 δικαίως, ἄς εἰπῶμεν πῶς ὑποφέρομεν τὴν κα-
 τηγορίαν, δεῦ μᾶς πρέπει, μόνον ἄς κινεῖται
 μὲ ἰλαρώτερον ἔσπον, δεῦ νὰ νειθετῇ πρὸς διόρ-

θωσιν, ἀλλ' ὄχι νὰ κατηγορῇ. ἄς ζητήσωμεν τέ-
λος πάντων τῶν ἐξακολούθησιν τῆς φιλίας, καὶ ἄς
εἰπῶμεν, πῶς μία ἀμαρτία δὲν θέλει ἔχει δύ-
ναμιν νὰ σβύσῃ πολλῶν χρόνων φιλίαν. καὶ τὰ
εἴης.

Ἡ ὑπόκρισις λοιπὸν τῆς κατηγορίας, ἢ γουὴ
ἢ διαυθεύσεως τῆς ἐγκαλέσεως εἶναι ἡ ἀπολο-
γία· καὶ αὕτη ἢ εἶναι ὑπόκρισις εἰς τὴν ἐγκαλέσιν
τῶν δημόσιον, ἢ εἰς τῶν ὀπισθίων. αἰσῶς καὶ εἴ-
ται εἰς τῶν δημόσιον ἐγκαλέσιν, ἔχει ἄλλω τά-
ξιν, τῶν ὁποῖαν ἀφίνω νὰ ἐξετάζωσιν οἱ δημό-
σιοι ῥήτορες εἰς τὰ παλάτια τῶν Κελευσίων. εἶδὲ καὶ
εἶναι εἰς τῶν Ἐπιστολῶν, φυλάττεται ἢ ἀνωθεν
τάξις.

Κ Ε Φ Α Λ Γ'.

Περὶ Ὀνειδιστικοῦ χαρακτῆρος.

ΤΟ ὄνειδος εἶναι μία ποσοφία δ'εργετημάτων
εἰς ἔλεγχον ἀχαρείας. καὶ διὰ τὸ το μετὰ
χειρίζομεθα τὸν τὸν τύπον, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐ-
λέγξωμεν τινα ὡς ἀμνήμονα τῆς χάριτος καὶ δ'ερ-
γασίας, ὅπῃ εἰς σύτὸν μὲ ὄλλω τὴν ἀγαθωσύ-
νην ἐκάμαμεν. Ἡ σὺνθεσις ταύτης τῆς Ἐπιστο-
λῆς εἶναι ἀντίστροφος τῆς ἐπαινετικῆς. ὅσον καθὼς
εἰς ἐκίνω ἐπαινεῖς, καὶ ἐγκωμιάζεις, ἔπως εἰς ταύ-

τῶν

την ονειδίζεις. Θέλοντες λοιπὸν νὰ σείλωμεν εἰς τι νὰ ονειδιστικῶς ἔπισολῶ, πρέπει νὰ τῶν διαίρεσάμεν εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, μὲ θαυμασμόν καὶ ἀπορίαν ἀποδείχνομεν τῶν λύπῃ μας, ὅτι τὸ παραχθὲν παρ' ἐλπίδα ἡδὲ καὶ τοῦ φίλου. Εἰς τὸ δεύτερον, θέλομεν βάλλει τὸ παραχθὲν πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ ἐντέχνου, ἐνθυμιζόντες τὸν πᾶς ἀεργεσίας ὅτι τοῦ ἐκάμαμεν, καὶ ἀποδείχνομεν τὸ παραχθὲν ἀνάξιον τοιαύτου ἀνδρός, αὐξανόντες προσέτι τὸν λόγον μὲ ἡδαιγμάτω. φέροντες δηλαδὴ ἀνθρώπου ὅτι μᾶς ἀφέλπισαν χωρὶς νὰ εἶναι φίλοι, ἕτε ἀεργητῆρες ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ εἰς τὸ τρίτον, θέλομεν τὸν νεθετήσαι νὰ ἐνθυμηθῆ πᾶς ἀεργεσίας, καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ πλημμεληθέντα, ὑποχόμενοι ὅτι ἐρχόμενος εἰς μετανοίαν, θέλομεν τῶ εἶσε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἠγαπητῆροι, καὶ φίλοι, καθὼς ὑπογραφομένη. αὕτη ἡ ἔπισολὴ δυνάται νὰ γινῆ καὶ χωρὶς ἐπίλογον, ὅταν θέλομεν νὰ φανερώσωμεν πικρότερον τὸ ἐν ὑμῖν πάθος.

Παράδειγμα.

Ι"Σως πόσω δυνάμιν ἔχουσιν αἱ τύχαι; ἴσως πόσον μεταβάλλουσιν τὰς ἀρχαῖς γνώμας οἱ ἀνδοχοὶ βαθμοὶ, καὶ ἀξίαι; ὁ Πέτρος καταφρονεῖ τὸν Ἀνδρέαν; καὶ ποῖος ἄλλος σιμὰ εἰς τὸς φίλους θέλει εἶσαι πλέον αἰδέσιμος; ποῖος θέλει εἶσαι

μνήμων δ'εργισίων κ' χαίρων, αἴσιως κ' σὺ ὁ
 Πέτρος ἀποδείχουσαι ἀμνήμων πρὸς ἐμὲ τὸν Ἀν-
 δρέαν; ἐγὼ βέβαια ἠλπίζα πῶς κ' μὴ θάνατον
 δεῦθ' ἐθέλεις ἀλησμονήσει τὰς ἐδικάσμεθ' ἐργε-
 σίας. ἀλλὰ σὺ ὦ θρηναῖε μὴ βίας ἐφάνης νὰ ἐ-
 γλύθῃς ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς ὄξυσίας, κ' εἰ μόνον
 ἀλησμόνησες τὰς παλαιὰς φίλας, ἀλλὰ κ' ἐκεῖνες
 ὅπῃ μὲ δαφιλεσάτω χεῖρα σὲ δ'εργέτησαν· τοὺς
 ὁποῖους ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς μνήμης ἀπεδίωξες,
 ἀλλ' ἀκόμη κ' ὡς νὰ μὴ ἦσαν πικτελῶς εἰς τὸν
 κόσμον τὰς λογιάζεις. τοιαῦτα ἠλπίζα ἐγὼ ὡδέ
 σε; εἰς τῆτον τὸν ἔσπον ἀνταμείβουσιν οἱ φίλοι
 τὰς δ'εργέτας; πῶς ἀλησμόνησες ἔπος εὐκολὰ τὰς
 κινδύνους, ἀπὸ τὰς ὁποῖους πολλὰκις σὲ ἐλύθ' ἐρω-
 σα; πῶς εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἀνταμοιβῆς; καὶ
 ὅμως αἴσιως κ' ποτὲ σε ἦτον δυνατὸν νὰ ἐχαλύ-
 σῃς τὸ χεῖρος τῆς τῆς φίλιας, τώρα ναὶ ἔχεις
 τὸν ἔσπον, μὲ τὸ νὰ ἔλαβες ὡδέ τῆς τύχης
 τῆς δυνάμιν. βλέπε λοιπὸν μήπως κ' σὺ ἔλθῃς
 ὡδέ τῆ Θεῶ εἰς τῆς τάξιν τῆς δεομένων, καὶ ἠθε-
 λες ἀποδώσῃ ἀνταμοιβαίας τὰς ἀμοιβάς. ἐπειδὴ
 καὶ τὸν εἰπόντα, „ κενεὶ φίλας ὁ καιρὸς, ὡς
 χυρὸν τὸ πῦρ. ὑγίαινε.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Περὶ Μεμπτικῆς χαρακτῆρος.

Η Μίμψις εἶναι μία κατηγορία, τὴν ὁποίας μεταχειρίζομεθα ἐναντίον ἐκείνου, ὁποῦ ἀμελεῖ τὸ ὀρέπον. ὅθεν τῶτον τὸν μεμπτικὸν χαρακτῆρα τὸν μεταχειρίζονται πρὸς τὰς φίλους, ἢ ὅταν αὐτοὶ ἀμελῶσιν, ὡς εἶπομεν, καὶ ἀνταποκρίνονται καὶ τὰς θεσμὰς τῆς ἀληθινῆς φιλίας, ἢ καθὼς ψεύδονται εἰς τὰς υποσχέσεις των, ἢ ὅτι δὲν ἀπαγαπῶσιν, ἢ καθὼς ἐγίναν ἀμνήμονες τῆς παλαιᾶς σιωπῆϊας μηδ' ἀντεπιστέλλοντες Ἐπιστολὰς, καθὼς εἶναι ὀρέπον εἰς τὰς φίλους, καὶ ταῦτα.

Διαφέρει δὲ τῆς κατηγορητικῆς ὁ μεμπτικός. ἐπειδὴ τῶτος δὲν φέρεται πικρῶς, καὶ μὲ ὀργὴν ἐναντίον εἰς τὰ ἀμαρτήματα τῶν φίλων καθὼς ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀποδείχνει τὴν ἀδραπόμεσιν τε μὲ πρᾶσιπτα, κλίνωντας πάντοτε εἰς φράσιν ὅτι καὶ ἔχη χαριστικισμὸν, καὶ ἄξιαπείλιαν.

Ἀρίσως λοιπὸν καὶ θέλωμεν καὶ σείλωμεν εἰς φίλον μεμπτικῶς ὀπισθικῶς, θέλωμεν τὴν διαίρεσιν εἰς ἑξία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, θέλωμεν θαυμάσει καὶ ἀπερήσει, ποία εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὅτι τὸν ἔκαμε, καὶ τὸν κάνει καὶ ἀμελήσει ἀπὸ τὸ ὀρέπον, καὶ

να ὑποδειχθῇ ψύχης εἰς τὰς ὑποχέσεις τε, ἢ να μὴ ἀνταγαπᾶ; ἢ να εἶναι ἀμνήμων τῆς παλαιᾶς φιλίας, ἢ τὰ τοιαῦτα καθὼς ἀροεῖπαμεν. Εἰς τὸ δὲ ἄλλο, μέμπτικῶς τὸν ἐγκαλεῖται, ἢ γὰρ μεμφομεθα τὸ σφάλματ' ἐμὲ ἀράοιτα, φανερώνοντές τε τὴν ἀδελφονοσίαν μὲ χαριεντισμὸν, καὶ κοσμιότητα. Καὶ τέλος πάντων εἰς τὸ τρίτον, θέλομεν τὸν ἀδελφικῶς με συντομον ἐπιλογὸν να γινῆ μνημονητικὸς τῆς ἀροτέρας φιλίας, καὶ ἀγάπης, ὑπογραφοῦμενοι τοιοῦτοι, ὅ,τι λογιῆς ἀληθῶς καὶ ἐγκαρδίως τὰ εἰμεθεν.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ν Ε'

Περὶ Ἀπειλητικῆς χαρακτῆρος:

Α' Πειλητικὸς χαρακτῆρ εἶναι, ὅταν ἡμεῖς μετ' ἐξουσίας βάλλομεν φόβον εἰς τινὰ διὰ σφάλματα ὅπῃ ἐπαράχθησαν, ἢ μέλλοσι να παρὰ δουῶ. τῆτου τὰ μέρη εἶναι τέρα. Εἰς τὸ πρῶτον θέλομεν φοβερίσει με ἀπειλῶ τὸν ἀνθρώπον, ὑποδείχνοντες ὅτι θέλει τιμωρηθῆ διὰ τὰ μὴ καλῶς πεπαρηγμένα. Εἰς τὸ δὲ ἄλλο, δείχνομεν τὸ ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπειλοῦμεν, να εἶναι αἰχρὸν, καὶ ζημιῶδες. Εἰς τὸ τρίτον, ἀδελφικῶς εἰς θεραπεία φιλικῆς ἐλπίδος τὸν πταισῶν, ἀνίσως καὶ εἰς τὸ ἐρχοῦμεν ἡθελον ὑποδείξῃ ἀληθινῶς διόρ-

θωσιν, ἢ μετανοίαν μὲ τὴν τελείαν ἄποχλῆν τῆ κακῆ.

Μὲ τὴν ἀπειλητικὴν Ἐπιστολὴν, οἱ ἀνθρώποι ὅπερ εἶναι εἰς ὑδροχὴν ἢ ἀξίαν κἀντι τακτικῆς καὶ σώφρονος ἐκείνης τῆς ἀνθρώπου ὅπερ εἶναι μικρότεροι, ἢ καὶ τὴν τάξιν, ἢ δυνάμιν, ἢ τύχην. τὴν ἀπειλὴν καὶ φοβερισμόν δυνάταται καθ' οὔτως νὰ διγάγη, ἢ ἄπο τὸν θεϊκὸν θυμὸν, ἢ ἄπο τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ ἀγαπάτησιν, ἢ ἄπο ταῖς παιδείαις τῆς ὀπταίας βασιλείας, ἢ ἄπο τὸν νόμον τῆς φύσεως, ἢ τὸν γραπτόν, ἢ τῆς Εὐαγγελίης, ἢ ἀκόμη καὶ ἄπο τὸ ἁρέπον, καὶ ἄπο τὸ εὐτακτόν.

Κ Ε Φ Α Λ. 5.

Περὶ Προφασισικῆς χαρακτῆρος.

Η Προφασισικὴ Ἐπιστολή, ἡμπορεῖ μὲν νὰ εἴπῃ μὲν πῶς εἶναι ἡ ἄποκρίσις, ὅχι μόνον τῆς ἀπειλητικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς κατηγορητικῆς καὶ μεμπτικῆς ἐπιστολῆς· ἐπειδὴ μὲ αὐτὴν προφασίζομεθα ὡς ἄτιμος κατηγορίας, μέμφεως, ἢ ἀπειλῆς ὑπὲρ τῶν φίλων. αὕτη διακεῖται εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, ἢ ἄρνησιν μὲν τὸ πταῖσμα, ἀνίσως καὶ ἐκεῖνο δοῦν εἶναι πασίδηλον. ἢ αὖ εἶναι ὀπίδηλον καὶ φανερόν, νὰ τὸ σμικρῶμεν ὅσον εἶναι δυνατόν, καὶ νὰ φέρωμεν πρὸς

απόφασιν καταπολλὰ δυνατώ. Εἰς τὸ δεύτερον, ἄς βεβαιώσωμεν τὴν ἀπόφασιν με' λόγους φανερούς, καὶ ὁμολογημένους. Καὶ εἰς τὸ τρίτον, ἄς δείξωμεν πρὸς τὸν φίλον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν κοροθυμίαν ὅπως ἔχομεν εἰς τὸ νὰ τὸν δευδύσωμεν εἰς κάθετε προσοχῆν. Τὸν ἕρπον πῶς πρέπει νὰ κοροφασίξεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς ψυδαῖς τε πράξεις, (λέγω δὲ ψυδαῖς, ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀπλευράτη, καὶ μία, καὶ δευ' ὁπιδέχεται ἀπόφασιν,) δευ' εἶναι χρεία νὰ τὸν διδάξῃ τις. διότι ἡ ἰδία φύσις αὐτοῦ εἰς τὴν πλάσιν, μετ' τὴν ἀδράβασιν τῆς θείας ἐντολῆς, ἔγινε διδάσκαλος, καὶ ἐρμηνεύσει τὰς γενάρχας, πῶς νὰ κοροφασιδῶν ἔμφοδον εἰς τὸν Πλάσιν διὰ τὸ σφάλμα τῆς ἀδρακοῆς. Ἐπειδὴ ἕκαστος εἰς τὴν χρείαν, ἔχει ἔμφυτον καὶ ἀδρακοχικὴν τὴν μάθησιν τῆς κοροφάσεως ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

Κ Ε Φ Α' Λ. Ζ'.

Περὶ ἐνστατικῆς, ὅστις καὶ ἀξιωματικὸς χαρακτήρ λέγεται.

Η' Α'ξιωματικὴ, ἢ ἐνστατικὴ Ἐπιστολή, εἶναι ὁμοία με' τὴν ἀποθεπτικῆν. ἐπειδὴ καθὼς με' ἐκείνην ἐμποδίζομεν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ αἰχρᾶς λόγους, πράξεις, καὶ προαιρέσεις, ἔτω καὶ

ἔξ τῆς παρᾶσης ἀποξέπομεν, καὶ ἐμποδίζομεν τὸν φίλον μὲ ἰκεσίας καὶ δεήσεις, νὰ μὴ ἤθελε κάμῃ παρᾶξιν, ὅπῃ δυνάται νὰ τὴ φέρῃ βλάβην, καὶ ζημίαν, ἢ εἰς τὸ καλόν τε ὄνομα, ἢ εἰς τὸν πλῆστον, καὶ ἄλλα. καὶ λοιπὸν καθὸ ἡ ἐνσατική ἐπιστολὴ εἶναι ὁμοίᾳ τῆς ἀποξέπτικῆς, ἔξ τῆτο σέλλω τὸν φιλομαθῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον νὰ ἔξετάσῃ τὸν ἔσπον τῆς σωθέσεώς της, χωρὶς νὰ τὸν βαρυνῶ ἐκ δούτερος πευτολογῶντας. Καὶ ἐδῶ τελειώνουσι τὰ εἶδη τῶ ἐπιστολῶν ἐπᾶ ἀνάγονται εἰς τὸ Δικανικὸν Γένος,

Κ Ε Φ Α Λ Η.

Περὶ μικτοῦ χαρακτήρος.

Μικτὸς χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος, ὅπῃ συνίσταται ἐκ πολλῶν χαρακτήρων· δηλονότι ἀπὸ τῆ ἐπαινετικῆς, ὑβριστικῆς, καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐπιστολᾶς, καθὼς ἤθελε τὸ ζητήσῃ ἢ χρεία. ὅθεν ἡ μικτὴ ἐπιστολὴ διαιρεῖται εἰς τόσα μέρη, ἀπὸ ὅσα εἶδη εἶναι ἡ συνάθροισις. δεῦ εἶναι χρεία ὁμως αἰντας ὁ χαρακτήρ μικτὸς, ἔξ τῆτο νὰ εἶσαι χρεώσης ὅταν θέλῃς νὰ τῆ σωθέσης, νὰ ὑποστρώνης εἰς τῆ αὐτῆ ὀλόκληρα τὰ εἶδη ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνδέεται, ἀλλὰ μόνον ἐν μέρος, ἢ ἐν ἐκεῖνο ὅπῃ συμβάλλει εἰς τῆ ὑπόθεσιν. ὅθεν λέγεται μικτὸς,

ἵνα σιωπῆται ἐκ πολλῶν χαρακτήρων, ἢ ὅπερ ἐκεῖνοι δοῦν εἶναι περὶ μιᾶς μόνης ὑποθέσεως, ἀλλὰ περὶ πολλῶν, ἢ ἀσφόρων, ἢ λοιπὸν κάθε ὑπόθεσις κάνει (ὡς εἴπομεν) εὐ μέρος.

Παράδειγμα τῆς μικτῆς Ἐπιστολῆς.

Η Διαγωγή καὶ πολιτεία σε εἶναι ἀείσι, καὶ καλίστη, καὶ μάλις ἀρέσκουσα εἰς ἀνθρώπον φιλόσοφον. διότι ἀσπάζεις τὰ ζῆσις σωφρόνως, ἢ ἀμέμπως. ἀποδέχεσαι μὲ φιλανθρωπίαν τὰς ξένους, ἢ ἐλεεῖς μὲ ἰλαρότητα τὰς διουμύς, καὶ τὰς ἀποφάσεις εἰς τὰς κεινομύς ὀρθὰς προφέρεις, μὲ τὸ νὰ φυλάττης δικαιοσύνην. Εἰς εὐ μόνον ἐλάττωμα πταίεις, ὅτι ἔχοντας γλαῦσαν ἀχαλίωτον, καὶ μεταχειριζόμενος τὴν πολυλογίαν, συμβαίνει καμμίαν φοράν καὶ μὲ τὴν γλωσσαλγίαν βλάπτεις καὶ ζημιώνεις τὰς φίλους, καὶ τῆτο δοῦν ὁμοιάζει εἰς τὴν ζωίσει. Διὰ τῆτο σε νεθετῶ νὰ ἀπέχης ἀπὸ τῆτον τὸν ἔσοπον, ἵνα νὰ ἡθελες σολιδῆ τελείως ἀπὸ τὸ ἄροτέρημα τῆς Φιλοσοφίας. μὴ παρκεύσης τὸ νὰ μὲ γράφης, προσάζωντάς με εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἡθελες γνωρίση τὴν διουμίν με ἀρετὴν πρὸς δέλοισίν σε. ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς πολλὰς χάριτας ὅπερ ἔκαμες εἰς ἐμὲ, κηρύττω τὸν ἑμαυτὸν με ὑπόχρεων ἕως θανάτου, καθὼς καὶ τῶρα λαμβανῶ τὴν τιμὴν νὰ ὑπογράψωμαι.

Τὸ ἀνωθεν παρ᾽ ἡμῶν δείγμα, καθὼς βλέπομεν, εἶναι
 συνθεμελίον, παρῶτον, ἄπο τὸν ἐπαινετικὸν χαρακτή-
 ρα, δόλιτερον, ἄπο τὸν κατηγορητικὸν, καὶ τρίτον,
 ἄπο τὸν αἰτητικὸν. ὅθεν καὶ μικτὸν λέγεται.

Κ Ε Φ Α Λ Θ.

Περὶ Διηγηματικῆς, ἢτοι Ἰσορικῆς
 χαρακτῆρος.

ΙΣτορικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, μετὰ τὸν ὁποῖον
 διηγέμεθα καὶ περιγράφομεν καὶ πλάτος τινα
 παρ᾽ ἡμῶν ὅπως ἐγένετο. ὅρα νὰ γινῆ τακτικὴ αὐτὴ ἢ
 Ἐπιστολὴ, εἶναι χρεῖα νὰ σωθῆ ἕξεν ἢ ὀκτώ πε-
 εῖσασες, καὶ ὁποίας ἢ ρητορικὴ ἐρμηνεύει. ἢ-
 γων, ποῖος, τί παρ᾽ ἡμῶν, μετὰ τίνα, μετὰ ποῖον ἕ-
 ὄπον, μετὰ τί, πᾶς, πότε, καὶ ὅρα. ἄπο καὶ ὁποίας
 δυνάται νὰ ἔχη ἕκαστος ἑρμηνεύων ἕτερον, ὅρα νὰ
 σωθῆτε καὶ μόνον τὴν ἰσορικῆν, ἀλλὰ καὶ καθεὶ ἄλ-
 λω ἐπιστολῆν· δηλονότι. Ποῖος εἶναι ὁ ἀνδρῶν;
 ὁ Πένης, ὁ Ἀθανάσιος, καλὸς, ἢ κακὸς, μέ-
 γας, ἢ μικρὸς, πλέσιος, ἢ πένης, ἰερῆς, ἢ κοσ-
 μικός. Τί παρ᾽ ἡμῶν ἐπαρᾶξε; παρ᾽ ἡμῶν, φόνον,
 ἀδικίαν, ἀφείλειαν, ἢ βλάβην. Μετὰ τίνα; ἢ με-
 τὰ βοήθειαν τίνος, ἢ γου, μετὰ ποῖον ἐπαρᾶξεν
 τόσος, καλὸν ἢ κακὸν, πιστὸν ἢ ἄπιστον. Μετὰ ποῖον
 ἕτερον; μετὰ δόλον, δικαίως, ἢ ἀδικίως. Μετὰ τί;

ἴποι μὲ τί παῖγμα. Πῆ; διλονότι εἰς ποῖον τόπον, ἢ χώραν. Πότε; εἰς τὸν ἀπερσσυμῶν χρόνον, ἢ εἰς τὸν παρόντα, ἐχθές, ἢ σήμερον, τῶν ἡμέρων, ἢ τῶν νύκτα. Διατί; ἤγαν, δεῖ νὰ κερδίση, δεῖ νὰ πλετίση, δεῖ νὰ ἀπατήση, καὶ τὰ ἕξῃς.

Γσέον ὅμως, ὅτι ἔξω ὑπὸ τῶν διηγηματικῶν, καὶ περιγραπτῶν Ἐπισολῶν, ἢ ὁποῖα δεῖ νὰ εἶναι τελεία, ζητεῖ καὶ τὰς ὀκτώ περιλάσεις· εἰς τὰς ἄλλας φθαίνει νὰ μεταχειρωθῆς μέρος, καθὼς ἤθελε τὸ ζητήση ἢ χρειά.

Παράδειγμα Ἰσορικής Ἐπισολῆς.

Αὐξάνεται δεῖ τῆς περιλάσεων αὕτη ἢ παρότασις.
ὁ Γέδας ἐπαρόδωσε τὸν Χεισόν.

Τίς, ἢ ποῖος.) ὁ σκληροκάρδιος ἐκεῖνος καὶ ἀπαύδρωτος μαθητὴς, τὸ ἄμορφον καὶ φοβερόν τέρας τῆς Αβύσσου, τὸ συλφετον πάσης κακίας καὶ πονηρίας, ὁ ἀχρεῖος καὶ βδελυκτὸς δῆλος ὁ Γέδας. (τί παῖγμα, ἢ τίνα.) ἐπαρόδωσε τὸν Βασιλέα τῶν βασιλεύοντων, καὶ Θεόν τε, τῶν πηγῶν πάσης ἀγαθωσύνης, καὶ ἀκακίας, τὸν θησαυρὸν πάσης σοφίας, καὶ τὸν Ποιητῶν πῦπαντός. (πῆ.) εἰς τὸν κῆπον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον καὶ δεήσεων καὶ δακρύων ἐπαρρήσιαζστο ἔμ-

ποροθεν εἰς τὸν ἑραϊόν τε Πατέρα πρέσβυς, πρὸς
 ἔξιλασμόν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀγιάζοντας τὴν γῆν
 μὲ τῶ ἐκχυσιν τῆς ἰδρώτων τε, οἱ ὅποιοι ὡς
 θρόμβοι αἵματος ἔβρεχον ἀπὸ τὸ πανάγιόν τε σῶμα.
 (πότε.) ἐκείνῳ τῶ ἰδίῳ νύκτα, εἰς τῶ ἀποίαν
 ἠθέλησεν ὁ ἀγαθός τε Διδάσκαλος νὰ ἀγιάσῃ αὐ-
 τὸν τὸν μιᾶρον μὲ τὸν μουσικὸν Δεῖπνον, νίπτων-
 ταις μὲ ἄκραν ταπεινώσιν τὰς ἀκαθάρτας καὶ βδε-
 λυκτὰς τε πόδας. (ἔστί.) ᾠδακινημῆτος ἀπὸ τὴν
 ἀχόρπισόν τε φιλαργυεῖαν, καὶ ἀπὸ τῶ λύσαν
 τῆς φιλοχηματίας. (εἰς τίνα ἔσπον.) ὄχι μὲ
 ἔσπον φανερόν, ἀλλὰ μὲ δόξαν ἀπόκρυφον, μὴ
 κηρύττωνταις πόλεμον, ἀλλὰ προσωκεῖμος εἰρή-
 νῳ. (μὲ τί.) μὲ πλάσῳ χαιρετισμὸν, θανα-
 τήφορον ἐναγκαλισμὸν, καὶ φαρμακὲρόν φίλημα.
 (μὲ τίνα, ἢ τίνος συμβοήθειαν.) καὶ τέλος πάν-
 των μὲ βεβαίαν ἐκπλήρωσιν τῆς θηριώδους καὶ μι-
 σανθράπε ποροδοσίας τε, ἐμπαχειρίδῃ πρὸς συμ-
 βοήθειαν ἐδίκῳ του τῶ σπείραν τῆς ᾠδονόμων
 ἐχθρῶν τε, τὰ ὅποια τῶ ζωῶ πολὺ ἤδη γέρ-
 νον, μὲ ἀήκεστον σκληροκαρδίαν ἐπεβέβηον. καὶ
 λοιπὸν τὸν ἐσθλάδωσε δεδεμῆρον, ἔσθ νὰ ἠθελε λά-
 βῃ ἀμεξήτας βασάνες, τιμωρίας, καὶ πληγὰς, καὶ
 καὶ τέλος πάντων καὶ αὐτὸν τὸν εἰσερικὸν καὶ ἐπο-
 νείδισον θάνατον.

Καὶ ἐδῶ βλέπετε πῶς ἐκτείνεται μία σωτή-
 ριος ποροδοσίας ἔσθ μέσα τῆς ἀσπῆς περιστάσιαν.

αἱ ὁποῖαι θέλουσι ὑπηρετήσῃ πρὸς βοήθειαν τῆς φιλομαθῶν, καθὼς εἰς τὸ προειρημένον παράδειγμα τοῦ Γέδα, ἔτω καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλω ἐπόθεσιν.

Προσέτι δυνάται νὰ ἐκτείνῃ ἕκαστος τὴν πρότασιν καὶ ἀπὸ τὰς δέκα κατηγορίας τῆς Ἀριστοτέλους, πρὸς τῆς ὁποίων ὁμιλήσαμεν καὶ εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιον τοῦ παρόντος τρίτου μέρους ταύτης τῆς πραγματείας, ὡς τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα.

Παράδειγμα.

ΟΥΣΙΑ.) Ἡ πραγματεία εἶναι μία τέχνη, ὅπου καταγίνεται εἰς κάθε πᾶγμα ἕνα κέρδος. (ποσόν.) Τὸ μῆκος, καὶ τὸ ἔξοχημα, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐξαπλώνεται εἶναι ὁ τετραπέρατος κόσμος. ἐπειδὴ μετᾶφύεται ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν ἕως εἰς τὴν Δύσιν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρκτον εἰς τὴν Μισημβρίαν· ἔχει ἐκτεταμένον τὸ ὄνομά της καὶ τὴν γῆσίν της εἰς πᾶσαν Πόλιν, καὶ τόπον, καὶ τῆς Βασιλείων ὀνομάζεται σωτηρία. αὐτὴ καθὲ δυνάται τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὸ οὐδὲν νὰ τὸς πλετίσῃ, καὶ νὰ τὸς ὑψώσῃ, ἔτω καὶ τὸς πλετίσῃ νὰ τὸς πτωχύνῃ, καὶ νὰ τὸς ταπεινώσῃ. (ποιόν.) ὁποῖα, καὶ τί λογῆς εἶναι, τὰ ἡξίστησιν ὅλοι. αὐτὴ εἶναι πλεσία, καὶ Πλάτωνος ἢ ἀρεσῆ. μεταφέρει ὅλα τὰ πράγματα ἀπὸ

τόπον εἰς τόπον, ἀπὸ χέει εἰς χέει, καὶ ἀπὸ Πό-
 λιν εἰς Πόλιν. (ἑρῶσι.) ἔχει τὴν ἀναφορὰν τῆς
 μὲ τὰς ἀνθρώπους ὅπως ἀγαπᾷσι τὸν κόπον, καὶ τὰς
 ὀπιθῆντας αὐτῷ ἀγαπᾷ· εἰς τὰς ὁποίας περιπόν-
 τως συγκοινωνεῖ τὴν ὀνομασίαν τῆς ὀνομαζωντῆς
 τῆς πραγματικῆς, εἰς ἕξοπον ὅτι μὲ μίαν τοιαύ-
 τῷ χέει, ἀπολαθεῖ νὰ μὴ δυνάται νὰ εἶναι
 πραγματεία χωρὶς πραγματικῶν, καὶ πραγμα-
 τικῆς χωρὶς πραγματείας. (ἔχει.) κρατεῖ εἰς
 τὸν ἑαυτὸν τῆς κάθε παῖγμα ὅπως δυνάται νὰ ὀπι-
 θυμήσῃ ἢ ὀρεξῆσιν τῆς ἀνθρώπων. ἀργύριον, λέ-
 γω, καὶ χρυσίον, λίθους τιμίους, χρυσούφαντα ῥῶ-
 χα, καὶ παῦν ἄλλο κινητὸν, καὶ ἀκίνητον. καὶ τέλος
 πάντων καὶ αὐτῷ τὴν ἐρασίαν Βασιλείαν, ὅταν ἡ-
 ξάρῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν πραγματικῶν μὲ ἐλεη-
 μοσιαῖς, καὶ ἄλλα πνευματικὰ ἔργα. (πάχει.)
 Πάχει ἀπὸ πολλὰς καὶ μεγάλας κινδύνους, οἱ ὁ-
 ποῖοι τῆς ἐπιπέχονται διὰ ξηραῖς, καὶ Θαλάσσης, καὶ
 ὑποφέρει μεταβολαῖς, καὶ ἀλλοιώσεις διὰ τὸ ἄσα-
 τον τῆς πραγμάτων. (ποιεῖν.) δίδει ὑλὴν εἰς ὁ-
 λὰς τὰς τέχνας, μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς αὐτὰς τὸ
 ἐνεργητικὸν αἷτιον. (πᾶ, πότε.) πᾶ, καὶ πότε
 γίνεται; διωρισμῶν καιρὸν καὶ τόπον δεῖ ἔχει,
 ἀλλὰ πάντοτε, καὶ πανταχῶς δέσμευται. (κεί-
 θαι.) Κεῖται εἰς τὴν Γλῶσσαν, εἰς τὴν Θαλάσσαν,
 εἰς τὰς οἴκας, εἰς τὰς πλατείας, καὶ εἰς αὐτὰς τοῦς
 θρόνους τῆς Βασιλείων. καὶ τέλος πάντων τὸ ἐδικόν

της συστατικῶν αἰτίων εἶναι ἢ πίσις, ἢ ἡ ἀλήθεια, μετὶ τῶν ὁποίων αὖξεται, καὶ δυνάσεται. αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ ἰσορική περιγραφή τῆς πραγματείας. τῶν ὁποίων ἐπιθυμῶντας ἢ ἀγανάκτης νὰ βάλῃ εἰς παράξιν μετὶ τῶν ἀγχινησάτων αὐτῆς ἐμπειρίαν, τῆς προσκαλῶ ὀλοφύχως καθεὺς δὲ τυχεῖς σωμαπαύτημα, καθὼς καὶ μετ' ἄλλω τῶν ἀγάπῃ ὑπογράφεται. καὶ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ν Ι.

Περὶ Λακωνικοῦ χαρακτῆρος.

Λακωνικὴ Ἐπιστολὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μεταχειρίζεται συύτομον, κομφῶ, καὶ ὀξύτατῶν φράσιν, μετὶ τῶν ὁποίων λέγει πολλὰ δὲ ὀλίγων. λαμβάνει δὲ τῶν ὀνομασίων τῆς ἀπὸ τοῦ Λάκονας, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζοντο καὶ Σπαρτιάται, καὶ Λακεδαίμονες. τὸ τὸ Ἐΐθνος ἐξύφα καταπολλὰ εἰς ταύτην τῶν φράσιν, μισῶντας κατ' ὑπερβολὴν τὸ μακρὸς τῆς πολυλογίας. Οἱ φιλομαθεῖς ὅμως δεῦν πρέπει νὰ λογιῶσαι, πῶς ὁ λακωνισμὸς ἴσεται εἰς ὀλίγας μόνον λόγους ἀπλῶς, ἀλλὰ εἰς ὀλίγους ὅπερ περιλαμβάνουσι πολλὴν εὐνοίαν, καθὼς λέγει ὁ θεῖος Γρηγόριος. „ τὸ λακωνίζειν εἰς τὸ ὅτι, ἔπερ οἶε, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ περὶ πλείων ὀλίγας. ὅθεν λακω-

μισμός είναι λόγος βραχύς, μεγαλύτερον ὀπισθοφασί-
ζων εἴνοιαν. καὶ λοιπὸν τὸ ἐννοεῖσθαι τῶ λακωνισ-
μῷ, ὥρπει νὰ εἶναι μείζον τῆς ὀπισθοφασί-
οῖον, „ γινῶθι σαυτὸν. εἰς ταύτην τὴν λακωνικὴν
συνομιλίαν, φερέχεται καὶ ἀλήθεια μεγάλη εἴ-
νοια, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀποφθέγματα
τῶ Φιλοσόφων.

Οἱ Σπαρτιάται πολλάκις ἀπεκρίνοντο εἰς ἀπει-
λητικάς, καὶ μακράς Ἐπιστολάς τῶ ἐχθρῶν των μί-
μίαν μόνην συλλαβὴν· δηλονότι μὲ τὸ, εἰ. θέλον-
τες νὰ φανερῶσιν μὲ τῆτο εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ, εἰ δύ-
ναται· ἢ τὸ, εἰ ἔξεςί σοι· ἢ γυν, ἀνίσως καὶ ἢ μ-
πορεῖς, ἢ σὺ εἶναι συγχωρημῶν.

Εἰς τὸν Φίλιππον Βασιλέα τῶ Μακεδόνων πᾶ-
λιν ἀποκρίθησαν μίαν φοράν μὲ μόνον τὸ, εἰ. Τῶ
αὐτῶ γένος εἶναι καὶ οἱ ἀφορισμοὶ τῶ Ἰπποκράτους
οῖον, ὁ βίος βραχύς, ἢ τέχνη μακρά· καὶ τὰ ἐξῆς

Ἐνταῦθα φερέχονται καὶ αἱ ἀκροσχηδίδες, οἷον
θ. θ. θ. θ. ἢτοι, Θεῖ, Θεῖα, Θεῖον, Θεῖμα
καὶ τὰδε χ. χ. χ. χ. ἢτοι Χειρὸς χριστιανῶν χᾶρει
χαεῖζει. καὶ τὰδε. φ. χ. φ. π. ἢ γυν, φῶς Χεῖρ
φύνει πᾶσι.

Ὅσοι δὲ εἶναι ἔμπειροι εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶ-
σσαν, ἢμποροῦσι νὰ ἴδουσι διάφορα λακωνικά
ἀποφθέγματα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῶ Βρέτε Ρᾶ
μαίς, καὶ Ἀπολλωνίε τῶ Τυανέως, καὶ εἰς ἄλ-
λους. Ἀπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου εἶναι αἱ κάτωθεν

Ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας ἀγκαλὰ καὶ δού μεταφέρα
εἰς τὴν ἐδικλῶμας κοινῶν δ'ἀλλεκου, δυνάται ὁμῶς
καθ' ἑαυτὰς τὰς καταλάβῃ.

Εἰς Λεσβῶνακτα.

Δεῖ πνεύσαι μὲν ὡς ἀνδρα, πλατεῖν δὲ ὡς
αἰθραπον.

Εἰς τὰς Διοικητὰς τῆς Ἀσίας.

Τί ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ὅτι βλάβη,
τὰς κλάδους κόπτειν; εἴαν δὲ τὰς ρίζας;

Ἔτεραί Βρεῖται.

Βροῦτος πρὸς Δαμαῶν.

Ὅπλων καὶ χρημάτων χρεία, ἢ πέμπε, ἢ ὑπο-
φαίνε.

Δαμαῶν πρὸς Βρεῖτον.

Εὐπόρευτων ἔργου τὸ πέμψαι πνεομένων δὲ
τὸ ὑποφαίνεσθαι.

Γδὲ καὶ ἕτεραί εἰς ἀπλιῶ φράσιν.

Βρεῖτος εἰς τὸς Βιθωῆς.

Ἡ βελαῖσσας εἶναι ἀμελεῖς, ἢ ὑπηρεσίαισας
βραδείαις, τί σοχαζεθε τὸ τέλος τῶν;

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

Τὸ νὰ βελδύμεθα ἀκνηρῶς, βεβαιότης· καὶ τὸ
νὰ ὑπηρετῶμεν βραδέως, ἀδυσία. καὶ τῆς δύο τέ-
των οὗ τέλος, ἡ συγγκώμη.

Ἀπολωνίε Τυανέως εἰς τὰς Μιλησίους.

Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέονται· οἱ Νέοι
Γερόνων· αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν· οἱ ἄνδρες ἀρχόν-
των· οἱ ἄρχοντες νόμων· οἱ νόμοι Φιλοσόφων·
οἱ Φιλόσοφοι Θεῶν· οἱ Θεοὶ πίστεως· παρογόνων
ἀγαθῶν ἐσὲ, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τῆτος ὁ στυγερὸς ἔσπος τῶ λέγειν, ἔχει ἐν
ἑαυτῷ οὐα κάποιόν τι ἡγεμονικόν, καὶ ἔξουσιασι-
κόν. διότι εἰς ἐκείνους ὅπως ἀπειλοῦν, καὶ φοβε-
ρίζου, εἶναι καταπολλὰ ἐπιτήδειος. αὐτῷ τῷ
ἡγεμονικῆν βραχυλογίαν ἐμεταχειρίσθησαν οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι, ὅταν ἔγραψαν τῷ Βασιλέως Φιλίπ-
πῳ, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐφοβείζε νὰ τὰς κινήσῃ πό-
λεμον. „ Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ. Διονύσιος Κο-
ρινθῶν. Αὕτη ἡ βραχυλογία εἶχε μεγάλῳ δύ-
ναμιν· ὅτι μὲ αὐτὰ τὰ ἀλίγα λόγια, τῷ ἐν-
θυμῶσαν τῷ κατέσασιν τῷ Διονυσίῳ τῷ τυραν-
νῷ. ὁ ὁποῖος ἔχε τῷ ὑπερηφανείῳ, καὶ ἔχε τῷ
παραχώδητε γνώμῳ, εἶχε διαχθῆν ὅσα τὸ βα-

οίλειον, κὶ δέισκετο εἰς τὴν Κόρινθον ὡς ἀπλῆς
 κὶ ἰδιώτης ἀνθρώπος. ὅθεν μὲ τὸ, Διονύσιος ἐν
 Κορίνθῳ, τῷ ἔλεγον· βλέπε μὴ σωέβη καὶ εἰς
 εἰς τὸ ἴδιον, θέλωντας ναὶ καταδυναστεύσης
 τὴν ἐλδοθεσίαν τῆς ἄλλων.

Ἀπὸ τὰ ἀνωθεν, ἕκαστος δυνάται ναὶ καταλά-
 βη, πόσον μεγαλοφρεπῆς κὶ εὐδοξος εἶναι τῆτες ὁ
 λακωνικὸς χαρακτήρ. κὶ διὰ τῶτο συμβεβῶ τὰς
 φιλομαθεῖς ἐπιμελῶς ναὶ τὸν μιμῶνται, ὅχι μό-
 νον εἰς τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ κὶ εἰς πάσαν ἄλλω
 συνύθεσιν, καὶ συνομιλίαν.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΑ΄.

Περὶ ἀφιερωτικῆς χαρακτῆρος.

Α΄Φιερωτικὸς χαρακτήρ εἶναι, ὅταν τὰς ἐναρέ-
 τας ἡμῶν καὶ ἀσθεαῖς κόπας προσφωνῶμεν,
 κὶ ἀφιερῶμεν εἰς τινὰ φίλον, ἢ εἰς ὑποκείμενον
 ὑποχρῆς, τῷ ὁποίῳ ὁμολογῶμεν χρέος.

Ταύτῳ τὴν Ἐπιστολῶν μεταχειρίζονται οἱ Συγ-
 γραφεῖς τῆς βιβλίαν, ἢ οἱ τυπογραφεῖς, ὅταν τυ-
 πῶνσι βιβλίον, τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς ἠθέλων
 εἶναι ὑποδαμνός.

Ταύτης τὰ μέρη εἶναι τρία. εἰς τὸ πρῶτον πε-
 ριγράφωμεν τὴν ταπεινώσιν τῶ ἀφιερωτικῆς δάρας,
 ὑποδείχοντες πῶς εἰς τὴν πολλὴν ἀξίαν τῶ ὑπο-
 κειμένου, κὶ εἰς τὸ ἔδικόν μας μεγάλον χρέος, εἶναι

σμικρότατον. Πολλάκις φέρομεν ἔμφορον, καί τινα ἰσορίαν τῆς παλαιῶν, καὶ μετὶ ὁμοίωσιν μελετήμεν καὶ τὸ δῶρον τὸ ἔδικόν μας. εἰς τὸ δεύτερον λέγομεν, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὸ δῶρον εἶναι δέτελές, ὅμως φέρει σύμβολον ἀδόλου φιλίας, καὶ ἀγάπης· ἢ ἀνίσως καὶ ἀναφέρεται εἰς ἀνθρώπον ἐξοχῆς, λέγομεν, πῶς εὔρε καλὸν θεουθεντότιον, καὶ ἐπισυνῆκον τὰς πτέρυγας καλῶ Κυβερνήτη, καὶ ἐκεῖνος μέλλει νὰ εἶναι ὁ φύλαξ τῆς πατρίδος. ἔπειτα ἄς εἰπῶμεν τὸ τέλος, ὅτι τὸ ὁποῖον ἀφιγρώσωμεν τὸ ἔδικόν μας σύγγραμμα μετὰ δόξαις, καὶ λόγους ρητορικῆς. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς τὸν ἀδελφικὸν λόγον νὰ τὸ δεχθῆ ὡς σημεῖον τῆς ἡμῶν πρὸς αὐτὸν φιλίας, καὶ δὺλαβείας· ἢ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐξοχῆς τε, νὰ μὴ ἀδελφίῃ τὴν δέτελειαν τῶ δῶρου, καὶ νὰ τὸ ὑψώσῃ μετὶ τῶ τιμῶν, ὅπως θέλει τὸ κάμει, ἀποδεχόμενος αὐτὸ μετὰ ὄμμα γαλλῶν, καὶ θεουθεντότωνταις τὸ δῶρον καὶ τὸν κέρειον μετὶ τῶ δυνατῶν προσάσσανται.

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ καθὼς πρέπει νὰ σωθεῖται ἀπὸ τῆς εἰδήμονας τῆς ρητορικῆς τέχνης, ἢ ὁποῖα μετὰ πλατεῖαν ὁδὸν ἐρμηνεύει πολλὰς καὶ διαφόρους ἑρμηνείας· ὅτι τὸ οἱ φιλομαθεῖς, μετὶ τῶ συμβοήθειαν αὐτῆς, δύνανται νὰ ἀρχίσουν, καὶ νὰ ἑποποιήσων τὴν αὐτῶν ἐπιστολῶν, ὅχι μόνον ὡς ἀνωθεν ἐρμηνεύουσα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐδικῆς ἀρέσκεια, καθὼς ἀπὸ τῶ κατὰ τὸν

ἀφιεραιτικῶ ὀπισθίῳ γίνεται φανερόν· μετὶ τῆς ὀ-
ποίας προσφωνῶ, πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Αὐ-
ταδέλφους Καραϊωάνη, τῶτον τὸν Ἐπιστολικὸν χα-
ρακτῆρα.

ΤΟΙΣ ἘΚΚΛΗΜΠΡΟΤΑΤΟΙΣ,

Καὶ Εὐχρηστάτοις Κυρίοις

ΓΕΩΡΓΙΩ, ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩ,

ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΡΑΪΩΑΝΝΗ.

Οστις ἀφιερώνει Βίβλους (Εὐχρηστάτοι Αὐ-
χοντες) ἀποβλέπει, ἢ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν
χάριν τινὸς εὐχρηστικῶς, ἢ νὰ πληρώσῃ,
μετὰ αὐτὴν χάριν γνώμην, μεγαλωτάτον βαθμὸν
χρῆστος. Ἐπεὶ τὸ πρῶτον, ἔπε τὸ δεύτερον ἔχει τό-
πον εἰς τὴν ἀφιέρωσιν ὅπερ ἐγὼ καὶ τὰς τοῦ
ἘΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΡΑΚΤΗΡΟΣ εἰς τὸ εὐ-
δοξον, καὶ ἀξιέπαινον ὑμῶν ὄνομα· καὶ διὰ τὸ ἐγὼ,
καὶ οἱ ἕτεροι δύο Ἀδελφοί μου Κωνσταντῖνος, καὶ
Γεωργίου δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῶμεν ἔτι με-
γαλιτέρας χάριτος, καὶ ὀφειστικῶς, ἀπὸ ὅσας ἕως
τώρα ἐλάβαμε ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης ὑμῶν καὶ
ἀγάπης, καὶ διὰ τὸ ἀκόμη τὸ ἡμέτερον χρῆστος μετὰ τὸ
νὰ εἶναι τὸσον ὑπερβολικόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
πληρωθῇ μετὰ τὰς χαρακτῆρας τῆς τύπης. λοιπὸν εἰς

ἡμᾶς εἶδεν ἕτερον μῦθον, εἰμὴ μόνον καὶ κηρύττω-
 μη, καὶ καὶ ἐμολογῶμεν ἀείμνησον τὴν ἀχαριστίαν.
 ἀλλὰ μὲν τὸ καὶ εἶναι ἢ ἡμετέρα Γλῶσσα ὄργανον
 πολλὰ ἰχθύων, καὶ ὅπερ μὴ βίας δυνάται καὶ κη-
 ρύξει εἰς εὐ σμικρότατον μέρος τῷ Κόσμῳ τὸ ἀθά-
 νατον ἡμῶν χρέος (ὅτι λογῆς εἶναι ἢ τῆς Κερκύ-
 ρας Νῆσος, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἡμετέραν οἴκησιν
 ἔχομεν, καὶ ἡ Μεγαλόπολις εὐδοξος καὶ Θεοφρέπιος
 Βουετία, εἰς τὴν ὁποίαν μὲν ἀποξοπέτω ἡμετέραν
 ἐκλήθει ἀπὸ τῆτο τὸ Εὐντιμον τῆς Ἑλλήνων Γέ-
 νος Κήρυξ ἀγγελικὸς, καὶ κοινὸς αὐτῆ Διδάσκα-
 λος,) δεῖ τῆτο θέλωντας καὶ κάμω γνωστὸν, εἰ
 δυνατὸν, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ποῖοι εἶναι οἱ
 Εὐεργέται, καὶ οἱ ἀβεργετηθεύτες, ἠθέλησα, μὲν
 ἐπαινετὴν τὸ μὲν, καὶ χαρακτηρήσω εἰς ταύτην τὴν
 Βίβλον, δεῖ τῆς παρέσης, τὸ ἀξίωμα ὑμῶν
 ὄνομα. ἢ ὁποῖα πετῶντας ἀπὸ τόπου εἰς τόπον,
 καὶ ἠθέλε διηγήσῃ, ὡς ἄλλη μεγαλόφωνος σάλ-
 πιγξ, εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς ἀνθρώπων ἀπάντων τὴν
 ἔμφρον ὑμῶν, καὶ θεομίμητον ἐλδοθερίτητα. ἐγὼ
 ὅτι τῆ παρόντος δεῖ ζῆτῶ καὶ ὁμιλήσω δεῖ τὸσας
 ἄλλας ἀναειδημίτες ἀρετὰς, ὅπερ τὴν ἀχρηστὴν
 ὑμῶν ψυχὴν μὲν κοινὴν ψήμῳ, δεῖ κοσμοῦσι· δεῖ
 τὴν ἀπίσως καὶ ἠθέλα εἰς τῆτο ὑποχαθῆ, ἔσπερα καὶ
 περάσω ἀπὸ τὴν τῆς Ἐπιστολῆς συνομιάν, εἰς
 τὴν τῆ πανηγυρικῆ ἔκτασιν. ἔργον ὅπερ δεῖ τὸ συγ-
 χωρεῖ εἰς ἐμὲ, ἔτε ἢ ὑμετέρα κόσμιος μεξίστης,

ἕτε ἢ ἐδική μου ἄκρα ἀδυναμία. ἀφίνω λοιπὸν
 κάθε ἄλλον ρητορικὸν κάλαμον νὰ περιγράψῃ μετ'
 ἐγκωμίων, ὄχι μόνον τὰ ὑμῶν εὐχαιρέτα ποροτερή-
 ματα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τῶν ἄλλων ἐκλάμπτων ἑσῶν
 Ἀδελφῶν σας Ἀνασασίε, λέγω, Δημητρίε, καὶ
 Ἀθανασίε, ὅπως εἰς τὴν ἰσότητά εἰς ἕδου ᾠδουλ-
 λάττωσιν. ἄς ἐγκωμιάσῃ, ναὶ, κάθε ἄλλος τὸν
 πρὸς πάντας ὑμῶν φιλόξενον ἕσπον, τὸ ταπεινὸν,
 καὶ εὐπροσήγορον, τὸ παρῶν, καὶ φιλόπτωχον· καὶ τέ-
 λος ἄς μεγαλιώῃ τὸν εὐθεὸν ὑμῶν ζῆλον πρὸς τὴν
 τῶ Θεῷ, καὶ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τε δέλοσιν.
 ἄς κηρύξῃ λέγω τέτα, καὶ ἄλλα ἀμέτρητα ἐνάρετα
 κατορθώματα, διὰ τὸ ἐγὼ συσέλλωντας τὸν λόγον
 μου εἰς μόνον ταπεινὴν ἰκεσίαν, δέομαι τῆς ὑμετέ-
 ρας εὐχρείας νὰ μὴν ὑποσραφῇ, ἀλλὰ μὲ εὐμμενιά-
 τῳ καὶ φιλόσοργον γνώμῳ, νὰ προσδεχθῇ ταύ-
 τῳ τῳ καθαρῳ καὶ εὐλικρινεστάτῳ μαρτυρίῳ τῆς
 δόλαβείας μου, μὲ τῳ ὁποίῳ σεβασμίως ὁμολο-
 γῆμαι.

Ἐξ Ἐνετιῶν 1757.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμφορίτης.

Ταπεινὸς καὶ πρὸς Θεὸν εὐθερμος
 εὐχέτης.

Σπυριδων Γεροδιδάσκ. ὁ Μίλιας.

ΕΤΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ

Αφιερώνει ὁ τυπογράφος χαφόρος Βέλας τῆς μεγα-
λωτάτων Πάπιδων, Λέοντες ἰ. κὶ Κλήμητος ζ.
ᾧ ἐπὶ τῆς παρονομίᾳ τῆς Γραικῶν πρὸς τὸν Εὐαγγε-
σταπὺν Κύριον Σκαρλάτον Δημητρίῳ ἐκ Λαρίσσης.

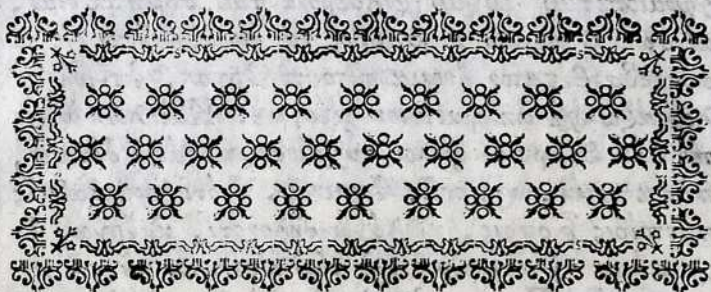
Εὐχαρίσσετε κὶ Εὐσεβέσετε Κύριε.

Τὸ χάπυρον τῆς ἀγάπης, καὶ τὸ ὑπερβάλλον
τῆς ἀλαβείας, ὅπῃ χρεωσικῶς προσφέρω εἰς
τὸ ὑψηλὸν κὶ λαμπρὸν γένος τῆς Ρωμαίων, με ἐπα-
ρακίνησαν νὰ δώσω εἰς φῶς μετὰ τὸς τύπους, τὸ
παρὸν βιβλίον, αὐτὸ ὄχι μόνον ἐπισομίζει ἐκείνους
τὸς ἀμαθεῖς κὶ πολμηρῆς, ὅπῃ ἀποκοτῆσι νὰ κα-
τακρίνῃ, ἢ νὰ καταφρονῇ τὸ ρητὸν, τὰ ἔθιμα, κὶ
τὰς ἱεράς τελετὰς τῆς αὐτῆς ᾠροβότης Γένους, ἀλλὰ
δίδουσι κὶ ὄλλω τὴν ἐλευθερίαν, κὶ ἀδειαν εἰς πῶ-
τας τὸς Γραικῆς, νὰ μετέρχωνται ἀνεμποδίτως ὅλας
τὰς παλαιὰς σιωπηθείας τῶν κὶ ὁμῶς ᾠρασαίνουσι,
ὅτι κὶ ὁ εὐδοξὸς θρόνος τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης,
κὶ ἡ Γαλιωπαίτη Ἀριστοκρατία τῆς Ἐνετῆς ἀποδί-
δουσι ὅλαις ταῖς προσήκουσαις χεῖρες, κὶ παρονομία
εἰς τὸς ὁμοφύλους. Δὲν ἦθελα ὅμως νὰ ἀποδοθῇ
εἰς τὸς λόγους ἢ δόξα κὶ ὁ μισθὸς τῆς ποιήσεως ἔργου
διότι ὁμολογῶ, ὅτι τὸ παρῶτον αἴτιον, κὶ ὁ ἀρχι-
γὸς τῆς ποιήσεως ἐγχειρήσεως ἐσάθη ἢ σὴ Εὐ-
χαρίστια. Ὅθεν ἐλπίζω νὰ λάβω ἀπὸ τῆς σὺν

θρηνοπαίτην ψυχῶν φιλόφρονα τὴν συμπάθειαν,
 ἀνίσως καὶ πέρνω τὸ θάρρος νὰ προσφωνήσω εἰς τὸ
 σὸν δισεβέσατον ὄνομα τῆτο τὸ ἔργον, ἐπειδὴ τὸ
 λογιάζω διὰ ἀπαραίτητον χρέος μου. Καὶ λοιπὸν εἰς
 τὸν σὸν θεῖον ζῆλον τυχαίνει μὲ κάθε δίκαιον,
 πᾶσα τιμὴ, καὶ πᾶς ἔπαινος. Διότι προσάδειξ
 παντοίοις ἔσοποις, καὶ λόγῳ δηλονότι, καὶ ἔργῳ, ὅ-
 χι μόνον τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἀφέλειαν τῆ σὲ πε-
 ριφανεσάτε Γούης, ἀλλὰ καὶ τὴν Δημοσιόδωρ τῆ
 μεγάλων τε κερνομίων, καὶ τὴν αὐξήσει τῆς μεγα-
 λοπρεπεσάτης τε δόξης. Πρέπον ἦτον ἐδῶ νὰ δηλο-
 ποιήσω εἰς πάντας καὶ τὰς ἀναειδημίτες χάριτας,
 ὅπῃ καὶ ἐγὼ καὶ μέρος ὁμολογῶ εἰς τὴν σὴν θρη-
 ναιόφρονα καὶ φιλοφρονεσάτην καρδίαν, ἀλλὰ γνωρί-
 ζοντας τὴν σὴν ἀσύγκλειτον μετριοφροσύνην, ὅπῃ δὲ
 δέχεται τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀεργισιῶν της, μὲ τὴν
 σιωπὴν σφραγίζω τὸν λόγον μου, καὶ τῆς διαμαρτύ-
 ρομαι ὀλοφύχως τὴν ὀφειλομένην ἀγνωμοσύνην μου.
 Εἴρωσε.

Γδὲ ἀπὸ ταῖς ἀνωθεν, καὶ ἀπὸ ἄλλας διαφόρας
 ἀφιερωτικὰς ἐπισολὰς, ὅπῃ εἰς πολλὰς τυπωμίας
 βίβλους φαίνονται, δυνάται ἕκαστος νὰ καταλάβῃ
 τὴν διαφορὸν ἀρχὴν, καὶ τὸν διαφορὸν ἔσοπον τῆς σιω-
 θεσεώς της.

Καὶ περὶ μὴ τῆς ξιῶν θρωῶν τῆ ἐπισολικῆ χα-
 ρακτῆρος ἄλλης.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Εν ᾧ περιέχεται σύντομος Διδασκαλία περὶ
Μιμήσεως, μετὰ διαφορῶν Παραδειγμα-
των, καὶ ἑκθεσις τῆς προσηκόντων
Τίτλων ἐκάσῳ.

Οὗτο τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἐπιστο-
λικῆς χαρακτῆρος, περιέχει μίαν συ-
νάθροισιν παραδειγμάτων εἰς διαφορα
εἶδη ἐπιστολῶν, διὰ τὰ ἡμπορῆν οἱ
φιλομαθεῖς ἀρχαῖοι νὰ συζητήσῃν, μὲν περὶ
τέρων δὲσκολίαν, πὰς καὶ μέρος αὐτῶν ἐπιστολῶν.

ἀλλὰ

ἄλλὰ πρὸ τῆς νὰ ἐκθέσω τὰ ἀδαιδέματα, μοῦ φαίνεται ἀναγκαῖον νὰ ὀμιλήσω ὀλίγα τινὰ περὶ μιμήσεως, ἢ γὰρ τὴν ἀφέλειαν ὅπερ προξενεῖ εἰς τὰς ἀναγινώσκοντας αὐτὴ ἢ μίμησις, καὶ πῶς πρέπει νὰ τὴν μεταχειρίζονται, ἢ νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἐλαττώματα. ἔπειτα θέλω ἐκθέσει τὰ ἀδαιδέματα. καὶ τέλος πάντων καὶ τὰς τιμὰς, ἢ τίτλους ὅπερ εἰς καθ' ἑαυτὸν ἀποδίδονται.

Διδασκαλία περὶ Μιμήσεως.

ΑΓκαλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολικῆς τῆς χαρακτῆρος ἀναλυτικῶς, καὶ ἢ μερικῶν κανόνων, ἐζήτησα νὰ ἀπολυθῶ εἰς τὰς ἀρχαίους τὴν σωφροσιν τῆς Ἐπιστολῶν, μ' ὅλον τὸ πρὸ γνωρίζω ὅτι, ὅλη ἐκείνη ἢ διδασκαλία, θέλει εἶναι ἀτελής εἰς αὐτὰς, ἀπίσως δὲ βοηθῆται ὑπὸ ἕτερον σήμα, καὶ ἄλλο μέσον, ὅπερ ἐγὼ κείνω, ἔ μόνον τὸ πλέον φρόνιμον, καὶ εὐκολον, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον ἀσφαλές, καὶ πλέον τακτικόν, καὶ πλέον ἀναγκαῖον, ὅπερ εἶναι ἢ μίμησις ἢ ἢ τῆς ὁποίας τὴν χρεία θέλω ὀμιλήσει φρῶτον, καὶ ἔπειτα θέλω ἐρμηνεύσει καὶ τὸν ἕρπον ἢ νὰ μιμῆνται καλῶς.

Διὰ νὰ ἢ θέλω τελεσφορήσῃ λοιπὸν οἱ φιλομαθεῖς, ἔ μόνον εἰς τὴν σωφροσιν τῆς Ἐπιστολῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλω τέχνῃ, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μιμῆνται ἐκείνους ὅπερ εἰς τὰ σωφροσιν τῶν ἐφαίνσαν πλέον ἐξείρεται, καὶ πλέον φέρημοι.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γένος μας, ὅσον δέξικται πλε-
 σιώτατον ὑπὸ ἑξαιρέτως Συγγραφῆς τῆς ἑλληνικῆς
 ὀργαντικῆς, καθὼς φαίνεται εἰς τὰς ῥητορικὰς αὐ-
 τῆς λόγους, καὶ τεχνικὰς ἐπισολὰς, ἄλλο τόσον δέ-
 ξικται καὶ τὸ παρὸν ὑπερημῖον ὑπὸ Συγγραφῆς
 εἰς τὴν ἀπλῶν ἑλεγκτον, ὅπερ μετὰ βίας ἔχει
 εἴνα ἀρχέτυπον δεῖν ἂν ὑποβλέπεν εἰς αὐτὸ οἱ φι-
 λομαθεῖς, καὶ ἂν λαμβάνον τινὰ βοήθειαν. πολ-
 λοὶ γὰρ, καὶ διάφοροι εἶναι οἱ θαυμαστοὶ ἄνδρες τῆ
 Γένους μας, τόσον παλαιοὶ, ὅσον καὶ νεώτεροι, ὅπερ
 ἐσωώθησαν, μὲ ὄλλω τὴν τελειότητα τῆς τέχνης ἐπι-
 σολὰς, καὶ ἕτερα ῥητορικὰ ποιήματα. ἀλλ' ὡσαύτῳ ὅπερ
 εἶναι εἰς φράσιν ἑλληνικῶν, δεῖν συμβουθεῖσι, πα-
 ρὰ μόνον ἐκείνους ὅπερ ἔλαβαν, δεῖν τῆς Γραμματι-
 κῆς, τὴν ἐδικτύτως ὑποκρίσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι
 ὅπερ εἶναι ἀμέτοχοι ὑπὸ μίαν τοιαύτην ἑλεγκτον,
 εἶναι τόσον ὑπερημῖοι ὑπὸ κοινὰ ἀδαδείγμα, ὅπερ
 δεῖν δέξικται χερδὸν ἑδὲ εἴνα Συγγραφία, δεῖν ἂν
 τὰς χειραγωγίση εἰς τὴν ποίησιν δεῖν τῆς μιμήσεως.
 ἐγὼ λοιπὸν ὑποσφώνωντας ἔμφοδον ὀλίγα τινὰ
 ἀδαδείγματα εἰς διάφορα εἶδη Ἐπισολῶν, δεῖν ἐ-
 φωντάθηκα ἂν τὰ δώσω εἰς τὰς φιλομαθεῖς ὡς ἀρ-
 χέτυπα τέλεια, μὴ ἔφωνας ποτὲ εἰς τὸν ἑμαυτὸν με-
 μίαν τοιαύτην ἰδέαν, ἀλλὰ τὰ δίδω ὡς τόσα ἴχνη,
 δεῖν μέσσω τῆς ὁποίων ἠθέλων ὀδηγηθῆ βαθυμυδὸν εἰς
 ἄλλα τελειότερα, ὅπερ ὑπερον ἀπ' ἐμὲ ἠθέλων σω-
 θέση ἕτεροι ἀγγχινέστατοι νόες.

Ἄς μὴν ἀποσρέφεται λοιπὸν τινὰς τὴν μίμησιν.
 Ἐπειὶ αὐτὴ δὲ εἶναι ὄχι μερικὴ ἰδιότης τῆς βυγλω-
 τίας, ἀλλὰ μάλιστα εἶναι κοινὴ εἰς ὅλας τὰς τέχνας,
 καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἐπισήμας. οἱ Ζωγράφοι δὲ καυ-
 χῶνται ἴσως, πῶς ἐσάθισαν μαθηταὶ καὶ μιμηταὶ
 ἐξαιρετῶν διδασκάλων; οἱ Λιθοξόοι καὶ ἀρχιτέκτο-
 νες, δὲ ἀπολυθῆσι τὰ βήπεδα καὶ τὰ Ἀρχέτυπα,
 ὅπῃ ἔχουσι κατ' ἐμπροσθεν τῆς ὀφθαλμῶντος; ἢ
 τέχνη δὲ μιμεῖται, αὐτὴ τὴν φύσιν; καὶ ἢ
 τέχνη ὅ,τι λογιῆς αὐτὴ ἠθέλον εἶναι, δύνάται καὶ
 κατασκευάσει κενεῖα ἔργα ὅπου καὶ εἶναι τέ-
 λειον, χωρὶς τῆς ἀρέτης ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, καὶ χωρὶς
 καὶ καμὴ καθε δυνατὸν, ἔχει καὶ φθάση, ἔχει μέσση
 τῆς μιμήσεως, εἰς ἐκεῖνο τὸ δοθεὶς γένος τῆς τελειό-
 τητος; εἰς τὰς ἰδίας Ἐπισήμας δὲ ἀφελῆται ὁ εἰς
 ἄπο ... φῶς καὶ τὴν ἐφύρεσιν τῶ ἑτέρου; ἢ Φιλοσοφία,
 ἢ Ἀστρονομία, ἢ Γαβική, ἢ Θεολογία ἠθέλων φθά-
 σῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον τὰς ἐ-
 ρισκομῆ, ἀνίσως δὲ ἠθέλων διδαχθῆ ἄπο τὰς ἐ-
 ξαιρετῆς καὶ σοφῆς διδασκάλης, καὶ ἀνίσως οἱ ἐδιδοί-
 των μιμηταὶ, ἄδρακινημεῖροι ἄπο εἶνα ἐπαινετὸν ζῆ-
 λον καὶ μίμησιν, δὲ ἠθέλων ἀπολυθῆσι τὰ Ἰ'χνη
 των; σελιπλέον εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, ἢ ὁποία
 ἢ ἠθική, ἢ Θεολογικὴ ἠθέλω εἶναι, δὲ ἀφελῆται
 κατ' εἶνασ μετὰ τὴν δυνάμιν τῶ ἀδραδείγματος; καὶ κα-
 θε καλὸν ὅπῃ κάνει εἰς τὸν κόσμον τὸ καλὸν ἀδρα-
 δεῖμα, δὲ συγκοινωνεῖται ἔχει μέσση τῆς μιμήσεως;

Τώρα, αίσως κὴ τῆτο εἶναι κοινὸν εἰς τὰς τέχ-
 νας, εἰς τὰς Ἐπισήμας, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν
 ἀρετὴν, ἔπεται ἀναγκαίως, ὅτι καὶ ἡ ρήτορικὴ νὰ
 εἶναι ὑποτεταγμένη εἰς εἴνα τοιαῦτον νόμον. ἀληθινὰ
 ἡ ἀσκησις κὴ μελέτη συμβοηθεῖσι πολλὰ εἰς πᾶσαν
 τέχνην, κὴ ὀπισθίμην, ὡσεὶ νὰ κινή, μετὸν και-
 ρόν, εἴνα ἀρχαίον νὰ γινῆ διδάσκαλος, ἀλλὰ
 δεῦν φθαίνει τὴν δυνάμιν τῆς μιμήσεως· ὁρατὶ αὐ-
 τὴ διδωθεῖ τὰς ἐδικὰς μας ἰδέας, ὑψώνει τὸν νῦν
 μας, κὴ τὸν διορθώνει εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ σφάλλει, κὴ
 ἀναπληροῖ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ αὐτὸς εἶναι ἐλλειπής. εἰς
 ἕξοπον ὅπῃ ἐγὼ εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἴνα νέος,
 ὅπῃ ἔχει ἔτοιμον πνεῦμα, μετὸλίγην μάθησιν,
 εἰς ὀλίγας χρόνας, ἠθελε γινῆ εἴνα τεχνίτης, ἢ
 Ἐπισήμων, ἢ ρήτωρ ἐπαινετός, αίσως ἠθελε προ-
 σέχη μετὸπμέλειαν, νὰ μιμῆται πάντοτε ἁγαθή-
 τα, κὴ ἐκλεκτὰ ἀρχέτυπα.

Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια βεβαιῶται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν
 ὄλων ἐκείνων τῶν ἁγαθῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ εἰς
 πᾶσαν τέχνην κὴ Ἐπισθίμην ἐκηρύχθησαν ὁδο-
 μοι. ὁρατὶ βεβαιῶται ἡ χρεία τῆς μιμήσεως ἀπὸ
 ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ ἀπὸ μαθηταί, ὅπου
 ἐσάθησαν παῶτον, ἀπεδείχθησαν ὑπερον θαυμα-
 σοὶ ὀπισθίμονες κὴ διδάσκαλοι, καὶ ὅπῃ ἀπόκτησαν
 τὴν ὀγλωττίαν μετὸ νὰ ἐδιδαν ἀκρόασιν εἰς τὴν
 ὀγλωττίαν τῶν ἄλλων, κὴ ἔμαθον νὰ γράφην τεχ-
 νικῶς, μετὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν

αποχρῆσέων τες. ὅθεν λέγω, ὅτι ὅποιος ἔχωνται ἀρκετὸν πνεῦμα καὶ μάθησιν, δεῦν θέλει νὰ ἔχη εἰδησες ὅπῃ νὰ εἶναι κοιναὶ καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ὁμοιάζει (καθὼς εἷας διδάσκαλος λέγει) τὸ φαλάγγι, τὸ ὁποῖον ἔσντερίζεται δεῦν νὰ ἔραβίση τὰ ὑφάσματα τὰ ὑπὸ τῷ ἐδικλῶτε ἔσίαν. καὶ ὅμως εἰς τῆτον τὸν ἔροπον δεῦν κάνει ἄλλο κυνήγημα, καθὼς ὑπὸ μικρὰ καὶ ποταπὰ ζωύφια, ἐκεῖ ὅπῃ ἡ Μέλισσα ὅπῃ πετᾷ ὑπὸ εἷα ἀφθος εἰς ἄλλο, συνάζει τὸ μέλι, καὶ τὸ κηρίον.

Ἀλλ' ἐδῶ ἤθελεν ἐρωτήσει τινὰς, αἰσίως καὶ συμφέρει καλλιῶτερα εἰς τὰς φιλομαθεῖς νὰ μιμῶνται εἷα μόνον Συγγραφεῖα, ἢ πολλὰς. εἰς ταύτῳ τῷ ἐρώτησιν λέγω, ὅτι εἰς συγγραφὸς εἶναι δύσκολον, δεῦν νὰ μὴ εἰπῶ ἀδιώατον, νὰ δέρεθῃ εἰς ὅλα τὰ μέρη τέλειος, καὶ δεῦν τῆτο φαίνεται νὰ εἶναι ἀναγκαῖον, ὅτι νὰ συνάζεται ὑπὸ πολλὰς ἐκεῖνο ὅπῃ δεῦν δέρεσκειται εἰς ἕνα μόνον. ὅθεν συμβελλῶ τὸν καθ' ἕνα νὰ ἐκλέξῃ τινὰ προκομῆνον συγγραφεῖα, ὅπῃ νὰ συμφωνῇ μετὰ τὸν ἐδικλῶτε χαρακτῆρα, καὶ ἐκεῖνον νὰ ἀπεδάξῃ, δεῦν νὰ ἤθελε καὶ ὑπὸ μακρόθεν νὰ τὸν ἀκολοθῇ. ἀλλὰ καθὼς εἶπα, ὡσαύτῳ ὅπῃ εἶναι δύσκολον, ὅτι ἐκεῖνος νὰ εἶναι εἰς τὸν ἔχατον βαθμὸν τῆς τελειότητος, δεῦν τῆτο εἶναι χρεία νὰ δανεῖθῃ ὑπὸ ἄλλο μέρος ἐκεῖνο ὅπῃ εἰς αὐτὸν δεῦν δέρεσκει. ὁ Κικέρων ἀνομάθη πατὴρ τῆς ὀυλαττίας, δεῦν νὰ ἐμιμηθῇ τῷ γλυ-

κύτητα τῆ Γσοκράτης, τὴν ὑψηλοτητα τῆ Λυσίας, τὴν πλεσιαπότην ἀφοφορὰν τῆ Αἰχωνίης, καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ δρασικότητα τῆ Δημοθένης. ὅλοι αὐτοὶ εἰς τὸ γένος πον θεῖοι καὶ ἑξαιρετοὶ Ῥήτορες. τὸ ἴδιον διδάσκει νὰ κάμῃ καὶ θε φιλομαθής. τὸ ὅλον ὅμως ἐκτελεῖται, νὰ ἠξέδῃ νὰ διακρίνῃ τὸ τέλειον ἀπὸ τὸ ἀτελές, καὶ νὰ ἠξέδῃ νὰ ὠφεληθῆται ἀπὸ τὴν ἀξιοτητα τῆς ἄλλων.

Ἀποδειχθεῖσα λοιπὸν ἐν συντομία ἡ χρεία τῆς μιμήσεως, ἔρχομαι εἰς τὸ νὰ ἐρμηνεύσω εἰς ἐκείνες ὅπῃ μίαν τοιαύτην ὁδὸν πορεύονται, τὸν ἐπαινετὸν ἔσπον, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὴν μεταχειρίζονται. ὅθεν σημειώνω πρῶτον τὰ ἐλαττώματα εἰς τὰ ὁποῖα συνεχῶς πίπτουσιν ὅσοι δὲν εἶναι ἔμπειροί, δίδοντας ὑπερον εἰς αὐτὰς μερικὰς κανόνας, οἱ ὁποῖοι θελεῖν ὑπηρετήσῃ ὡς μίσα θε νὰ τὰ ἀποβάλῃν.

Τρόπος διὰ νὰ μιμῆνται καλῶς, καὶ πρῶτον θε τῆς ἐλαττώματων.

ΤΟ πρῶτον ἐλάττωμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν, ὅταν δηλαδὴ, ἀντὶ νὰ μιμηθῆν τὰ ποιήματα τῆς ἄλλων, κάμνῃσι μίαν ὀλόκληρον ἀντιγραφὴν. καὶ τῆτο ἢ πορεῖ νὰ τὸ ὀνομάσῃ τινὰς θελαστότερον κλεψίαν, θε μίμησιν. μὲ ὅλον τῆτο εἰς τὴν βλαγγελικὴν διδασκαλίαν, εἶναι ἓνα ἐλάτ-

πομα εἰς κάποιον ἔσπον συγγνωσὸν, ὅταν δηλαδὴ οἱ Ποιμνῆες ἢ παροεσῶτες, θέλοντες νὰ μαθητεύσῃν τὸ ποιμνίοντες, δὲν ἔχῃσι καιρὸν, διὰ πολλὰς ἄλλας φροντίδας, νὰ σπουδέσῃν ἐδικῶν ὁμιλίας. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ, διὰ ὑσέρησιν μαθήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἀναπληρώσῃν τὸ χρέος των, χωρὶς νὰ λάβῃν τινὴ συμβοήθειαν ἀπὸ τῆς κόπης τῆς ἄλλων. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ παρρησιασθέντες ἀπὸ ἀληθινὸν ζῆλον, πισδύσῃσι, μὲ ἓνα τοῖστων μέσον, νὰ εἶναι ὠφέλιμοι εἰς τὸν πλησίον. ὁ γὰρ οἱ τοῖστοι, μὲ τῶν τὸν ἔσπον, συμμερίζονται τὸν μισθὸν τοῦ καλῆ ἔργου μὲ τὸν Συγγραφέα τῆς διδαχῶν, καὶ ὁμιλιῶν.

Τὸ δὲ δεύτερον ἐλάττωμα εἶναι, ὅχι ὀλιγώτερον κατηγορηθῆναι ἀπὸ τὸ πρῶτον, ὅπῃ εἶναι, τὸ νὰ ἀντιγραφεῖ τινὰς μέρος ἀπὸ τὸ σῶμα ἐνὸς συγγραφέως, ἢ μέρος ἀπὸ ἄλλου, ἢ νὰ ἀντιγράψῃ ἓνα ποίημα ὀλόκληρον ἐδικόν τε, μὲ τὰ νοήματα, μὲ τὰ ὀπιχειρήματα, μὲ τὰ ἄλλα, ἢ μὲ τὰς διδασκαλίας τῆς ἄλλων, κατ' ὁμοίωσιν ἐκείνων τῆς Συγγραφέων. οἱ ὅποιοι μὴ θέλοντες νὰ ἀποδείχθῃν ἀντιγραφεῖς, λαμβάνουσιν ἓνα ἄλλο ἀπὸ μίαν εἰκόνα, ἢ ἄλλο ἀπὸ ἄλλου, ἢ ἔπω μὲ τινὴ παρομοίαν τῆς ἄλλων ἀποδείχνουσιν, ὅτι ἢ εὔρεσις ἐσαφῆ ὅλη ἐδική των. ὁ μῦθος τῆς Κόλοις πρέπει νὰ σφραγίσῃ τὰς ποιήτας, ὅπῃ ἐνδύονται τὰς κόπης τῆς ἄλλων. ὁ γὰρ ἀπίσως καὶ κατ' εὐίας ἀπὸ τῆς Συγγρα-

φείς ἠθέλον ἀναλάβη τὸ ἐδικόν τε, θέλον μείνει
 μὲ ἀρχιῶν, ἰσοδείχοντες τὸν ἑαυτὸν τες γυμνὸν
 ἔμπαροθεν εἰς τὰς ἄλλας.

Ἐδῶ ὁμῶς ἀρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι ἀγκαλὰ
 καὶ ἡ εὐρεσις τῆς κατοπίσεως τῆς θέματος, ἢ τῆς
 ιδέας νὰ εἶναι εἰς πολλὰς ὅλη ἐδικήτων, ὅχι δε
 τῆτο εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ σωμαπαντιθῆν μὲ ἄλ
 λας, ὅπῃ ἐσάθησαν καὶ αὐτοὶ ἀρχηγοὶ τῆς αὐτῆς
 δρέσεως. καὶ εἰς τῆτο δεῦ ἀρέπει τινὰς νὰ τῆς κα
 τηγορήσῃ ὡς κλέπτας. διότι εἰς τὰς ἐπισολὰς καὶ
 ὀμιλίας, δεῦ νὰ ἐμπαχειρίθησαν πολλοὶ ὡς ἐπὶ τὸ
 πλείστον τῷ αὐτῷ ὕλῳ ὅπῃ πολλοτάτοι ἄλλοι ἐ
 μπαχειρίθησαν, εἶναι πολλὰ δύσκολον, δεῦ νὰ
 μὴ εἰπῶ ἀδύνατον, τὸ νὰ μὴ σωμαπαντήσαν εἰς
 ιδέας ὅπῃ νὰ μὴ ἐλαβον τῷ ἀρχιῶν ἀπὸ ἄλλου.
 δεῦ τῆτο λέγω, ὅτι δεῦ εἶναι ἡ ὕλη, ἢ τὸ νόημα
 ὅπῃ δεῦ χωρεῖται τὰ ποιήματα καὶ τῆς ποιητῆς, ἀλ
 λά τὸ γῆμα, ἢ τάξις, καὶ ἡ δεῦφορητικὴ φράσις τῆς
 λέξεων, καὶ τῆς ἑόπων.

Τεῖτον ἐλάττωμα εἶναι, ὅταν τινὲς, ἀφ' ἧ ἀνε
 γνωσαν μερικὰς ὀμιλίας, ἢ καὶ ἐπισολὰς, τὰς λαμ
 βάνουσιν ὡς κανόνα, εἰς ὅλας τὰς ἐπισολὰς καὶ ὀμι
 λίας ὅπῃ σωμαδέτῃσι, χωρεῖς νὰ σοχαθῆν, ὅτι
 ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἐπαινετὸν, καὶ ἀνήκει εἰς εὐ
 κείμῃον, ἢ εἰς εὐ γούος ὀμιλίας, εἰς ἄλλο δεῦ
 ἀνήκει, ἔτε εἶναι ὑποφειτόν. καὶ οἱ ποιῆτοι ἰσοδεί
 χουσι, καὶ ἀλήθειαν, νὰ μὴ ἐχεν δέφεται καὶ

ἀγχίνοισιν, καὶ ἡ φαντασία των φαίνεται νὰ εἶναι πολλὰ ἄγονος, καὶ ἄκαρπος.

Τέταρτον, καὶ τελευταῖον ἐλάττωμα τῆς μιμήσεως εἶναι, ὅταν τινὲς θέλοντες νὰ σαφηνίσουν τὰ νοήματα τῆς ἄλλων, προθέσσι τόσας λόγους, ὅπῃ τὰ συγχίζουσιν. ἢ τὰ συσέλλουσιν εἰς τόσιν ὀλιγολογίαν, ὅπῃ παντελῶς δευ καταλαμβάνονται. δεῦρ τὸ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτὰς ἡ ἀναλογία, δεῦρ νὰ δίδεν, ἢ νὰ συσέλλεν τὴν ἔκτασιν εἰς τὰ πράγματα ὅπῃ πρέπει νὰ εἶναι τῷ ἴσος μέγεθος. καὶ εἰς τὸ εὐφάνησαν ἐξαιρητοί, ὁ Δημοδοκίης, καὶ ὁ Κικέρων. οἱ ὅποιοι ἤθελσαν καὶ νὰ ἐξαπλώσων, καὶ νὰ συσέλλων τὰ νοήματα τῆς ἄλλων, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσων τελείως ἀπ' αὐτὰ τὸν καλλωπισμὸν τες. καὶ τὰ εἶναι τὰ σωηθισμένα ἐλάττωματα, εἰς τὰ ὁποῖα πίπτουσι συνηθῶς ἐκεῖνοι ὅπῃ δευ εἶναι ἔμπειροι. ἔθεν εἶναι πρέπει πῶρα νὰ ὀμιλήσω δεῦρ πὺς κανόνας, ὅπῃ πρέπει νὰ φυλάττων, δεῦρ νὰ ἠθέλων τὰ ἀποφύγη.

Κανόνες.

Οἱ πρῶτος Κανὼν εἶναι· καθὼς δικαίως κατηγορεῖται ἡ καταπολλὰ δηλικὴ μίμησις, ἡ ὁποία ὑποτάσσεται τελείως εἰς τὰ νοήματα, καὶ χήματα, καὶ εἰς αὐτὰς πὺς ἰδίας λέξεις τῆς ἄλλων, εἰς ἕῳπον ὅπῃ δευ ἀποπλημῆ νὰ προθέσῃ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ τί· ἔπως ἐκ τῶ ἐναντίε ἡμεῖς ἠμπορῶμεν νὰ σύρωμεν τὰ συγγραύματα τῆς ἄλλων καὶ τὴν ἀχαρίστησιν τῆς

θελήσεώς μας, λαμβάνοντες μόνον ἐκεῖνο ὅπῃ ἀρ-
 μόζει εἰς τὴν ὕλην, ὅπῃ ἡμεῖς μέλλομεν γὰ μετα-
 χειρισθῆμεν, καὶ ἀφίνοντες τὸ ὑπόλοιπον, κάμνοντες
 καθ' ὁμοίωσιν ἐκείνων ὅπῃ δὲ εἰσκονται εἰς μίαν
 ξάπεζαν, ἢ ὅποια εἶναι πλετισμῶν ἕνεκα διάφορα
 καὶ πολυποίκιλα φαγητὰ, ἕνεκα τὰ ὅποια λαμβάνει
 καθ' ἑαυτὴν ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι τῆς δὲ χαριστήσεώς τε, καὶ
 τόσον, ὅσον εἶναι ἀρκετὸν εἰς αὐτὸν καὶ ἀναγκαῖον·
 ἕως ἐμιμήθησαν τῆς προσηγορίας αὐτῆς ὅλοι ἐκεῖ-
 νοι ὅπῃ ἐσυνώθησαν ῥητορικῶς λόγῳ, συμβουθε-
 μμοὶ ἕνεκα τὰ νοήματα τῶν, τὰ ὅποια προσέφερον
 μὲ ἀλλὰ ὅρας, δίδοντες τῆς ἄλλης μορφῆς. ὁ θεῖος
 Χρυσόσομος ἐμιμήθη εἰς πολλὰ τὸν Ὠρειγύλιον.
 τὸν Χρυσόσομον ὁ Θεοφύλακτος. ὁ Αὐγαστίνος τὸν
 ἅγιον Κυπριανόν, καὶ ὁ Κυπριανὸς τὸν Τερτυλλίαν-
 νόν, τὸν ὅποιον ὀνομάζει διδάσκαλόν τε, ἕνεκα συ-
 νεχῶς ἔκανον ἀγνώσκειν εἰς τὰ συγγραμμάτα τε,
 καὶ καθ' ἑξῆς καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. καὶ αὐτὴ ἢ μί-
 μησις ὀνομάζεται ἐλδοθέρα, ἕνεκα χωρὶς γὰρ συνό-
 χωρηθῆναι εἰς τὰς λέξεις, δὲ χαριεῖται γὰρ προχωρή-
 σαι εἰς τὰ νοήματα τῆς Συγγραφέως, καὶ γὰρ τὰ οἰ-
 κειοποιήθῃ, χωρὶς γὰρ ἔχει χρείαν γὰρ φανερῶσαι πό-
 στον τὰ ἐδαφείθῃ.

Ὁ δεύτερος εἶναι, ὅταν μεταφέρῃ τις τὰ νοήμα-
 τα ἕνεκα μίαν διάλεκτον εἰς τὴν ἐδικλῶν τε. καὶ δια-
 τῆτο ἐγὼ δὲ κατηγορῶ ἐκείνας ὅπῃ, διὰ τὴν αὐτὴν ποιῆ-
 τον τέλος, ἕνεκα τῶσι τὴν κατάληξιν τῆς ἑτέρας

γλωσσῶν. κατὰ κείους ἤθελον εἶναι, καὶ, ἀπίσως ἐκείνοι, αὐτὶ διὰ τὰ νοήματα, ἤθελαν κάμῃ μίαν ὁλόκληρον μεταγλωττήσιν· ὁρᾷ εἰς τὸν τὸν ἔσπον τὸ σῶμα των, ἤθελον εἶναι μία ἀπλή κλεψία εἰς τὰς κόπας τῆς ἄλλων.

Ὁ Τέτος εἶναι, ὅταν ἡμεῖς, μετὰ καθε ἔσπον, ζητῶμεν νὰ ὁμοιάσωμεν, ἢ νὰ ὑπερβῶμεν ἐκείνας, τὰς ὁποίας προβάλλομεν διὰ πρωτότυπα, δίδοντες περαιοτέραν σαφήνεια καὶ κοσμιότητα εἰς τὰ νοήματα των, εἰς ἔσπον ὅτε κάμνομεν νὰ ἀποκτείνω μίαν τελειότητα, ὅτε δὲν ἦτον εἰς τὸ σῶμα τῶ πρώτου Συγγραφέως· καὶ ἔτω δίδομεν ἀφορμὴν εἰς καθ' ἓνα νὰ λέγη, ὅτι τὸ ἀντίγραφον νὰ εἶναι ὠραιότερον τῶ πρωτοτύπου. καὶ τῆτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς καὶ καλλιώτερος ἔσπος τῆς μιμήσεως, τὸν ὁποῖον ἐμεταχειρίσθησαν οἱ πλέον ἑξαιρέτοι καὶ περιφημοὶ ῥήπτες.

Ἐκ τῆς εἰρημῆς λοιπὸν ἐρμηνείας συμπεραίνομεν ἐγώ. πρώτον μὲν; ὅτι καθε Συγγραφέως, ὅσον ἑξαιρέτος καὶ αὐτὸς ἤθελον εἶναι, δὲν πρέπει νὰ ἀποφύγη τὴν μίμησιν, ἢ νὰ ἔχη διὰ πρᾶξιν ἀτιμον, τὸ νὰ οἰκειοποιῆται τινὰ νοήματα τῆς ἄλλων. ὅθεν ἕκαστος θέλωντας νὰ σῶσῃ ὅπως λαός, ἢ ἕτερον σῶμα ῥητορικόν, πρέπει νὰ κάνη καθ' ὁμοίωσιν τινὸς ἑξαιρέτου ζωγράφου. ὁ ὁποῖος θέλωντας νὰ ζωγράψῃ μίαν τελείαν ὠραιότητα, σῶμα θροῖζει ὅλας τὰς πλέον ὠραίας ἰδέας ὅτε εἰς

τὸν καιρὸν τὴν δέξονται, διὰ τὰ μιμηθῆναι ἐκείνου ὅπῃ λάμπει καὶ ἀσράπτει ἄξιοτερον ἄπο κάθε ἄλλου. Εἰς τὰ πλέον τέλεια σιωδήματα τῆς ἔξαιρέτων ῥητόρων, καὶ ἄλλων, ἀπίσως καὶ ἡμεῖς θελήσωμεν τὰ κάμωμεν τὴν ἀνάλυσιν, θέλωμεν εὔρει τόσα, ὅπῃ ἐμιμήθησαν ἄπο τῆς ἄλλης, ἄπο καὶ ὅποια δυνάμεθα τὰ κάμωμεν βιβλία ὀλίγηρα. καὶ τοῦτο χωρὶς καμμίαν κατηγορίαν ἐδικλῶπον. ὁτι αἱ πράξεις τῆς ἔξαιρέτων ἀνδρῶν, ὅπῃ παραδίδονται εἰς τὸν κόσμον, γίνονται κοινὰ, καὶ καθ' ἕνα ἄπο τῶν μίαν νόμιμον ἐλπίθειαν εἰς τὸ τὰ ὠφελῆθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

Δύοτερον δὲ συμπεραίνω. ὅτι ἡ μίμησις εἰς τῆς ῥητορικῆς λόγους καὶ ὁπισολὰς, εἶναι πολλὰ ἀξιοφορητικὴ ἄπο τῆς κλεψίας. διότι ἡ κλεψία ἀρπάζει τὴν τιμὴν, καὶ τὸ καλὸν ἐκείνου, ἄπο τὸν ὅποιον οἰκειοποιεῖται τῆς κόπης, χωρὶς τὰ τῆς συγχίση μὲ τῆς ἐδικῆς μας. ἡ δὲ μίμησις τιμῶν ἐκείνου τὸν ὅποιον ἡμεῖς καυχώμεθα τὰ μιμῆμεθα. ἐπειδὴ δὲν ἡμποροῦμεν τὰ δώσωμεν μεγαλιτέραν μαρτυρίαν τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἔχομεν τὸ ποιήματα, ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ εἶναι τὰ θέλωμεν τὰ τὸν μιμηθῆμεν.

Τὸ τρίτον καὶ ὑστερον συμπέρασμα εἶναι, ὅτι πρέπει τὰ ἡξίωμεν, πῶς ἡ μίμησις εἶναι μία ὁμοίωσις, ἀλλ' ὄχι μία ταυτότης. καὶ πῶς τὸ τὰ μιμῆται τινὰς, δὲν εἶναι τὰ λαμβάνῃ ἕνα ὀλό-

κληρὸν μέρος, ἀπὸ τὸ σωΐθεμα τῶ ἑτέρω, ἀλλὰ τὸ
 νὰ βιάζεται νὰ κάμῃ εἷνα ὁμοιον. κὶ τῶτος εἶναι
 ὁ ἔσπος ὅπῃ δὲκείναι τὴν ἐπαινετὴν μίμησιν
 ἀπὸ τὴν ἀδίκον ἀρπαγῶν. ἀίσιως λοιπὸν θέλω
 μὴ νὰ οἰκειοποιηθῆμῃ τὸ ὀλόκληρον μέρος τινὸς
 ἑτέρω, εἶναι τῶρεπον νὰ ὀνομάσαιμῃ τὸν συγγρα-
 φῆα, δὲ νὰ ἀναφέρεται ὁ ἔπαινος, ὅπῃ ἢ ἀνα-
 γινώσκοντες, ἢ ἀκούοντες μᾶς κῆεν, εἰς ἐκεῖνον
 ὅπῃ εἶναι ἀληθινὸς κὶ γνήσιος πατήρ, καὶ τῶ
 μὴ τῆς μνησίσεως ἐν σωτόμῃ ἰκανῶς ἐρρέθῃ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Εἰς διάφορα εἶδη Ἐπιστολῶν.

Ε Γ Σ

ἘΠΙΣΤΟΛΑΨ ΣΥΓΧΑΡΙΣΤΙΚΑΨ.

Ἐπιστολὴ εἰς ἀναβιβασμὸν Πατριάρχου
εἰς Θρόνον.

Ἐκλογῆς, Παναγιώτατε Δέ-
σποτα, εἶναι καὶ ἐσάθῃ μία δὲ-
τυχία τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξης τῆ
Θεῶ Ἐκκλησίας, καὶ μία εὐχαί-
ρος χάρις πάσης τῆς τῆ Χριστια-
νῶν ὀμνηγύρεως. Δὲ τῆτο καὶ ἐγὼ ὡς πιστὸς ὑπή-
κοος, καὶ τέκνον ὄσεβὲς συγχαίρω μετὰ τὸν χριστι-
πάνυμον λαὸν, ὅστις θέλει ἀπαυθῆ ἀφόβως
εἰς τὴν νεήγορον αὐτῆς μέμναν. ἀνάξιος βίβαια
ἠθελα ἦσαι μεταξὺ τῆς δόλων τῆς, ἀπίσως καὶ με-
ἀπόδειξες ἀψιδεῖς, δὲν ἔδειχνα εἰς τὸν Κόσ-

μον,

μον, τὴν ἑξαίρετον χαρὰν ὅπως ἐδοκίμασα, διὰ τὸν
 ἄδοξον ἀναβιβασμὸν τῆς εἰς τὸ ὑπέρμετρον μεγα-
 λεῖον τῆ Πατριαρχικῆς, ἢ καὶ οἰκουμενικῆς Θρόνου. Ἄ-
 λαβεῖα λοιπὸν φερόμενος, κλίνας εἰς τὰς τιμὰς αὐ-
 τῆς πόδας τὴν κεφαλὴν μου, καὶ μὲ ταπεινῶς γλῶσ-
 σαι, δεόμενος τῆς καλοκαγαθίας τῆς τοῦ βασιλῆος πέλα-
 γος, νὰ ὑποφέρει τὴν πόλιν ὅπως λαμβάνω, εἰς
 τὸ νὰ τὴν συγχαρῶ. καὶ ἀγαθὰ τὸ τῆ τύπε δέσμη-
 μα σαματικῶς κρατεῖ μακρὰν ἐμὲ τὸν πιστὸν δούλον
 τῆς, ὅχι ὅμως διὰ τὸ ἀφίνω νὰ μὴν δεισικωμι
 νοιρῶς παρὼν ὑπὸ τῆς πόδας τῆς, καὶ γονυπετῶς νὰ
 θέτω τὰ ταπεινά μου χεῖλη εἰς τὸ κράσπεδον τῆς ἀγίας
 τῆς ἱερατικῆς. ὡς βέβαιος, πῶς δοῦν θέλει ὑπερή-
 σει τὸ ταπεινὸν αὐτῆς καὶ δεισιβές τέκνον (ὅτι λογῆς
 ἐγὼ καυχῶμαι νὰ εἶμαι ἕως θανάτου) διὰ τὰς πλε-
 σίας αὐτῆς δόξης, καὶ δόλογίας, μὲ τῆς ὁποίων τὴν
 χάριν νὰ ἤθελα λαμβάνω τὴν παρρησίαν νὰ κηρύσ-
 σωμαι μὲ βασιλευστικῶν προσκυλίσειν.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος.

Εἰς ἀναβιβασμὸν ἀξίας.

Πρέπον εἶναι νὰ συγχαρῶν ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπως
 γνωρίζουσι τὴν ἀξιοτητα τοῦ ἐναρέτου αὐτῆς
 ὑποκειμένου, διὰ τὸν προβιβασμὸν τῆς εἰς τὸν βασι-
 μὸν (Δεῖνα.) διὰ τὸ εἰς τὸν τὸν ἕσπον φαίνεται
 ὑψηλὴ καὶ βραβεύουσα ἢ ἀρετή. πόσον λοιπὸν

χρέος ἔχω ἐγὼ διὰ τοιαύτῳ εὐλογον ἀφορμῶν νὰ
 δὴ φραίνωμαι; τὸ ἀφίνω εἰς τὰς φρονίμους αὐτῆς σο-
 χασμὸς νὰ τὸ δαλογοιῶ. ἐγὼ κατὰ τὸ παρὸν δεῶ
 ἠξίω, ἕτε δυνάμει νὰ ὄξαιπλωθῶ εἰς ἄλλο, εἰ-
 μὴ μόνον εἰς τὸ νὰ συγχαρῶ μὲ τῷ εὐγένειά της,
 κὶ νὰ σοχάζωμαι τῶν τὸν βαθμὸν, ἀρχῶν ἑτέρων
 μεγαλιτέρων, ὅπῃ ἡ ὄξαιρετος αὐτῆς ἀρετὴ δυνά-
 ται νὰ ἀποκτήσῃ μὲ κοινὸν κρότον. ἀπὸ τὸν Θεὸν
 λοιπὸν τῆς προσκαλῶ κάθε ὕψος εἰς ἀμοιβῶν τῶν
 θεαρίων αὐτῆς ἔργων, δέομος νὰ χαίρῃ καὶ εἰς
 ἐμὲ ἐπιπιδείξῃ τὰς ἀφορμὰς, εἰς τὸ νὰ τῷ δαδύ-
 σω μὲ τῷ παῖξιν, καθὼς κὶ τῶρα μὲ τῷ ὁμολο-
 γίαν βεβαίωμαι.

Τῆς ὑμετέρας, κὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐτέρα συγχαριστικὴ εἰς βαθμὸν ἀξίας.

Η Εὐγένειά της εἶναι δίκαιον νὰ πισδέῃ, ὅτι
 μὲ ἐσάθη πολλὰ ἐρασμία ἢ εἰδησις ὅπου
 ἀπὸ ἀγαθωσύνης ἐκαταδέχθη νὰ μὲ δώσῃ,
 διὰ τῷ ἀξίαν ὅπῃ ἔλαβον εἰς μίαν τοιαύτῳ πε-
 εἴφημον Πολιτείαν· ἐπειδὴ γινώσκει ἀκριβῶς ἕως
 πῶ φθάνει τὸ σέβας μὲ πρὸς τῷ εἰς πάντας γνω-
 σίῳ αὐτῆς ἀρετῶν ἢ ὅποια καθὼς τῆς ἐπροξένησε
 ταύτῳ τῷ τιμῶν, ἕτω τῆς ἐτοιμάζει καὶ ἄλλῳ
 μεγαλιτέραν, ἀρμοδίαν κὶ πρέπσαν εἰς τῷ ἀξιο-
 τητα τῶ ὑποκειμένης. καθὼς λοιπὸν συγχαίρω ὄξ

ἰλλίς με τῆς καρδίας, ἔγω δέομαι τῆς ὑμετέρας δὐ-
 λλείας νὰ μὲ ἀξιώσῃ συνεχῶν παροσημάτων της.
 εἰς τὰ ὁποῖα ἀφιερώνωνται ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου,
 ταπεινῶς ὑπογράφομαι.

Ἐτέρα εἰς ὑπανδρείαν.

Σὺν ἔχουσι τόσα παρρητήματα εἰς τὸ συμοικέ-
 σιον τῷ Κυρίῳ (Δεῖνος,) ὅπῃ ἡμπορεῖ ἡ
 δὐλλεία της νὰ βεβαιωθῇ, πῶς ἐγὼ μανθανόντας
 το, ἐδοκίμασα χαρὰν ὑπέρμεξον, διὰ τὸ δίκαιον
 τῆς ἐπιθυμίας ὅπῃ ἔχω, εἰς τὸ νὰ ἀκῶ πᾶσαν
 δὐδαιμονίαν εἰς τὴν δὐχρεσίαν αὐτῆς οἰκίαν. ὅθεν
 συγχαίρω μὲ τὴν ὑμετέρων ἐντιμότητα ἐξ ὅλης καρ-
 δίας με. ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν
 δὐλογημεθῶν συζυγίαν, ἐκείνης τὸς καρπὸς τῆς χα-
 ρᾶς καὶ δὐτυχίας, ὅπῃ ἀπ' ἐμὲ ἀκαταπαύτως ἐπι-
 θυμῶνται. καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ὑπογράφομαι.

Καὶ ἄλλως.

Η Στοιὴ συγγένεια ὅπῃ εἶναι μεταξὺ τῆς ὑ-
 μετέρας δὐλλείας καὶ ἐμῆ, ζῆτεῖ χρεωσικῶς,
 ὅτι καὶ ἐγὼ νὰ μετέχω εἰς μέρος ἀπὸ τὰς δὐτυχίας
 της. ὅθεν τὴν δὐχρεσίαν διὰ τὸ χαροποιοὺν μῦθημα
 ὅπῃ ἀπὸ ἀγαθωσύλης ἡθέλησε νὰ μὲ δώσῃ,
 διὰ τὸς γάμους ὅπῃ ἡκολέθησαν μεταξὺ τῆς ἡμετέ-

ρας ἐπιμότιτος, καὶ τῆς Κυρίας Δείνος. ἡ ὁποία. καθὼς μὲ σημειώνει, εἶναι πεπλευτισμῶν ὑπὸ ἐνάρετα προτερήματα, καὶ ἀκολούθως καὶ πάντα ἕξοπον τῆς ἐδικῆς τῆς ὀρέξεως. καθὼς λοιπὸν δέομαι τῶ φιλανθρωπίᾳ Θεῶ, νὰ τὴν ἀξιώσῃ παντὸς ἀγαθῆ, μὲ ὀλογημῶν δαδοχίῳ, ἕως εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν τῆς φανερώσῃ τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς μου· ἡ ὁποία εἰς κάθε τιμίαν προσαγῶν αὐτῆς, θέλει ἀποδειχθῆ ἐπίομη πρὸς δαδύσιν τῆς, καθὼς καὶ πῶρα μὲ ὄλον τὸν εὐφρονον ζῆλον ὑποχράφομαι.

Ἔτερον εἰς Μητροπολίτην.

Εἰς ὑπόδειξιν τῆς μεγάλης εὐφροσύνης ὅπως αἰθάνομαι διὰ τὴν ἐρατίον χάριν, ὅπως ἐδόθη εἰς τὸ ἀξιώτατον αὐτῆς ὑποκείμενον, σορίζωντάς το εἰς αὐτάμειψιν ἢ αὐτῆς ἀρετῆς, μὲ τὸν ὑπέριτον βαθμὸν τῆς Ἀρχιερασιῶς, ἄλλο δὲ λέγω πρὸς τὴν ὑμετέραν Παινερότητα, ὅσον αὐτὴ μὲ ὑποχρῶναι μὲ ἔπαινον νὰ θαυμάζω τὰ ἑξαίρετα αὐτῆς προτερήματα, ἄλλο τόσον μὲ ἀναγκάζει τὸ καθήκον τῆς δαδικῆς μου ὑποταγῆς, νὰ συγχαρῶ μὲ τὸ ποιμνίον τῆς, ὅπως ἠξιώθη νὰ ὑπολαύσῃ ποιῆσαι ἀξιοπροπέτατον Ποιμῆα. δέομαι λοιπὸν τῶ Παναγὰ Θεῶ, ὅπως ἠθέλει τὴν συνοδύσῃ μὲ ἐκείνῃ τὴν βοήθειαν, ὅπως θέλει εἶναι ἀναγκαῖα, εἰς ἑλάφροσιν τῶ πικρὰ βάρους. καὶ σωσιῶντας τὸν ἐμαυ-

τὸν μὲ εἰς τὰς ἀγίας αὐτῆς καὶ Θεοπειθεῖς ὄχλους,
 μετὴν πλέον σεβασμίαν ταπεινώσιν ὑπογράφομαι.

Ἐῴτερον εἰς Γούνησιν ὑἷ.

Τὸ ἔλος πάντων ἠθέλησεν ἡ θεία ἀγαθότης νὰ
 αὐξήσῃ τὸ ἀγαθὸν αἶμα, καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς
 ἐντιμότητός της μετὴν γούνησιν τῆς ὑἷ, ὅπως μὲ
 πόσῳ ἐπιθυμίαν ἐξήτει. συγχάριω λοιπὸν μετὴν
 ἰδίαν ἐγκάρδιον ζέσιν, ὅπως πάντοτε ἐδεύθῃ τοῦ
 Θεοῦ διὰ μίαν τοιαύτην χάριν. ἐγὼ εἶμαι ὅλος πε-
 ρικυκλωμένος ἀπὸ χαρᾶν, βλέπωντας καὶ τὴν ἀξιο-
 τιμὰν τῆς βροβδομυθίῳ, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μετὰ παρη-
 γορημυθίῳ. μένει λοιπὸν εἰς ἐμὲ τὰ αἰδανωῶ δι-
 πλάσιαν τὴν ἀφροσύνην, ἐὰν ἠθελα ἰδῆ τὸν ἐμαυ-
 τὸν μετὰ προσαγμυθίῳ εἰς τὴν δολοσύνην της, διὰ νὰ γνω-
 ρίσῃ ὅτι ἡ ὀρεξίς μου δὲν εἶναι ὀλιγατέρα ἀπὸ τὸ χρεὸς
 ἔπος ὁμολογῶ πρὸς τὸ ἀξίεπαινον αὐτῆς ὑποκείμενον,
 εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσα καὶ ἀφιερώνω ὅλοφύχως ὅλον
 τὸν ἐμαυτὸν μου, καθὼς καὶ ὑπογράφομαι.

Ἐῴτερον εἰς ἀνθρώπου ὅπως ὑποσρέφει εἰς
 τὴν παρῆίδα τῆς.

Αὐτάμεσα εἰς πόσους ἄλλους δόλους τῆς ὑμετέρας
 Ἐκλαμωρότητας, ὅπως συγχάριονται καὶ τὸ
 παρὸν διὰ τὴν ἀτυχημυθίῳ αὐτῆς ἀφίξιν εἰς τὴν

Παῖδα μὲ κοινῶς ὀφροσύνῃ δὲν θέλω νὰ εἶμαι
 ἀπὸ τῆς ὑστερῆς εἰς τὸ νὰ τῆς ἀδραστήσω, μὲ τὸ
 παρόν μου ταπεινὸν γέμμα, τὴν ἀνεκδιήγητον χα-
 ραὴν ὅπερ ἐδοκίμασα ὡς τῆς τοιαύτης χαροποιᾶς
 εἰδήσεως. πῶς δύσόν μοι, τιμιώτατε ἄρχων, ὅτι με-
 γαλιτέραν χαρὰν δὲν ἤμπορῶσα νὰ λάβω ἀπὸ τὸν
 Θεὸν εἰς τὸν τὸν καιρὸν, ὡσαν τὸ νὰ ἀκῆσω τὴν
 ὀφροσύνῃς μὲ τελείαν ὑγείαν, καὶ ἀπόκτησιν πε-
 ριφήμης ὀνόματος, ἧς τὴν ἐξαίρετον αὐτῆς ἀρετῆς
 ἂς δεχθῆ ἵλοιπὸν μετ' ὀμνείας τὸ καθῆκον τῆς τα-
 πεινῆς μου δόλαβείας, ἐξακολοθῶντας μὲ τὴν συ-
 νηθισμῶν αὐτῆς καλοκάγαθίαν, νὰ μὲ διαφυλάτ-
 τη εἰς τὸν ἀειθρὸν τῆς πλεία πιστῶν καὶ ὀφειλέτων
 αὐτῆς δέλων, ἧς νὰ ἤμπορῶ νὰ καυχῶμαι, κα-
 θὼς καὶ ὑπογέφομαι.

Ἐτέρα Παραδείγματα εἰς μόνῃ τὴν ἀρχὴν
 τῆς ἐπιστολῆς.

Εἰς χαρὰν Γάμων.

Εἶναι πόσον μεγάλη ἡ ὀφροσύνῃ καὶ χαρὰ ὅπερ
 ἐγὼ δοκιμάζω ἧς τῆς δότυχεῖς αὐτῆς καὶ τι-
 μιωτάτης γάμης, ὅπερ ἀποτολμῶ νὰ ὀνομάσω πλέον
 δόχαισημῶν τὸν ἐμαυτὸν μου, ἀπὸ τὴν δόγνείαν
 τῆς. ὡς ὅπερ, ἀπὸ νὰ συγχαρῶ ἐγὼ μὲ τὴν ὑ-
 μετέραν ἀγάπῃ, τὴν ὀφρακαλῶ νὰ συγχαρῆ μὲ
 ἐμέ. ἧς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἶτερον.

Η Εἰς αἰρέτος κωρότοια, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Θεία φιλανθρωπία διὰ τὴν ἀγαθωσύνην τῆς ἐναρέτης αὐτῆς ψυχῆς, ἔκαμε νὰ γένη τὸ ἔντιμον αὐτὸ τιμωκένσιον μεταξύ τῆς ὑμετέρας δούλειας, καὶ τῆς Κυρίας Δεῖνα. ὅθεν συγχαίρω μὲ αὐτῷ ὅξ ὅλης καρδίας μου, ἐπειδὴ καὶ ἀπέλαυσε τὴν δόξα καὶ εὐφροσύνην ὅπως ἦτον κωρέπυσα εἰς τὴν ἀξιότητα τῆς σεβασμίου αὐτῆς ὑποκειμένης, καὶ εἰς τὴν ἐδικλῶμεν ἀκραν ἐπιθυμίαν. εἰς τὸσον ἐγὼ τὴν ᾠδακαλῶ, καὶ τὰ ἔξης.

Εἶτερον.

Η Θελα, ὅτι καθὼς τώρα ἔχω ἀφομῶ νὰ αἰδανώμαι ἀνεκδιήγητον τὴν χαρὰν διὰ τὰς τιμίας καὶ ἐπαινετὰς αὐτῆς γάμους, ἔγω νὰ εἶχα καὶ χιλίας γλώσσας, καὶ χιλίας καλάμους, διὰ νὰ τὴν κάμω πασίδηλον εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δυνάμις μου δὲν φθαίνει εἰς τοῖσιν βαθεῖον, ὅπως νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναπληρώσῃ ἕνα πᾶν κατῆνον, ἀποφασίζω νὰ τὴν ᾠδακαλέσω διὰ νὰ ἦθελε πισύσῃ καὶ, ὅτι καθὼς ἡ δούφροσύνη μου ἐσάθη ἀέλπισος, ἔπως ἐσάθη καὶ καθ' ὑπερβολὴν εἰς ἐμὲ δόχαιος. ἄς δεχθῆ λοιπὸν, καὶ τὰ ἔξης.

Εἶτε-

Εἶτερον εἰς χαρὰν Γενεθλίων.

ΤΑ ὀτυχισμῶν ἡμετέριον τῆς κυρίας τιμίας αὐτῆς συζύγου, ἐπροξένησαν μεγαλωπιάτῳ χαρὰν εἰς τὰς δὺλαβεῖς δέλης τῆς ὑμετέρας δουλείας. Ἐξαιρέτως δὲ εἰς ἐμὲ, ὅπῃ εἰς κάθε ἄλλῳ παρίστασιν ἡξούρω νὰ δίδω τόπον εἰς τὰς ἄλλας, ἔξω ἀπ' ἐκείνῳ ὅπῃ εἶναι νὰ συγκοινωνῶ παρσιότερον ἄπο κάθε ἄλλου εἰς ταῖς ὀτυχίαις καὶ δὺχαρίσῃσες τῆς ἀγενεσάτης οἰκίας τῆς. Ἐκ τῆτο ἐγὼ τῶρα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἶτερον.

ΔΙΑ τὸν Υἱὸν ὅπῃ ἡ Θεῖα ἀγαθότης ἡθέλησε νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν σὺν τιμιότητι, ἀπολαμβάνω τῶσιν χαρὰν, ὅπῃ ἀνίσως καὶ ἡξούρα ρητῶς νὰ τὴν ἐξηγήσω, καθὼς ζωντανὰ τὴν αἰδανόμαι, ἡθελα ὁμολογήσῃ ἀνὰμφοβόλως, ὅτι εἰς τὴν συγκοινωνίαν ὑπελαμβάνω εἰς ταῖς ὀτυχίαις, καὶ δὺχαρίσῃσές τῆς, ὑπερβαίνω τὰς ὄρας πάσης ἡδονῆς καὶ περπιότητος καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἶτερον.

ΑΠὸ τὴν γέννησιν τῆς Υἱᾶς μετὰ τὴν ὀποίαν ὁ φιλανθρώπος Κύριος ἡθέλησε νὰ τὴν παρη-

χορήγησιν, ἐγὼ δὲ γὰρ εἶνα νέον συμπέρασμα· ὅτι
 ἢ ἀγαθότης τῶν δὲν ἀφίνει τὴν ἀρετὴν χωρὶς βρα-
 βεῖον. ἐπειδὴ τὰ θεάρεστα ἔργα τῆς σῆς δὲ γενεῆς,
 δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀπολαύσῃ πλέον ἀνάλογον ἀν-
 ταμοιβῶν εἰς τὸν τὸν Κόσμον, ἀπὸ τῆς χαρο-
 ποιοῦν ἀπόλαυσιν τῆς τῆς Ἰῆ. Δὲ τὸν ὁποῖον συγ-
 χαίρω μὲ τῆς δὲ γενεῆς τῆς ἐκ βάθους καρδίας
 με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐὔτερον εἰς Ἀξίαν.

Δ Ἰὰ τῆς εἰς τιμον ἀξίαν ὅπῃ ἢ δὲ γενεῆς τῆς
 ἠξιώθη, ἐγὼ παρέπει νὰ δοκιμάσω δι-
 πλῶν τῆς χαρᾶς. διότι ὅχι μόνον βλέπω πεπλή-
 ρωμένῃ τῆς ἐπιθυμίας με, ἀλλ' ἀπόμι βεβαιώνου-
 μαι, ὅτι καὶ ἢ ἀξίεπαυτος αὐτῆς ἀρετῆς ἀπέλαυσε τὸ
 ὀφειλόμενον αὐτῇ βραβεῖον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐὔτερον.

Δ Ἐν εἶναι χεῖρα νὰ φανερώσω εἰς τῆς δὲ γεν-
 νεῆς τῆς τῆς χαρᾶς ὅπῃ ἐδοκίμασα, ἀκένω-
 τας τῆς δὲ τυχισημένῃ εἰδῆσιν τῆς ὑπερτάτης ἀξίας
 ὅπῃ ἠξιώθη. διότι ἢ ἀνερμύδεται χεῖρες, ὅπῃ
 ἐγὼ ἀπέλαυσα ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης τῆς, μὲ ἀ-
 ποδείχουσιν ἀρκετὰ ἐδικὸν τῆς ἐνθερμον καὶ πιστὸν
 δῶλον. ὡς εἶμαι βέβαιος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον εἰς ἀπόλαυσιν ὑγείας.

Ο Ἄγαθοποιὸς Θεὸς δι' ἄκραν αὐτῆ δ'σπλαγχνίαν, ἐσυγκατέβη νὰ χαρίσῃ εἰς εἶα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, τὴν ποθητῶ μοι αὐτῆς ὑγείαν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβῶν τῆ θανάτου, καὶ εἰς ἐμὲ νὰ δώσῃ τὴν περιλήψιν πάσης δ'φροσύνης, διὰ τὴν προτέρων τῆς δ'ρασίαν. ὅθεν ἔξ ὅλης ψυχῆς δ'χαρισῶ τὴν Θεῶν μεγαλειότητα, καὶ ἀπὸ καρδίας συγχαίρω μὲ τὴν ὑμῶν δ'γένειαν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον.

Μετὴν ὑγείαν τῆς ὑμῶν ἐντιμότητος, ἀέλαβον οἱ φίλοι καὶ δ'λοῖτης πᾶσαν δ'θυμίαν καὶ τέρψιν. μεταξὺ τῶν ὁποίων καθῶς καυχῶμαι νὰ ἔχω τὸν παρῶν τὸπον εἰς τὸ νὰ τὴν δευδῶ, ἔπος ἀκόμι αὐθαδῶ νὰ ὁμολογῶ τὸν ἑμαυτὸν με ὑπεράνω πάντων, εἰς τὸ νὰ συγχαρῶ μὲ αὐτὴν διὰ ταύτῃ τὴν δ'τυχησμένῃ περιέσασιν. δέομαι λοιπὸν τῆ Σωτῆρος Θεοῦ νὰ τὴν δευδῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον ὀλόκληρον εἰς ἀξίαν.

Ο Ἀναβιβασμὸς εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆ Πανιερωτάτης Μητροπολίτου Κυρίου

(Δεῖ-

(Δεῖνος,) ἀξιοπαρεπές τε ἀδελφεῖ τῆς ὑμετέρας ἐκ-
 λαμπαρότητος, καθὼς ἐχαροποίησε τὰς ψυχὰς ὅλων
 ἐκείνων ὅπερ ἀέμῃον νὰ ἰδῶν ἄποθεμένῳ αὐτῷ
 τῷ ἀξίαν εἰς τὸ ἀξιέπαινον αὐτῆ ὑποκείμενον, ἔ-
 πως ἠκῆθη ἀπ' ἐμὲ μὲ τῷ μεγαλιτέραν χαρὰν ὅπερ
 ἄποιέμεται εἰς τὸ γένος, ὅπερ ἔχω νὰ ἄπλαμβά-
 να, ὡς ἴδῃ ἐδικά μου, ὅλα τὰ δὴ τυχοσμεῖα συμ-
 βαῖντα τῆς ἀγῆρας οἰκίας τῆς. συγχαίρομῃος λοι-
 πὸν ὀλοφύχως μὲ τὸ ἐπιφανέσατον αὐτῆς ὑποκείμε-
 νον, δέομαι τῆ Παντοδωμάς Θεῖ νὰ ἐπακῆσῃ τὴν
 δέσιν μου δὲ τῷ πανπτείνῳ δὴ τυχίαν τῆς, καὶ μα-
 κρομέροισιν. Ἐθακαλῶντας εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ
 τῷ ἀκραν αὐτῆς ἀγαθωσίῳ, νὰ μὴν ἄποσραφῇ
 τῷ δὴ λῶσιν τῆς μεγαλοτάτης μου ποροθυμίας μὲ τὴν
 τιμῷ τῆς σεβασμίων τῆς ποροσῶν· μεθῶντας δὲ
 μεγάλῳ μου κούχησιν καθε ἀφορμῷ ὅπερ μὲ ἀ-
 ξιώνει νὰ λέγωμαι.

Ἀπόκρῆσις εἰς Ἐπιστολὰς συγχαριστικὰς.

ΤΟ νὰ συγχαίρη ἡ ὑμετέρα Παιερότης δὲ τὸν
 ἀναβιβασμὸν μου εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρό-
 νον, δὲν δὴνῆται νὰ ἔχη ἄλλῳ νόμιμον ἀφορμῷ,
 ὡς πῶς βλέπει εὐὰ δὴ λόν τῆς εἰς βαθμὸν, ὅπερ
 μὲ ὅλον τὸν χριστιανικὸν ζῆλον ζητεῖ νὰ δὴ λῶσῃ τὴν
 μητέρα τε τῷ καθολικῷ Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ βάλῃ
 εἰς πορᾶξιν καὶ τὴν θεῖ πτίν τε, ὅπερ πάντοτε ἐζητεῖ μὲ

Φερμότητα να δότολαύση τὴν τιμὴν τῆς σεβασμίων
 αὐτῆς προσαγῶν. ἀνταποδίδω εἰς τόσον πρὸς τὴν
 ὑμετέραν Πανιερότητα ἀπέρας πὰς χάριτας, διὰ τὴν
 παροφώραν μὲ τὴν ὁποίαν ἠθέλησε να στυροδόση
 τὴν χαρὰν τῆς διὰ τὴν ἀξίαν μου, ἀδελφαλῶνταις
 τὴν να μὴ με ὑπερήση εἰς κάθε ἀφορμὴν ἀπὸ
 τὴν παροθυμίαν ὅπε ἀδελφείπτως ἔερω, εἰς τὸ
 να λέγωμαι.

Ἐ"τερον.

ΔΙΚΑΙΟΝ ἔχει ἡ ὑμετέρα ἐντιμότης, να συγχαί-
 ρη με ἐμὲ, διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας ὅπε
 ἔλαβα. διὰτὶ ὅσον παροδέεται τιμῆς εἰς τὴν ἀνα-
 ξιότητά μου, ὅλον ἀρέπει να δότοδίδεται εἰς τὴν με-
 γαλειότητά της, εἰς τὴν ὁποίαν δεισκόμηρος πολλὰ
 ὑπόχρεως, καὶ θέλω ζῆ πάντοτε με μεγαλωτάτῃ
 ὀπιθυμίαν εἰς τὸ να δυνηθῶ να τὴν δελοδῶ. καὶ
 αἰσῶς τέτη ἡ νέα ἀξία θέλει με παροβάλει καμ-
 μίαν νέαν ἀφορμὴν, θέλει εἶναι καὶ ἀλήθειαν ὁ
 κολοφῶν πάσης χαρᾶς μου. ἀς με παροσάξη λοιπὸν
 ἐλοδέρως. διὰτὶ ἐγὼ ζῶ με ἀκατάπαυσον παροθυ-
 μίαν εἰς τὸ να ἀποδειχθῶ με τὴν παρᾶξιν, κα-
 θῶς ἡσὶ ὑποχράφομαι.

Ἐ"τερον.

Ἡ Ἐπιστολὴ τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος με
 φαυερῶνει με ζωντανὰ σημεῖα τὴν ἀνερ-

μυώδυτον ἀγάπῃ τῆς πρὸς ἐμέ· ὡς τῆς ὁποίας, καθὼς ποτὲ δὲν ἀμφίβαλα, ἔπος αἷς εἶναι βεβαιά; πῶς δὲν θέλω λείπει ἕως τέλους ζωῆς μου, νὰ ἐρῶνῶ πάντα ἔσπον; ἵνα νὰ ὑποδειχθῶ δὲ χάριτος καὶ μετὴν ἀρετῶν; καθὼς καὶ τώρα, διὰ τῆς ταπεινῆς μου ὑπογραφῆς, τὴν βεβαιῶναι.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι

Εἰς καλαῖς Ἐόρταις.

Εἰς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμψρότητα ἀπέπεσον ὅλαι αἰεὶ δὲν τυχαῖαι, διὰ τὴν ἀρετὴν ὅπερ τὴν κάμνει ἀξίαν πάσης τιμῆς καὶ δόξας· ἐγὼ τῆς ταῖς ἀποκαλῶ διὰ τὴν ἀποσεχῆ ἀφορμὴν τῆς ἀγίων Ἐόρτῶν ὅπερ μετὰ παρρησίᾳ ζεταῖ· παρκαλῶ λοιπὸν τὴν ἀγαθωσύνην νὰ πισύσῃ τὴν παρεῖσαν μαρτυρίαν τῆς ταπεινῶν μου λόγων, μεγαλιτέραν δὲν πᾶσαν ἄλλῃ ἀπάπτύξιν· καὶ θέλει μετὰ κάμει νὰ ἐλπίζω, ὅτι θέλει τὴν ἀποδεχθῆ μετὰ τὴν συνηθισμένη αὐτῆς καλοκρίθειαν, ἀνίσως δὲν συγχωρήσει νὰ ἐπιθυμῆται ἀπ' ἐμέ συνεχῶς, ἢ ἑξαίρετος τιμὴ τῆς πόθῃ μοι αὐτῆς ἀποσημάτων· μετὰ τὰ ὁποία νὰ ἠμπορῶ νὰ καυχῶμαι, ὅτι δὲν εἶμαι ἀμελέσατος δελός τῆς, ἀλλὰ ἔπω πρόθυμος εἰς τὴν ἀρετῶν, καθὼς καὶ ὑπογράφομαι.

Εὔτερον ἀδείγμα.

ΕΓείσκονται εἰς ἐμὲ μὲ ἰσόμενον βαθμὸν, καὶ τὸ σέβας ὅπερ προσφέρω εἰς τὴν ἀξιώσει τῆς ὑμετέρας Παιερότητος, καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅπερ ἔφερω διὰ τὴν ἄκραν αὐτῆς δόξαιον, διὰ τὴν ὁποίαν τῆς προσκαλῶ εἰς πλεσιώτατον προμύημα εἰς τὸ τὸ προσεχὲς νέον Εὔτερος, μὲ ὄρας τὸσον σιβασιμίας, ὅσον ἡμπορῶν νὰ ἀναποκεῖθῃν εἰς τὸ ἀπαράτητον χεῖος, ὅπερ εἶμαι ὀφειλέτης. Δέομαι λοιπὸν νὰ καταδεχθῆ, μὲ γνώμην ἰλαρὰν, τὴν ἄδου ταύτῃ ἀνάπτυξιν τῆς καρδίας μου, καὶ νὰ μὲ συγκοινωνήσῃ πᾶς ἀφορμᾶς, μὲ τὸν ἔσπον ὅπερ ἐλπίζω. καὶ εἰς τὸ παρῶν, ὅτι ἡ ἀγαθότης τῆς θελεῖ δευτέρῃ χωρὶς βραδύτητα εἰς τὸ νὰ μὲ ἀξιῶσῃ αὐτῆς τῆς χαρᾶς, ὅπερ εἶναι νὰ λάβω τὴν τιμὴν, νὰ ἰδῶ ἐργασμῶν εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου τὴν ἄπολυτην κυριότητα εἰς τὸ νὰ μὲ προσάξῃ εἰς τὴν ὁποίαν ὑποτάσσοντας τὴν ἀμετάθετον μου προθυμίαν, μὲ βαθυτάτῃ προσκλήσειν, δὺλαβῶς ἀπαύξομαι τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, καὶ μὲν.

Εὔτερον.

ΧΡεὸς ἐδικόν μου εἶναι εἰς κάθε καιρὸν νὰ φανερώσω εἰς τὴν ἐντιμότητά τῆς τὸ σέβας μου, διὰ τὸ ἀπειρον χεῖος ὅπερ ὁμολογῶ πρὸς αὐτὴν.

εἰς τὸ τοῦ νέου Ἐ΄τος ἔξαιρέτως, εἰς τὸ ὁποῖον τῆς εὐχομαι τὸ πλήρωμα πάσης δόξαιμονίας, κράζομαι εὐτυχίης, ἠμπορῶντας νὰ τὴν κάμω νὰ με γνωρίσῃ τὸν πλείον ἄφθονον ζηλωτὴν πάσης ὑμετέρας δὴμιείας· τὴν ὁποίαν ἀδελκαλῶ τὴν Θεῖαν μεγαλειότητα νὰ χαρίξῃ εἰς αὐτὴν καὶ ἀναλογίαν τῆ ἀσυγκρίτου αὐτῆς μιθῶ. εἰς τόσον ἡ Θεοσεβεία αὐτῆς ψυχὴ, ἃς δεχθῆ μετ' ὑμνείας τὰς παρῆσας ἐγκαρδίους μου δ'χαῖς, καὶ μετὰ τὸ τέλος προσκυνητῶς ὑπογράφομαι.

Ε΄ Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Γ

Εἰδήσεως.

Δ Εὐ εἶδα πεπληρωμένῃ τὴν καύχισιν, ὅπως ἔβω εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσω τὰ τίμια τῆς προσάγματα. Ἐὰν δὲν ἐκαταδέχθῃ ἡ δὴμιεία τῆς νὰ με τιμήσῃ μετὰ αὐτὰ εἰς καμμίαν ἀφορμὴν τῆς. ἐλπίζω ὅμως νὰ ἀξιώθῃ τῆς χάριτος εἰς δ'χαρίσιν τῆς εἰδήσεως ὅπως τῆς δίδω, ἔπειτα τὴν ἀξίαν ὅπως ἀπόλαυσα ἀπὸ τῆς πλασιόδωρον δεξίαν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ χριστιανικωτάτου ἡμῶν Ἡγεμόνος. Ἐὰν τὸ τοῦ παρῆσας ὅτι, ἡ φιλόσοργος αὐτῆς ψυχὴ, θέλει τιμήσῃ τὴν δέξιόν μου εἰς τὸ ἔξῃς με σιωπηρῶς καὶ προσκυνητῶς αὐτῆς προσάγας, ἔπειτα νὰ ἠμπορῶ νὰ κάμω γνωστὴν πρὸς ὅλους τὴν μεγάλην ἔφεσιν ὅπως ἔβω εἰς τὸ νὰ εἶμαι.

Ε΄τερον παράδειγμα,

Κρίνω χρέος μου ἀπαραίτητον, τὸ νὰ δώσω τὴν εἰδήσιν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν μου εἰς τὴν ἀξίαν (Δεῖνα.) ἵνα γινώσκωντάς με εἰς τοῦτον βαθμὸν, ἥθελε μὲ ἐτοιμάσῃ τὰς ἀφορμὰς ὅπῃ ἐπιθυμῶ, ἵνα νὰ ὑπαντήσω εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς θελήσεώς μου, ὅπῃ εἰς κάθε καιρὸν δέσμευται ἡ ἐπιθυμία εἰς ὑπηρεσίαν τῆς προσκυνητῆς μοι αὐτῆς προσοχμῶν. Δέομαι λοιπὸν τὴν καλοκάγαθίαν της νὰ εἰσακέρσῃ τὴν αἰτίσιν μου, ἵνα νὰ ὁμολογῶμαι μὲ δελικτῶς καὶ ἀμετάθετον κλίσιν.

Ε΄τερον,

Γεννάται εἰς ἐμὲ μεγαλαυτῆ τιμὴ ἀπὸ τὴν ἀφορμῶν ὅπῃ λαμβάνω, νὰ φανερώσω πρὸς τὴν σοφολογιότητά της τὸ σέβας ὅπῃ ἔχω, ἵνα τὴν εἰδήσιν ὅπῃ τῆς δίδω πρὸς τῆς ἀξίας, καὶ τὰ ἕξῃς. τὴν ὁποῖαν θέλω γνωρίσει ὀτυχισμῶν εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου, ἀνίσως καὶ ἡ ἀγαθωσύνη της ἥθελε μὲ δώσῃ τὰς ἀφορμὰς ἵνα νὰ τὴν βάλω εἰς πρᾶξιν. ἄς μὴ με ὑπερήσῃ λοιπὸν ταύτης τῆς χάριτος, ἵνα τὴν ὁποῖαν σεβασμῶς τὴν ἀδυνατώ, καὶ μὲ ὄλον τὸν εὐφροσύνη ζῆλον ἡμετέρω.

Εὔτερον.

ΕΓς πὺν εἶδησιν ὅπῃ δίδω εἰς πὺν ὑμετέραν ἐν-
τιμότητα πρὸς τῆς ἀφίξεώς μας εἰς τὴν τὴν
Πόλιν, θέλει γνωρίσει τὸν χαρακτῆρα τῶ πλέον
σεβασμίας καὶ ὀφειλέτε αὐτῆς δέλε, ὅτι λογιῆς ἐγὼ
τῆς ὁμολογεῖμαι εἰς πάντα τόπον. πρᾶττω αὐτῷ
τῷ ὑπόδειξιν τῆς ὀυλαβείας μας, εἰς τὴν ἀσύγκρι-
τον ἀξιόπια τῶ ὑποκειμένης με ζῶσαν ἐλπίδα,
ὅτι θέλω ὑπολαύσει ὑπὸ τῷ ἡγναίαν αὐτῆς ψυ-
χῶ πὺν ὀξαιρέτον χάριν τῆς τιμίων τῆς παραγαῶν.
με τῷ ἐκπλήρωσιν τῆς ὀποιῶν, θέλει ἀναπαυθῆ
εἰς μέρος ἢ ἀκατάπαυστος προθυμία τῆς δελήσεώς
μας, ὅπῃ με βιάζει εἰς κάθε στιγμήν νὰ λέγωμαι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Συσατικά.

Οσον συχνότεραις εἶναι ἡ ἀφορμαῖς ὅπῃ λαμ-
βάνω εἰς τὸ νὰ πρᾶκαλῶ πὺν ὑμετέραν Ἐκ-
λαμπερότητα καὶ καμμίαν χάριν, πόσον πρᾶωότε-
ρον αὐξάνει τὸ χρέος μας. καθὰς καὶ πᾶρα με ἀνοίγε-
ται ἡ ὁδός, καὶ νὰ προσρέξω εἰς τὴν ἰχυραὴν προ-
σασίαν τῆς, πρὸς πὺν ὀποιῶν συσάνω τὸν τιμιώτα-
τον (Δείνα,) ὑποκείμενον πεπλευτισμῶν ὑπὸ κά-
θε μάθησιν καὶ σοφίαν. καὶ ἐπειδὴ δέρισκονται εἰς
αὐτὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πρᾶτερήματα, ὅπῃ ζητῶνται
καὶ πὺν ὑπόκτισιν τῶ βαδμῆ, ὅπῃ νομίμως ζητεῖ,

κατακαλῶ τὴν φροσύνην αὐτῆς ἐλόθειρόνιτα, νὰ καταδεχθῆ νὰ τὸν ἀξιῶσῃ. καὶ δεῖ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς χάριτος ὅπῃ δεῖ μισιτείας με θέλει λάβει ὁ φίλος, θέλω τῆς εἶμαι ὑπόχρεως, καθὼς καὶ ὑποχράφομαι.

Τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εὔτερον.

Οἱ Ἐπιφέρων τὸ παρὸν μου Γράμμα Κύριος (Δεῖνα,) ὅς τις εἶναι κκοσμημένος ἀπὸ πολλὰ προτερήματα, ἐπιθυμῶ νὰ γνωριθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιτιμότητά της ἀλαβῆς αὐτῆς δῆλος. ὅθεν ἀσμφῶς ἐφοδάζωντας αὐτὸν, μὲ τὰς ὀλίγας τέρας με χαρακτῆρας, ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀγαθωσύνη της δεῖν θέλει ἀποβάλλει τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς ἐπιθυμίας με, ἀλλὰ θέλει τὸν ὑποδεχθῆ μὲ τὴν σωμῆτισμῶν αὐτῆς φιλοφροσύνην, δεῖ νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἰχῦει πρὸς αὐτὴν μεγάλως ἡ σύστασις με. ἔτι κατακαλῶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ μὴ ἀλησμονήσῃ ἡ ἀρεσάτη αὐτῆς ψυχὴ τὸ χέος ὅπῃ ἔχω, ἀλλὰ νὰ μὲ προσάξῃ σωχεῶς, δεῖ νὰ μὴ φαίνομαι ἀνωφελὴς καὶ ἀχρηστος δῆλότης, ἀλλὰ μᾶλλον πρόθυμος καὶ ὑπήκοος εἰς πάντα, καθὼς καὶ ὑποχράφομαι.

Εὔτερον.

Εἶναι πόσον δίκαιον τὸ ζήτημα τοῦ Κυρίου (Δεῖνος,) ὅπῃ δεῖ διώσμαι νὰ ἀπορύγῃ

ἄπο τὸ νὰ μὴ τὸν συσήσω εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγέ-
 νειαν. ᾠδακαλῶ λοιπὸν δι' ἀγάπην μου, νὰ τὸν
 παρηγορήσῃ μὲ τὴν ἰχυρὰν πρῶσασίαν της. καὶ ἕ-
 τὴν χάριν ὅπῃ θέλει ἀπολαύσει ὁ φίλος, ἐγὼ
 θέλω εἶμαι ὑπόχρεως ἕως θανάτου, κατὰ τὴν ἢ τῶ-
 ρα εἴξ ὅλης καρδίας χαμεῖν.

Εἴτερον.

Α Γ' χάρειτες ὅπῃ συχνάκις ἀπήλαυσα ἀπὸ τὴν
 ὑμετέραν αἰδεσιμότητα, μὲ δίδουσι θάρρος
 νὰ τὴν ᾠδακαλέσω καὶ τῶρα ἀλαβῶς διὰ τῆς πα-
 ρέσεως μου, ὅπως ἤθελε καταδεχθῆ ἢ ἀεργετικωτά-
 τη αὐτῆς ψυχῇ, νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν πρῶσασίαν της
 τὸν ἀλαβέσατον (Δεῖνα.) αὐτὸς ἐπιθυμῶ νὰ λά-
 βῃ (τό.) ὅθεν ἢ φρόνησίς της θέλει γνωρίσει,
 ὅτι σωφρέχουσιν εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ προτερήματα τὰ
 ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶ τοιούτου βαθμοῦ, καὶ
 μὴ προθυμίας θέλει τὸν ἀξιῶσει τῶ ποθεμεῖν. ἐ-
 γὼ δὲ, θέλω εἶμαι ὑπόχρεως ἕως θανάτου, μὴ ὡν-
 τας πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰ προσάγματα της.

Α' Π Ο' Κ Ρ Ι Σ Ι Σ

Εἰς τὰς συστατικὰς Ἐπιστολάς.

Δ Εὐν ἀέβαλα τὸν καιρὸν, ἀλλ' ἀδύς ἔβαλα
 εἰς πρῶξιν τὴν σεβασμίαν αὐτῆς πρῶσαγῆν,
 καὶ ἔλαβα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου τὸν νέον, ὅπῃ μὲ

τιμίαν της με ἐσύνησε. κὶ τῆτο, διὰ πάντοτε δέ-
 χομαι με χαρὰς κάθε ἀφορμῇ ὅπε ἀνοίγει τὴν
 ὁδὸν διὰ νὰ ἀποδείξω τὸν ἑμαυτὸν με, πόσον εἶ-
 μαι χεῶσης πρὸς τὴν ἐντιμότητά της. λοιπὸν ἢ
 ἐπιμος προθυμία με δυνάται νὰ τὴν βεβαιώσῃ,
 ὅτι ἐγὼ ζῶ διὰ νὰ κάμω γνωστὸν εἰς ὅλους τὸν εὐ-
 φρονον ζῆλον, ὅπε ξέφω εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακῶ,
 καθὼς καὶ ὑπογράφωμαι.

Εὔτερον.

Η Δυσκολία ὅπε με κάνει νὰ μὴ ἠμπορῶ
 νὰ ἰδῶ τὸν σοφολογιώτατον (Δεῖνα,) με
 σηκῶνει τὸν ἔσπον διὰ νὰ ἀχαρισήσω τὴν ἐντιμότη-
 τητά της εἰς τὴν αἰτησιν ὅπε κάμνει, διὰ τῆς συ-
 σατικῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς, πρὸς βοήθειαν τῆ Κυ-
 εῖα (Δεῖνος.) ἄθεν δυνάται ἢ ὑγκνεῖά της νὰ
 σοχαθῇ ἄλλο μέσον, ὅπε νὰ ἔχη πλέον εὐκόλου
 τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν ἴδιον, διὰ νὰ διωχθῇ νὰ ἀπο-
 λαύσῃ, με πλεονεκτήριον ταχύτητα, τὸ ποδῆμενον.
 κὶ εἰς ἄλλῃ ἀφορμῇ ἄς με πρὸς ἀξίαν ἐλδύθιρας ἢ
 ὑγκνεῖά της. διὰ ζῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν
 δέξιόν της, καθὼς καὶ ὑπογράφωμαι.

Εὔτερον.

Σ Ἰνίστησιν εἰς ἐμὲ ἢ ὑγκνεῖά της τὸν τίμιον
 (Δεῖνα,) με προσκυνητῶ μοι Ἐπιστολῶ

της, ὅθεν ὅσον ἐγὼ βλέπω ὅπῃ διαφυλάττει τὴν
 μνήμην εἰς τὸ νὰ μὴ παρορᾷ, τόσον περὶ ἑαυτὸν
 μὲ υποχρεώνει εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακούω. διὰ τὸ αὖ
 εἶναι βεβαία, ὅτι θέλω ἐνεργήσῃ παντοῖα ἔργα
 εἰς βοήθειάν τε, ὡς ἤθελα κάμῃ καὶ δι' ἐμὲ τὸν
 ἴδιον, ἔγω ζῆτεῖ ἢ ἀξιοῦμαι τῆ συνισαμένη ὑποκει-
 μένης, καὶ ἔπος ἰχύουσι πάντοτε εἰς ἐμὲ αἰ παρορᾷ
 της, ἵνα τὰς ὁποίας ἀδυνατώ νὰ μὴ με ὑπερήσῃ.

Ἐ΄τερον.

ΠἈντὶς ἐπεθύμησα νὰ ἤθελαν μὲ δοθῆ αἰ-
 τίας, διὰ νὰ δείξω πρὸς τὴν ἐπιτιμωμένη
 της πόσον τὴν ἀγαπῶ, καὶ τὴν σέβομαι. καθὼς
 καὶ τώρα ὅπῃ, διὰ τῆς τιμῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς,
 μὲ συσπύρει τὸν φίλον, θέλω παρορᾷ διὰ νὰ
 τῆς δώσω ἀληθινὴν μαρτυρίαν καθ' ὅσον ἰχύει ἡ
 δύναμίς μου. ἄς εἶναι λοιπὸν βεβαία ἡ ἐγγύειά
 της, ὅτι ἀπὸ μέρες με δεῦν θέλω λείπει νὰ τῆ εἶ-
 ναι συμβεβηθὸς εἰς κάθε χεῖρα τε, μάλιστα θέλω
 τὸ ἔχει διὰ καύχισιν, ὅταν ἀπὸ αἰτίας ἐδιδώμεν,
 διὰ τὴν ἀγάπην της, ἀναβιβάζονται ἄλλοι εἰς τι-
 μὴν καὶ ἀξίαν, ὅθεν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας,
 πάντα γνωστὴν εἰς ὅλας τὴν κλίσιν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ
 νὰ ὑπακούω ἐν παντὶ καιρῷ, ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν
 παρορᾷ της, καθὼς καὶ σεβασμῶς ὑποχρεο-
 μαί.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Παραμυθητικά.

Εἶναι μία μεγαλωτάτη σέρσις ἐκείνη τῆ Πα-
 ξός, καθὼς τὴν δοκιμάζει τώρα ἡ ἀγένηιά
 της διὰ τὸν ἐδικόν της, μὲ πόνον μεγάλον. ἐγὼ καὶ
 ἀλήθειαν τῷ συμπαθῶ, καὶ τῆς εὐχομαι μίαν τε-
 λείαν παρηγορίαν, ἀχαισιῶντάς τῳ διὰ τῷ εἶδη-
 σιν ὅπερ ὑπὸ ἀγαθωσύλης ἠθέλησε νὰ μὲ δώ-
 σῃ. εἰς τὸσον βεβαιώνωντάς τῳ ὅτι πάντοτε εἶμαι
 δεξιόμορος εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶ μὲ προθυμίας εἰς τὰ
 σεβάσματα αὐτῆς προσάγματα, ἀναμφῶς τῷ τιμῶ
 διὰ νὰ τὰ βάλω εἰς ᾠρᾶξιν, καὶ εἶμαι.

Εὔτερον.

Εἶς τῷ ὑπερβολικῶς θλίβῃ ὅπερ δικαίως δο-
 κιμάζει ἡ ἀγένηιά της διὰ τὸν θάνατον τῆ
 (Δεῖνος,) ἠθέλα νὰ ἔχω τῷ δυνάμιν, διὰ νὰ
 δώσω εἰς τὴν ψυχῆς τῆς ἀνάλογον ἀδραμυθίαν
 εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ φρόνησίς της
 μὲ καίει νὰ ἐλπίζω, ὅτι ὑπὸ τῆτο θέλει ἀγάλλει
 ἀφορμὴν μισθῶ μὲ τὴν ἀσκησιν τῆς γαυναιότητός της,
 μὲ μῆκει μόνον νὰ τῷ βεβαιώσω, ὅτι εἶδες πε-
 ρισσότερον ἀπ' ἐμὲ ἐπιθυμεῖ τῷ ἀκολίαν, διὰ νὰ
 τῷ βεβαιώσῃ μὲ τὰ ἔργα τῷ ἀμετάθετον καὶ σε-
 βασμίαν κλίσιν ὅπερ ἔχω εἰς τὸ νὰ τῷ δελθῶ,
 διὰ τὴς τίτλης ὅπερ μὲ ὑποχρεώνουσι νὰ λέγωμαι.

Εὔπ.

Ε΄τερον .

Η Στέρησις τῶ τιμίᾳ ἀδελφεῖ της, τὸν ὁποῖον ἀπαύσαι ὁ Κύριος ἐν σκληραῖς αἰωνίαις, καθὼς ἐσάθη αἰδητικῆ εἰς τὴν ὀργισμένην της, διὰ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποῖαν ἔζη ἀχωρίσως ὁ εἰς τῶ ἄλλῃς, ἕως ἐσάθη καὶ εἰς ἐμὲ διὰ τὰ προτερήματά της, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόσφερα εἰς αὐτὸν μεγαλωτάτῃ δόλῃαν . διὰ τῆτο δὲν ἔσφαλεν ὀλοτελῶς ἡ ἐντιμότης της νὰ μὲ κάμη συγκοινωνὸν τῆς θλίψώς της . πλὴν ἐπειδὴ ἕως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ νὰ πληρώσῃ καὶ αὐτὸς τὸ ὀφειλόμενον χάριτος, ἔπειτα εἶναι νὰ δεχθῆμεν μὲ ἀχαριστίας τὸ πρόσταγμα της . αὐτὸς δὲ ὡς ἐλεήμων νὰ τὴν παρηγορήσῃ, θαυματοποιήσῃ τὴν ὑγίαν, καὶ ἀνώτερον παντὸς ἄλλῃς ἰατρῆς σωτηρίας εἰς πολλῶν ἐτῶν ἀσθενείας, εἰς χαρὰν καὶ ἀφροσύνην τῆς φίλων της, καὶ ἐμὲ τῶ ταπεινῆ αὐτῆς δόλῃαν .

Ε΄τερον .

Εἰς μίαν πόσον ὑπερβολικῶς θλίψιν, ὅτι λογῆς εἶναι ἐκείνη, ὅτῃ ἐγὼ δοκιμάζω τώρα διὰ τὸν θάνατον τῶ ἀειμνήστῃ (Δεῖνος,) δὲν ἐδύνατο νὰ ὄρεθῆ μίσον δρατικώτερον εἰς ἐδικὸν μου παρηγορίαν ἢ τὸν φιλαίθρῳπον ἀγαθωσύνην τῆς ὑμετέρας Πανοσιότητος, καὶ καθὼς διὰ τὴν ἀγάπην ὅτῃ μὲ προσφέρει, ἠξιώρω ὅτι μὲ πόνον μέγαν

τῆς καρδίας τῆς ἤκουσε τὴν τοιαύτην δεινὴν σέρισιν, ἕως ἐγὼ, ἔλα' ἡρέος δὲ χαρισίας, ἀναπόδιδω εἰς αὐτῷ ἀπείρας τὰς χάριτας, ὁμολογῶντας τὸν ἑμαυτὸν με ὑπόχρεων, καὶ πόρφυμον εἰς πᾶσαν προσκυνητῶ μοι προσαγλῶ τῆς. καὶ ὕλαβῶς τὴν δεξιὰν αὐτῆς ἀσπάζομαι, μὴν.

Ἐ"τερον :

Η"Θεοὶ νὰ ἦτον δυνατὸν νὰ παρρησιασθῶ ἑμ-
προσθῶ τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος προσώπι-
κῶς, ἔλα' νὰ ἀσπασθῶ τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν, κα-
θὼς τῶρα ἔλα' τῆς παρέσθης με ταπεινῶς κάμνω. ὅ-
πως ἤθελε καταλάβῃ τὴν μεγάλην παρηγορίαν ὅπερ
ἀπέλαυσα ὑπὸ τῷ φιλάνθρωπον καὶ ᾠδομουθητι-
κῶ τῆς ἐπιστολῶ, με τὴν ὁποίαν ἐκαταδέχθη νὰ
συλλυπηθῇ με ἑμὲ ἔλα' τὸν θάνατον τῆ (Δεῖνος,)
καὶ τὸ ἀμέτρητον ἡρέος ὅπερ ἔλαφυλάττω εἰς τὴν καρ-
δίαν μου, ἔλα' τὸσας χάριτας ὅπερ ὑπόλαυσα ὑπὸ
τὴν πλεσιόδαρον δεξιὰν τῆς. καὶ ἀγκαλὰ πάντοτε ἐ-
σάθηκα ἀνώφελης δόξης τῆς, δεόμεαι ὁμῶς τῆ παρ-
τοδυνάμει Θεῶ νὰ με χάρισῃ δυνάμιν, καὶ νὰ δώ-
σῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ τὴν δελοῦσω. εἰς δὲ τὴν
ὑμετέραν Πανιερότητα νὰ ἤθελε χάρισῃ ζωὴν ὑ-
τυχῆ, καὶ μακρομερόβυσαν. καὶ δελικῶς κλινῶντας
τὴν κεφαλῶν μου, ζητῶ ὕλογίαν ὑπὸ τὴν ἀγίαν
αὐτῆς δεξιὰν, τὴν ὁποίαν με βαθυτάτῃν προσ-
κυνησὶν νοεῶς κατασπάζομαι.

Ἐ"τε-

Ἐτερον.

Η Ξέρωντας ἐγὼ πόσον κείναι καὶ μετρί με
 ἐμὲ ἢ δ' ἡγεμονία τῆς τῶν δεινῶν ἐρήσειν ὅτι
 ἔλαβα δὲ τὸν θάνατον τῆ Κυρίας (Δεῖνος,) δὲ τῆ-
 το δὲ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς θλίψεως ὅτι ἡ ἀγα-
 θότης αὐτῆς με θάψει νὰ ἐδοκίμασον, ἀλλ' εἶμαι
 πλέον ἀδύ βέβαιος. Τῶν δ' ἡγεμονίᾳ λοιπὸν ὀλο-
 φύχως, καὶ μὴ ἔμμόνον ὑπόχρεως εἰς τῶν ἀγα-
 πύτης, ἀλλὰ καὶ παρηγορημῶς ἀπὸ τῶν φιλοσοφ-
 γόντων ἀδύμουθίαν, δείχνωντας εἰς ἐμὲ καὶ ἀδύ-
 δεῖγμα, τὸν ἔσπον δὲ νὰ θραπέδωσιν μίαν τοιαύ-
 τῶν πληγῶν. ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἐν εἰρή-
 νῃ, εἰς δὲ τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα νὰ χαρίσῃ μα-
 κρομέροισιν ἐν ὑγείᾳ σου πάσῃ δ' δαίμονία, καὶ
 με ὄλλω τῶν ταπεινώσιν δαμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλικαί.

Α Πὸ τῶν ὑπερῶν μου ὅτι ἔγραψα, θέλει
 ἐκατάλαβε τὸ αἰτιὸν τῆς σιωπῆς με. καὶ καὶ
 ἀλήθειαν ἡ καρδία τῆς ἐσάθη μάντις. ἐπειδὴ καὶ
 τὸ παρὸν δὲ δοκιμάζω τελείαν ὑγείαν. ἐλπίζω
 ἔμω νὰ ἐλθῶ θραπέδωσιν παχέως, καὶ νὰ βάλω εἰς
 ἀρᾶξιν ὅσα με θάψει. ἔσω θέλει εὔρει θραπὴν
 δὲ τὸν Κύριον (Δεῖνα,) καὶ ἔχω μεγάλῃ δ' ἡ-
 χαρίσῃσιν νὰ ὀπιτύχη εἰς τελείαν ἀφέλειαν τῆς.

καὶ

καὶ μὲ τὸ τέλος ἀσπαζόμενος ὅλης τοῦς οἰκιακῆς
της, ἀδελφικῶς αὐτῷ καταφιλῶ.

Εἶτερον.

Η Διάφοραις φροντίδεις ὅπε μὲ περικυκλώ-
ουσι, δεῦ μὲ ἄφησαν νὰ τελειώσω τῷ
ὑπόθετιν, ὅπε μὲ ἀγαπητικῆς μὲ ἐσημείωνε.
τῷ ἐρχομῆν ὅμως ἐβδομάδα ἀνεμφιβόλως θέ-
λω τῷ δευτέρῳ, δεῦ νὰ δεῖσκωμαι τότε ὀλί-
γον ἥσυχος. ἐγὼ δεῦ ἀλισμόνησα νὰ τῆς σείλ-
ω πὸ ῥῆχον, ἀλλὰ σέκω ἀναμνήνοντας τὰ νέα
ὅπε ἔχουσι νὰ ἔλθου ἀπὸ τὸ πανηγύρι, δεῦ νὰ
μείνης καλλίτερα δευτέρῳ. εἶδὲ καὶ δεῦ τύχην
ὀγλίγωρα, θέλω πάρει καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὅπε ἐδῶ
δεῖσκειται. εἰς πόσον ἄς μὲ προσάξῃ καὶ εἰς ἄλ-
λα ἐλδύθέρως, καὶ θέλει μὲ εὔρει πάντοτε προ-
θυμον, καθὼς καὶ ὑπογράφωμαι.

Εἶτερον.

Ε Δέχθην τὴν ἐπιστολῆς, καὶ ἐκατάλαβα ἀπ'
αὐτὴν τὴν ἀγάπην, ὅπε μὲ προσφέρει, μὲ
τὸ νὰ βλέπω πόσῳ χαρὰν δοκιμάζει ἢ καθαρὰ καὶ
ἀδολος αὐτῆς ψυχῆ δεῦ τῷ καλῶ με ὑγίαν· τῷ
ὁποῖαν χάριτι θεῖα καὶ πάντα ἔσπον ἀπολαμβάνω.
μὲ μεγάλῳ με δ' χαρῆσιν ἠκασα νὰ τῆς ἐφθασεν
ἢ πρόβλεψις ὅπε ὁ Κύριος (Δεῖνα) τῆς ἐσεῖνε δεῦ
τῷ προσεχῆ ἀγίαν πεσαρακοσιῶ, καθὼς καὶ ἐγὼ

ἄκομι ἔχω τὴν προθυμίαν νὰ τὴν προφθάσω κά-
ποιόν τι φελασότερον, μὲ τὴν ἀφορμὴν ὅπῃ σέ-
λω (τὸ) τῷ Κυρίῳ (Δείνος.) μὲ ἐνθύμισον ὁ-
μός με δὲκαίρας τὸ ρῆχον ὅπῃ με ἐσημείωσι δὲ νὰ
πῆς σείλω, ἐπειδὴ κὴ ἡ φροντίδες με μὲ εἶχαν κά-
μη νὰ τὸ ἀλισμονίσω, κὴ ὀγλίγαρω θέλει τὸ ἔχει.
ἢ ἀναμύω συχνάκις φιλικὰ τις προσάγματα, δὲ νὰ
ἢ μπορῶ νὰ τὴν δαλδύσω, κὴ μύω.

Εὔτερον.

Εἴμαι πόσον σενοχαρημύος πῆν σήμερον νὰ ἀ-
ποκειθῶ εἰς διαφορὰς τιμίας της, ὅπῃ ἔλα-
βα τὰς παρελθῶσας ἐβδομάδας, ὅπῃ δὲν δυνάμαι
νὰ ἔξαπλωθῶ εἰς πλάτος μὲ τὴν ἀγάπῃ της εἰς
ἐδὲν πράγμα. δὲ τῆτο φυλάσσομε μὲ ἀλλῶν μου
νὰ δώσω πῆν ὀφειλομύω ὑποκεισιν. νυῖ δὲ βε-
βαιώνωντάς τῃν φελ πῆς ὑγείας με, συντέμνω τὸν
λόγον, κὴ εἰς ὅλης καρδίας αὐτὴν ἀσπάζομαι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εὐχαριστικαί.

Εὔχαισῶ πῆν ὑμετέραν Πανασιότητα δὲ τὴν
ἀεργετικὴν ἐλπίθεσιότητα, ὅπῃ πρὸς ἐμὲ
δείχρει, ὑποχρεώνωντάς με πόσον, ὅπῃ κὴ ἀλή-
θειαν μύω ὅλος συγχισμύος. ἢ θελα ὁμας ὅτι κα-
θὼς ἡ καλοκάγαθία της μὲ ἀεργετῆ φελασότερον
ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ζητεῖ ἡ ἀξιότης με, εἶπω νὰ ἢ θελα

εἶμαι ἀρκετὸς εἰς τὸ νὰ τὴν δαλδύω ὡς ἠσώτερον ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἰχύει ἢ δυνάμεις με . ἀλλ' ὡσαν ὅπῃ μία ἐνάρετος ψυχὴ , ὅ,τι λογιῆς εἶναι ἢ ἐδικήτης , ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἀποδέχεται ὡς ἠσώτερον τὴν καλὴν ποροθυμίαν μιᾶς καρδίας , διὰ τῆτο , καὶ τὰ ἐξῆς :

Ἐτέρα .

ΜΕ τὴν πλέον ταπεινὴν καὶ σεβασμίαν ἔφρασι , ἢ ὁποῖα εἶναι σωξέσθαι ἀπὸ τὴν μνήμῃ τῆς τῶν χάριτων ὅπῃ ἐκαταδέχθη ἢ ὑμετέρας Ἐκλαμφοῦτης νὰ κάμη εἰς τὴν ἀαξιότητά με , ἔρχομαι καὶ τῶρα νὰ ἀαπαδῶ τὴν δὲργετικὴν αὐτῆς χεῖρα , διὰ τὴν χάριν ὅπῃ νεωσὶ ἔλαβα ἀπὸ ἀκραν ἀγαθωσύλης ἢ ὁποῖα κινεμένη πρὸς ἐμὲ με ἀερμύδον ἀγάπην , με ἀνάπτει αἰωνίαν τὴν μνήμην , διὰ νὰ , καὶ τὰ ἐξῆς :

Ἐτέρα .

Α'Πὸ τὴν ποροθυμίαν μοι ἐπισολὴν τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος , εἶδα με πόσῃ ἀγαθωσύλῃ δὲργετῆ τὴν ταπεινὴν δαλδύσιν με με τὴν χάριν τῆς , ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκ σώματος με εἶπον ὁ Κύριος (Δεῖνα .) καὶ καθὼς ἐγὼ τιμῶ πεινώτερον αὐτὴν , ὡς τὴν ἰδίαν με ζωνὴν , διὰ νὰ ἔδωκα ὅλως διόλε τὸν ἐραυτὸν με εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς , ἔτις ἔρχομαι τῶρα με ἐδαφιαίαν ποροθυμίαν

καὶ ἀσπαδῶ νοερῶς διὰ τῆς παρήσσης μετὰ τὴν ἀγίαν
αὐτῆς δεξιάν, καὶ νὰ τὴν βεβαιώσω, ὅτι καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐτέρα.

Εἴχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὴν διγνώσειάν της
διὰ τὴν χαροποιῶν εἰδήσιν ὅτι μᾶ δίδει πε-
ρὶ τῆς ἀφίξεώς της εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ περὶ
τῆς δουργείας ὑπὲρ ἑκαμῶν εἰς ἐμὴν ἢ καλωσύνην της
διὰ τὴν χάριν, ὅτι εἶχα τὴν ἀδυναμίαν. ὅσον
ὅσον περὶ τὸ ἄριστον εἶμι βέβαιος εἰς τὴν ἀγάπην
της, τόσον περὶ τὸ ἄριστον θέλω ὁμολογεῖ ἀπειρον τὸ
χρῆσμός, εἰς τὸ νὰ τὴν δευλώ εἰς πάντα τόπον,
ὅπως ἡθελε μὲ προσάξῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Κανόνες εἰς Ἐπιστολὰς Πραγματείας.

Πρὶν νὰ ὑπογράψω ὀλίγα τινὰ παραδείγματα
ἐπάνω εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἔκρινα εὐλο-
γον νὰ σημειώσω μερικὰς ἀναγκαίας κανόνας, τὰς
ὁποίας πρέπει νὰ μεταχειρίζονται οἱ Πραγματε-
ταὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς των. ἐπειδὴ ὅντας ἢ πλέον
ἀναγκαία ὕλη τῶν ἐπιστολῶν, ἐκείνη τῆς πραγμα-
τείας, διὰ τὸ δεῦν φαίνει νὰ ἔχωμεν τὰς θρησκευ-
τικὰς καὶ κοινὰς κανόνας ὅτι ἀρμόζουσιν εἰς ὅλας τὰς ἄλ-
λας, ἀλλὰ εἶναι χρεῖα νὰ δώσωμεν τὴν παραξίν εἰς
ταύτην μερικῶς. διότι αἰτίας καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς
τῆς εἰδήσεως, τῶν καθήκοντος, τῆς συγχαριστικῆς,

καὶ τῶν ὁμοίων, φαίνεται ἐκεῖνος ὅπῃ τὰς σιωθεῖται
 νὰ νεανιδέεται, καὶ μὲ τὴν ἀγχινοιαίαν νὰ πέζη· εἰς
 τῆταις ὁμως τῆς παραματείας ὁμιλεῖ καὶ παρῆται μὲ
 παρῆτην, καὶ σεμνότητα. ἐπειδὴ διὰ μέσων αὐτῶν ὅπι-
 χειρίζονται ὑπόθεσις, ὅπῃ κινδυνώει ἔ μόνον τὸ
 μερικὸν καλόν, ἀλλὰ καὶ τὸ καθόλου. εἰς κάθε ἄλ-
 λω ἕλλω εἶνα σφάλμα τὸ καλάμω δὲν προξενεῖ
 μεγάλω ζημίαν, καθὼς δυνάται νὰ προξενήσῃ
 εἰς πούτλω τῆς παραματείας.

Πρῶτον, πρέπει ὁ παραματείας, ὅσον καὶ ἐ-
 κεῖνος ὅπῃ ἐνεργεῖ δι' αὐτὸν, νὰ εἶναι μυσικὸς
 εἰς τὰς ὑπόθεσις τῆς παραματείας· τῆς ὁποίας
 ἢ ἐκβασίς νὰ ἤθελε γινῆ παρὸ τῶ νὰ ἤθελε κοι-
 νολογηθῆ. καὶ ἀγκαλὰ ἢ παραματεία δὲν εἶναι
 παρῆπον ποτὲ νὰ παρῆπατῆ εἰς τὰ σκότη τῆς πο-
 νηείας, καὶ τῶ δόλω, εἶναι ὁμως ἀνάγκη νὰ τε-
 λειῶται εἰς τὸ σκότος τῆς σιωπῆς.

Δύττον ἐκεῖνος ὅπῃ ὅπιχειρίζεται τὴν παραμα-
 τείαν, πρέπει νὰ ἔχη μάθησιν, ὅπῃ νὰ εἶναι δε-
 μελιωμῆν εἰς τὰς ἰσοείας, καὶ εἰς μεταχείρισις πο-
 λιτικαῖς, ὅπῃ παρῆπτερα νὰ ἐπαράχθησαν ἀπὸ ἄλ-
 λω, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ ἴδια ἀτοπα, ἢ διὰ
 νὰ παρῆπατῆ διὰ τῆς ἰδίας φράτας, ὅπῃ ἢμπορεῖ
 νὰ τῶ παρῆπατῆ τὸ κέρδος. πρέπει ἀκόμη νὰ κα-
 ταλαμβαῖν μὲ ποῖον ἀνθρώπων ὅπιχειρίζεται. νὰ
 γνωρίζῃ παρῆ τίνω ἕλλω εἶναι ἢ ὅπιχειρίσις, ἢ γυν-
 κοινῆς, ἢ μερικῆς. διότι ἔτσι καταλαμβαῖν καὶ τὰ

συμπεράσματα. είναι ανάγκη να ηξόβρη ὁ παραμα-
τωδῆς τὸ κύριον ὄνομα τῆς ἕλης τῆς παραματείας.
καθώς, πρῶτον δειγματος χάριν, ἀνίσως καὶ ἡ μετα-
χειρήσεις εἶναι διὰ πάλησιν, ἢ διὰ ἕτερα συναλλάγ-
ματα, διὰ τὰ δίδη καθαράν εἶδῃσιν, διὰ μίση ἐ-
πισολῆς, πρὸς τὴν ὑπόνοιαν. καὶ τὴν ἐπισολὴν πρέ-
πει τὰ τὴν χάρι χαρὶς ὑπόνοιαν καὶ δόλον.

Τεῖτον. ἡ ὀγλωττία τῆς ἐπισολῆς τῆς παραμα-
τείας, δεῦν πρέπει τὰ εἶναι ὡς ἐκείνη τῆς καθηκόν-
των, ἢ ὅτι λογῆς εἶναι εἰς ταῖς πειρήμας καὶ ἀ-
διάφοραις διήγησις. ἔτε εἶναι χρεία τὰ μεταχειρίζε-
ται τινὰς μεταφορῶς, ἔτε χήματα καὶ ἄλλα ῥητορι-
κά, ἀλλ' ἡ φράσις πρέπει τὰ εἶναι φυσικὴ, κα-
θάρᾳ, καὶ σαφῆς, καὶ τὰ ἔχει νόημα. ἔτε πολλὰ
ταπεινά, ἔτε ὑψηλά, ἀλλὰ μίξια.

Τέταρτον. ἡ ἀργητεία ὅπως εἰς τὰς ἄλλας ἐπι-
σολὰς εἶναι ὑποφερτὴ, εἰς ἐκείνας τῆς παραμα-
τείας προξενεῖ μεγαλωπία τῆς ζημίας.

Πέμπτον. ἀνίσως καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπισολὰς
πρέπει τὰ ἀποφύγη τινὰς τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν
σωτηρίαν, εἰς τῆταις, ἀγκαλὰ καὶ δεῦν πρέπει
τὰ ἔχει τόπον ἢ πειρασολογία, εἶναι ὅμως πάν-
ποτε καλὸν τὰ μὴ κλίνη καὶ πολλὰ εἰς τὴν ὀλι-
γολογίαν, καὶ λακωνισμέν. πρέπει λοιπὸν τὰ χά-
ρι τὸσον, ὅσον ἡ χρεία τῆς παραματείας, καὶ ἡ
αὐτῆς κατάστασις ζητεῖ. ἀνίσως πάλιν καὶ συμ-
βαίνει καμμίαν φωνᾶν, ὅτι πρέπει τὰ πειρασολογία

ἀφοραὶ ὑπόθεσις πραγμάτων εἰς μίαν μόνον
 Ἐπιστολῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ταῖς διαχωρίσῃ μὲ
 ἀδάραφα, ἢ μὲ ἀειθμὰς, διὰ νὰ μὴ συγχύ-
 ζεται ἢ μία ὑπόθεσις μὲ τὴν ἄλλω. τὴν ὑπό-
 θεσιν ὁμῶς τὴν πλέον ἀναγκαίαν καὶ κεφαλαίω-
 δι ὑπὸ ὅλαις ταῖς ἄλλαις πραγματείαις, ὅπου
 μέλλει νὰ γράψῃ, πρέπει νὰ τὴν ἐπιχειρῶν εἰς
 τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς, καὶ νὰ ὁμιλήσῃ δι' αὐ-
 τὴν πλέον καὶ πλατύς.

Ἐκτον. ἡ ψυχρότης πρέπει νὰ ὑποδιώκεται
 ἡμερώτερον ὑπὸ καθε ἄλλο εἰς ταύτας τὰς Ἐ-
 πιστολάς. διὰτὶ αὐτὴ φέρει ἀμφιβολίαν καὶ ὀλί-
 γω πῆσιν εἰς ἐκεῖνον ὅπως τινὰς γράφει. ἐπειδὴ
 ἐκεῖνος ἀναμῆρει ἀπ' αὐτὸν ὅπως τὴν γράφει μίαν
 φράσιν, ὅπως νὰ φανερώνῃ γνώμην σερεῶν, καὶ
 εἰλικρινεσάτω.

Ἐβδομον. ἡ θετικὴ ἀμάθεια εἶναι ὁ τέλειος
 ἀφανισμὸς τῆς πραγματείας, καὶ μία ζημία με-
 γαλωτάτη εἰς τὸν πραγματῶν τὴν θέλει εἶναι, ὅ-
 ταν ἔχη εἰς τὴν δελόσιν του τέτοιους ἀμαθεῖς
 συμβουθῆς.

Ὀγδοον τέλος πάντων. ἡ ἀσάφεια, ἡ γὰρ ὅταν
 γράφῃ ὁ πραγματῶν σκοτεινὰ, προξενεῖ ζημίαν
 εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πραγματείας. αὐτὴ ἡ ἀσά-
 φεια, διὰτὶ ἀγκαλὰ καὶ εἰς ἄλλα εἶδη ἐπιστολῶν
 ὑποδείχνει ἀγχίνοιαν εἰς κάποιον ἔσπον ἐκείνων
 ὅπως τὴν σωθέτῃσιν, εἰς τέταις ὁμῶς ἡ ἀσάφεια,

θέλει είναι ὁ Ναυκράτης, ὅπερ κάμνει καὶ μὴν ἀκίνητον τὸ παράβι τῆς πραγματείας εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης τῆς συγχύσεων, ἐμποδίζοντας τὴν πραγματείαν εἰς τὸ νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐπιθυμητῆς ἐκβάσεως. ἢ θέλει εἶναι αἰτία εἰς τὸ νὰ πολυπλασιασθῶν χωρὶς τέλος ἡ ἐπιβολαῖς, μέλλοντας ἢ μία νὰ ἐξηγή τὴν ἄλλω. καὶ εἰς τῶτον τὸν ἔσπον ἐκίνω τὴν δικαίαν ὅπερ μίαν φοράν διὰ τῶν τέτοιον ἐλάττωμα ἔχασαν, δεῦν ἠμπορῶν μὲ δικολίαν νὰ τὴν εὔρην ἐκ δευτέρω. ὅθεν ἡ πραγματεία ὅπερ εἰς μίαν στιγμήν ἠμπορῶσε μὲ δὲτυχίαν νὰ τελεσφορήσῃ, διὰ μίαν τοιαύτην ἀφορμὴν, ἀποδείχεται ἡ ἐκβασίς αὐτῆς, ἡ δύσκολος, ἡ καὶ ἀδύνατος.

Ἡ ἐπιβολὴ λοιπὸν τῆς πραγματείας πρέπει νὰ εἶναι σαφής, ἀδόλος, καὶ καθαρὰ, μετρία καὶ φυσικὴ, ὄχι μὲ τέχνῳ ρητορικῶν, ἀλλὰ μὲ σοχασμὸς συνετὸς, καὶ φρονίμος. ὄχι κατὰ πολλὰ συνήπμος, ἀλλ' ἔτε πολλὰ ἐκπειμαμένη, ἀλλὰ τὸσον, ὅσον νὰ φθάσῃ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν πραγματείαν, καὶ τὰ αὐτῆς δίκαια. τὴν ὁποῖαν μεταχειριζόμενος ὁ πραγματευτὴς κατὰ τὴν εἰδησιν τῆς προειρημένων κανόνων, θέλει ἀφελῆσθαι εἰς τὸ ἔργον τε, προὔποθέτωντας πάντοτε νὰ φυλάττῃ τὴν δικαιοσύνην, διὰ τῆς ὁποίας θέλει σωεργεῖ καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ κατὰδοῦσθαι μὲ δὲτυχίαν ἢ πραγματεία τε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΓ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

Επισολὴ ὅπερ γράφει πρὸς παραμαρτυρὰς μίαν
σωφροσύναν ὅπερ ἀνοίξον ὁσπῆτιον
Πραγματείας.

Ἐντιμώτατε καὶ χρησιμώτατε Κύριε (Δεῖνα.)

Επειδὴ ἀποφασίσασμεν νὰ ἀνοίξωμεν ὁσπῆτιον
Πραγματείας, ἐλπίζοντες μὲ τὴν βοήθειαν
καὶ ἔλεος τῆ ὑψίστης Θεῆ νὰ δώσωσιν τὴν ἐπιχειρήσιν
μας πρὸς κοινὴν ὕψαισιν, ὅτι τὸ μᾶς φέρεται
εὐλογον νὰ δώσωμεν τὴν εἰδησιν καὶ πρὸς τὴν
χρησιμότητά της μὲ τὸ παρὸν μας ταπεινὸν, καὶ νὰ
τὴν προσκαλέσωμεν, ἐὰν ἀγαπᾷ, νὰ μεταχειρισθῆ
τὴν δέλωσιν μας· βεβαιώνοντες τὴν ὅτι δὴ θέλω-
μεν λείπει ἐκ μέρες μας νὰ δείξωμεν τὴν περίεργον
ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα εἰς τὰς πραγματείας ὅπερ
ἠθέλε καταδεχθῆ νὰ μᾶς σείλη, ὡσὰν νὰ ἦτον ἐ-
δικήμας ὑπόθεσις. καὶ τὸ θέλει γνωρίσει μὲ τὴν
δοκιμῶν. ἐπειδὴ τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς μας νὰ ἐ-
νεργήσωμεν εἰς πάντα μὲ καθαράν καὶ εὐλαβικήν κάρ-
διαν, καθόσον εἶναι τῆς δυνάμεώς μας, συνεργῶν-
τος πάντοτε τῆ Κυρίας. τὸ δὲ κέρδος μας θέλει εἶ-
ναι πρὸς δύο τὰ ἑκατὸν ὅτι τὴν πέλωσιν, καὶ ἑξ-
πλέον τέσσαρα τὰ ἑκατὸν ὅταν ἠθέλε πελωθῆ μὲ
διωξίαν καὶ ἢ πραγματεία, καὶ τὴν σωθήθειαν

τῶ τόπῳ, κάμνοντες ἡμεῖς τὴν ἔγγυθιν, εἰ μὴ θελε
 ξέξη ζημία. καὶ τῆτο, ὅταν ἡ αὐθουτία της δευ ἡθε
 λε νὰ ἔχη τὸν κίνδυνον. ἐδῶ κάτω βλέπει καὶ τὰς
 υπογραφάς μας, εἰς τὰς ὁποίας θέλει δώσει πίσιν,
 καὶ ὄχι εἰς ἄλλας. ἅς καταδεχθῆ λοιπὸν νὰ μᾶς τι
 μήσῃ μὲ ἐπιθυμηταῖς προσοχαῖς της, καὶ νὰ δοκιμά
 σῃ καὶ ἐμπαράκτως τὴν καθαρότητά μας καὶ προθυμίαν.
 καὶ εἰς εἰδικὴν της σημειώσῃ ἐδῶ κάτω τὰς τιμαῖς
 τῆς παραγματειῶν ὅπερ ξέχασι τὴν σήμερον, καὶ διὰ
 καρδίας αὐτὴν ἀπαλλάξομενοι, μὴομεν.

Εἰς τὰς δεξιμάς της παύτοτε
 πρόθυμοι καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἰπογραφή τῆ δέλε της (Δεῖνος.)

Ἰπογραφή τῆ δέλε της (Δεῖνος.)

Ἀπόκεισιν εἰς τὴν ὀπίσθον Συγχαριστική.

Ἐντιμώτατοι καὶ χησιμώτατοι.

Ἐδέχθῃ τὴν τιμίαν σας Ἐπιστολὴν σημεῖω
 μὴν Νοεμβρίου καὶ ἔχω χρέος νὰ συγ
 χαρῶ μὲ τὴν αὐθουτίαν σας καὶ τὴν νέαν ἐπιχειρή
 σιν, δέομενος τῆ παραγάθε Θεῶ νὰ δλογήσῃ αὐ
 τὴν τὴν νέαν Σωφίαν, καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὰς ἐ
 πιθυμητὰς καρπὰς τῆς κόπων σας, εἰς δόξαν αὐτῆ,
 καὶ εἰς ἀχαρίσῃσιν ὅλων τῆς φίλων. ὅσον διὰ μέ-

ρες με δὲν ἔλειφα νὰ κάμω τὴν προσήκουσαν ἀπο-
σημείωσιν τῶν τιμίων ὀνομάτων σας, καὶ τῶν ἄλλων
θεωρητικῶν, ὅπως ἐν καιρῷ χρείας, ἢ θελα δυ-
νηθῆ νὰ δείξω σημεῖα τῆς ἐπιθυμίας με, προσφέ-
ρωντας καὶ ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν με προθύμον εἰς πᾶσαν
προσαγῆν σας με τὰς ἰδίας θεωρήσεις. καὶ διὰ τὸ
θελα καὶ ἐγὼ νὰ κάμω καὶ ἡ αὐθεντίας σας ἀ-
ποσημείωσιν τῶ ὀνομάτος με, μὴ δίδοντες πίσιν εἰς
ἄλλω ὑπογραφήν, ἀλλὰ εἰς τὴν κάτωθεν, καὶ ἀκρι-
βῶς ἀσαζόμενος τὴν ἐντιμότητά σας, μὲν.

1759. 25. Γανν. εἰς Λάρισσαν.

Εἰς τὰς ὀρισμέσας ὅλος
ὑποκλιθῆς.

Ἐτέρα κατ' ἄλλον ἔσπον.

Α' Ποκεινόμενος εἰς τιμίαν της σημειωμένην 20.
Μαρτίαν, εἶμαι νὰ τὴν ἀχαρίζω διὰ τὴν
χαροποιὴν εἰδησιν τῆς σωφροσύνης ὅπως ἔκαμε με τῶ
Κυεῖς (Δεῖνος.) τὴν ὁποίαν εὐχομαι ὀτυχή με
πᾶσαν καλήν της ἀχαρίσειν. καὶ ἀπίσως με γνωρίζ-
ζει ἀρκετὸν εἰς καμμίαν της δόλοσιν, ἃς με προ-
σάξῃ ἐλόθέρως, καὶ τὴν βεβαιῶνω, ὅτι θέλει εὑ-
ρει ἀπ' ἐμὲ, καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς ἐδικῆς με τὴν ἀρέπε-
σαν καὶ ἐπιθυμητὴν προθυμίαν. καὶ εἰς πᾶσαν ἀ-
καιρίαν ὅπως ἢ θελε με ἀδρασαθῆ, δὲν θέλω λεί-
πει νὰ τὴν κάμω νὰ πισωθῆ πῶσον εἶναι ἐπιθυμητὴ

εἰς ἐμὴ ἢ δὴ τυχίας. εἰς πόσον δεῖ νὰ γνωρίσῃ πῶς δεῖ εἶναι ἀπλὰ λόγια τῶτα ὅπῃ τῆς φανερώσω, θέλει μὲ προβλέψῃ τὰ κάτωθεν σημειωμῆνα μετὰξια, δεῖ νὰ μὲ τὰ σείλῃ μὲ παῶπον. ἀδρακαλῶντάστῳ νὰ βάλῃ ὄλλῳ τῳ ἐπιμέλειαν δεῖ νὰ εἶναι πασεικὰ, καὶ εἰς καλῶ τιμίῳ. δεῖ τῆς παραγγέλλω ἄλλο, ἐπειδὴ γινώσκω τὴν ἀκρεβῆ γνώρισιν ὅπῃ ἔχει εἰς τέτοιον εἶδος παραγματείας, καὶ πόσον φροντίζει δεῖ νὰ μείνῃ κατ' εἰας δὴ χαρισημῆρος. δεῖ τὸ τελεῖῳ, ἀναμῆρῶντας τιμίαν τῆς ἀπόκρῆσιν, καὶ ἀκρεβῶς αὐτῳ καταπαζομαι.

Ἐπισολὴ μὲ τῳ ὁποῖαν σέλλει τινὰ παραγματείαν παῶτῳ φεραῦ παῶστῳ παραγματῳτῳ.

Εἴχοντας μερὰ καὶ μαλία ἀπὸ τῶτα τὰ ἐντόπια, καὶ μαθῶν ὅτι αὐτῆ ἔχουσιν εἰς καλῶ τιμίῳ, δεῖ νὰ ἔτυχε τὸ παρὸν ξύλον τοῦ Καπιταῦ (Δεῖνος) δεῖ τὰ αὐτόθι, ἀποφάσισα καὶ τὰ ἐφόρποσα εἰς ἀδραδοσίτης, εἶναι βαλ..... Καντάρια ὡς ἡ ἔσωθεν Πόλιτσα δελαμβαίει. καὶ ἀγκαλὰ δεῖφοροι ἐδῶ δεῖ ἔλειψαν νὰ μὲ ἀδρακινῆσαν δεῖ νὰ τὰ σείλω εἰς ἄλλο μαγαζὶ, καὶ ἀπ' αὐτῆ δεῖφοροι μὲ ἐπαροσκάλισαν, ἐγὼ ἔμῳς ἐποκενα τῳ τιμιότητά τῆς, καὶ ἐλπίζω νὰ μὲν ἔσφαλα, ἀλλὰ νὰ εὔρω εἰς αὐτῳ ὄλλῳ τῳ παῶστῳ καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ὑποθέσεις μου, καθῶ; καὶ

ἄδεται τὸ τίμιόν της ὄνομα. καὶ θέλει εἶναι εἰς τὸ
 ἐξῆς ἔ μόνον ἄλυτος δεσμός διὰ νὰ μὴ χωριθῶ
 ἀπ' αὐτῷ εἰς πᾶσά μου ὀπιχειρήσιν δι' αὐτὰ τὰ
 μέρη, ἀλλὰ θέλω φροντίσει νὰ ἀδρακηνήσω καὶ ἄλ-
 λος φίλος μου νὰ κάμω τὸ ἴδιον. ἀδρακαλῶ λοιπὸν
 νὰ ἤθελεν ὀπιμεληθῆ τῷ πέλισίν των εἰς τὸ καλ-
 λιώτερον ὅπερ ἤθελε τῆς φανῆ, μὴ διαρῖζωντάς της
 τιμῶν, ἀλλὰ παραιτῆσαι τὸ πᾶν εἰς τῷ ἀκριβῆ
 καὶ τελείαν γνώρισίν της. καὶ τὰ ὅσα ἤθελε ξεκαθα-
 εἶση θέλει μὲ τὰ φανίσει τῷ (δεῖνα) πραγμα-
 τεῖαν, πλὴν νὰ εἶναι ὀξαιρίτε ποιόπιτος. καὶ εἰάν
 εἶναι δυνατὸν νὰ καταφθάσῃ ὀγλίγωρα, ἄς τῷ
 ἔχω, ἐπειδὴ καὶ τὸ παρὸν εἶναι ἔλλειψις ἀπ' αὐ-
 τῷ. εἶδὲ καὶ ἔχει ἀργύρα, ἄς λείπη, καὶ θέλει
 μὲ σείλει τὰ μέξητά. καὶ πάλιν αὐ ἡ ὀντιμότης της
 ὀποφασίση νὰ τῷ φανίση ἀπὸ τῆ γνώη ἡ πέλισις
 τῆ μαλίσ, διὰ νὰ μὴ χάσω τὴν ὀκαιρίαν, θέ-
 λω τῆς τὸ ἔχει διὰ χάριον, καὶ θέλει μὲ ὑπο-
 χρεώσει ὀθελατότερον, καὶ σέλλωντάς τῷ, ἄς κά-
 μη καὶ τῷ σιγαρταῖν. ἀναμάρω τιμίαν της ὀπόκει-
 σιν καὶ εἶδῃσιν διὰ ταῖς τιμαῖς πραγματεῖων,
 ὀπως αὐ ἤθελεν εἶναι κανεῖα εἶδος ἀπὸς τὸ συμ-
 φέρον μου νὰ κάμω ὀπιχειρήσιν. καὶ ἀδρακαλῶν-
 τάς τῷ νὰ μὲ ἔχη εἰς τὴν εἰνοιαῖ της μὲν κα-
 τὰ πάντα ἀπόθυμος καὶ

Εἰς τὴς ὀεισμές της πάντοτε.

Ἀπόκρσεις εἰς τὴν αἴωθεν.

Η Ξιώθῳ τιμίας της Ἐπισολῆς Μαίε γε-
 ραμμύης, καὶ ἀγαγνὲς αὐτὴν, ἔθαύμασα
 πὴν ἀγαθότητά της, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ ἀγνώρισον εἰς
 αὐτὴν τὸ ὑποκείμενόν μου, ἔδωκε πίσιν εἰς τὴν φή-
 μῳ, ὅπῃ ὄχι πάντοτε εἶναι βεβαία, καὶ ἔπεμψον
 εἰς πῶδρόσιν με μερικὰ μαλία μετὰ τὸ ξύλον τῆ Κα-
 πεπὴν (Δεῖνος) ὅς τις κατὰδωδῶθι εἰς ταῖς τῆ
 μῳδός ἐγὼ τὴν δὲ χαρισῶ διὰ τὴν τιμὴν, ὅπῃ
 με ἔκαμε, ἀποκρίνωντάς με ἀπὸ ἄλλα ἄξια ὑποκεί-
 μῳα τῆς παρῆσης πόλεως. ὅθεν ἔχω χρέος νὰ τῆς
 εἰπῶ ὅτι με ὑπεδέλωσον εἰς τὰ παρῶντά της,
 καὶ εἰς τὴν εὐνοιά της· καὶ διὰ τῆτο θέλω παρῶνθή-
 σει ὑπὲρ ὃ δύναιμι, διὰ νὰ μείνη δὲ χαριστηρῆν
 τόσον εἰς τὴν πέλησιν μαλίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν ψά-
 νησιν τῆ παρῶντος ὅπῃ ὅπιθυμῶ, διὰ νὰ βεβαιω-
 θῆ καὶ μετὰ τὸ ἔργον, ὅτι καταγίνομαι εἰς τὰς ὑπο-
 θέσεις τῆ φίλων με εἰσαίρετον παρῶσῳν, καὶ τὰς
 παρῶσῳμαι ὡς ἐδικὴν με ὑπόθεσιν. καὶ λοιπὸν ἐ-
 πειδὴ βλέπω, ὅτι τὸ παρῶντος ὅπῃ ζητεῖ θέλει εἶ-
 ναι παρὸς ὀφελός της, ἐὰν ἠθελε σαλθῆ ταχέως, διὰ
 τῆτο δὲν ἀνέμεινα πὴν πέλησιν τῆ μαλίας, ἀλλὰ τὸ
 ἐπαρόβλεφα, διὰ νὰ ἦτον τὸ παρὸν ξύλον ἐπιμον
 διὰ τὰ αὐτόθι, καὶ θέλει τὸ λάβει καὶ τὴν ἐμπαρε-
 χομῆν Πόλιτζαν. τὸ ὁποῖον συμποσῆται εἰς πέ-

τζαις κτὶ τὴν ἔσωθεν φατέραν . κὶ λαμβανόντας
 το θέλει ταῖς περάσει εἰς τὸ νὰ λάβω, δίδωντάς
 με τὴν εἰδήσιν . ἐδῶ κάτω σημειώνω ταῖς τιμαῖς τῶν
 παραγματειῶν, καὶ ὅλος ἐπιμος εἰς ταῖς ποροσαγῆς
 της, ἀκραιῶς αὐτὴν κατασάζομαι .

Ἐπιστολὴ πρὸς παραγματείας ὑποσηλομένης .

Επισκόμος χαρὶς τιμίαν της, ἡ παρῶσα ὑ-
 πηριτεῖ εἰς τὸ νὰ τῆς φανερῶσω, ὅτι ἔλα χει-
 ρὸς τῶ Κυεῖς (Δεῖνος,) ἢ μὲ τὸ Καραῖβι τῶ Κα-
 πέταν (Δεῖνος) τῆς ἔσειλα μίαν κασέλλαν μὲ μέρ-
 τζα καλὰ κυβερνημύλιω, κὶ σημειωμύλιω ἔσωθεν μὲ
 τὴν ἀντίκρυς μάρκων . ὅθεν μὲ τὸ καλόν της κατῶ-
 διον, θέλει φροντίσει νὰ τὴν λάβῃ καλὰ κυβερνημέ-
 νην, κὶ νὰ ἀκολουθήσῃ δι' αὐτὴν τὴν θέλησιν τῶ κυρ
 (Δεῖνος,) ἔλα δὲ τὰ ἔξοδα ὅπερ ἠθελε κάμη, θέ-
 λει ἀγροικηθῆ μὲ αὐτόν . κὶ μὴν ἔχωντας ἄλλο κτὶ τὸ
 παρὸν, ἔξ ὅλης καρδίας αὐτὴν ἀσασάζομαι, μύω .

Ἀπόκρῆσις εἰς τὴν ἀνωθεν .

Ελαβα τὴν Κασέλλαν μὲ τὰ μέρτζα καλὰ κυ-
 βερνημύλιω, κὶ δι' αὐτῶς ἔσειλα πρὸς τὸν φίλον,
 καθὼς μὲ ἐπρόσάξε μὲ τιμίαν της ἔχω δὲ καὶ
 τὴν ἀπόκρῆσιν ὅτι ἐκατῶδοδάθη, καθὼς θέλει τὸ
 ἀκρίσει κὶ διὰ τὸν ἴδιον . κὶ ἔλα τὰ ἔξοδα τῆς αὐτῆς,

ἀρεθικήθηκα μὲ τὸν αὐτόν. ἄπο τῆτο ἄς γνωρίση
 πόσον εἶμαι ἀπόθυμος εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακῶ, καὶ
 ἄς μὲ ἀποσάξῃ ἐλδοθέρας, βεβαιώνωντάς τῳ, ὅτι
 εἰς ὅσα εἶναι τῆς δωάμεώς μου, θέλει μὲ εὔρει
 πάντοτε ἔπιμον, καὶ μὴν.

Ἐπισολὴ πρὸς ἑπεσιμῆς ἀραγματεῶν.

Εἴσκόμην εἰς τὴν παρῶσαν πολιτείαν ἄ
 τινὰς ὑποθέσεις, βλέπω ὅπῃ ὅλαι γε
 δὸν αἰ ἀραγματεῖαι δέρονται ἑπεσιμῆς. τὸ δὲ
 αἰτιον σοχαζομαι νὰ ἀποέρχεται, καὶ ἄπο ἔκλειψιν
 μεξήτῳ, καὶ ἄπο ταῖς ὀλίγαις ἀδραγγεῖαις. μέλ
 λωντας λοιπὸν νὰ ἄξῃ εἰς ἄδῳ μερικὸν καιρὸν, ἔ
 κρινα εὔλογον νὰ τῆς δώσω τὴν εἰδησιν πρὸς τῆτο,
 ὡσῶν ὅπῃ ἡ αὐθεντία τῆς ἔχει χρεῖαν ἄπο τῆτο τὰ
 εἶδη, καὶ ἄτῳ σημειώνῳ εἰς ἄτῳ τὴν τιμὴν
 ἐκάσης ἀραγματεῖας. ἐγὼ ὅπῃ θυμῶντας τὸ κέρδος
 τῆς ἔρεσφα, ἡ δὲ ἐντιμότης τῆς ἄς σοχαδῆ, καὶ εἰ
 μὴ εἶναι τὶ ἀπὸς συμφέρον τῆς, ἄς μὲ ἀποσάξῃ μὴ
 ἐλδοθέρας. ἐπειδὴ γινώσκει ἀκριβῶς πόσῳ ἔφε
 σιν ἔχω εἰς τὸ νὰ τὴν δελδῶσω. ἄς μὴ χάσῃ λοι
 πὸν τὴν ἀκαιρίαν, ἐπειδὴ δὲν σέκονται πάντοτε τὰ
 ἀράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατὰσασιν. ἀναμῶν τι
 μίαν τῆς ἄποκείσιν, καὶ ὅλος ἀπόθυμος εἰς τὰ ἀπο
 σάγματα τῆς, καυχῶμαι νὰ λέγωμαι.

Ἀπόκλεισις εἰς τὴν αἰῶθεν, καὶ ἀδελφεία δὲ
να φανίσῃ μερικὸν παράγμα.

Αὐτὴν τιμῆς σημειωθῆναι εἰς τὰς βλέ-
πω ταῖς τιμῆς τῆς πραγματεῶν κατεβασ-
μῆταις. ὅθεν δὲ να δώσω ἀρχὴν εἰς καμμίαν
πραγματείαν, τὴν ἀδελφικῶς να μὲ ἀγοράσῃ εἰς
βαρέλι δὲ τὸ (Δεῖνα) εἶδος, φροντίζοντας να
εἶναι ἐκλεκτὸν. καὶ σέλλωντάς το με κάθε ταχύτητα,
ὡς ἔχω καὶ τὸν λογαριασμόν τε δὲ να κάμω τὴν δ-
χαρίσῃσιν εἰς ὅποιον ὄριση, καὶ αὐτὸ ὑπηρετεῖ δὲ
δοκιμῶ. καὶ εἰς εἶναι πρὸς συμφέρον, θέλω τῆς
γράφει δὲ ἀδελφότερον. εἰς τὸσον ἀνίσως με γνω-
εἶξῃ ἄξιον εἰς καμμίαν ὑπηρεσίαν τῆς, ὡς με πρῶ-
σάζῃ ἐλευθέρως, καὶ θέλει με εὔρει ἔτοιμον. ταῦ-
τα ὅπῃ τῆ παρόντος, καὶ εἰλικρινῶς αὐτὴν ἀσπαζό-
μῆτος εἶμαι.

Ἐπιστολή, με τὴν ὁποίαν δίδει εἶδησιν διὰ
πραγματείας, ὅπῃ σέλλει δὲ λογα-
ριασμόν ἄλλῃ.

Δὲν ἔγραφα εἰς τὸ ἀπερασμῆτον, διὰ να δ-
εἰσκῆμεν ὑπερημῆτος δὲ τῆς τιμῆς πρῶ-
σῆς. πῶρα δὲ με τὴν παρῆσιν ἔρχομαι να τῆς φανε-
ρώσω, ὅτι δὲ ἀδελφείαν τοῦ κυρ (Δεῖνος)

ἐέλθω πρὸς αὐτὴν διὰ λογαριασμόν τῆ αὐτῆ δύο κασέλλαις μὲ διάφορον πρᾶγμα, ὡς κάτωθεν σημειώσω, τὰς ὁποίας ἐδώκα τῆ (Δεῖνος,) ἢ ἐφόρτωσα εἰς τὸ (Δεῖνα) ξύλον, σημειωμέναις μετὰ ἀπειράντι μάρκῃ. καὶ λαμβάνοντάς ταις, θέλεις ἀπολεθῆσαι τὴν ὀρδινεῖαν τῆ αὐτῆ Κυρίου (Δεῖνος.) τὴν ὁποίαν ἐπολαμβάνω νὰ τὴν ἔλαβες ἄπο τὸν αὐτὸν, δίδοντάς με τὴν εἶδησιν. διὰ δὲ τὰ ἔξοδα ὅπερ ἠθέλησ κάμη, θέλεις δώσῃς χεῖρος εἰς τὸν λογαριασμόν τῆ αὐτῆ. ἄλλο νέον καὶ τὸ παρὸν δεῖν ἔχω νὰ τῆς σημειώσω, ὅτι νὰ τὴν βεβαιώσω πάλιν, ὅτι εἶμαι ὅλος πρόθυμος εἰς τὰς ὀρεσμούς σου.

Ἀπόκρισις εἰς τὴν αὐτῆ.

Απὸ τιμίαν της σημειωμένην βλέπω ὅπερ διὰ λογαριασμόν τῆ Κυρίου (Δεῖνος) ἐπαράδωκε τῆ (Δεῖνος,) ἢ ἐφόρτωσεν εἰς τὸ (Δεῖνα) ξύλον δύο κασέλλαις μὲ διάφορον πρᾶγμα. ἕως πῶρα δεῖν ἔφθασαν καὶ ὡς ἔλθον θέλω ἀπολεθῆσαι τὴν προσοχὴν τῆ φίλης, καὶ μὲ αὐτὸν θέλω ἀχειρηθῆ καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς αὐτῆς παραγματείας, μὴ λείπωντάς νὰ δώσω καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν εἶδησιν διὰ τὸ κατὰλόδιόν της. ταῦτα ἐν συντόμῳ μὲν ἔχοντάς καὶ τὸ παρὸν κανεὶν ἄξιον ἀκοῆς, καὶ ἀγαπητῶς αὐτὴν ἀσπάζομαι μόνω.

Ἐπιστολή με τὴν ὁποίαν συνηγορεῖ πατέρα
 ἵνα τὴν φανίσῃ.

Η Τιμίας Ἐπιστολή γραμμένη εἰς ταῖς . . .
 με ἐπαρόφθασεν εἰς καιρόν. ἐλπίζω ἕως τώ-
 ρα νὰ ἔλαβεν ἄπο τὸν (Δεῖνα) τὰ φλωρία . . . καὶ
 τὴν Πόλιτζαν ὅπερ τῆς ἔσειλα, καὶ με αὐτὰ νὰ
 ἐξόφλησε τὸν περασμένον λογαριασμόν, καὶ ἀνα-
 μνήω τὴν εἴδησιν. ἡ δὺο πέτζαις ῥέχο ὅπερ με
 ἔσειλον ἔλαβαν ὀλίγη τινα ζηνίαν εἰς τὸ ταξί-
 διον. ἀλλὰ τὸτο ἤθελεν εἶναι ὑποφερτόν, ἀπίσως
 καὶ αὐτὸ τὸ ῥέχον δεῦ ἦτον χονδρὸν, καὶ νὰ εἶ-
 χε καλλίτερον χῶμα. ἐδῶ ἔσω θέλω εὔρει μίαν
 μικρὴν πατέραν, ἵνα τὴν φανίσῃ ἵνα λογα-
 ριασμόν με νὰ τὴν ἔχω χερεῖς ἀργητῶν. πλὴν
 ἀδρακαλῶ νὰ βάλῃ ὅλλω τὴν ὀπιμέλειαν, ἵνα νὰ
 εἶναι τὸ παράγμα καλόν. καὶ ἐγὼ θέλω φροντί-
 σει χερεῖς ἀνάβολῶν ἵνα νὰ τῆς ἐμβουῶν τὰ ὅσα
 ἤθελεν ἐξοδύσῃ δι' αὐτὴν. καὶ με ταῦτα δεῦ
 θέλω λείπει πάλιν νὰ τὴν ἀδρακαλέσω ἵνα πε-
 ρισσοτέρων ποσότητα παραγμάτων. ἀναμνήω τιμίαν
 τῆς ἀπόκεισιν ἵνα τὴν ἀρόβλεψίν τῆς, ἵνα νὰ κά-
 μω καὶ ἐγὼ τὸ χρέος με πρὸς αὐτὴν με τὴν ἀρο-
 σήκωσαν ἐτοιμότητά, καὶ μνήω.

Ἀπόκεις εἰς αὐτῷ.

Εἴλαβα ἀγαπητὴν τῆς γέγραμμένην καὶ ἔπο-
 κείνομαι, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου (δεῖνος)
 τὰ φλωεῖα καὶ τὴν πόλιτζαν ὅπως ἡ ἐντιμότης
 τῆς μετ' εἶχε σείλη, καὶ μετ' αὐτὰ ἐξέφλησα τὸν ἀνα-
 μεταξὺ ἡμῶν περασμὸν λογαριασμόν. μετ' ἐλύπη-
 σεν ἡ ζημία ὅπως ἐξέξεν εἰς τὰ ῥῆχα καὶ τὸ παξί-
 διον. ὡς δὲ τῆς ποιότητος αὐτῆς, ἃς εἶναι βεβαία
 ἢ ἀσθενεία τῆς, ὅτι δεῦν ἔλαβα φροντίζοντας τὸ καὶ
 διαύαμιν, ἀλλὰ καλλιώτερον δεῦν ἠμπόρισα νὰ εὔρω
 καὶ ἔξ νὰ μὴ λείψω ἀπὸ τῆς προσαγνώμης, ἀσφα-
 σισα καὶ τὸ ἐπῆρα. ἔλαβα καὶ τὴν φατέραν, ὅθεν δε-
 θυς ἔκαμα τῆς ἀρόβλεψίνης, ἔξ νὰ τῆς ἔχη μετ'
 τῆς παρῶσαν δικαιοσύνην. ἢ ὅποια συμποσῆται εἰς
 δεκάτα καὶ τῆς ἔσω φατέραν, καὶ ὁ Κύριος εἰς
 τὸ κατὰ δόξιν τῆς. Λαμβανώντεις τὴν ἐλπίζω νὰ μεί-
 νη ἀχαριστηρῆ καὶ πάντα. ἐπειδὴ ἐφρόντισα κατ'
 ὅσον ἢ τὸν δυνατὸν νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ἐκλεπτόν καὶ εἰς
 καλαῖς τιμαῖς. ἀναμῆρω λοιπὸν νὰ ἀκῆσω τῆς πε-
 ριλαβῆς, καὶ ὅτι ἐπέρασεν εἰς τὸ νὰ λάβω τῆς πο-
 σότητά τῆς, καὶ ὡς πλέον νὰ λάβω καὶ ἄλλου πλε-
 σιωτέραν προσαγνώμης. αἱ τιμαὶ τῆς παραγματειῶν
 ὡς κάτωθεν. ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ (δεῖνα) καὶ (δεῖνα)
 καὶ τὸ παρὸν εἶναι εἰς ὡς πλεονέστεραν ζήτησιν. ταῦτα
 εἰς εἰδησίην τῆς, καὶ ὅλος ὑποκλινῆς εἰς τὰ ὑποδείγματα
 τῆς, εἰλικρινῶς καὶ ἀπὸ καρδίας αὐτὴν καταπαύζομαι.

Επιστολή, με τὴν ὁποίαν σωξοφύει Πόλιτζαν
 διὰ μεξήτια ὅπῃ ἔδωκε.

ΠΕμπω τὴν ἔσωθεν παρώτην πόλιτζαν διὰ φλω-
 ρία ὅπῃ ἐμέξησα ἔδω τῷ κυρ (δεῖνος)
 διὰ τὰ τὰ λάβη ἢ ἐντιμότητης αὐτῆ ὑπὸ τὸν κυρ
 (δεῖνα) εἰς διωξίαν ἡμερῶν καὶ λοιπὸν θέλει
 τὴν δείξει εἰς αὐτὸν διὰ τὰ ὑποχρεῖται διὰ τὴν πλη-
 ρωμότης. καὶ λαμβανόντας τα θέλεις τὰ περάσει
 εἰς τὸ νὰ λάβω, δίδωντάς με τὴν εἶδισιν. εἶδὲ καὶ
 καὶ τὴν δὲν θελήσει νὰ ὑποχρεῖται, ἢ αὐθουτία
 της θέλει κάμει τὰ παρῆτα καὶ τὴν σωήθειαν τῆ
 τόπῃ, καὶ θέλει με στείλει τὰ ἀναγκαῖα χεῖματα,
 διὰ τὰ ζητήσω ἔδω ὑπὸ τὸν φίλον τὴν πληρωμὴν
 αὐτῆ, ὅμῃ καὶ τὴν ζημίαντας. ταῦτα ἐν σωτόμῳ
 διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆ καιρῆ, καὶ ἀδελφικῶς αὐτὴν
 κατασπάζομαι.

Ἀπόκρσις εἰς αὐτὴν.

Εἴλαβα τιμίαν της σημειωμένην καὶ Πόλι-
 τζαν διὰ φλωρία παρὸς τὸν κυρ (δεῖνα)
 ὅστις ὑπεχέθη, καὶ εἰς τὸν καιρὸν της ἔκαμε τὴν
 πληρωμὴν με πᾶσαν ἐτοιμότητα. καὶ τὰ ἀπέρασα
 εἰς τὸ νὰ λάβης. καὶ ταῦτα εἰς ἀπόκρσιν ὑπὸ καρ-
 δίας αὐτὴν ἀσπάζομαι.

Ἄλλη κατ' ἄλλον ἔσπον.

Τὴν Πόλιτζαν ὅπῃ μὲ τιμίαντης ... μὲ ἐ-
 συνῆφοβία διὰ φλωρία ... ὁ κύριος (δεῖνα)
 δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ τὰ αἷτια θέλει
 τὰ μάθει ἢ ἐντιμότητης διὰ τὰ ἔσωθεν ζεάμμα-
 τα ὅπῃ τῆς ἐλλω. διὰ τὸτο θέλει βιάσει τὸν κύρ
 (δεῖνα) νὰ κάμῃ τὴν ὄπιστροφὴν ὅμῃ καὶ τὴν ζημίαν
 τῆς, καὶ μὲν εἰς τὸς ὀλισμῆςτης.

Ἐπιστολὴ εἰδήσεως πρὸς φίλον διὰ Πόλιτζαν διὰ
 μεξήτα ὅπῃ τὸν κάμνει νὰ πληρώσῃ.

Ἡ Παρῆσά μιν εἶναι διὰ νὰ τῆς εἰπῶ ἐν σω-
 τόμῳ, ὅτι ἔλαβον ἐδῶ πᾶσα τὰ κύρ (δεῖ-
 νος) φλωρία ... καὶ τὰ ἔδωκα Πόλιτζαν, διὰ νὰ
 τὰ μεξήσῃ αὐτὴ ἢ ἐντιμότητης τὰ κύρ (δεῖνος)
 εἰς διαζίαν ἡμερῶν ... καθῶς καὶ μὲ ἄλλην με σή-
 μερον τῆς ἐσημείωσα. πᾶσακαλῶ λοιπὸν ὡς ἠθέλε
 τὴν δεῖξῃ νὰ τὴν δεχθῇ, καὶ νὰ ὑποχεθῇ, καὶ εἰς
 τὸν καιρὸν τῆς νὰ κάμῃ τὴν πληρωμὴν τῆς μὲ τὴν
 συνθητισμῶν αὐτῆς ἐτοιμότητα, δίδωντάς μιν χεῖρος
 καὶ εἰδήσιν. καὶ μὲν.

Ἀπόκλεισις εἰς τὴν ἀνωθεν.

Ἐπλήρωσα τὰ κύρ (δεῖνος) τὴν Πόλιτζαν διὰ
 τὰ φλωρία ... καὶ τὴν πᾶσαγγελίαν τῆς μὲ

ἐπιστολὴν εἰδήσιως σημειωμένην εἰς τὰς καὶ μὲν ἄλλω κατ' ἰδίαν γεγραμμένω τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ τῆς ἑδωκα χείος δι' αὐτά. καὶ ἀγκαλὰ ἔξοφλισμένοι ἀναμεταξύ μας οἱ λογαριασμοί, πλὴν ἕκαστα καθὼς μὲν τὴν ξεχωριστὴν Ἐπιστολὴν μὲ ἐσημείωσεν. ἄπο τῆτο ἄς βεβαιωθῆ ἡ ἀγάπητις, πόση εἶναι ἡ φροντίδα μὲ διὰ τὴν τιμὴν τῶ ὀνόματός της, καὶ πόσον εἶμαι κορόθυμος εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακῶ, διὰ νὰ μὲ ἔχη εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶ πλέα πιστῶν αὐτῆς φίλων, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἶμαι. καὶ ἀκριβῶς αὐτὴν ἀπαζόμενος μὲν.

Παράδειγμα Πόλιτζας.

1756. 17. Σεπτεμβρ. εἰς Λάρισσαν, διὰ φλ.

Βλέποντας τὴν παρῆσά μου, κορώτην Πόλιτζαν εἰς διαλείαν ἡμερῶν θέλεις μεξήσει τὸ κύρ (δεῖνος) φλωρία σασὰ εἰς τὸ ζήγι, διὰ ἄλλα πόσα ὅπου ἔλαβον ἑδῶ ἀπὸ τοῦ κύρ (δεῖνος,) καὶ μεξῶντάς τα θέλεις τὰ περάσει ὡς τῆς γράφω, καὶ ὑγίαινε.

Ἐδῶ βαίνεται ἡ υπογραφή ἐκείνη ὅπως ἔλαβε τὰ φλ. ὁ (δεῖνα.)

Πρώτη

Πρὸς τὸν Κύριον (Δεῖνα)

Εἰς Βενετίαν.

Εἶδ'ε καὶ θέλεις νὰ κάμης, καὶ δούτεραν,
εἰπὲ ἔτω.

Βλέπωντας τὴν παρῆσαν μου δούτεραν Πολι-
τζαν, ἐὼν δὲ ἐπλήρωσες τὴν πρώτῳ, θέ-
λεις μεξήσῃ δια' μίαν καὶ μόνῳ φορᾶν εἰς διω-
εἰαν ἡμερῶν τῷ κυρ (δεῖνος) φλωζία
καὶ τὰ ἐξῆς ὡς αὔωθεν.

Εἶδ'ε καὶ θέλεις νὰ κάμης, καὶ ξίτῳ,
εἰπὲ ἔτω.

Βλέπωντας τὴν παρῆσάν με ξίτῳ Πόλιτζαν,
ἐὼν δὲ ἐπλήρωσες τὴν πρώτῳ με, ἢ τὴν
δούτεραν, θέλεις μεξήσῃ δια' μίαν καὶ μόνῳ φο-
ραὶ εἰς διωεἰαν ἡμερῶν τοῦ κυρ (δεῖνος)
φλωζία καὶ τὰ ἐξῆς ὡς αὔωθεν.

Γυέσον ὅτι τὰ αὔωθεν ὀλίγα ἀδρα εἴγματα ὀ-
πῆ κατέσρῳσα, δὲ ὑπηρετῶσιν εἰς ἄλλο, ἀδρα
διὰ νὰ ἰδῆ καθ' εἷας τὴν ἀπλευράτῳ καὶ κοινήν
φράσιν ὅπῃ ἄρῃ νὰ μεταχειρίζωνται οἱ πραγ-
ματόβταί. οἱ ὅποιοι τὰς ὑποθέσειςτων, ὅπῃ εἶ-
ναι ἀναρίθμηται, ἄρῃ νὰ τὰς ἐκθέτῳ εἰς
τὴν Ἐπιστολὴν με ἀπλότητᾳ λέξεων, με δῖτα-
ξίαν, καὶ χωρὶς νὰ ταυτολογῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
ὑποθέσεως. διάφορα εἶναι τὰ συμβεβηκότα τῆς

πραγματείας, ὅπῃ κἀνὼν νὰ γράνωεν Ἐπιστολάς εἰς διάφορα θέματα, καὶ διὰ τὸτο δεῦν εἶναι συγχαρημύρον εἰς ἐμὲ, ἀλλ' ἕτε δυνάμαι νὰ δώσω τόσα παραδείγματα, ὅσα εἶναι τὰ συμβεβηκότα ὅπῃ θωπεύουσι τὸ θέμα εἰς τὸν γράφοντα.

Περὶ πλέον εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆς πραγματείας δεῦν πρέπει τινὰς νὰ συγχαρῶν, ὅταν βλέπη τὸν γράφοντα ὅπῃ μεταχειρίζεται λέξεις ἄλλης διαλέκτου, καὶ μάλιστα Ἰταλικαῖς, ὡσαν ὀρδινεῖαν, Μάρκαν, Νόταν, Καμπιάλε, Τζίρο Λέτερας, Κομμέρτζιο, καὶ ἄλλα ὅμοια. διότι ὁ πραγματολόγος ἔχει χρέος νὰ γράφῃ μὲ ἐκείνας τὰς ὀρες ὅπῃ εἶναι πλέον κοινοί, καὶ ὅπῃ καταλαμβάνονται ἀπὸ ὅλων. ὅταν εἰς ἡμᾶς ἦτον ἡ βασιλεία, ὅλα τὰ ἄλλα Ἐθνη ἐζητήσαν νὰ ὁμιλῶεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πραγματείας μὲ ἐκείνας ταῖς λέξεις ὅπῃ ἦτον διωρισμῶναι διὰ νὰ φανερώσωεν τὰ πράγματα καὶ τὴν συνθήκην ὅπῃ οἱ κάτοικοι τῆς βασιλοῦσης, ἢ ἑτέρας πολιτείας εἶχον διορίση. πῶρα δὲ πρέπει ἡμεῖς νὰ μεταχειρίζομεθα κατὰ τὴν συνθήκην τῶν ἄλλων τόπων. καὶ τοῦτο δεῦν εἶναι θαυμαστόν. ἐπειδὴ ἡ λέξις ἀρέθησαν ἀπὸ τὰς ἀφρώπες διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλων κοινωνίαν, καὶ ἀπαπόκεισιν. καὶ ὡσαν ὅπῃ αὐταῖς ἡ λέξις εἶναι τὰ σημεῖα ὅπῃ φανερώουσι τὰ νοήματα τῆς ψυχῆς, διὰ τὸτο ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι αὐταῖς εἶναι ὡσαν μία ζωγραφία τῶν νοημάτων μας,

καθὸ ἡ γλῶσσα εἶναι ὁ κάλαμος, αἱ δὲ λέξεις, τὰ χρώματα. τώρα ἀπίσως ἡμεῖς μὲ τὸν κάλαμον τὸν ἐδικόν μας, ὅπῃ εἶναι ἡ γλῶσσά μας, καὶ μὲ τὰ ἐδικά μας χρώματα, ὅπῃ εἶναι ἡ λέξις μας, ἡδέλαμν δώση εἰκόνας εἰς τὰ πράγματα τῆς πραγματείας, αὐταὶ ὡσανὸς ὅπῃ καὶ τὸ παρὸν δευ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους, ἡδέλαν φέρη μεγάλῃ σύγχυσιν, καὶ ἀκολούθως ζημίαν. καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ χρηματίζωμεν εἰκόνας μὲ χρώματα, ὅπῃ νὰ εἶναι εἰς ὅλους γνώσιμα, καὶ ὅπῃ χωρὶς δυσκολίαν νὰ καινὺν νὰ καταλαμβάνονται οἱ σοχασμοὶ καὶ τὰ νοήματα τοῦ καθ' ἑνός. καὶ ἀπίσως μίαν φοράν ἐδανείζοντο οἱ ἄλλοι ἄπὸ ἡμᾶς τὸ ὅλον, δευ εἶναι θαυμαστὸν ἀπίσως τώρα καὶ ἡμεῖς δανειζόμεθα ἄπὸ ἄλλης κάποιον μέρος.

Επιστολή Φρειδερίκου Μεγάλου Βασιλέως Πρωσσίας, πρὸς τὴν Κροταιοπαύττω Αἰκατερίαν Β'. Αὐτοκρατορίσαν ἀπασῶν τῶν Ρ' ασιῶν.

ΚΥΡΙΑ ΑΔΕΛΦΗΜΟΥ.

Εγὼ πρέπει νὰ ἀρχίσω ἀχαιεῶντας τὴν Αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότητα εἰς τὴν χάριν, ὅπῃ μὲ ἔκαμε, κἀνωτάς με κοινωνὸν τῆς συγγραφῆς τῆς ἐπάνω εἰς τὰς Νόμους. Συγχαρήσατέ μοι νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἐπὶ τοῦ εἶναι εἷς ἀγαθὸν, ὅπῃ ὀλίγα ἀγαθὰ ἔχει εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἐγὼ πολὺ νὰ εἰπῶ, ὡς Κυρία, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότης εἶναι ἡ πρώτη Αὐτοκρατορία, ὅπῃ ἔκαμε τέτοια χαρίσματα, καθὼς εἶναι ἐκείνο, ὅπῃ πῶρα δέχομαι. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληες, ὅπῃ ὅλοι τὲς ἐδόξαζαν μόνον τὴν ἀρετὴν, ὑποθεώνασι τὰς μεγάλους ἀνδρας, ἀφίνωντας τὸν παῶτον τόπον εἰς τὰς Νομοθέτας, ὅπῃ τὰς ἐσοχάζοντο νὰ εἶναι οἱ ὄντως δειργέται τῶ ἀνθρωπίνῃ Γένει. Αὐτοὶ ἤθελαν βάλῃ τὴν Αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότητα ἀνάμεταξὺ τοῦ Λυκέρου καὶ Σόλωνος. Εγὼ ἀρχισα, ὡς Κυρία, νὰ ἀναγινώσκω τὸ πολῦτιμόν σας ἔργον, ὅπῃ ἐκαταδεχθήκατε νὰ σωθεῖσθε, καὶ δεῖ νὰ

σᾶς προσφέρω ὀλιγώτερον ἀρόληψιν, τὴν ἐσοχά-
θηκα ὡσαύτ' ἢ τὸν χειρμύτη ἀπὸ εὐαν ἀγνώρι-
σον κάλαμον. Σᾶς ὁμολογῶ, ὅτι ἐσάθη ἔκταμ-
βος ὄχι μόνον διὰ τὰς ἀρχὰς τῆς φιλανθρωπίας,
καὶ γλυκύτητος, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀναβλύζουσιν ἐκ-
πηγάζοντες αὐτοὶ οἱ Νόμοι, ἀλλὰ ἀκόμι διὰ
τὴν τάξιν, καὶ εὐασίαν τῶν ἰδεῶν, διὰ τὴν μεγά-
λυν καθαρότητα, καὶ σαφήνειαν, ὅπως δέξονται
εἰς ὄλυν αὐτὴν τὴν συνέθεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀπει-
ρον πολυμάθειαν, ὅπως εἰς αὐτὴν εἶναι διασπαρ-
μύτη.

Ἐγὼ ὦ Κυρία ἐσοχάθηκα τὸν ἑαυτὸν με εἰς
τὴν κατᾶσασίν τε, καὶ δὲ θυς ἐκατάλαβα, ὅτι κά-
θε τόπος χρειάζεται μεγάλως σοχασμῶς, οἱ ὅποιοι
ζητῶσι νὰ συγκλίνη ὁ Νομοθέτης εἰς τὸν χαρακτή-
ρα τῶ Γένους, καθὼς εὐανς Κιπυρὸς προσφέρεται
εἰς τὴν γλῶσσαν ὅπως γεωργεῖ. Εἶναι ἀκόμι καὶ θεω-
ρημαίς, ὅπως ἡ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότης δὲ-
χαιρεῖται μόνον νὰ ἀναφέρει, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς
ὁποίας ἡ φρόνησίν τε τὴν ἐμποδίζει νὰ ἐμβολι-
θῆται. Τέλος πάντων, Κυρία, ἀγκαλὰ καὶ ἐν-
τελέσασα δὲν γνωρίζω τὸν χαρακτήρα τοῦ Γένους,
ὅπως αὐτὴ κυβερνᾷ με τὸς πόλιν δόξαν, μ' ὅλον τὸ πο-
γνωρίζω ἀρκετὰ, διὰ νὰ καταπειθῶ ὅτι αὐτὴ κυ-
βερνηθῶσι με τὸς ἐδικῶς τῶς νόμους, θέλουσιν εἶ-
ναι ὁ λαὸς ὁ πλέον δὲ δαίμων τῶ Κόσμου. καὶ
ἐπειδὴ ἡ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότης θέλει

να ἡξόρῃ ὄλον ἐκεῖνο, ἐπεὶ ἐγὼ σοχάζομαι ἐπά-
νω εἰς τὸ τέτοιον παῖγμα, πισδῶ ὅτι πρέπει
να σᾶς τὸ εἰπῶ καθαρά.

Εἶναι δὲ τῶτο, ὦ Κυρία, ὅτι οἱ καλοὶ Νό-
μοι συνθεμεῖοι ἐπάνω εἰς τὰς Ἀρχάς, ὅπερ αὐ-
τὴ ἐχεδίασεν, ἔχουσι χεῖραν ἀπὸ Νομοδιδασκά-
λης, δεῖ νὰ βαλθῶν εἰς παῖξιν εἰς τὰς ὄρυχώ-
ρης τῆς τόπας, καὶ πισδῶ, ὦ Κυρία, ὅπερ ὕσε-
ρα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ καλόν, ὅπερ ἔκαμψεν εἰς τὴν Νο-
μοθεσίαν, τῆς μόνει σῶα ἀκόμι, καὶ τῶτο εἶναι
μία Ἀκαδημία Νόμου, δεῖ νὰ ἔλθων εἰς τελείαν
εἶδωσιν αἱ διδασκαλῖαι. Ἄνθρωποι ὅπερ διορί-
ζονται εἰς Ρῆτορικὸν Ἐπάγγελμα, καὶ εἰς ἐκεῖ-
νο τῶ Κεῖτῶ. Διὰ ὅσον ἀπλοῦ καὶ νὰ εἶναι οἱ
Νόμοι, συμβαίνουσι πάντοτε πρῶτα αἰσῶσι ἀμφίβο-
λαις, ὑποθέσεις συγκεχυμέναις, καὶ σκοτειναῖς. εἰς
ταῖς ὁποῖαις πρέπει νὰ ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια ἀπὸ
τὸ βάθος κάποιων πηγῶν, αἱ ὁποῖαις ἀπαιτῶσι
Ρῆτορας, καὶ Κεῖταῖς δεῖ νὰ ταῖς θαλύουσι.

Γδὲ μὲ γυμνῶ τὴν ἀλήθειαν ὄλον ἐκεῖνο ὅ-
περ ἡμπορῶ νὰ εἰπῶ εἰς τὴν Αυτοκρατορικῆς
Μεγαλειότητα, δηλαδὴ, ὅτι ἐτῶτο τὸ πολῦτιμον
Ἀπομνημόνωμα τῆς ἀποδῆστης, καὶ κόπων τῆς,
ὅπερ καταδέχεται νὰ μῶ ἐμπισδύσῃ, θέλει φυ-
λάττεται ὡσῶν μία ἀπὸ τὰς παρῶματεῖας τὰς
πλέον σπανῖες εἰς τὴν Βιβλιοθήκῃ μου. Ἄν ἡ-
τον, ὦ Κυρία, κανεῖα παῖγμα ὅπερ νὰ αὐξανε

τὸν θαυμασμόν μου, τῆτο ἤθελεν εἶδαι τὸ κα-
λὸν, ὅπῃ αὐτὴ κάνει μετόχως τῆς ἀναειδημότητος
τῆς λαῆς.

Αἷς δεχθῆ με τὴν σωτηρισματικὴν καλοκαγα-
θίαν τῆς μαρτυρίας τῆς μεγάλης ἐπισημείας, καὶ
τιμῆς, με τὴν ὁποίαν κράζομαι.

Τῆς Αὐτοκρατορικῆς τῆς Μεγαλειότητος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἡγαπημῶς Ἀδελφός, καὶ
Σύμμαχος Φειδείκος.

Ο Κόμης Σόλμη πρέσβυς τῆ Βασιλείας τῆς
 Πρασίας, σέλλωντες αὐτῷ τῷ Ἐπι-
 σολῷ εἰς τὸν Κόμην Πανν ,
 τῷ ἔγραφον εἰς γράμμα
 τέτοιον .

ΕΓὼ σπεύδω νὰ σείλω εἰς τῷ Ἐξοχώτη-
 τάσας τῷ Ἐπισολῷ , ὅπε ὁ Βασιλεὺς
 Κύριός μου ἔλαβε τῷ τιμῷ νὰ ἀποκεῖθῃ εἰς
 ἐκεῖνῷ , μὲ τῷ ὁποίῳ ἡ Ἀυτοκρατορικῆς
 Μεγαλειότης ἠθέλησε νὰ συνῆθροβύση τῷ Ἐπι-
 σολῷ τῆς ἐρμηνείας τῆς διὰ τῷ συντάξιν μιᾶς
 νέας Νομοθεσίας , προσάζωντάς με νὰ κάμω νὰ
 δοθῇ εἰς τῷ Ἀυτοκρατορικῆς μεγαλειότητα .
 Αὐτὸς προδότει μὲ τὸ ἴδιόν τε χεῖρ εἰς τὸ γράμ-
 μα ὅπε μὲ ἔπευφε . . . Μὲ μὲγάλῳ με ἐκπλη-
 ξιν ἀνέγνωσα τὸ σύγγραμμα τῆς Ἀυτοκρατορικο-
 σης . ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ τῆς εἰπῶ ὅλον ἐκεῖ-
 νο , ὅπε εὐχαίζομαι , διὰτὶ αὐτὴ ἠμπορεῖσε νὰ
 ὑποφιαθῇ ὅτι νὰ εἶμαι ἐγὼ εἰς Κόλακας ,
 ἀλλὰ ἠμπορῶ νὰ τῆς εἰπῶ , δίχως νὰ βλάψω
 τῷ μεξιοπροσιώλω τῆς , ὅτι τὸ αὐτὸ σύγγραμμα
 ἔχει ἰσχυρὴν καὶ ἐνέργειαν , καὶ φαίνεται γόννημα
 εἰς μὲγάλῳ ἀνθρώπου . Ἡ ἰστορία μᾶς λέγει ,
 ὅτι ἡ Σεμίραμις ἐκυβερνεῖσε στρατόματα . ἡ Βα-
 σίλισσα Ἐλισάβετ ἀπέρασε διὰ μία καλὴ πολι-

τική . ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Γερμανίας ἔδειξε
πολλὴν σταθερότητα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου
της . ἀλλὰ καμμία Γυναῖκα δὲν ἐσάθη Νο-
μοθέτρια . αὐτὴ ἡ δόξα ἦτον φυλακμὴν διὰ
τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ρωσίας , ὅπου τῆς
τρέπει .

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

...
 ...
 ...
 ...
 ...

3 0 A T T

AKAΔHMIA

AOHMHN

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000168813

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

MINOS Relieur, 15, Rue du Petit-Pont, PARIS (5^e)

